

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium benedictinum - Cod. St. Blasien 19 bis 23

Pars Aestivalis - St. Blasien 22

Gerbert, Martin

[St. Blasien], [um 1774 - 1777]

De sanctis

[urn:nbn:de:bsz:31-48908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-48908)

Proprium de Sanctis.

Partis Aestivalis.

Festa Maii

Die XIV.

S. Pachomii Abbatis.

Commemoratio.

De communi abbatum.

Oratio.

quis, qui per beatum Pachomium apostolicam vivendi formam in Ecclesia tua restaurare, et canobitio vitio genus exordiri voluisti: concede quosumus; ut eius vestigiis imitantes tibi fideliter deservire, atque eterno tuo premia consequi mereamur. Per Dominum.

Die XVI.

S. Joannis Nepomuceni Martyris.

Duplex maior. jr. lect.

quod transfertur post festum S. Trinitatis.

Ad I. Vesperas.

Antiphona ex Matutinis.

Lectio Eccli. 21.

Verba imprudentium stulta narrabunt, veraciter prudentium gratia ponderabuntur: in ore fatuorum cor illorum, et in corde sapientium os illorum.

Or. Bone Domine * custodiam ori meo:

Proprium circumstantis labiis meis. Ps. 120.

Hymnus. Ex quo. De communi.

Proprium ori meo custodiam:

Cum confisteret perceptor adversum me. Ps. 38.

Magnif. ant. Tedi ei timorem, et timuit me: *

et veritatis fuit in ore eius, et iniquitates non est
venta in labiis eius. Mich. 2.

Oratio Miss. Rom.

quis, qui ob invidiam beati Joannis sacramentale silentium nova Ecclesiam tuam martyrii

Prop. de S. j.

B. d.

i.

2.
corona decorasti: da nobis eius intercessionem et
exemplo linguam caute custodire; ac omnia
potius mala, quam animo detrimentum in
hoc seculo tolerare. Per Dominum.

Ad Vigiliis nocturnas.

Invi. Dominum, cuius est gubernare linguam, &
veritate adoremus. Prov. 16.

Hymnus: Felix, ubi et antiphona noctur-
norum de communi.

In I. nocturno.

V. Concaluit cor meum intra me:

R. Et in meditatione mea exardescit ignis. Ps. 38.

Lectiones quatuor cum suis Ps. de die corrente.

In II. nocturno.

V. Annuntiavi iustitiam tuam Domine:

R. Veritatem tuam, et salutare tuum dixi. Ps. 34.

LECTIO V.

Ex bulla canonizationis praedicti XIII. a. 1728.

Joannes Nepomuci Bohemis oppido ortus,
egregia et vere christiana indole probe excolta
statim eluxit. Adulterior humanioribus lit-
teris, dein gravioribus disciplinis, quo iuvenem
Dei obsequium destinatum praecipue decerens,
sedulo instructus, ecclesiastica militia nomen
dedit. Postea in eade Bragensi urbi Dei pro-
dicandi munus suscepit eo quidem cum fructu,
ut universis doctrinam eius virtutemque ad-
mirantibus inter metropolitanam Bragensis
ecclesiae canonicos una omnium voce sit cog-
natus. Ibi coram Wenceslao Rege cognomine
Pigro, suscepta concionandi provincia, poeni-
tentiam contra scelera, aulo licentiam, cor-
ruptor que hominum mores compluribus
annis praeco strenuus verbo et exemplo pro-
dicavit: rege sana eius eloquentia victo,
multa bona Viri Dei iussu faciente.

R. Os prudentis quaritur in ecclesia, et

verba illius cogitabunt in cordibus suis: &
sicut offensatus honorabitur. V. Meluebal
rex Joannem, sciens eum virum iustum et
sanctum: et audito eo multa faciebat. Actus.
Acti. 21. Marc. 6.

Lectio VI.

Blalos sibi a rege honores amplissimos, lucra
inimarum unice intentus, recusans, a panna
gina summus elemosynarius et conscientie
religiosus confitetur est: quae doctrina sancti
iri in bula, ac coniuge in flagitiorum a-
spum ruentes, sceleribus eius offensa, uni
eo totam se dare constituit. Sacrum igitur
reventis tribunal adire frequentius,
in scientiam cum lacrymis aperire, afflictae
Deumque apud eum rogare cepit, ut meliorem
si mentem videret. Sed ille crimina ci-
vibus addens, piusque optimo regno
fficiis in furorem actus, ea delapsus est,
quo illa in sacramentali confessione sa-
doti atque uni Deo aperiret, a Joanne
li pate fieri nefario ausu contenderet: id
ad magnis pollicitationibus ab eo extor-
cere semel iterumque ad laboravit. At
huc frustra esse perspexit, constantissimum
in sigilli sacramentalis custodem con-
telis affectum carceri et vinculis man-
avit, inde non educendum minitatus, nisi
regno confessiones sibi aperiret.

Ne credas multis verbis potentioris, ex mul-
timum loquela tentabilis te: & et subridens
interrogabilis te de absconditis tuis. V. Oleglo-
ofus appareas coram rege, et secretum ne
velis. & subridens. Acti. 13. Prov. 25.

Lectio VII.

Joannis constantiam in vinculis primum,
ostea in convivio Wenceslaus frustra cum
atapel, castro inpositum tormentis et

4:

facibus ad latera ad motis, ut secretum pro-
deret, torqueri imperat: quo in agone inuitus
Christi pugil nihil profusus, nisi suavissima
Gesu et Mario nomina ingeminans, vitam
mortemque suam Domino commendabat.
E carcere dimissus, supremumque agonem
sibi instare prenoscens, Boleslaviam pro-
fectus est, antiquam Dei pare imaginem
veneraturus, cuius presidium ardentissi-
mis precibus efflagitavit. Inde Bragam
vespere in pervigilio Dominico ascensionis
rediens e fenestra rex conspicatus ad se
aversus, mortem proximam interminatus,
nisi aronas regine confessiones absque
mora exponat.

R. Qui ambulat fraudulenter, revelat ar-
cana, * qui fidelis est animi, celat amici
commisum. *V.* Stultus a fenestra respiciet,
vir autem eruditus foris stabit. * *qui. Prov.*
ii. Euli. 21. Lectio VIII.

At fortissimus Dei miles intrepide relictus
impium facinus, quod a se petebatur, non
voce sed capitis vultusque gravitate aver-
sus est. Nox in ipsa regio a sebellibus con-
prehensus alio clam deportatur, nocturne
manibus vinculis ac pedibus ad pontem
Moldavo, Bragam proterfluentis deductus
in flumen subiectum precipitatur. Eodem
eius caelestia statim miracula prodiderunt,
totus enim fluvius continuus ~~sed~~ flammis
reluxit, et Martyris corpus secundo flumine
quasi facibus undique circum descendens,
effusam ad spectaculum civitatem attraxit.
Postero die repperit sarcum eius corpus, ac
patefacta neis causa, ad primam eodem
sanctae crucis, subinde ad metropolitana
basilicam delatum est: ubi aegros quam-
plurimos sarcorum orularum contactu

57.
matos uelera monumenta copiose testan-
ur. Toto autem corpore in cineres resoluta,
lingua singilli sacramentalis custos inex-
cognabilis, flexilis et uivida post annos
recentos reperita est. quare anno supra mil-
lesimum septingentesimum vigesimo nono
venerabilis tertius decimus primum hunc
inscriptionis singilli apertorem sanctorum
istis adscripsit.

Beatus vir, qui suserit tentationem: &
uoniam cum probatus fuerit, accipiet
coronam uitae. U. Beatus, qui lingua sua
non est lapsus, et qui non serouit indignis.
quoniam. U. gloria. & quoniam. Jac. i. Gal. 25.

In III. nocturno.

Ant. Confitebor nomini tuo Domine: quo-
niam liberaisti me a laqueo linguo iniquo, &
a labiis operantium mendacium. Gal. 57.

Cantica de uno Martyre.

Domine libera animam meam a labiis iniquis:
Ne lingua dolosa. Ps. 119.

Lectio IX.

De epistola catholica beati Jacobi apostoli.
cap. i.

Non omnis homo uelox ad audiendum, tar-
dus autem ad loquendum, et tardus ad iram;
ira enim uiri iustitiam Dei non operatur.
Propter quod abicietes omnem immun-
itiam et abundantiam malitiae, in man-
suetudine suscipite uisum uerbum, et
quod potest saluare animas uestras. Estote
factores uerbi, et non auditores
solum, fallentes uos metipfos. Quia si quis
auditor est uerbi, et non factor, huius compa-
rabitur uiro consideranti uultum nativi-
tatis suae in speculo: considerauit enim se, et
oblitus est, et statim oblitus est, qualis fuerit.

6.
R. Quis dabit ori meo custodiam, et super
de labia mea signaculum certum: & ut non
C. cadam ab ipsis, et lingua mea perdat me?
V. Bone Domine custodiam ori meo, et
ostium circumstantis labiis meis. & ut.
Euli. 22. Ps. 140.

Lectio X.

Qui autem perpexerit in legem perfectam
libertatis, et permanserit in ea, non audi-
tor obliviosus factus, sed factor operis,
huc beatus in facto suo erit. Si quis autem
putat se religiosum esse, non refrenans
linguam suam, sed seducens corpus suum, huius
vana est religio. Religio munda et imma-
culata apud Deum et Patrem hoc est: visi-
tare pupillos et viduas in tribulatione
eorum, et immaculatum se custodire
ab hoc seculo.

R. Doctrinam oris audite filii: & qui cu-
stodierit illam, non periet labiis, nec scan-
dali dabitur in operibus nequissimiis. V.
Ex verbis tuis iustificaberis, et ex verbis
tuis condemnaberis. & qui. Euli. 29. Matth. 12.

Lectio XI. cap. 9.

Si quis in verbis non offendit, huius perfectus
est vir: potest etiam freno circumducere
omne corpus. Si autem equis freno in ora
mittimus ad consentiendum nobis, et non
ne corpus illorum circumferimus. Eae et
naues, cum magne sint, et a ventis validis
minentur, circumferuntur a modico gu-
bernaculo, ubi impetus dirigentis volue-
rit. Ita et lingua modicum quidem mem-
brum, et magna exaltat. Eae quantum
ignis quam magnam silvam incendit!
et lingua ignis est, universitas ini-
quitalis.

71.
Lingua multos commovet, et differ-
tillos de gente ingentem: * flagelli pla-
a livorem facit, plaga autem lingua
omniunia opera. Ps. Multi ceciderunt in
re gladii; sed non sui, quasi qui interierunt
ex linguam suam. * flagelli. Euli. 28.

Lectio XII.

Lingua constituitur in membris nostris,
et maculat totum corpus, et inflammata
est a nativitate nostra, inflammata a
chenna. Omnis enim natura bestiarum,
volucrum, et serpentium, et ceterorum
manetur, et domita sunt a natura huma-
na: linguam autem nullus hominum do-
care potest, iniquum malum, plena ve-
no mortifero. In ipsa benedicimus Deum
et Patrem, et in ipsa maledicimus homines,
ut ad similitudinem Dei facti sunt. Ex ipso
re procedit benedictio et maledictio.

Vena vitæ os iusti, et in labiis sapientis
invenitur sapientia: * qui moderatur
verba sua, prudentissimus est. Ps. Beatus
is, qui non est lapsus verbo ex ore suo. * qui.
Gloria. * qui. Prov. 10. Euli. 14.

Sequentia sancti Evangelii secundum
Matthæum. cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus Phariseis: om-
ne peccatum et blasphemia remittetur
ominibus, Spiritus autem blasphemia
non remittetur. Et qui cumque dixerit ver-
bum contra Filium hominis, remittetur
ei: qui autem dixerit contra Spiritum
sanctum, non remittetur ei, neque in hoc
saeculo, neque in futuro. Aut facile arborem
bonam, et fructum eius bonum: aut facile
arborem malam, et fructum eius malum:
quoniam ex fructu arbor agnoscitur. Proge-

8.
mies viperarum, quomodo potestis bona
loqui, cum sitis mali? ex abundantia enim
cordis os loquitur. Bonus homo de bono
thesauro profert bona: et malus homo de
malo thesauro profert mala. Dico autem
vobis: quoniam omne verbum otiosum,
quod locuti fuerint homines, reddent ratio-
nem de eo in die iudicii. Ex verbis enim his
iustificaberis, et ex verbis his condemnaberis.

Ad Laudes Matutinas et horas
antiphono.

1. Interrogabat eum rex multis sermonibus, et
at ipse nihil illi respondebat. Luc. 23.
2. Dixit rex: ne abscondas a me verbum, quod
te interrogo: et dixi: secretum meum mihi,
secretum meum mihi. 2. Reg. 14. Ps. 24.
3. Non obedi procepto regis, sed procepto legis, et
quod data est nobis. 2. Mach. 7.
4. Sacramentum regis abscondere bonum
est; et opera autem Dei revelare hono-
rificum est. Job. 12.
5. ad Laudes. Aquae multae non poterunt
extinguere charitatem, et nec flumina
obruent illam. Cant. 8.

Lectio Euli. 51.

Confitebor tibi Domine Rex, et collaudabo
te Deum salvatorem meum: quia liberaisti
me a lingua coinquinata, et a verbo men-
daci, a rege iniquo et a lingua iniusta:
laudabit usque ad mortem anima mea
Dominum.

R. br. Lingua mea et meditabitur iustitiam
tuam.

V. Tota die laudem tuam. Ps. 34.

Hymnus brev. Constant.

1. Jam facis lictor ferat, et minantem
Jam ferox enses, rabidumque torbis

Vinculis ferrum: & sacra in sacerdos
abditā pandat.

Sentit vires, animoque magno
Prodigum peritus: & violentus ira
Non quatit recti solida tenacem
Mente satelles.

En ruit proceps, tumulatus unda
Martyr: & ab fluctu placido silentem
Naufragus linguam melioris sui
Servat in usum.

At superiecto facili narrantes
Amne discurrunt, rutilantque circa
Martyrem flammis: & bene gesta plaudens
Ornat olympus.

Ornat, et linguam rosei instar ignis
Vividam servans, et adhuc rubentem, &
Judicat, quoniam fuerit tacentis
Gratia lingue.

Sit Deus Patri, genitroque Proli,
Spiritus laudent, ab utroque puris
Qui calet flammis, & sine fine psallens
Orbis uterque. amen.

Lingua mea tota die meditabitur
iustitiam tuam:

Cum confusi et reveriti fuerint, qui
querunt mala mihi. Ps. 70.

Opened. ant. Dedit mihi Dominus lin-
guam mercedem meam; & et in ipsa lau-
des cum. Euli. 51.

Oratio ex I. Vesperis.

Ad Tertiam. Lectio Proo. ii.

mulator ore decipit amicum suum, iusti-
tiam liberabuntur scientia: vir prudens
dicit, et qui fidelis est animi, celat amici
miserum.

Dixi: custodiam vias meas:
ut non delinquam in lingua mea. Ps. 38.

10. Ad Sexham. Lectio Prov. 15.

Letatur homo in sententia oris sui, et sermo
opportunitus est optimus: semita vite super
credendum, ut declinet de inferno novissimo,
et purus sermo pulcherrimus firmabitur ab eo:
mens iusti meditataur obedientiam.

V. Os iusti meditabitur sapientiam:

R. Et lingua eius loquetur iudicium. Ps. 36.

Ad Nonam. Lectio Ecl. 12.

Non duplices sermonem auditus de reve-
latione sermonis absconditi, et eris vere
sine confusione, et invenies gratiam in
conspetu omnium hominum.

V. Prohibe linguam tuam a malo:

R. Et labia tua ne loquantur dolum. Ps. 35.

Ad II. Vesperas.

Antiphona ex Nabuliniis.

Lectio Ezech. 24.

In die illa aperietur os tuum, et loqueris,
et non silebis ultra; erisque eis in por-
tentum: dicit Dominus.

R. V. Os meum Domine, et loquetur sapientiam:

V. Et meditatio cordis mei prudentiam. Ps. 42.

Hymnus ex Nabuliniis.

V. Loquebar de testimoniis tuis in conspectu
regum:

R. Et non confundebam. Ps. 118.

Ad Magnificatant. In conspectu principum
admirabilis ero, et facies principum mi-
rabuntur me: et tacentem me sustinebunt,
et loquentem me respicient. Sap. 8.

Die XIX. Maii.

S. Petri Coelestini Papa.

Duplex O. lect.

Omnia de communi Pontificum.

quis, qui beatum Petrum Celestinum ad
omni pontificatus apicem sublimasti, qui
eum illum humilitati postponere docuisti.
concede propitius; ut eius exemplo cuncta
mundi despiciere, et ad promissa humilibus
clementia peruenire feliciter mereamur. Per
omnium.

Lectio III. de vita.

Celestinus quintus, Petrus de Murone ante
pontificatum appellatus, pius parentibus ex
Italia oriundus, a teneris annis deserta pe-
nitentia. Tanta fuit eius vita asperitas, ut dies
et noctesque animum orationibus, et le-
gendo psalterio intenderet, ac ieiuniis, labore
annuum, et cilicio, adhibita etiam catena
viret. Cumque multi ad eum tanto
vitalis fama permoti confluerent, congre-
gationem, Celestinorum postea nuncupatam,
et regula sancti Benedicti, adhibita etiam sta-
tutis arduioribus, instituit. Post mortem Cle-
laxi quarti, cum sedes apostolica biennio
amplius vacaret, Pontifex electus, et in au-
ratibus est: cui dignitati se impari existi-
mans, evolutis sex circiter mensibus, eam
throno abdicavit, ut rerum divinarum con-
templationi liberius vacaret. Cumque cum
finem deserta repeteret, delectus est in
ruerem missus, patientie coronam senio-
rumnis confectus felici morte prome-
it, anno aetatis octogesimo quarto, Christi-
ano millesimo ducentesimo nonagesimo
sexto: quem miraculis conspicuum Clemens
in his sanctorum numero adscripsit.
Super omnipotentem delicias affluet,
et elevabis ad Deum faciem tuam: qui enim
humiliatus fuerit, erit in gloria. Et Oculus
in respexit illum in bono, et erexit eum ab
humilitate ipsius, et exaltavit caput eius.
qui. Et gloria. & qui. Job. 22. Euli. ii.

Die XXII. Maii

S. Romani abbatis.

Duplex maius. 12. lect.

Omnia de communi abbatum.

Oratio Paris.

Da nobis, quosumus Domine Deus noster,
beati Romani abbatis intercessionibus sub-
leuari: ut per quem seruis tuis perfectionis
evangelicis documenta donasti, per eum
nobis subsidia perpetuo salutis impendas.
Per Dominum.

In II. c. Sotherno.

Lectio V.

Ex S. Gregorii l. 2. Dial. et vita per Gislebertum
monach. Antioxi. scripta, et ex actis S. Mauri
apud Mabill. Sec. I. Bened.

Vir Dei Romanus a pueritia monachis disci-
plinis monasterialibus adprime eruditus est.
Adversabat adhuc puerulus crebris subdere
membra ieiuniis, sanctis apudque interse vigi-
liis, et in teneris corpulento semper erues, ac cha-
menias nitebatur adhuc invalidus experiri.
Jam vero transcurfis adolescentia metis, cum in
robis virilis evasisset etatis, omni ex parte
in virtutum studiis probatur ac spectabilis
habebatur, adeo ut suo exemplo multos ad
contemptum seculi, ac desiderium sancti propo-
siti accenderet. Quodam itaque tempore cum
sanctus ac dulcis semper memoria recolendus
Benedictus, spreto seculi adibus, abiurataque
mundi gloria, eremum peteret, hunc, de quo
loquimur, sanctum obvium habuit, qui
cum, quo tenderet, inquisivit. Cuius cum
desiderium cognovisset, et secretum tenuit,
et adiutorium impendit, ei que sancto con-
versationis habitum tradidit, et in quantum
licuit, ministravit: uti de eo testatur sanctus
Gregorius in Dialogis.

Lectio VI.

Vir autem Domini Benedictus ad destina-

cum locum perveniens in arctissimo specu
 tradidit, tribusque annis, excepto Romano
 monacho, hominibus incognitus mansit.
 cui Romanus non longe in monasterio sub
 Celsi patris regula debebat, sed pii eiusdem
 patris sui oculis furabatur horas, et quem sibi
 manducandum subripere poterat, diebus
 multis benedicto panem deferrebat. ac eundem
 ex specum a Romani cella iter non erat, quia
 celsa desuper rupes eminebat, sed ex eadem
 rupe in longissimo fune religatum Roma-
 nus deponere panem consueverat. In quo
 hanc resti parvum tintinnabulum inseruit,
 ad sonum tintinnabuli vir Dei cognosceret,
 quando sibi Romanus panem proberet, quem
 acciperet. Sed antiquus hospitum
 hereditati invidens, alterius refectio cum
 eadem die submitti panem conspiceret,
 utavit lapidem, et tintinnabulum fre-
 git: Romanus tamen motis congruentibus
 inquirere non desit.

Lectio VII.

Tanto benedicto in Capino monte iam
 instituto, iactis que sui ordinis fundamen-
 tum, cum Gothi, Alani et Wandali omnia
 tamnis et ferro in Italia vastarent, Ro-
 manus Dei monitu relicta Italia Gallias
 ingressus, tandem in pagum Antipiodoren-
 sem pervenit ad locum, qui Tons Rogi ap-
 pellatur: ubi aliquanto tempore demora-
 tus monasterium erexit, ibique plurimos
 vanitate seculi conversos ad quietam et
 sobriam conversationem monitis simul et
 exemplis provocatos, adduxit. quoniam loco
 abitur basilica eius nomine, et miraculo-
 rum, que per eum Deus operatur, privi-
 legio nobiliter insignis.

Lectio VIII.

Non multo post tempore beatus Maurus, a
 tanto benedicto cum quatuor sociis in Gallias

241.
mipus, ad beatum Romanum dixerit: cui
etiam patris sui Benedicti obitum altera die
eventurum indicavit. quod audiens sanctus
Romanus, illico in lacrymas resolutus, flere
inconsolabiliter cepit: quem beatus Maurus
consolatus, quarto post die eidem valedixit.
Romanus vero Dei famulus post gloriosam
et plenam virtutibus ~~etiam~~ vitam, post in-
numeram multitudinem vite aeterno adqui-
sitam, consummato viriliter monastico
professionis curriculo, felici etiam dudum
exoptato transitu migravit ad Dominum, cir-
ca annum Christi quingentesimum quadra-
gesimum quintum. Sepultus vero est in sua
ipsius basilica a fratribus, indeque saepe
temporis in varia loca translatus.

In III. Nocturno quatuor lectiones cum
Ps. et Evangelio de communi abbatum.

Die XXV. Maii.

S. Urbani Papae Martyris.

Semid. s. lect.

De communi.

Oratio Sac. Gelas.

Da, quosumus omnipotens Deus: ut qui
beati Urbani Martyris tui atque Pontificis
solemnia colimus; eius apud te interces-
sionibus adiuvemur. Per Dominum.

LECTIO III.

Ex Rufeb. hist. eccl. l. 6. aliisque monumentis.

Urbanus post Callistum Romanam ecclesiam
regendam suscepit, alexandro Severo impera-
tore, qui matris Mamiae: quo origenis opera
cum plurimis ex familia sua in Christum
credidit: hortatu pacem christianis reddidit.
qua durante Urbanus quoque Christi reg-
num mirifice dilatavit, plurimosque
verbo et exemplo ad eius fidem perduxit:
inter quos praecipui memorantur Valeria-
nus sanctae Ceciliae sponsus, eiusque frater

Tiburcius, qui omnes gloriosa confessione
vitam suam proprio sanguine obfigra-
verunt. Urbanus vero octavo pontifi-
catus anno, Christi vero ducentesi-
mo trigesimo mortuus, in cœmeterio Pro-
xati sepultus est: atque in sacramentario
regiæ Martyris titulo decoratus.

1. Scient omnes, quia ego dilexite: & quo-
iam servasti verbum patientiæ meæ, et
servabo te ab hora tentationis. V. Do-
nam locum populo meo, et plantabo eum;
requiem dabo tibi ab omnibus inimicis
tuis. & quoniam. A. Gloria. & quoniam.
roc. D. 2. Reg. 7.

Vesperæ de sequenti, commemoratio pre-
cedentis.

Die XXVI. Maii.

S. Augustini et Sociorum Pontificum
Angliæ apostolorum.
Duplex maius. 12. lect.

Ad I. Vesperas.

Antiphona ex Matutinis.

Lectio. Isa. 49.

tac dicit Dominus Deus: eue levabo ad
cautes manum meam, et ad populos exal-
tabo signum meum: et afferent filios tuos
in ulnis, et filias tuas super humeros por-
tarent.

Or. Annuntiate inter gentes: & gloriam
Domini:

In omnibus populis mirabilia eius. Ps. 95.

Hymnus ex Sant.

1. Jam Christe nomen anglicis
Tuum revelas infulis: &
Apostolos his destinās
Fidos salutis nuntios.
2. Merfis gravi caligine
Per hos dies renascitur: &

Quos multos error luserat,
 Glaustrat nova veritas.

3. Pandunt perose gentibus
 Christi crucis mysterium,*
 Idola verbo destruant,
 Christoque gentes adgregant.

4. Tu Christe gentem respice,
 Errore ceco deviam:*
 Ut veritatis agnito
 Lumen resumat perditum.

5. Deo Patri sit gloria,
 Eiusque soli Filio,*
 Sancto simul cum Spiritu,
 In sempiterna secula. amen.

V. Dominus dabit verbum euangelizantibus,

R. Virtute multa. Ps. 67.

ad Magnif. ant. Millam ex eis ad gentes
 in mare, ad insulas longe,* et annuntia-
 bunt gloriam meam gentilibus. Ps. 66.

Oratio Paris.

Deus fidelium lumen et pastor animarum,
 qui beatum Augustinum, eiusque in gen-
 tium conversione Socios, Episcopos in vulgus
 posuisti, ut oves tuas veris pascerent, et in-
 formarent exemplo: da nobis eorum inter-
 ceptione et fidem servare, quam verbo docue-
 runt; et vitam sequi, quam exemplo mon-
 strarunt. Per Dominum.

Ad Vigiliis nocturnas.

Inuit. Christum Pastorum principem*
 venite adoremus. j. Petr. 5.

Hymnus Sant.

1. Lux de luce, Deus, fons quoque luminum,
 Quo stat perpetuus cœlitibus dies:*
 Tristem sub misera nocte Britanniam
 Tanto lumine recreas!

2. Augustinus ad est almus apostolus,
 Huc de sede Petri fervidus advolat:*

Aras, fana, deos funditus eruit,
Christum prodecat omnibus.

Adiunt se comites, et rudibus pia
Committunt fidei semina mentibus: *
Sacris barbara gens, iam docilis Deo,
Christum fontibus induit.

Vos almi Britonum gentis apostoli,
Summo ferre preces uotaque sumini: *
A vestris fata sudoribus, impia
Tandem dogmata deserat.

Semper maxima laus ingenito Patri,
Semper laus genito maxima Filio: *
Qui sacro populos flumine consecras,
Sit laus par tibi Spiritus. amen.

In I. nocturno antiphona.

Nullam ex eis, qui saluati fuerint ad gentes,
Ad eos qui non audierunt de me: * et non
viderunt gloriam meam. ff. 66.

Seminales eos in populis, et confortabo eos
in domino: * et in nomine eius ambulabunt.
Zach. 10.

Conuertam eos, quia miserebor eorum,
Et filii eorum videbunt, et letabuntur: * et
exultabit cor eorum in domino. ib.

Incuruabitur sublimitas hominum, et
deuabitur Dominus solus in die illa: * et
idola penitus conterentur. ff. 66.

Scient in gentibus semen eorum, * et
germen eorum in medio populorum.
ff. 61.

Omnes, qui viderint eos, cognoscent il-
los, * quia isti sunt semen, cui benedixit
Dominus. ibid.

Dominus virtutem populo suo dabit:

Dominus benedicet populo suo in pace. ff. 28.

Lectio ⁱⁿ quatuor cum suis ff. de dicur-
rente.

In II. nocturno antiphona.

1. Consolatus est Dominus populum suum, & paravit brachium sanctum suum in oculis gentium. Ps. 82.
2. Gle: ecce ego mitto vos & sicut aquas in terram lupos. Luc. 10.
3. Audivi vocem Domini dicentis: quem mittam, et quis ibit nobis? & dixit ecce ego, mitte me. Ps. 6.
4. Dominus dixit mihi: in gentes nunc ego mitto te, aperire oculos eorum: & ut convertantur a tenebris ad lucem. Act. 26.
5. Dixit spiritus, ut irem nihil hesitans: & venerunt autem mecum fratres. Act. 11.
6. Isti homines servi Dei excelli sunt, & qui annuntiant vobis viam salutis. Act. 16.
7. Benedicite gentes Deum nostrum:
8. Et audiam facite vocem laudis eius. Ps. 65.

Lectio V.

Ex epistolis Gregorii et Ven. Bede hist. angl.

Augustinus in monasterio sancti Andreæ Romæ professus, teste Gregorio magno, in monasterii regula fuit doctus, sacre scriptura scientia repletus, bonis, auctore Deo, operibus proditus. Hunc eundem Gregorius aliosque cum illo ex eodem monasterio monachos misit predicare verbum Dei genti anglorum. Erant inter eos post Augustinum, quem abbatem eis profecit, precipui Laurentius, Mellitus, Justus, Saulinus et Huffinianus: quicum opus aggredire cepissent, iamque in Gallias pervenissent, timore percussi redire domum potius, quam barbaram, feram incedulamque gentem, cuius nec linguam quidem nosse, adire cogitabant. Nec mora, Augustinum, quem eis episcopum ordinandum, si ab anglis susciperentur, dispropulerat, domum remittunt, quia beato Gregorio humili supplicatu obtinere, ne tam periculosa, tam laboriosa, tamque incertam peregrinationem adire

berent. quibus ille adhortatorias mittens, in
us eos verbi; divino confisos auxilio proficisci
adit.

Emisi vos cum luctu et ploratu: & reducit
os Dominus cum gaudio et iucunditate in
impiternum. Ps. Eunt es ibant et flebant, mit-
tales femina sua: venientes autem venientium
exultatione, portantes manipulos suos. & reducit.
Psalm. 124. 125.

Lectio VI.

Roboratus ergo confirmatione beati patris
epitii, eiusque litteris commendatus ad viarios
villiarum. Propules munilus augustinus illic
duos perrexit; apud hisque de gente Francorum
deprelibus, unacum sociis pervenit in Britan-
niam. Erat es tempore rex Edilbertus in Cantis,
in uxorem habebat Christianam de gente Fran-
rum, nomine Bertham. ad hunc viri Dei
vina virtute proditi venerunt, crucem pro
eillis ferentes argenteam, et imaginem Domi-
i Domini Salvatoris in tabula depictam, li-
eniasque canentes pro sua simul et eorum,
propter quos et ad quos venerant, salute eter-
a Domino supplicabant. Cumque coram
ege verba vite predicarent, de dilectis monio-
em in civitate Dorovernensi seu Cantuari-
ca metropoli; eisque, ut promiserat, cum
ministratione vultus temporalis licentiam
coque predicandi concepit. Ubi datam sibi
anpionem intraverunt, ceperunt apostolicam
iimitivis eulesio vitam imitari, orationibus,
delicet apud vis, vigiliis ac ieiuniis serviendo;
erbum vite, quibus poterant, predicando;
in via huius mundi velut aliena spernendo;
tantum, que vultui necessaria videbantur,
cupiendo; secundum ea, que docebant, ipsi
icendo; et paratum ad patiendum adversa
usque, vel etiam ad moriendum pro ea,
nam predicabant, veritate animum
abenio.

R. Circumdantibus eum discipulis sur-
gens intravit civitatem: & cumque euange-
lizasset civitati, et docuisset multos,
confirmabant animas discipulorum, ex-
hortantes, ut permanerent in fide. V.
Adiurabant cum fratres eius; et directa
est salus in manu eius. & cumque. act. iii.

i. Nauch. 5. Lectio VII.

Crediderunt ergo non nucci et baptizabantur,
mirantes simplicitatem innocentis vite,
ac dulcedinem eorum doctrine coelestis.
Ipsi interea in antiqua quadam ecclesia
convenire, psallere, orare, missas facere,
predicare et baptizare ceperunt. At ubi
rex inter alios, delectatus vita mundifi-
ma sanctorum, et promissis eorum suavif-
simis, quae vera esse multorum quoque
miraculorum ostensione firmavit,
credens baptizatus est, ceperunt plures quo-
tidie ad audiendum verbum confluere,
ac relicto gentilitalis ritus, unitate sancto
Christi ecclesiae credendo sociare, ita ut una
via plusquam decem millia Anglorum
ab uno Augustino fuerint baptizati. Cum
igitur tantis miraculis et ipse, et qui cum eo
missi erant, in ea gente conserarent, ut aposto-
lorum virtutes in signis, quae exhibebant,
imitari viderentur, crevit quotidie credentium
numerus. Unde Augustinus Gregorij in suam Are-
latem venit, ubi genti Anglorum episcopus
ordinatus est.

R. Erat manus Domini cum eis, multusque
numerus credentium conversus est ad Dominum:
& appropiata multa turba Domino. V. Multa
prodigia et signa per eos fiebant; Dominus au-
tem augetur, qui salvi fiunt quotidie. & et.
act. ii. 2. Lectio VIII.

Reversus in Britanniam, misit continuo Ro-
mam Laurentium Presbyterum, et Petrum
monachum, qui beato pontifici Gregorio

dem Anglorum fidem Christi accepisse, sequere
 episcopum factum esse referent: simul et decem,
 et necessaria videbantur, quæstionibus eius
 impulsa flagitans. ob hoc mora: congrua quæstis
 sponsa, pallium quoque et plures verbi mini-
 mos accepit, unacum mandatis, ut duodecim
 episcopos pro metropoli Londinensi, alium-
 que pro Eboracensi, quia alios totidem subse-
 dit. Ipse vero Augustinus totius Britanniæ
 primas constitutus, in civitate Cantuariensi
 domum suam fixit, monasteriumque et ecclesiam
 in huiusmodi regis exstruxit, ubi monastico more
 cum clericis suis vivebat. Celebrata postea
 modo cum la ad religionem firmandam dispe-
 nit, ac demum suscepto sibi Laurentio, aliisque
 curibus episcopis ordinatis, tota fere angliæ
 Christi fidem perduxit, circa annum Domini
 exc. lxxviii. septimum in pace defunctus
 est, et in sua ecclesia sepultus.

Cum summis et cor eius audaciam propter
 as Domini, etiam excelsa et lucos abstulit, et
 misit de suis, ut docerent in civitatibus.
 Crediderunt, quod quædam præordinati
 vitam æternam: dispem nabatur autem
 orbem Domini per universam regionem.
 et. x. gloria. et misit. 2. Bar. ij. act. 15.

In III. nocturno.

Ad. Adducunt omnes fratres de cunctis genti-
 bus nomum Domino: et apud man ex eis in
 cerdotes et levitas, dicit Dominus. ps. 66.

Cantica de communi apostolorum.

Vos sacerdotes Domini vocabimini:
 ministri Dei nostri dicentur vobis. ps. 67.

Lectio IX.

De epistola prima beati Pauli apostoli
 ad Thepalamenses. cap. 2.

fratres, quia non inanis fuit sed ante passum, et
 melius affecti, sicut scitis, in philippis,
 duciam habuimus in deo nostro, loqui ad
 evangelium Dei in multa sollicitudine.

Exhortatio enim nostra non de aere errore, neque de immunditia, neque in dolo; sed sicut probati sumus a Deo, ut crederetur nobis Evangelium, ita loquimur, non quasi hominibus placantes, sed Deo, qui probat corda nostra.

R. Cum venissem propter Evangelium Christi, et ostium mihi apertum esset in Domino, non habui requiem: & Deo autem gratias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, et odorem nobilitatis suae manifestat per nos in omni loco.

V. Dominus voluit, ut sanctificaret populum suum, et magnificaret legem, et extolleret. & Deo. 2. Cor. 2. Ep. 42.

Lectio X.

Neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis, sicut scitis, neque in oratione avaritiae; Deus testis est: nec quarentes ab hominibus gloriam, neque a vobis, neque ab aliis. Cum possemus vobis oneri esse ut Christi apostoli: sed facti sumus parvuli in medio vestrum, tamquam si nutritrix foveat filios suos. Ita desiderantes vos cupide volebamus tradere vobis non solum Evangelium Dei, sed etiam animas nostras; quoniam charissimi nobis facti estis.

R. Loquimur Dei sapientiam Dei in mysterio, quo abscondita est: & quam praedestinavit Deus ante saecula in gloriam nostram. V. In manu Dei et nos et sermones nostri, et omnis sapientia, et operum scientia et disciplina. & quam 1. Cor. 2.

Sap. 4.

Lectio XI.

Memores enim estis, fratres! laboris nostri et fatigationis, nocte ac die operantes, ne quem vestrum gravaremus, predicavimus in vobis Evangelium Dei. Vos testes estis et Deus, quam sancte et iuste, et sine querela, vobis, qui credidistis, fuimus: sicut scitis, qualiter unum quemque vestrum: sicut pater filios suos; deprecantes vos et consolantes testificati sumus, ut ambuletis digne

qui vocavit vos in suum regnum et gloriam.

Ufque ad vos pervenimus in Evangelio Christi
& non gloriantes in alienis laboribus, spem
autem habentes crescentis fidei vestre, in vobis
magnificari, etiam in illa, que ultra vos sunt,
evangelizare. Magnificavit Dominus facere
vobiscum, facti sumus laborantes. & non.

Cor. 10. 12.

Leitio XII.

Deo et nos gratias agimus Deo sine intermissio-
ne: quoniam cum accepissetis a nobis verbum
Evangelii Dei, accepistis illud non ut verbum homi-
num, sed: sicut et vere: verbum Dei, qui ope-
ratur in vobis, qui credidistis. Vos enim imita-
res facti estis, fratres, ecclesiarum Dei, que
sunt in Judea in Christo Jesu: quia eadem passi-
tis et vos a contribulibus vestris sicut et
si a Judeis.

Attendite vobis et universo gregi; ego scio, &
coniam intrabunt post discessionem meam
voraces in vos, non parcentes gregi: & prop-
ter quod vigilate. Et itaque fratres, stete, et
adite traditiones, quas didicistis sive per sermo-
nem sive per epistolam nostram. & quoniam.
Gloria. & propter. ad. 20. 2. Thes. 2.

Sequentia sancti Evangelii secundum
Matthaeum. cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis:
Intra et predicare, dicentes: quia appropinqua-
t regnum caelorum. Infirmos curate, mor-
tuos suscite, leprosos mundate, demones
eicite: gratis accepistis, gratis date. Nolite
spicere aurum, neque argentum, neque
pernitiam in donis vestris: non peram in via,
neque duas tunicas, neque calceamenta, neque
rogam; dignus est enim operarius alio suo.
Quamcumque autem civitatem aut castel-
lum intraveritis, interrogate, quis in ea
dominus sit: et ibi manete, donec exeat. In-
traentes autem in domum salutate eam

Dicentes: pax huic domui. Et si quidem fuerit domus illa digna, veniat pax vestra super eam: si autem non fuerit digna pax vestra revertetur ad vos.

Ad laudes matutinas et horas antiphono.

1. Levate oculos vestros, et videte regiones: quia albo sunt iam ad mepem. Jo. 4.
2. Euntes in mundum universum & predicale Evangelium omni creature. Mat. 16.
3. Multiplicabit Dominus semen vestrum, & auget incrementa frugum in stipite vestro. 2. Cor. 9.
4. ad laudes. Predicaverunt ubique Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis. Mat. 16.
5. Vobis sum apostolus, & nam signaculum apostolatus mei vos estis in Domino. 1. Cor. 9.

Lectio 1. Thep. 4.

Fratres! rogamus vos et obsecramus in Domino Jesu, ut quem ad modum accepistis a nobis, quomodo oporteat vos ambulare et placere Deo, sic et ambulatis, ut abundetis magis: scitis enim, quae praecepta dederim vobis per Dominum Jesum.

R. br. Beati immaculati in via: & qui ambulavit in lege Domini:
V. Beati qui servabantur testimonia eius. Ps. 118.

Hymnus Sant.

1. Quem misit in terras Deus,
 Ut morte nos servet sua: &
 Amoris huius fidos sui
 Vos eligit vicarios.
2. Occipus agnus a lupis,
 Vos misit agnos ad lupos: &
 Mores ferinos exiunt,
 Agni repente de lupis.
3. Spinam, uepres ac tribulos
 Invecla terra protulit: &

Blandastis hanc vos semine,
Rigastis et sudoribus.

Hoc rore facta pinguior,
Quot illa fructus protulit! x
Euo, quanta surrexit seges!
condenda nostris horreis.

Deo Patri fit gloria,
Eiusque soli Filio x
Sancto simul cum Spiritu,
In sempiterna secula. amen.

Laudate Dominum omnes gentes.
Laudate eum omnes populi. Ps. 116.

Bened. ant. Nationes ex longinquo ad te ve-
nient, civitas Dei: x et munera deferentes
Dorabunt in te Dominum. Job. 13.

Oratio ex I. Vesperis.

Ad Tertiam. Lectio 2. Cor. 5.

quid in nobis Deus verbum reconciliationis.
Christo ergo legatione fungimur, tanquam
exhortante per nos. obsecramus pro Christo,
conciliamini Deo.

Dominus excelsus subiecit populos nobis:
Elegit nobis hereditatem suam. Ps. 46.

Ad Sextam. Lectio 2. Thes. 2.

obemus gratias agere Deo semper pro vobis,
Ames dilecti a Deo, quod elegerit vos Deus pri-
mas in salutem, in sanctificationem Spiri-
tus, et in fide veritatis, in qua et vocavit vos
in Evangelium nostrum, in acquisitionem
gracie Domini nostri Jesu Christi.

Quiseminant in lacrymis,
In exultatione metent. Ps. 125.

Ad Nonam. Lectio 1. Thes. 2.

is est nostra spes, aut gaudium, aut corona
glorie? nonne vos ante Dominum nostrum
Christum estis in adventu eius? vos
in estis gloria nostra et gaudium.

Quod Dominus iustis mercedem labo-
rum suorum:

Et deducit illos in via mirabili. Sep. 10.

ad II. Vesperas.Antiphona ex natalitiis.Lectio Hebr. 13.

Memento te propositorum vestrorum, qui
vobis locuti sunt verbum: quorum inmensus
exitum conversationis, inimitabilem fidem: (et)
Doctrinis variis et peregrinis nolite abduci.
R. V. Quanta audivimus, et cognovimus ea:
V. Et Patres nostri narraverunt nobis. Cf. 47.

Hymnus ex I. Vesperis.

V. Patres nostri annuntiaverunt nobis.
R. Opus quod operatus es in diebus eorum. Cf. 43.
ad Magnif. ant. Illi viri misericordie sunt,
quorum pietates non defuerunt: semen eo-
rum et gloria eorum non derelinquetur,
et nomen eorum vivit in generationem
et generationem. Ecl. 44.

Et fit commemoratio sequentis.Die XXVII. Maii.S. Bede Monachi Doctoris.Duplex 3. lect.Omnia de communi Doctorum.Oratio Capiti.

Deus, qui Ecclesiam tuam beati Bede Pres-
byteri tui atque Doctoris eruditione clarifi-
cas: concede propitiis famulis tuis, eius sem-
per illustrari sapientia, et meritis adiuvari.
Per Dominum.

Lectio III.

Ex S. Bede epist. hist. et Wilhel. Malmesbur.
apud Mabillon. sec. III. Bened.

Bede, venerabilis vulgo nuncupatus, ecclesia
anglicanae lumen, primum in Wieremuthaef:
deinde Girwesi monasterio, abbati Benedicte
ac postea Ceolfrido educandus instituentisque
puer traditus est: cum tuncque ex eodem tempore
in eundem ultimum monasterii habitatione
peragens, omnem meditando scripturis ope-
ram dedit, atque inter observantias disciplinae
regularis, et quotidianam cantandi in ecclesia

ram, semper aut discere aliquid, aut docere,
 ut scribere dulce habuit. Nullum fuit artis
 disciplina genus, in quo vir discendi avidus
 non fuerit diligentissime versatus. Decimo
 vero vitæ suo anno diaconatum, trigesimo
 ratiæ presbyteratus suscepit: ex quo tempore
 usque ad annum ætatis quinquagesimum
 omnium libris variis conscribendis operam
 dedit. In omnibus vero lucubratiõibus suis
 ad doctrinam sanctorum Patrum adhibitissimus
 fuit, ita ut non tam nova opera cõfessio-
 nem ex ipsorum monumentis collectanea
 cõscribere videatur. Morum sancti moniam,
 quam in se ipso exprimere toto animo studuit,
 hanc in aliis, quoad potuit, tum languentem
 citare, tum violatam refarcire curavit. La-
 cribus demum exhaustis, anno Christi
 millesimo trigesimo ~~quarto~~ quinto
 die ascensionis Dominice contra oratorium,
 in quo orare consueverat, scilicet subiecto de-
 cumbens, illibato sensu et hilarivultu spi-
 ritus sancti gratiam invocabat, et oratione
 nihil spiritum efflavit, sexaginta tres annos
 vixit, atque in suo monasterio sepultus est.

Cum episcopus sapientissimus, docuit populum,
 et scripsit verba utilia: et scripsit sermo-
 nes rectissimos ac veritate plenos. V. Post-
quam se amplius dedit ad diligentiam lectio-
nis legis et prophetarum; voluit, et ipse scri-
re, que ad doctrinam et sapientiam per-
tenent. et. V. Gloria. et scripsit. Euli. 12.
prolog.

vesperis fit commemoratio sequentis.

Die XXVIII. Maii.

S. Philippi et veri confessoris et presbyteri.

Duplex. 13. lect.

Omnia de communi confessorum.

Oratio et Miss. Rom.

Leus, qui beatum Philippum confessorem

Sanctorum tuorum gloria sublimasti, conuicta
propitius; ut cuius solemnitate letamur,
eius virtutum proficiamus exemplo. Per
Dominum. Letitio III.

Ex bulla canonizationis Urbani VIII. a. 1622.

Philippus Florentie ortus, et a patre mercatu-
ro destinatus, nobilitatis mercaturo avidus
Romam se cepit, ubi pietatis operibus, phi-
losophis ac theologiis operam dedit. Sacerdos
factus, ad sacramentorum frequentiam, can-
danque scientiam salutis semper intentus,
pio de rebus divinis colloquio illos erudiebat,
qui eius se disciplina tradiderant: quibuscum
etiam oratorii congregationem instituit.
Charitate in Deum feruidus adeo fuit, ut inter-
nus ille ignis non nunquam, dum caelestibus
intenderet, redundaret in corpus, et facies eius
oculique scintillulis micarent. Hoc ipsa eius
charitas miris sese modis in proximis quoque
exerebat; omnium enim utilitati ac neces-
sitati expositus, nullum sibi tempus esse vo-
luit, quo suo parceret valetudini, aut indigen-
tibus quibuscumque non succurreret. Humili-
tati praecipue deditus maximum se peccatorem
constanter reputavit, his Deum verbis alloqui
solitus: a me tibi caveas Domine; te enim hodie
traditurus sum, et omnia perpetraturus mundi
peccata, nisi tua me gratia benigne protegeris.
Patientia in adversis, corporisque infirmitatibus
fuit admirabilis. Tandem plenus dierum,
virtutibusque ac miraculis insignis, octavo
Kalendas Junii, anno Christi millesimo quin-
gentesimo nonagesimo quinto Omnipotenti
Deo, cui semper seruierat, spiritum placidissi-
me reddidit.

De. Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris, *
per spiritum sanctum, & qui datus est nobis.
V. Introduxit me (Dilectus) in cellam, or-
dinavit in me charitatem. * per. De gloria.
† qui. Rom. 5. cant. 2.

Die XXX. Maii.

29.

S. Felicis Episcopi Martyris.

Simpl. 3. lect.

Oratio Sac. Greg.

is, a quo constantiam fides, et virtutem
nil infirmitas: prostra quosumus; ut exem-
plum sancti Felicis martyris tui atque ponti-
ficis, quod quid in persecutionibus seruum, quid-
am in morte terribile, nominis tui fides
insepione superare. Per Dominum.

Lectio III.

Euseb. hist. l. 7. c. 20. et Conc. Ephes. ad .i.

Anno Dionysio, qui novem annis Romano
episcopatum administravit, Felix in
locom substitutus est, imperante Mar-
Aurelio Claudio; eumque quinque annis
vit. Persequente ecclesiam Aureliano fi-
des verbo simul et exemplo confirmavit, sac-
erimos infideles ad Christi fidem perduxit.
Idem maximum episcopum et clerum alexan-
drinum scripsit epistolam, in qua errores
di Samosateni iam in concilio antiocheno
athemate percipos ipse damnavit. In
de Verbo incarnato sic habet: De Verbi
dem incarnatione et fide, credimus in-
minum nostrum Jesum Christum ex
gine Maria natum, quod ipse est sempi-
nus Dei Filius et Verbum, non autem
mo a Deo assumptus, ut alius sit ab illo.
que enim hominem assumptus Dei Filius,
alius ab ipso existat. sed cum perfectus
es opes, factus est simul homo perfectus,
virgine in carnatus. Hoc fragmentum
her alia verbum testimonia legit Petrus
esbyter alexandrinus, in concilio ephesi-
: quod etiam laudant Cyrillus in apologia
a adversus orientales, quo eiusdem concilii
his inserta est; et Vincentius Lirinensis

in commonitorio adversus hereses: apud
quos omnes et in Sacramentario Gregorii
Sanctus Felix martyr appellatur.

Ps. et non erubescere testimonium Domini no-
stri; sed collabora euangelio secundum virtutem
Dei: & bonum depositum custodi per spiri-
tum sanctum, & qui habitat in nobis. *V.*
Esto vigilans; et confirma cetera, quae mo-
ritura erant. & bonum. *V.* gloria. & qui.
2. Junii. j. apoc. 13.

Festa Junii.

Die II.

S. Marcellini et Petri Martyrum.

Semid. d. lect.

Oratio Sac. Greg.

Deus, qui nos annua beatorum Marcellini et Petri Martyrum tuorum solenni-
tate laetificas: presta quae sumus; ut quorum
gaudemus meritis, provocemur exemplis.
Per Dominum.

Lectio III.

Ex S. Damasci carmine 29.

Marcellinus presbyter et Petrus exorista
in persecutione Diocletiani et Maximia-
ni Romae ob Christiani nominis confesio-
nem comprehensi, post varia tormenta in
loco, qui tum Sylva nigra, postea vero ob hoc
martyrium candida dicebatur, decollati
sunt, eorumque corpora inter seutes, ac
vepres proiecta, ut omnibus ignota ma-
nerent. quo postea Lucilla matrona a
Sanctis admonita honorifice sepelivit. Haec
ab uno eorum carnifice sibi adhuc puero
epe narrata, Sanctus Damasus papa testa-
tur. Celebris exinde fuit Romae eorum
memoria, illorumque nomina non solum
Sacramentarius, sed et canonici missae inserta.

91.
horum Martyrum basilica sanctus gre-
gorius homiliam habuit. seculo demum
eorum corpora in germaniam allata sunt.
Sicut abundant passionis Christi in nobis.
ita et per Christum abundat consolatio no-
stra. V. Dominus deus afficiet veritatem,
et consolabitur in nobis. Et per. V. gloria.
1. Cor. j. 2. Mach. 7.

Die III. Junii.

S. Erasmi Episcopi Martyris.

Duplex or. lect.

Oratio Sar. gelas.

Oratio Domine supplicationibus nostris: et
intercedente beato Erasmo martyre tuo atque
pontifice; ab hostium nos defende propitia-
s incursi. Per Dominum.

Lectio III.

Ex epistolis S. Gregorii, aliisque monumentis.

Erasmus ignoto sedis episcopus in persecutione
celestiani Formis in Campania gloriosa
orte testimonium fidei reddidit; traditur;
ius corpus in illa calce conditum; postea
ielam translatum est. Illustis semper
et eius memoria, sanctusque benedictus
idem Martyris studiosissimus fuit; in
ius honorem duas nobiles basilicas eri-
ndas curavit, Verulis unam, alteram Ro-
a, ubi habent acta sancti Blacidi Gordiano
ati Patris discipulo scripta. Gregorius mag-
is monasterium sancti huius nomine in-
nitum in latere Sorathis montis construc-
m memorat. Ob crebra per eius interces-
nem accepta a Deo beneficia tertius colitur
asmus inter sanctos auxiliares.

Qui vicerit et custodierit usque in finem
seculi meae; et dabo illi potestatem super gentes,
et ego auerri a Patre meo. V. Qui

52.
perdiderit animam suam propter me et
Evangelium, salvam faciet eam. * Dabo. v.
gloria. * Dabo. apoc. 2. Mari. 8.

Die V. Junii.

S. Bonifacii Episcopi Martyris,
Et Sociorum
Germaniae apostolorum.

Duplex maius. 12. lect.

Omnia fiunt per totum officium, ut
habentur die 26. Maii in festo S.
Augustini g. proter sequentia.

ad I. Vesperas.

Hymnus ex Sant.

1. Jam Christe nomen Teutonum
Tuum revelas gentibus: *
Apostolos his Destinas,
Fidos salutis nuntios.

2. Meritis gravi caligine
Per hos dies renascitur: *
Quos multus error luserat,
Glausrat una veritas.

3. Pandunt perosa gentibus
Christi crucis mysterium: *
Fida verba destruant,
Christoque gentes adgregant.

4. Tu Christe gentem respice
Errore ceco Deviam: *
Ut veritatis agnito
Lumen resumat perditum.

5. Sit summa Patri gloria,
Natoque sit cum Spiritu: *
De nocte qui nos ad suo
Lumen vocavit glorio. amen.

V. Dominus dabit verbum evangelicantibus:

R. Virtute multa. Ps. 67.

De Magnificat ant. Eue super montes pedes
angelizantis et annuntiantis pacem, &
celebra festiuitates tuas, et redde vota tua.

Ant. i. Oratio octip. alem.

Deus, qui multitudinem populorum beati
Bonifacii martyris tui atque pontificis,
etiorumque eius predicatione ad agnitio-
nem tui et omnis vocare dignatus es:
eius meritis et interceptione concede;
in hac fide inueniamur stabiles, et
in opere efficaces. Per Dominum.

Ad vigilias nocturnas.

Ant. Deum, qui de tenebris nos vocavit
admirabile lumen suum. * veritate do-
cimus. j. Petr. 2.

Hymnus Sani.

Lux de luce Deus, fons quoque luminum,
Quo stat perpetuus caeli, tibus dies: *
Trissem sub misera nocte Alemanniam
Quanto lumine recreas!
Huc de sede Bethi feruidus aduolat,
Aras, fana, deos funditus eruit: *
Et Christum resonans dedocet impios
Iuxta verbi Bonifacius.
Adiunt, se comites, et rudibus pia
Committunt, fidei semina cordibus: *
Sacrilegum barbara gens, iam docilis Deo,
Christum fontibus induit.
Semper maxima laus ingenito Patri,
Semper laus genito maxima Filio: *
Qui sacro propulos flumine consecras,
Sic laus par tibi Spiritus, amen.

De votis honor antiphona et versus ut
e 26. Maj. Lectiones quatuor cum suis
Or. de Decurrente.

Propri. de S. s.

R. A.

33.

In II. octobris.

Lectio V.

Ex vita per S. Willibaldum scripta.

Donifacius, alio nomine Winifridus, in
maiori Britannia nobiligenere ortus, a
patre septennis in monasterium ductus, sub
disciplina abbatum Wolfardi et Wiberli pie-
tate et rerum divinarum scientia excelluit.
Presbyter ordinatus singulari in tractandis
negotiis ecclesiasticis peritiam exhibuit unde
crecente indies eius fama, ipse sibi fuga con-
sulendum ratus, oblenta abbatis sui licentia,
in Frisiam appulit, Evangelium infidelibus
annuntiaturus. Sed mepe nondum matura
in patriam reverti cogitur.

¶ Eue gentem, quam nescibas, vocabis, et
gentes, quae te non cognoverunt, ad te cur-
rent, & propter Dominum Deum tuum,
et sanctum Israel, quia glorificavi te. &
Reges videbunt et confurgent principes, et
adorabunt. & propter. Isa. 55. 49.

Lectio VI.

Abbas ibi electus, suorum precibus haud
adquiescens, Romam ad Gregorium secun-
dum se contulit: a quo in Germaniam ad pro-
dicandum Evangelium missus Thuringis
primum, dein Frisus per tres annos unacum
sancto Willibrordo Christi fidem annuntians,
ingentem populum Domino adquisivit.
Inde ad Saxones et Hapos digressus multa
hominum millia ad fidem perducta bap-
tizavit. Ob insignem igitur Evangelii fruc-
tum Romam revocatus, reddita fidei suo
professione, ordinatur episcopus. In Germa-
niam cum apostolici Legati dignitate re-
versus, ad satis sibi pluribus predicationis
locis gentem illam ad fidem Christi perduxit.

erat manus Domini cum eis, multaque
numerus credentium conversus est ad Domi-
num. & et appropinquata est multa turba Domi-
ni. Multa prodigia et signa per eos
celebantur; Dominus autem agebat, qui
dei fierent quotidie. & et ap. act. ii. 2.

Lectio VII.

cum igitur incredibili labore opus evan-
gelicum prorexisset, a Zacharia Papa ar-
chiepiscopus copus et noquantinus primus creatus
in Roma tertio in Germaniam rediit, in
aioaria quatuor episcopatus instituit;
ebusque omnibus in ea regione dispositis
militum in Francia celebravit, in quo
eulistica in disciplinam stabilivit. Eule-
a demum sanctissime administrata,
ubstituto sibi in episcopatu sancto Lullo,
ipse iam senex in Trisiam denuo profectus
est: ubi cum plurimos Jesu Christo pepe-
ripet, Episcopos ordinasset, atque eulestias
dificasset, ab infidelibus crudeliter
in suis necatus martyrio coronatur
anno Christi septingentesimo quinquage-
mo quarto, iure vocatus Germanorum
pissolus: atque in constructo a se Tul-
casi monasterio sepultus.

Et non in vacuum cucurri, neque in
vanum laboravi: & sed et si immolo supra
sacrificium et obsequium fidei vestrae,
audes et congratulor omnibus vobis.

Et non mihi contingat parere animo
nec, in omni tempore tribulationis. & sed.
Philip. 2. 1. et Mach. 13.

Lectio VIII.

Ex Athlono alio vita scriptore. et ab ill. sec. III.

in quibus, quas Bonifacius pro patribus
ostendit, Germanis scilicet, salvoandis scripsit,

vel ab ullo scriptas accepit, maxime po-
 test agnosci, quantam curam et discipli-
 nam, quantam paternitatem et pietatem
 habuerit circa omnes ecclesie sue filios,
 quos ipse per euangelium genuit, quod-
 que iuxta apostolum omnibus omnia
 factus sit, ut omnes lucrifaceret. unde
 confidenter dico, quia quicumque filio-
 rum eius, Germanorum uidelicet, latini
 Patris labore vel ex scriptis, vel ex vul-
 garibus dictis, non cum, quacumque
 preualeat, ueneratione amplectitur,
 in honore, quem parentibus exhibere
 iubemur, negligens inuenitur. omnium
 enim Germanie incolarum Patris diu
 potest sanctus presul Bonifacius, pro
 eo, quod illos uerbo sancto predicationis
 primitus christo genuit, exemplis con-
 firmavit, postremo animam quoque
 suam pro ipsis posuit, qua charitate nemo
 maiorem ualeat exhibere.

R. Non ut confundam uos hoc scribo,
 sed ut filios meos charissimos moneo: *
 nam in christo iesu per euangelium
 ego uos genui. V. Et que fratres mei
 charissimi et desideratissimi, gaudium
 meum et corona mea: si stete in Do-
 mino. * nam. V. gloria. * nam.
i. Cor. 4. philip. 4.

In III. octurno ant. cantica, lectio-
 nes R. R. et euangelium, et deinceps
 ad omnes horas, ut notatur die 26. Maii,
 excepta oratione, que dicitur ut supra
 ad uesperas.

ad natalinas hymnus Sant.

i. Quem misit in terras Teus,
 ut morte nos seruet sua: *

Amoris hui fides sui
Vos elegit vicarios.

2. Cuius agnus a lupis,
Vos nisi agnos ad lupos: *
Mores ferinos exiunt,
Agni repente de lupo.

3. Spinis, vepres, ac thibulos
Invecla terra protulit: *
Vestris campis odoribus,
Vestro rigastis sanguine.

4. Hoc rore facta pinguior,
Quot illa fructus protulit: *
Quo, quanta surrexit seges:
Et illa nos seges sumus.

5. Hanc si bonus respexeris,
Qui das rigatis crescere: *
Frumenta nos caelestibus
Cultura condas horreis.

6. Si summa Patri gloria,
Et valeat filium Spiritu: *
De nocte qui nos ad suo
Lumen vocavit glorio. amen.

n II. Vesperis fit commemoratio sequentis.

Die VI. Junii.

S. Norberti Episcopi.

Duplex 3. lect.

Oratio et Miss. Rom.

Deus, qui beatum Norbertum confesso-
rum tuum atque pontificem verbi tui
procuram eximium effecisti, et per
eum Eclesiam tuam nova prole foe-
undasti: presta quaesumus, ut eiusdem
suis suffragantibus meritis, quod ore
inimul et opere docuit, te adiuvante exercere
valeamus. Per Dominum.

Ex vita per Bromonstratensem eorum
Scripta.

Norbertus, sanctis Clivie oppido in die-
cesi Colonienfi, nobili profapia ortus,
relicta imperatoris aula, in clerum
ad scriptus verbi Dei predicationi totum
se dedit. Alidicatis beneficiis euestiasti-
cis, quibus abundabat, et patrimonio
in pauperes erogato, austeriorem vi-
tam amplexus est. Innumeros hereticos
ad fidem, peccatores ad poenitentiam,
dissidentes ad concordiam revocavit. Cum
epel Landuni, desertum in ea diecesi
locum, qui Bromonstratus dicebatur,
elegit, ex quo totus ordo, quem ibi
collectis sociis sub regula sancti augusti-
ni instituit, nomen accepit. Doctrina
non minus quam pietate et mira-
culis clarus, antverpio graspan tem
Tanchelini heresim profligavit. ad
metropolitanam sedem Magdeburgen-
sem erectus, euestiasticam disciplinam,
et precipue clericorum coelibatum
acerrime propugnavit, maximas
propterea persecutiones persepit. Re-
mis in concilio Innocentium secundum
egregie adiuvit, et Romam cum aliis
episcopis profectus, eum schismate belii
Leonis comprepro, sedi sue restituit.
Exactis in pontificatu annis fere
octo, beato fine quievit. Anno mille-
simo centesimo trigesimo quarto, et
a Gregorio decimo tertio in sanctorum
numerum relatus est.

R. Prodia verbum, in sta opportune,

importune: * argue, obsecra, increpa
in omni patientia et doctrina. V. Eue
constitui te super regna, ut evellas, et
destruas, et disperdas et dissipes; et edifi-
ces et plantes. * argue. V. gloria. * argue.
2. Tim. 4. Jer. 1.

Oratio filii commemoratio sequentis.

Die VII. Junii.

S. Claudii Episcopi.

Duplex O. lect.

Oratio Saur. Ambr.

Claudi Domine populum tuum tota
tibi mente subieciunt, et beati Claudii
Pontificis tui supplicatione custodi: ut
quod pie credit, appellat; et quod iuste sperat,
obtinat. Per Dominum.

Latitio III.

Ex vita apud Otabill. fec. II. Bened.

Claudius ex illustri Salinensium prin-
cipum familia originem ducens, a pa-
tribus summa cura in Dei timore fuit
educatus. Sauris itaque litteris ad prime
gradus, abdicatis seculi voluptatibus,
vesontionensis ecclesie factus est cano-
nicus. In ieiuniis atque orationibus
studiosus, mortuo vesontionensi archi-
episcopo omnium consensu successit, et
pro familia Domini ut fidelis servus
et prudens ferventi zelo gubernavit.
Abdicato postea pontificatu in mona-
sterio Gurenfi habitum monasticum
induit, ac non multo post in defuncti
abbatis gravioso locum exigentibus
vitiis meritis suscepit. In monasterii

regimine maximo omnium virtutum
splendore refulsit, ut non clerici solum,
sed nobiles etiam, sanctam ipsius fratrum
que eius audientes conversationem, ac
cum confluentes eius se magisterio tra-
derent. Cum igitur quinquaginta quin-
que annis partim episcopus, partim
abbas sanctissime profuisset, senio et
meritis plenus animam Deo reddidit,
anno Christi sexcentesimo nonagesimo
octavo. Cuius corpus in ecclesia sancti
Eugendi usque nunc omnibus advenien-
tibus incorruptum et integrum mon-
stratur, innumeris miraculis gloriosum.

Ps. Exiit me stala pacis, indui autem
me fauo obsecrationis: et venit mihi
gaudium a sancto. V. que mihi fuerunt
lucra, hoc arbitratus sum propter Chri-
stum detrimentum. et venit. V. glo-
ria. et venit. Baruch 4. Philip. 3.

Die IX. Junii.

S. Primi et Feliciani Martyrum.

Simpl. 3. lect.

Oratio.

Tuo nos, que sumus Domine! sanctorum
et Martyrum tuorum Primi et Feliciani
semper festa sectari; quorum suffragiis
protectionis tue dona sentiamus. Per
Dominum.

Lectio III.

Ex actis apud Dolland. et Tillemont.

Primus et Felicianus fratres Romani,
ab idolorum sacerdotibus apud Diocle-
tianum et Maximianum accusati,

lum feci, ut christum crucifaciam.

Ps. lxv. Clamavi ad te Domine, & dixi, tu es
spes mea:

V. Portio mea in terra viventium. Ps. lxxi.

Hymnus Sant. Clun.

1. Cælo datur quiescere,

Terris relictis, Barnaba: *

Solemnis hoc affert tuis

Finem dies laboribus.

2. Quem propter agro vendito,

opes caducas deseris: *

Magno rependit foenore,

En fundus ipse filii tuis.

3. Tu sacra per ieiunia,

Interque solemnes preces, *

Jubente sancto Spiritu,

Christi crearis nuntius.

4. Pauli laborum particeps,

Consort et in periculis, *

Vos unus ambo Spiritus,

Vos una iunxit charitas.

5. Æterne tu verbi Pater,

Æterne Fili, par Patri: *

Et par utrique Spiritus,

Tibi Deus sit gloria. amen.

V. Dominus pars hereditatis mee, & calicis mei:

R. Tu es, qui restituas hereditatem meam
michi. Ps. lxxv.

Ad Magnif. ant. Joseph, qui cognomina-
tus est Barnabas ab apostolis, cum haberet
agrum, vendidit eum: * et attulit pretium,
et posuit ante pedes apostolorum. act. 4.

Oratio clun.

Deus, qui beatum Barnabam plenum
fide et Spiritu sancto ad opus vocationis

conversionis gentium apumere dignatus
concede propitius; ut memores operis
laboris et charitatis eius, digne euangelio
christi, quod predicavit, conversari merea-
mur. Per eundem... in unitate eiusdem.

Ad vigilias nocturnas.

Antiphona et Hymnus de communi apostolorum.

In I. nocturno antiphona.

Barnabas apprehensum Saulum duxit
ad apostolos; et narravit illis, quomodo
in via vidisset Dominum. act. g.

Cum introissent antiochiam, loqueban-
tur ad grecos, et annuntiantes Dominum Iesum. act. ij.

Miserunt apostoli Barnabam usque ad an-
tiochiam: et quicum pervenisset, et vidisset
gratiam Dei, gavisus est. ibid.

Horabatur omnes in proposito cordis per-
manere in Domino: et quia erat vir bonus et
plenus spiritu sancto et fide. ibid.

Cum invenisset Saulum, perduxit antio-
chiam: et et annum totum conversati sunt
ibi in ecclesia. ibid.

Docuerunt turbam multam, et ita ut cogno-
minarentur primum antiochi discipuli
Christiani. ibid.

Annuntiate intergentes gloriam Domini;

In omnibus populis mirabilia eius. Ps. 98.

Lectio I.

De actibus apostolorum. cap. ij.

ministrantibus, apostolis Domino et ieiun-
antibus, dixit illis Spiritus sanctus: segregate
mihi Saulum et Barnabam in opus, ad quod
sumpsi eos. Tunc ieiunantes et orantes, im-
ponentesque eis manus, dimiserunt illos. Et
postquam quidem missi a Spiritu sancto abierunt
Ceciliam, et inde navigaverunt Cyprum. Et

cum venissent Salaminam, predicabant
verbum Dei in synagogis Judaeorum.

¶ Deus erat in Christo mundum reconcilians
sibi, non reputans illis delicta ipsorum, et
posuit in nobis verbum reconciliationis. v.
Pro Christo legatione fungimur, tanquam deo
exhortante per nos, qui dedit nobis ministe-
rium reconciliationis. et. 2. Cor. 5.

Lectio II.

Cumque dimissa esset synagoga, secuti sunt
multi Judaeorum, et Acolanthum aducarum,
Paulum et Barnabam: qui loquentes suade-
bant eis, ut permanerent in gratia Dei. Sequen-
ti vero sabbato pene universa civitas con-
venit audire verbum Dei. Videntes autem
dures Judaei, repleti sunt zelo, et contradi-
cebant his, quae a Paulo dicebantur, blas-
phemantes. Tunc constanter Paulus et Bar-
nabas dixerunt: vobis oportebat primum
loqui verbum Dei; sed quoniam repellitis
illud, et indignos vos iudicatis vite aeternae,
ecce convertemur ad gentes. Sic enim prece-
pit nobis Dominus: posui te in lucem gen-
tium, ut sis in salutem usque ad extremum
terrae.

¶ Auferetur a vobis regnum Dei, et dabi-
tur genti facienti fructus eius. v. et. 1. Cor.
¶ Est vobis, quoniam gentibus missum est
hoc salutare Dei, et ipsi audient. et. dicitur.
in Matth. 21. ad. 28.

Lectio III.

Audientes autem gentes gavisae sunt, et glori-
ficabant verbum Domini: et crediderunt,
quosque erant praedinali ad vitam aeter-
nam. Diseminabatur autem verbum Do-
mini per universam regionem. Iudei au-
tem concitaverunt mulieres religiosas et
honestas, et primos civitatis, et excitave-
runt persecutionem in Paulum et Barnabam,

reiecerunt eos de finibus suis. at illi
ex pulvere pedum in eos venerunt
leonium. Discipuli quoque replebantur
gaudio et spiritu sancto.

Quicumque non receperint vos, neque
viderint vos, & excentes inde excutite
polverem de pedibus vestris in testimonium
vobis. Ps. Populus enim ad iracundiam pro-
cians est, et filii mendaces: filii nolentes
videre legem Dei. & excentes. Mat. 6. 16. 20.

Lectio IV. cap. 14.

Adhuc est autem Iconii, ubi simul introiit
synagogam Iudeorum, et loquerentur, ita
ut crederet Iudeorum et Grecorum copiosa
multitudo. qui vero increduli fuerunt
deus suscitauerunt et ad iracundiam con-
uerunt animas gentium aduersus fratres.
Nullo igitur tempore demorati sunt, si-
cialiter agentes in Domino, testimo-
nium perhibente verbo gratie sue, dante
signa et prodigia fieri per manus eorum.

Per manus apostolorum fiebant sig-
na et prodigia multa in plebe, & exau-
ditur magis credentium in Domino
multitudo. Ps. Posuit Dominus in eis ver-
ba signorum suorum, et prodigiorum in
terra. & et. Ps. gloria. & augebatur. act. 5.
14. 104.

In Heliodorno antiphona.

Cum factus esset impetus, ut lapidarent
eos: & Paulus et Barnabas confugerunt
ad ciuitates Lycaonia, se ibi euangelizan-
tes erant. act. 14.

Turba leuauerunt vocem suam dicentes: &
dii similes facti hominibus descenderunt
ad nos. ibid.

Vocabant Barnabam Iouem, et Paulum
Mercurium: & quoniam ipse erat dux
verbi. ibid.

4. mortales sumus, similes vobis homines, & annuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum. ibid.
5. Surgens Barnabas intravit civitatem, & et postera die profectus est cum Barnaba. ibid.
6. Cum evangelizasset civitatem, & converserunt multos, & reversi sunt. ibid.
7. Annuntiaverunt opera Dei:
8. Et facta eius intellexerunt. Ps. 63.

Lectio V.

Ex commentario sancti Iohannis
Chrysostomi in actus apostolorum.

Barnabas et Saulus non solum ordinati a Spiritu sancto, sed etiam emipijenerunt in antiochiam Pisidia. Secuti sunt autem eos multi Iudei et pii advena, quos allocuti per suaserunt, ut manerent in gratia Dei. Videntes Iudei impleti sunt zelo, contradicentes ac blasphemantes. Hoc ipsos clariores redderat, quod illi contradicerent. Cum fiducia vero loquentes Barnabas et Saulus dixerunt: vobis oportebat primum loqui verbum Dei: sed quoniam repellistis illud, et indignos vos iudicatis eterna vita, eae convertimur ad gentes. et sic dixit: indigni estis, sed indignos vos iudicatis: ut non onerosus sermo esset.

9. Evangelium nostrum non fuit in sermone tantum, sed et in virtute, & et in Spiritu sancto, et in plenitudine multa.

10. Non enim in sermone est regnum Dei, sed in virtute. & et in. j. Thes. j. j. Cor. 4.

Lectio VI.

Quia vero repulistis illud, inquit, non nos, sed non enim in nos contumelia vestra vertitur: / convertimur ad gentes. et multa

tenum mansuetudine hoc verbum. Non
 erunt. Derelinquimus vos, inuocantes fieri
 esse, ut revertentur. Et hoc non propter
 essent contumeliam factum est, si enim
 ceptum est nobis. oportet adire gentes: ve-
 ni hoc non a nobis, sed a vobis factum est,
 eada nobis fieri oportebat. Si enim, in-
 iunt, procepit nobis Dominus: posui te in
 cem gentium, ut sis in salutem; hoc est,
 cognitionem que sit ad salutem, non sim-
 liler gentium, sed omnium gentium.
 Fiduciam habemus per Christum ad
 omni: & qui et idoneos nos fecit ministros
 ni testamenti, non littera, sed spiritu.
 Non quod sufficientes simus cogitare ali-
 id a nobis, quasi ex nobis; sed sufficientia
 fra ex Deo est. & qui. 2. Cor. 5.

Lectio VII.

doi vero concitauerunt mulieres religiosas,
 persecutionem excitauere, id est, calum-
 ali sunt apostolos, de millibus eos accusan-
 s. Viderunt impetum, et confugerunt
 civitates Lycaonia, Lystram et Derben,
 universam in circuitu regionem, ubi
 am furorem suum exercere licebat illis.
 de gentium simplicitatem, et iudaorum
 equitiam. Operibus declarabant genti-
 se dignos esse, qui audirent; sique eos
 sola signa honorabant. alii ut deos cole-
 ent, alii ut perniciosos pellebant. Et
 ii quidem non modo predicationi non
 stislebant, sed etiam dicebant: dii homi-
 ilius similes descenderunt ad nos; iudei
 ero scandali dabantur. Et uocabant, inquit,
 barnabam Iovem, Paulum uero Meru-
 ium. Mihi uidetur venerabilis aspectu
 iuspe Barnabas. Tentatio uero non mo-
 ca ex immoderato illo studio prodit:

verum etiam hinc apostolorum virtus ostenditur. Et vide, quomodo omnia Deo referant. Hos et nos imitemur; nihil nostrum esse putemus, quando nec ipsa quidem fides nostra est, sed Dei.

De. Christi bonus odor sumus Deo in iis, qui salvi fiunt; et in iis qui pereunt, et alii sumus odor mortis in mortem, alii autem odor vite in vitam. *V.* glorificabant gentes verbum Domini; Iudei autem excitaverunt persecutionem in Paulum et Barnabam. & alii. *2. Cor. 2. act. 13.*

Lectio VIII.

Ex libro sancti Hieronymi de scriptoribus ecclesiasticis.

Barnabas Cyprius, qui et Joseph, levites cum Paulo gentium apostolus ordinatus, unam ad edificationem ecclesie pertinentem epistolam composuit, que inter apocryphas scripturas legitur. Huius postea propter Joannem discipulum, qui et Marcus vocabatur, separatus a Paulo, nihilominus evangelico predicationis ministerio sibi opus exercuit; et multisque pro Christi fide persudans laboribus gloriosissime quievit. Refert Alexander Cyprius, corpus eius in insula Cypri, Zenone imperante, fuisse repertum, ad cuius pedus erat evangelium Matthaei, ipsius Barnabae manu conscriptum.

De. Barnabas volebat secum assumere et Joannem, qui cognominabatur Marcus. & facta est dispensatio, ut discederent ab invicem, et Barnabas assumpto Marco navigaret Cyprum. *X.* Omnia propter vos, ut gratia abundans per multos abundet in gloriam Dei. & facta. *X.* gloria. & facta. *act. 13. 2. Cor. 11.*

In III. octobris.

Antiphona, cantica et V. De communi.

Lectio IX.

Prop. de II. 4.
P. A.

119.

De epistola prima beati Pauli apostoli
ad Corinthios. cap. 9.

Quis sum liber? non sum apostolus? nonne
Christum Jesum Dominum nostrum vidi?
nunc opus meum vos estis in Domino? Et
quid non sum apostolus, sed tamen vobis
sum: nam signaculum apostolatus mei vos
habetis in Domino. Mea defensio apud eos, qui
me interrogant, haec est: numquid non ha-
bemus potestatem manducandi et bibendi?
Gloria nostra haec est, testimonium con-
scientiae nostrae, & quod in simplicitate con-
suetudinis et sinceritate Dei conversati sumus in
mundo. 1. Cor. 9. 1. 2. Cor. 1. 1. 1. Thes. 2. 1.

Lectio X.

Quis non habemus potestatem mulierem
etorem circumducendi, sicut et ceteri apo-
stoli et fratres Domini et Cephas? aut ego
Paulus et Barnabas non habemus potestatem
operandi? quis militat, suis stipendiis um-
am? quis plantat vineam, et fructu eius
manducant? quis pascat gregem, et de lacte gregis
manducant?

In quamcumque civitatem intraveritis,
si acciperint vos, manducate quae apponun-
tur vobis: & dignus est enim operarius mer-
cedem suam. 1. Cor. 9. 1. 2. Cor. 1. 1. 1. Thes. 2. 1.
Pro officio sacerdotali accipies
his, qui sanctificantur et oblata sunt.
Dignus. Luc. 10. 1. 1. Tim. 5. 18.

Lectio XI.

Quis secundum hominem hoc dico?
non et lex hoc dicit? Scriptum est enim
lege Moysi: non alligabis os bovi trituranti.
Annumquid de leobus cura est Deo? an
non propter nos utique hoc dicit? Nam propter
os scripta sunt, quoniam debet nisi, qui
alligat, et qui triturat, nisi pro fructu
recipiendi. Si nos vobis spiritualia semi-

navimus, magnum est, si nos carnalia ve-
stra melamus?

R. Memores estis laboris nostri et fatiga-
tionis: & nolite acie operantes, ne quem
vestrum gravaremus, predicavimus in vobis
Evangelium Dei *R.* gratis panem non man-
ducavimus ab aliquo, sed in labore et fati-
gatione. & nolite. *1. Thes. 2. 2. Thes. 3.*

Lectio XII.

Sicuti potestatis vestre participes sunt, quare
non potius nos? Sed non usi sumus hac po-
testate, sed omnia sustinemus, ne quod
offendiculum demus evangelio Christi.
et scitis, quoniam qui in sacris ope-
rantur, quo de sacris sunt, edunt, et
qui altari deserviunt, cum altari parti-
cipant? Ita et Dominus ordinavit, qui
Evangelium annuntiant, de Evangelio
vivere: ego autem nullo horum usus sum.

R. Sicut probati sumus a Deo, ut crede-
tur nobis Evangelium, ita loquimur, non
quasi hominibus placentes, sed Deo, & qui
probat corda nostra *R.* Non fuimus ali-
quando in sermone adulationis, sicut
Sclis; neque in occasione avaritiae, Deus
testis est. & qui. *V. gloria. qui. 1. Thes. 2.*

Sequentia sancti Evangelii secundum
Matthaeum. cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis:
ecce ego mitto vos in medio luporum: estote
ergo prudentes, sicut serpentes, et simplices
sicut columbae. Cavete autem ab hominibus.
Tradent enim vos in concilia, et in synagogis
suis flagellabunt vos: et ad praesides et ad
reges ducemini propter me, in testimonium
illis et gentibus. Cum autem tradent vos,
nolite cogitare, quomodo aut quid loquamini.
Non enim vos estis, qui loquimini, sed Spiritus

Patris vestri, qui loquitur in vobis. Tradet
eum frater fratrem in mortem, et pater
filium: et insurgent filii in parentes, et mor-
tali eos afficient; et eritis odio omnibus
propter nomen meum: qui autem perse-
craverit usque in finem, vivet.

De laudes matutinas et horas antiphono.

Barnabas et Paulus cum constituerent
per singulas ecclesias presbyteros, et com-
mendarunt eos Domino, in quem credi-
derunt. act. 14.

Tradidi gratia Dei in opus, quod compleve-
runt retulerunt, quanta fecisset deus cum
illis: et quia aperuisset gentibus ostium
fidei. ibid.

Blasius apostolis et senioribus viros mittere
antiochiam cum Paulo et Barnaba, et scri-
bentes per manus eorum. act. 15.

De laudes. Paulus et Barnabas demora-
bantur antiochia, et docentes et evangelizan-
tes verbum Domini. ibid.

Cum venissent Ierosolymam suscepti sunt ab
ecclesia, et narrantes, quanta deus fecisset
cum illis. ibid.

Letitio act. 15.

visitavit sumere ex gentibus populum no-
vum; et huic concordant verba prophetarum,
et scriptum est: requirant ceteri homi-
num Dominum, et omnes gentes, super
eas invocatum est nomen meum, dicit
Dominus faciens hoc.

Ps. Confitebimur tibi Deus, et invoca-
bimus nomen tuum:

et narrabimus mirabilia tua. Ps. 74.

Hymnus: quem misit, de communi.

et narraverunt laudes Domini et virtutes eius.

Et mirabilia eius, quae fecit. Ps. 77.

De significatione. Audiebant apostoli Paulum
et Barnabam narrantes, et quanta deus

scilicet signa et prodigia in gentibus per eos.

act. 18. Oratio ex 1. Vesperis.

Ad Tertiam. Lectio Eph. 3.

Revelatum est sanctis apostolis et prophetis in spiritu, gentes esse coheredes, et concorporales, et participes promissionis dei in Christo Iesu per Evangelium.

V. In conspectu gentium revelavit iustitiam suam:

R. Recordatus est misericordiam suam. Ps. 97.

Ad Sextam. Lectio Rom. 1.

Per Iesum Christum accepimus gratiam et apostolatum ad obediendum fidei in omni- bus gentibus pro nomine eius.

V. Confirmata est super nos misericordia Domini;

R. Et veritas eius manet in eternum. Ps. 116.

Ad Nonam. Lectio 2. Cor. 11.

Abdicamus aculea dedecoris, non ambulantes in astutia, neque adulatorantes verbum dei, sed in manifestatione veritatis, commendantes nosmetipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo.

V. In Deo laudabimur tota die:

R. Et in nomine tuo confitebimur in seculum. Ps. 43.

Ad II. Vesperas.

Antiphona ex matutinis.

Lectio 2. Cor. 2.

Deo gratias, qui semper triumphat nos in Christo Iesu, et odorem nobilitatis sue manifestat per nos in omni loco.

R. br. Non nobis Domine, sed nomini tuo da gloriam:

V. Super misericordia tua, et veritate tua. Ps. 115.

Hymnus ex 1. Vesperis.

V. Redisti nos tanquam oves escaurum:

R. Et in gentibus disperdisti nos. Ps. 115.

Ad Magnific. ant. Barnabas et Paulus tradide-
runt animas suas, et pro nomine Domini
nostri Iesu Christi. act. 18.

Et ipsi commemoratio sequens. V. 1.

Die XII. Junii.

S. Basilidis, Cyrini, et Laboris et Valazarii
Martyrum.

Simple. S. lect.

Oratio Sacr. Greg.

Martyrum tuorum Basilidis,
Cyrini, et Laboris et Valazarii nos, Domine quo-
mus, intercessio gloriosa commende: ut
ad nostris auribus non mereamur; eorum
cibus consequamur. Per Dominum.

Lectio III.

Ex brev. Rom. et Boll.

Basilides, Cyrinus, et Labor et Valazarius, Romani
Cives in exercitu Maxentii Imperatoris,
in nullum alium spe Deum predicarent,
aut illum Christianorum, ab Aurelio Urbis
prefecto comprehensi sunt, ut illis sacrificarent;
idem facere constanter delectarent, con-
tinenti in carcerem. Ex inde ante Impera-
rem adducti, quod plures sua predicatione
Christi fidem perduxissent, scorpionibus costi-
rum carceri mancipantur, e quo post
septem educti ob constantissimam fidei
testimonem capite truncati sunt, eorumque
corpora honorifice a Christianis sepulta,
omina vero sacramentario Gregorii miserata.

In nullo terreamini ab adversariis, &
via vobis donatum est pro Christo; non
tamen ut in eum credatis, sed ut etiam pro
eo patiamini. V. Confortamini, et non
solvantur manus vestre; erit enim mer-
cedis operi vestro. & quia. V. Gloria. & quia.
Philip. j. 2. Paralip. 15.

Die XIII. Junii.

S. Antonii Paduani Confessoris.

Duplex S. lect.

Omnia de communi Confessorum.

Oratio brev. Rom.

Eccliam tuam, Deus, beati Antonii Confes-
soris tui solemnitas votiva letificet: ut

Spiritualibus semper munitur auxiliis; et
gaudis perfrui mereatur aeternis. *Per Dominum.*

Lectio III.

Ex vita per anonymum scripta apud Poa.

Antonius in Lusitania natus, et a parentibus
pie educatus, mundi laqueos evitare cupiens ma-
iure Canonorum Regularium institutum sus-
cepit, ubi piis exercitiis ac iungi sacrarum scriptu-
rarum meditationi intendebat. Inde ad ordinem
clitorum nuper ad modum fundatum transiens,
et sacris ordinibus initiatus, Theologiam docere
iussus est, addito ipsa sancto Francisco monito,
Summo opere caveret, ne amore studiorum spiri-
tum orationis extingueret. Demandata sibi
verbi divini predicandi provincia adeo stre-
nuè defunctus est, ut ex uberrimo sanctorum
librerarum thesauro utilissima quoque et maxi-
me accommodata proferret, quibus innumeros
fere tum haereticos, tum maximos omnium
statuum peccatores ad meliorem fugam redu-
xit: dignus, quem Gregorius nonus predican-
tem audiens arcam testamenti appellaret. et in
auribus adulabatur, nec cordibus, sed sine per-
sonarum acceptione grasantia ubique in
ea libertate ac zelo debellabat, ut primus a-
postolorum Martyrumque vigor in ipso re-
vixisse videretur. Cum igitur verbis et signis
pro gloria Dei, et animarum salute impigre
laboraret, felicem laborum suorum fructum
beata morte promeruit. Calavii, anno Christi
millesimo ducentesimo trigesimo primo, anno
sequente ab eodem Pontifice sanctorum fa-
ctus miseratus.

Ps. Qui habet sermonem meum, loquatur
sermonem meum vere: * numquid non verba
mea sunt quasi ignis, et quasi malleus conte-
rens petram? *V.* Eue dedi verba mea in oro:
ut evellas, et destruas, et edifices, et plantes.
* numquid. *V.* gloria. * numquid. *Jer.*
25. etj.

In vesperis fit commemoratio sequentis.

Die XIV. Junii.

S. Basilii Episcopi Doctoris.

Duplex B. lect.

De communi Doctorum.

Oratio cum.

Beata Domine, intercedente beata Basilio
doctore tuo atque Pontifice, tuorum corda
Debum: ut sacris intentis doctrinis et in-
telligant, quod sequantur; et sequendo fide-
liter apprehendant. Per Dominum.

Lectio II.

Ex S. Basilii scriptis, aliisque auctoribus.

Basilii Caesareo in Cappadocia natus, pro-
duntino et morum excellentiam cognomen-
Magnus; iam inde ab infantia ab avia
sacrina in recta fide instituitur, quam illa
Gregorio Thaumaturgo de Caesariensi
episcopo auget. ab Eusebio Caesareo in Cap-
pocia episcopo presbyter, licet invitus, ordi-
natus, ob eius postea malevolam in se animam
Pontifici solitudinem se recipit. Inde aliquan-
post Caesarem revocatus est, sub Eusebium
persecutione Valentis Imperatoris ariani
iorantem, in ecclesia ad ministratione in-
re. In summa anno no caritate pauperes,
larios in unum coactor sustentavit, basi-
is suis etiam manibus cibos ministrans,
os verbi Divini pabulo condiebat. Eusebio
her manus eius defuncto subrogatus, eulo-
in orientalem heresi, et gravissimis inter-
lor orthodoxos dispersionibus exagitatum
care aggressus, ad Athanasium confugit,
auxilium ab occidente impetretur. Cum
no sciret, arianis statutum esse, eum ex-
dere, ac Caesariensem ecclesiam occupare,
spiritum verbo Deum appellaret, ad tempus
e voce abstinent, ne epe non pulsans can-
imper in ore habere, modo in tulo epe sen-
tia voci subiecta. quam eius economiam
adavit Athanasius.

• Eue dedi faciem tuam valentioram facie-

bus eorum, ut adamantem et siliem dedi
faciem tuam: * ne timeas eos, neque moluas
a facie eorum. *V.* Omnes sermones meos as-
sume in corde tuo, et loqueris ad eos. * ne.
Ezech. 3. Lectio III.

Valente iterum in catholicos sevicale,
modestum eius profectum extrema sibi mi-
nitante tanta libertate reprecipit, ut
perterritus ille dixerit: nemo me ad hanc
usque diem ita est allocutus, nec pari verbo-
rum libertate. Cui Basilius: neque enim
fortasse in episcopum incidisti. admiratus
tantam animi fortitudinem modestus, Va-
lentem adit: Imperator, inquit, ab hui-
us eulepio antistite victus sumus; minis su-
perior est, sermonibus firmior, verborum
blanditiis fortior. His percussus Valens semel
et iterum venit in ecclesiam, ut Basilio
factam iniuriam sarcias. Tona ab eo ob-
lata accepit Basilius, plus consulens eulepio
paci, quam legum eulepiasticarum severi-
tati. Cum postea instantibus arianis Ba-
silium relegare statuisset, etiam exilii
decreto esset subscripturus, manum eius Deus
mirabiliter inhibuit. Modestum ingraves-
cente morbo, ut sibi ignosceret deprecantem,
sanitati restituit. Monachis leges sanctis-
simas, totique eulepio probatas, et a sancto
Benedicto quoque commendatas posuit.
Virginibus Deo sacris coenobia erexit, et
pauperibus excipiendis alendisque amplis-
simam domum exstruxit. et nihil propter
labores continuos de vite asperitate remisit.
Stratus erat humi lectulus; apudque vigilia,
panis et sal pro obsonio, et aqua pro potu.
Contractis ex hac vivendi ratione gravi-
bus morbis confectis obiit prima die Janua-
rii, anno trecentesimo septuagesimo nono.
Sed paulo post obitum consecratum fuisse
festum diem, refert eius frater sanctus
Gregorius Nyssenus.

Scient omnes, quia ego dilexi te: & quo-
iam servasti verbum patientiæ meæ, et
servasti te ab hora tentationis. V.
num certa men certavi, cursum consum-
mavi; fidem servavi. & quoniam. V. gla-
ria. & quoniam. apoc. 3. 2. Tim. 4.
vesperis fit commemoratio sequentis.

Die XV. Junii.

Viti, Modesti et Crescentii Martyrum.

Duplex is. lect.

Oratio Sac. gelas.

calescio tuo, quo sumus Domine, inter
sanctos sanctis et Martyribus tuis Vito,
Modesto atque Crescentia intercedente-
s, superbe non sapere, sed tibi placita
militare proficere: ut prava despiciens;
cumque recta sunt, libera exerceat
virtute. Per Dominum.

Letitio III.

Ex brev. Paris. aliisque.

hunc ad modum puer, nobili genere in
Italia natus, et a Modesto eiusque coniuge
Crescentia educatus, et in fide Christi instru-
tus est. quod indigne ferens pater gentilis,
nec enim ad idola reducere non potest, iudici-
um tradere statuit. Sed Vitus fu-
it cum educatoribus suis subduxit, atque
Lucaniam venit; ubi sub Diocletiano et
Maximiano Imperatoribus gloriosi mar-
tyrii palmam fuit consecutus; eorumque
sepulchra honorifice a Christianis sepulta,
postea Romam translata, inde in varias
ecclesias et Germaniam culgas illata.

Tradiderunt corpora sua, & ne servirent,
ne adorarent omnem deum præcepto
opus. V. Constantes effecti sunt, et
in legibus mori parati. & ne servirent.

V. Gloria. * ne servirent. Dan. 3. 2. Maech. 8.

Die XVIII. Junii.

S. Marii et Marcelliani Martyrum.

Simpl. 8. lect.

Oratio S. Greg.

Proستا, quosumus, Omni potens Deus: ut,
qui Sanctorum Martyrum tuorum Marii
et Marcelliani natalitia colimus; a cunctis
malis imminensibus eorum intercep-
tionibus liberemur. Per Dominum.

Lectio III.

Ex actis apud Tillemontium.

Marcus et Marcellianus fratres, nobiles
Romani, patre gentili, ab infanzia in
Jesu Christi fide instrudi et educati sunt.
Imperante Diocletiano, a Chromatio urbis
prefato comprehensi, et in Christiano fi-
dei professione constantes, flagellis corpi
ac capitis damnati sunt. Sed cum pater
eorum iudicii promississet, se effecturum,
ut imperata facerent, supplicio dilato
carceri mancipantur. Ibi a parentibus
dum multumque tentati, ut eiurata Chri-
sti fide Imperatorum iussis obtempera-
rent, constantissime resistunt. Tandem
vitas iam continuis precibus et lacrymis
daturi manus a sancto Sebastiano in fide
rursus confirmati, parentibus quoque
cum tota familia ad Christum conversis,
a Fabiano iudice ad stipitem alligati, pe-
desque clavis transfixi sunt. quo in sup-
plicio noctem diemque divinas laudes cum
iubilo canentes perstiterunt, ac demum
in fidei confessione immobiles, lancea-
rum cuspidibus transfixi vitam tempo-
ralem perdentes, ad gloriosi martiris

et manu pervenerunt circa annum Do-
 mi ducentefimum octogefimum sextum.
 Inimici hominis domestici eius: & qui
 amat patrem aut matrem plus quam
 ego non est me dignus. V. Videte, ne quis
 decipiat secundum elementa mundi,
 non secundum Christum. & qui
 gloria. & qui amat. Matth. 10. col. 2.
 spero de sequente sine commemoratione.

Die XIX. Junii.

S. Romualdi abbatis.

Duplex O. lect.

Oratio clun.

omnipotens sempiternus Deus, terrena
 mole calcantium merces magna nimis:
 nobis exemplo et intercessione beati
 Romualdi abbatis, cuius hodie solennia
 celebramus, temporalia omnia despiciere;
 ad eterna tota mentis intentione fe-
 cinare. Per Dominum.

Lectio III.

Ex vita per S. Petrum Damianum scripta.

Romualdus Ravenna nobiligenere ortus,
 descendens in propinquum Clavense mora-
 rium agendo poenitentis causa secessit,
 eoque monasticum habitum sub regula
 ubi benedicti assumpsit. Sed remissam
 viti formam per hoc ad Marinum
 veriore disciplina celebrem se contulit,
 ad arctam et sublimem perfectionis vi-
 tam eodem ac magistro inseruit. Exinde
 virtute in virtutem progressus, plu-
 mos a seculi vanitate conversos ad
 monasticam vitam desiderium auendit,
 que cum eis ordinem camaldulensium
 beatus eiusdem sancti benedicti regula

Co.
instituit, et collapsam in Italia eremiticam
disciplinam restituit ac mirifice propagavit.
Ex discipulis suis plures ad predicandum Christi
Evangelium misit, martyrii etiam gloria
insignes. Contra vitia vehementissime in
Episcopos, nobiles, et negligentes precipue
monachos, nullo habito personarum respectu,
invehabatur, plures propterea persecutio-
nes in se suisque perpessus. Domum aceri-
mus huius disciplinae regularis vindex sancte
in Domino quievit anno millesimo vi-
gesimo septimo, die decima nona Junii,
centum viginti annos natus; ex quibus
viginti in seculo, tres in monasterio, re-
liquos in eremo transegit.

R. Omnis, qui in agone contendit, ab om-
nibus se abstinet: & ego castigo corpus me-
um, et in servitutem redigo. v. a iuven-
tute mea investigabam sapientiam: col-
luctata est anima mea in illa, et in facien-
do eam confirmatus sum. & ego. l. gloria.
& ego. j. Cor. g. Euli. 81.

In vespere commemoratio sequentis.

Die XX. Junii.

S. Gervasii et Protasii Martyrum.
Semiduplex O. lect.

Oratio Sur. Leon.

Benedic, quo sumus, Domine plebem
tuam: et sanctorum Martyrum tuorum
Gervasii et Protasii deprecationibus
confidentem tribue consequi; quod spe-
rare donasti. Per Dominum.

Lectio II.

Ex epistola sancti Ambrosii Episcopi
ad Marcellinam sororem. Ep. 22.

Principes populi quos alios, nisi sanctos
et martyres estimare debemus! quorum
iam in numerum vivante ignorati

Iohannes Gervasiusque proferuntur,
 in sterilem Martyribus ecclesiam
 sola nesciam, iam plurimorum matrem
 aliorum letari passionis proprio fe-
 runt et titulis et exemplis. Cognovistis,
 immo vidistis ipsi multos a venenis
 argalos: plurimos etiam, sub vestem
 ulorum manibus contigerunt, iis
 vibus laborabant, debilitatibus abs-
 los. Quanta oraria iactantur? quan-
 ta indumenta super Reliquias sacratis-
 mas, et tactu ipso medicabilia resposun-
 t? Gaudent omnes extrema linea con-
 gregere; et qui contigerit, saluus erit.
 Ego ambio Defensores, tales milites
 habeo, hoc est, non seculi milites, sed mili-
 tes Christi. Eruntur nobiles Reliquia
 sepulcro ignobili, ostenduntur caelo ho-
 ra. Sanguine tumulus madet, apparet
 toris triumphales nota; inviolata Re-
 quie loco suo et ordine reperto, a vulsum
 meris caput. Et tunc senes, repetunt, au-
 t sepe aliquando horum Martyrum no-
 mina, titulumque legite.

Ego consolabor vos: videbitis et gaud-
 ebit cor vestrum, et opera vestra quasi herba
 minabunt; et cognoscebit manus Domi-
 ni servus eius. V. Tunc ego aperiam tumulos
 estros, et educam vos de sepulcris. et opa.
 a. 66. Ezech. 37.

Lectio III.

Præcedant victime triumphales in locum,
 cui Christus hostia est. Sed ille super altare,
 cui pro omnibus passus est: isti sub altari,
 cui illius redempti sunt passione. At tunc
 hoc locum predestinaveram mihi; vig-
 nam enim, ut ibi requiescat sacerdos,
 cui offerre consuevit; sed cedo sacris victi-
 mis dexteram portionem; locus iste Mar-
 tyribus debebatur. Negant (heretici) cocum

illuminatum, sed ille non negat se janatum. gae dicit: cecus esse desivi, et probat factum. gsti beneficium negant, qui factum negare non possunt. oltus homo est, publicis, cum valeret, mancipatus obsequiis. vocal ad testimonium homines, quorum ante sustentabatur obsequiis. olamas, quia ut contigit fimbriam de veste oartyrum, qua sacra Reliquia vestiuntur, reddidit sibi lumen sit. sed quero, quid non credant, utrum a oartyribus possint aliqui visitari? Hoc est Christo non credere; ipse enim dixit: et maiora horum facietis. si oartyribus invident, ostendunt, aliterius fidei fuisse oartyres, quam ipsi credunt. oneque enim aliter eorum operibus invident, nisi fidem in his fuisse eam, quam ipsi non habent, iudicarent.

R. Amen dico vobis, & qui credit in me, opera que ego facio, et ipse faciet, et maiora horum faciet. v. o non possumus aliquid adversus veritatem, sed pro veritate. & qui credit. v. gloria. & qui credit. joan. 14. 2. cor. 13.

Vespera de sequenti, commemoratio procedentis.

Die XXI. Junii.

S. Irenaei Episcopi et Martyris.

Duplex d. lect.

Oratio sac. greg.

Deus, cuius gratia beatum Irenaeum in Sacerdotem elegit, doctrina ad predicandum erudit, potentia ad perseverandum confirmavit: da nobis ex eius imitatione populum Christianum et instruere vivendi exemplo, etiam opus fuerit, confirmare patienter. Per Dominum.

Lectio III:

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri
De scriptoribus ecclesiasticis.

...ens Potitini, qui Lugdunensem in gal-
ia regebat ecclesiam, presbyter, a Martyri-
is eiusdem loci ob quosdam ecclesie quostio-
es legatus Romam missus, honorificas
per nomine suo ad Eleutherium episcopum
refert litteras. Postea iam Potitino prope
maginario ob Christum martyris coronato,
locum eius substituitur. Constat autem
ex carpi hunc fuisse discipulum. Scripsit quin-
que adversus hereses libros; et contra gentes
lumen breve, et de disciplina aliud; et
Marcianum fratrem de apostolica tradi-
tione, et librum variorum tractatum;
ad Blastum de schismate; et ad Flori-
um de monarchia, sive quod deus non sit
idolorum; et de octava egregium
commentarium. Feruntur eius et alia ad
Iorem episcopum Romanum de questione
fidei epistole, in quibus commone, cum
non facile debere unitatem collegii scindere.
Coruit maxime sub commodo principe,
et Marco Antonino vero in imperium
reperat. Hucusque Hieronymus. Diversis
idem poenis affectus, pro Christo marty-
ris fuit, circa annum ducentessimum
undum. Hunc ut primum Patrum
veterum, ut emulatorem testamenti
nisi commendant martyres lugdunenses
sua ad Eleutherium papam epistola.
De Hieronymus in caput sexagesimum
secundum Isaie cum virum apostolicum,
episcopum et martyrem appellat.
Qui viderit, faciam illum columnam
in templo Dei mei: et scribam super
eum nomen Dei mei. V. Qui fecerit et
cruentus, hic magnus vocabitur in regno

64.

coelorum. * A scribam. v. gloria. I. scri-
bam. apoc. 3. Matth. 5.

In vespere commemoratio sequentis.

Die XXII. Junii.

S. Paulini Nolani Episcopi.

Semid. 3. lect.

Oratio Laur. Ambros.

Omnipotens, et misericors Deus, qui beatum
Paulinum Pontificem misericordie ope-
ribus tua gratia fecundasti: Da, quo ju-
murs; ut eius exemplis egentium neces-
sitatibus succurrentes, misericordiam tuam
consequamur. Per Dominum.

Lectio III.

Vita S. Paulini ex eius operibus,

Hieron. august. f.

Paulinus consulari et patricio genere natus
haud procul a Burdigala, rhetoricis et poeticis
artibus ab Aufonio institutus est. Patrimonio
per amplo potitus, ac in ipso iuventutis flore
consulatum consecutus uxorem duxit. Circa
annum vite suae trigessimum sextum baptiza-
tus, erogatis in pauperes facultatibus, in
Hispaniam secessit. Barinone, factus incum
multitudinis impetu, presbyterum se ordi-
nari passus est, ea lege, ut e cathedra Barci-
nonensi non alligaretur. Inde in Italiam
profectus est, ut et solo ad humulum sancti Fe-
licis reliquum vite Deo serviret; ubi mo-
nachi vitam agens, eiusdem civitatis epis-
copatum suscipere coactus est. Vastantibus
postea Gotthis, Paulinus ex opulen-
tissimo Divite, ut sanctus Augustinus
scribit, voluntate pauperissimus, Acopio-
sissime sanctus, cum ab eis teneretur, in
corde suo precabatur: Domine, non exerceat

propter aurum et argentum: ubi enim
omnia mea, tu sis. Tandem cum laterum
re correptus est, cubiculum, in quo iacebat,
et motu contremuit: ac paulo post animam
reddidit anno salutis quadringentesimo tri-
cimo primo. Multa eleganter ac pie scripsit
epistulis et soluta oratione. Hunc sanctus
Martinus Discipulis imitandum proponebat,
cumque seculum felix iudicabat tanto fidei
habetis que documento. Hunc et sanctus Hiero-
nymus ferventissimo fidei presbyterum
cellabat, alique Patres passim suis lau-
des celebrarunt.

Stabilia sunt bona illius in Domino: et
elemosynas illius enarrabit omnis
gens sanctorum. V. Beatus dives, qui
seclusus est sine macula, et qui post aurum
abiit: erit illi gloria eterna. et. V. glo-
ria elemos. Euli. 31.

Die XXIII. Junii.

Vigilia et Nativitatis S. Joannis Baptiste.

Simpl. d. lect.

Ut in psalterio.

Lectio III.

Sermo sancti Ambrosii Episcopi.

l. i. in Lucam.

et nos Scriptura Divina, non solum mo-
niti, qui predicabiles sunt, sed etiam
rentes oportere laudari; ut veluti trans-
ita immaculate puritatis hereditas,
iis, quos volumus laudare, precellat.
is enim alia intentio sancti Evangeliste:
si vel sanctus Joannes Baptista nobili-
tus parentibus, miraculis, moribus, mu-
ere, passione? Sic etiam sancti Samuel
aler Anna laudatur. si Isaac a paren-
tus nobilitatem pietatis auget. Sacerdos
aque Zacharias, nec solum sacerdos, sed
iam de vice abia, id est, nobilis inter supe-
res familias. Et uxori, inquit, eius de

Propri. De. S. g.

B. d.

65.

filiabus Aaron. Non solum igitur a paren-
tibus, sed etiam a maioribus sancti Joannis
nobilitas propagatur; non seculari potestate
sublimis, sed religionis functione venerabilis.
Tales enim maiores habere debuit pre nun-
tius Christi; ut non repente conceptam, sed a
maioribus acceptam, et ipse infusam iure na-
turo predicare fidem dominici videre hunc
adventus.

R. Eraravit Dominus brachium sanctum
hunc in oculis omnium gentium: * et *
videbunt omnes fines terre salutare Dei
nostri. V. Eue ego mitto angelum meum;
et preparabit viam ante faciem meam.
* et videbunt. Gl. gloria. * videbunt. ff. 52.
Mal. 3.

Oratio Sarr. Greg.

Proستا, que sumus, omnipotens Deus: ut
familia tua per viam salutis incedat; et
beati Joannis Bæcurforis hortamenta salan-
do, ad eum, quem predixit, secura perveniat
Dominum nostrum Jesum Christum Fi-
lium tuum; qui.

1 Si in hac vigilia occurrat Festum S.
2 Corporis Christi, nihil de ea fit in officio;
et ieiunium anticipatur feria quarta.
3 Infra octavam autem dicti festi, festan-
tum commemoratio de vigilia, et in
cho-ro dicuntur duo missæ, una de vigilia,
et altera de octava.

Die XXIV. Junii.

Nativitas S. Joannis Baptista.

Festivitas I. classis. jr. lev.

Cum octava minore.

Ad I. Vesperas. antiphona.

A. Cum sacerdotio fungeretur Zacharias
in ordine vicis suo, * apparuit illi
angelus Domini, stans a dextris alta-
ris incensi. Luc. i.

Ne timeas, Zacharia; exaudita est de-
precatio tua: & uxor tua Elisabeth
pariet tibi filium. ibid.

Vocabis nomen eius Joannem, et erit
gaudium tibi et exultatio: & multi
in natiuitate eius gaudebunt. ibid.

Vinum et ficeram non bibit: & et spiri-
tu sancto replebitur adhuc in utero ma-
tris sue. ibid.

Lectio Malach. 4.

Ego mittam vobis Eliam prophetam,
tequam veniat dies Domini; et convertet
patrum ad filios, et cor filiorum ad pa-
trorum.

Or. De ventre matris mee & Deus meus
estu Domine:

In te proiectus sum ex utero. Ps. 21.

Hymnus Breu. Rom.

Ut queant laxis resonare fibris
Mira gestorum famuli tuorum: &
Solae polluti labii reatum

Sande Joannes.

Annuntius celso veniens Olympo
Te patri magnum fore nasciturum, &
Nomen, et vita seriem gerende

Ordine promitt.

Ille promissi dubius superni
Perdidit prompto modulor loquelo: &
Sed reformasti genitus perempto
Organa vocis.

Ventris obstruso recubans cubili
Senseras Regem thalamo manentem: &
Hinc parens nati meritis uterque
Abdita pandit.

Laus sit aeterna sua Trinitati,
Quo novam mundo paritura lucem: &
Breuium soli voluit Joannem.

Surgere fidus. amen.

In es, qui extraxisti me de ventre:
Spes mea ab uberibus matris mee. Ps. 21.

Ad Magnif. ant. Dixit Zacharias ad an-
gelum, unde hoc sciam? & Respondens
angelus dixit: eue non poteris loqui
usque in diem, quo hoc fiat; pro eo quod
non credidisti verbis meis. Luc. j.

Oratio Sar. Gelas.

Prosta, quo sumus, Domine: ut populus
tuus ad plene devotionis effectum beati
Joannis Baptiste natalitius preparetur;
quem promissisti Filio tuo parare plebem
perfectam. qui tecum vivit.

Ad Vigiliis et nocturnas.

Inuit. Agnum Dei, quem Joannes demon-
stravit, & venite adoremus. Joan. j.

Hymnus brev. Rom.

1. Antra deserti teneris sub annis,
Civium turmas fugiens, petisti:
ut levi popes maculare vitam
Crimine linguo.
2. Probuil durum tegumen camelus
Artubus sacris, strophium bideales:
Et latex haustum, sociata pastum
etella locustis.
3. Ceteri tantum cecinere vatium
Corde profago iubar ad futurum:
Tu quidem mundi scelus auferentem
Indice prodis.
4. Non fuit vasti spatium per orbis
Sanctior quisquam genitus Joanne:
Qui nefas seculi moruit lava ntem
Tingere lymphis.
5. Laus sit eterno sua Trinitati,
Que novam mundo paritura lucem,
Breuium Soli voluit Joannem
Surgere fidus. amen.

In I. nocturno antiphona.

Zacharias et uxor illius Elisabeth
erant iusti ante Deum: & incedentes in
omnibus mandatis et iustificationibus
Domini. Luc. i.

Non erat illis filius, eo quod esset Eli-
sabeth sterilis; & etambo procrepserunt
in diebus suis. ibid.

Elisabeth concepit filium in senectute
sua: & quia non erit impossibile apud
Deum omne verbum. ibid.

Si fecit mihi Dominus in diebus, &
quibus respexit auferre opprobrium
meum inter homines. ibid.

Elisabeth impletum est tempus pa-
riendi, & peperit filium. ibid.

Posuerunt omnes, qui audierant, in
corde suo dicentes: quis puer iste
erit? etenim manus Domini erat
cum illo. ibid.

Domine spes mea a iuventute mea:
ante confirmatus sum ex utero. Ps. 70.

Lectio I.

De Isaiâ Propheta. cap. 49.
Audite insula, et attendite populi de longe:
minus ab utero vocavit me, de ventre
matris meae recordatus est nominis mei.
A populos meum quasi gladium acutum;
in umbra manus suae protexit me, et po-
suit me sicut sagittam electam, in phare-
ra sua abscondit me. Et dixit mihi: ser-
vus meus es tu Israel, quia in te glo-
riabor. Et nunc dicit Dominus, for-
rans me ex utero servum filii, ut re-
uocem Jacob ad eum, et Israel non con-
regabitur: et glorificatus sum in oculis
Domini, et Deus meus factus est forti-
tudine mea.

Eril magnus coram Domino et spiritu

Sancto replebitur adhuc ex utero matris
sue: & et multos filiorum Israel convertet
ad Dominum Deum ipsorum. V. os meum
annuntiabit iustitiam tuam, tota die
salutare tuum. & et multos. Luc. j. vs. 70.

Lectio II.

Et dicit: parum est, ut sis mihi servus ad
suscitandas tribus Jacob, et facies Israel
convertendas. Luc dedit te in lucum gasti-
um, ut sis salus mea usque ad extremum
terre. Hoc dicit Dominus Deus Israel,
sanctus eius, ad contumibilem ani-
mam, ad abominatam gentem, ad servum
dominorum: reges videbunt, et confur-
gent principes, et adorabunt, propter Do-
minum, quia fidelis est; et sanctum Is-
rael, quia te elegit.

Ps. A ventre matris consecratus est
propheta, & evertere, et erucere, et perdere,
et iterum edificare et renovare. V. ad
gentem fallacem mittam illum; et contra
populum furoris mei mandabo illi.
& evertere. Ezeli. 49. vs. 10.

Lectio III.

Hoc dicit Dominus: in tempore placido
exaudiui te, et in die salutis auxiliatus
sum tui: et servavi te, et dedit te in fedus
populi, ut suscitares terram, et possideres
hereditates dissipatas; ut diceres his, qui
vincti sunt: exite; et his qui in tenebris:
revelamini. Super vias pascetur, et in
omnibus planis pascua eorum. Non fu-
rient, neque sitient, et non percutiet eos
estus et sol: quia miserator eorum reges
eos, et ad fontes aquarum potabit eos.
Et ponam omnes montes meos in viciniam, et
semite ~~meas~~ meos exaltabuntur.

In novissimis diebus eris, et adducam
super terram meam: & ut sciant gentes
cum sanctificatus fuero in te in oculis
eorum. V. ante faciem meam stabis;
quasi os meum eris. & ut. Ezech. 38.

Lectio IV.

De jeremia propheta. cap. i.

Latum est verbum Domini ad me
ans: prius quam formarem te in utero
matris: et antequam exires de vulva,
sanctificavi te, et prophetam in gentibus
dixi te. Et dixi: a a Domine Deus, eue
tuo loqui, quia puer ego sum. Et dixit
Dominus ad me: noli dicere, puer sum;
quia omnia, quae misit tibi, et
universa, quaecumque mandavero tibi,
facies. Ne timeas a facie eorum, quia
ego sum, ut eruam te, dicit Domi-
nus. Et misit Dominus manum suam,
et tenuit me; et dixit Dominus ad
me: eue dedi verba mea in ore tuo: eue
stetit te hodie super gentes, et super reges,
ut euellas, et destruas, et disperdas,
disripes, et edifices, et plantes.

Prophetam suscitabo eis de medio
Aram suorum, & et ponam verba
in ore eius, loqueturque ad eos omnia,
et preceperit illi. V. Vocabis nomen
eius Joannem; et multi in natiuitate
eius gaudebunt. & et ponam. V. gloria.
et honorem. Deut. 18. Luc. 1.

In II. nocturno antiphona.

Quer crescebat, et confortabatur spiritu: &
erat in desertis usque in diem open-
sionis suae ad Israel. Luc. 1.

Erat vestitus pilis camelorum, et

Zona pellicea circa lumbos eius: & Alouostas,
et mel silvestre edebat. Marc. j.

3. Venit Joannes Baptista predicans in deserto
Judaeo et dicens: & poenitentiam agite, ad
propinquavit enim regnum caelorum.
Matth. 3.

4. Egrediebatur ad eum omnis Judaeo regio, &
et baptizabantur ab illo in Jordanis flu-
mine, confitentur peccata sua. Marc. j.

5. Dixit Joannes Phariseis: progenies
viperae, & quis demonstrabit vobis
fugere a ventura ira? Matth. 3.

6. Predicabat dicens: veniet fortior me
post me: & cuius non sum dignus sol-
vere corrigiam calceamentorum eius.
Marc. j.

V. Ego servus tuus Domine,

R. Et filius anulo tuo. Ps. iis.

Lectio V.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 295. nov. ad.

Sancti Joannis solemnitatem celebramus,
quanta est gloria iudicis, si tanta est proci-
nis? qualis est venturus via, fatalis est,
qui preparat viam? Nativitatem Joannis
quodam modo consecratam observate solentia:
nec invenitur ullus in Patribus, cuius nati-
vitatem solemniter celebramus: celebramus
Joannis, celebramus et Christi: hoc vacare
non potest, et si forte a nobis pro tanta rei
dignitate minus explicatur, fructuosius
tamen et actius cogitatur. Nascitur Joan-
nes de anicula sterili, nascitur Christus
de iuvenecula virgine. Joannem parit steri-
litas, Christum integritas. In nativitate
Joannis etas congrua non erat, parentalis,
in nativitate Christi complexus non erat

aritalis. Ideo angelo predicante nuntiatur,
de angelo nuntiante concipitur.

Concepit Elisabeth, et exultaba se men-
sus quinque, dicens: & quia sic fecit mihi
ominus in diebus, quibus repressit aufer-
opprobrium meum inter homines. V.
exultabitur sicut unicornis cornu meum;
Fecit mea in misericordia uberi.

quia. Luc. i. Cf. gi.

Lectio VI.

Videtur Joannes interiectus quidam limes
flamentorum duorum, veteris et novi.
In eum ope, ut dixi quodam modo limitem,
ominus ipse testatur dicens, lex et pro-
lelo usque ad Joannem Baptistam. Sus-
net ergo personam vetustatis, et proco-
ium novitatis: propter personam ve-
statis de senibus nascitur: propter per-
nam novitatis in visceribus matris pro-
eta declaratur. Et nondum enim natus,
fante Maria adventum exultavit in
tero matris. Jam ibi designatus erat,
signatus antequam natus: cuius pro-
rfor ope ostenditur, antequam ab eo vi-
retur. Divina sunt hec, et mensuram
mano fragilitatis excedunt. Postremo
scitur, auipit nomen, lingua solvitur
ctis.

Elisabeth impletum est tempus parien-
et peperit filium: & audierunt vicini
cognati eius, quia magnificavit Domi-
us misericordiam suam cum illa, et con-
ahulabantur ei. V. quis sicut Dominus
ur noster? qui habitare facit sterilem in
mo matrem filiarum labantem. & et.
Luc. i. Cf. jii.

Lectio VII.

re quod factum est, refer ad significatio-
m rerum, et vide magnum mysterium.

Zacharias tacet et amittit vocem, donec Joannes nasceretur procurator Domini, et aperiret vocem. Quid est silentium Zachario, nisi propheta latens, et ante predicationem Christi quodammodo occulta et clausa? aperitur illius adventu, clara fit uenire eo, qui propheta labatur. Soluitur lingua, quia nascitur vox. Vox Joannes, Dominus autem in principio erat Verbum. Joannes vox ad tempus, Christus Verbum in principio eternum.

R. Inuocabant patri eius, quem uelle uocari eum; et postulans pugillarem scripsit, dicens: * Joannes est nomen eius; et mirati sunt universi. *V.* Vocabitur nomen novum, quod os Domini nominabit. * Joannes. *Luc. i. Gsa. 62.*

Lectio VIII.

A Joanne accipite humilitatis exemplum. Putatur Christus, dicit se non esse quod putatur, nec ad suum factum errorem assumit alienum. Si diceret, ego sum Christus, quam facillime crederetur, qui antequam diceret, credebatur? et non dixit: agnovisse, diffinxisse, humiliavisse. Vidit, ubi haberet salutem: lucernam se intellexit, et ne exstingueretur vento superbiae timuit. Hac enim dissolutio placuit Deo, ut tanto gratius homo testimonium perhiberet Christo, qui propter putari Christus. Denique in natalis mulierum, sicut dixit ipse Christus, nemo exurrexit maior Joanne Baptista. Si hoc homine nullus erat maior homo, qui maior est illo, plus est quam homo.

R. Non sum ego Christus, sed nuptus sum ante illum. * amicus sponsi, qui stat et audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi; et hoc gaudium meum impletum est. *V.* Ego autem in Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo. *F. hoc. V. gloria. et hoc. Joan. 3. Hab. 6.*

In III. nocturno.

Ad. Hic est, qui dicitur, per prophetiam prophetam: vox clamantis in deserto: & parare viam Domini, rectas facile semitas eius. Matth. 3.

Canticum I. Isa. 40.

Vox clamantis in deserto: & parare viam Domini:

Rectas facile in solitudine & semitas Dei nostri.

Omnis vallis implebitur, & omnis mons et collis humiliabitur.

Et erunt prava in directa, & aspera in vias planas.

Et revelabitur gloria Domini: & videbit omnis caro pariter, quod os Domini locutum est.

Canticum II. ibid.

per montem excelsum ascendet: & qui evangelizans Sion.

caela in fortitudine vocem tuam, qui evangelizans Jerusalem: & exalta, noli timere.

in civitatibus Iuda: & ecce Deus vestrorum.

Et Dominus Deus in fortitudine veniet, & et brachium eius dominabitur.

et merces eius cum eo, & opus illius coram illo.

Et sicut pastor gregem suum pascet, in brachio suo congregabit agnos, et in sinu suo levabit, & fetas ipse portabit.

Canticum III. Isa. 52.

nam pulchri super montes pedes annuntiantis & et predicantis pacem;

annuntiantis bonum, & predicantis salutem: &

dicentis Sion: regnabit Deus tuus.

Et speculatorum tuorum: & levaverunt vocem simul laudabunt:

quia oculo ad oculum videbunt, & cum converterit Dominus Sion.

videbunt et latere simul deserta Jerusalem: &

quia consolatus est Dominus populum suum, & revenerit Jerusalem.

76.
Paravit Dominus brachium sanctum suum
in oculis omnium gentium: & vide-
bunt omnes fines terre salutare Dei nostri.
ant. Hic est, qui dicitur est per prophetam
phelam: vox clamantis in deserto: & pa-
rate viam Domini, rectas facite semitas
eius. Matth. 3.

V. Salus Domini vocis sue vocem virtutis:
R. Tale gloriam Deo super Israel. Ps. 67.

Lectio IX.

De epistola beati Pauli apostoli ad
Romanos. cap. 5.

Commendat charitatem suam Deus in nobis:
quoniam cum adhuc peccatores essemus, se-
cundum tempus Christus pro nobis mortuus
est: multo igitur magis nunc iustificati
in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per
ipsum. Si enim cum inimici essemus, re-
conciliati sumus Deo per mortem Filii
eius: multo magis reconciliati salvi
erimus in vita ipsius. Non solum autem,
sed et gloriamur in Deo per Dominum no-
strum Jesum Christum, per quem nunc re-
conciliationem accepimus.

R. Joannes testimonium perhibet de Chri-
sto, et clamat dicens: qui post me veni-
tus est, ante me factus est, quia prior me
erat: & de plenitudine eius nos omnes
accepimus. V. Lex per Moysen data est,
gratia et veritas per Jesum Christum
facta est. & et de. Joan. 1.

Lectio X.

Propterea sicut per unum hominem peccatum
in hunc mundum intravit, et per
peccatum mors, et ita in omnes homines
mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt.
Usque ad legem enim peccatum erat in mun-
do, peccatum autem non imputabatur, cum
lex non esset. Sed regnavit mors ab Adam
usque ad Moysen etiam in eos, qui non

cuaverunt in similitudinem peccati-
tionis ad id qui est forma futuri.

Veni Joannes in omnem regionem
Jordanis, & et predicavit baptismum poeni-
tentie in remissionem peccatorum. V. Fa-
cte fructum dignum poenitentiae; iam
enim securis ad radicem arborum posita
est. & et. Luc. 3. Matth. 3.

Lectio XI.

Non sicut delictum, ita et donum: si enim
unus delicto multi mortui sunt; multo
magis gratia Dei et donum in gratia unius
ominis Jesu Christi in plures abundavit.
Non sicut per unum peccatum, ita et do-
num: nam iudicium quidem ex uno in
condemnationem; gratia autem ex multis
delictis in iustificationem. Si enim unius
delicto mors regnavit per unum; multo ma-
gis abundantiam gratiae et donationis et
spitio accipientes, in vitam regnabunt
ex unum Jesum Christum.

Vidit Joannes Jesum venientem ad se,
Tait: & eue agnus Dei, eue qui tollit pec-
catum mundi. V. Ego vidi, et testimo-
ium perhibui, quia hic est Filius Dei.
eue. Joan. 1.

Lectio XII.

Itur sicut per unius delictum in omnes
mines in condemnationem, sic et per u-
ius iustitiam in omnes homines in iusti-
ficationem vita. Sicut enim per insubedi-
entiam unius hominis peccatores constituti
sunt multi: ita et per unius obedientiam
sibi constituentur multi. Lex autem sub-
travit, ut abundaret delictum: ubi au-
tem abundavit delictum super abundavit
gratia: ut sicut regnavit peccatum in mor-
tem, ita et gratia regnet per iustitiam
in vitam eternam, per Jesum Christum Domi-
num nostrum.

R. Ego quidem baptizo vos in aqua in po-
 nitentiam: qui autem post me venturus est;
 * ipse vos baptizabit in Spiritu sancto et
 igni. V. Super quem videris Spiritum
 Descendentem et manentem super eum, hui-
 est, qui baptizat in Spiritu sancto. * ipse.
 R. gloria. * ipse. *Matth. 3. Joan. 1.*

Sequentia sancti Evangelii secundum
 Lucam. *cap. 1.*

Elisabeth impletum est tempus pariondi, et
 peperit filium. Et audierunt vicini et cog-
 nati eius, quia magnificavit Dominus mi-
 sericordiam suam cum illa, et congratula-
 bantur ei. Et factum est in die octavo, vene-
 runt circumcidere puerum, et vocabant
 eum nomine patris sui Zachariam. Et re-
 spondens mater eius dixit: nequaquam, sed
 vocabitur Joannes. Et dixerunt ad illam:
 quia nemo est in cognatione tua, qui vo-
 cetur hoc nomine. Inniebant autem
 patri eius, quem velle vocari eum. Et
 postulans pugillarem, scripsit dicens:
 Joannes est nomen eius. Et mirati sunt
 universi. Apertum est autem illi os eius
 et lingua eius, et loquebatur benedicens
 Deum. Et factus est timor super omnes
 vicinos eorum: et super omnia montana
 Judaeae divulgabantur omnia verba haec,
 et profuerunt omnes, qui audierant, in corde
 suo, dicentes: quis putas puer iste erit?
 etenim manus Domini erat cum illo.
 Et Zacharias pater eius repletus est Spi-
 ritu sancto, et prophetauit dicens: Bene-
 dictus Dominus Deus Israel: quia visita-
 vit, et fecit redemptionem plebi suae.

Aud. Laudes Matutinas et horas.

antiphona.

79.
Amen dico vobis: * non surrexit inter
natos mulierum maior Joanne bap-
tista. Matth. ii.

Hic est propheta, et plusquam propheta,
de quo dictum est: * eue ego mitto an-
gelum meum, qui preparabit viam
meam ante te. ibid.

Ipse procedet ante illum in spiritu et
virtute Elie: * parare Domino plebem
perfectam. Luc. i.

Adcant. Gaudete et laudate simul de-
serta Ierusalem, * quia consolatus est Do-
minus populum suum. Isa. 52.

Joannes venit in testimonium, ut
testimonium perhiberet de lumine, * ut
omnes crederent per illum. Joan. i.

Lectio Isa. 49.

audite insula et attendite populi de longe:
ominus ab utero vocavit me: de ventre
matris mee recordatus est nominis mei.

Tr. Tu Domine formasti me, * et po-
sisti super me manum tuam:

Suscipisti me de utero matris
meae. Ps. 138.

Hymnus Pres. Rom.

O nimis felix, meritisque celsi,
nesciens labem nivei pudoris: *
Propotens Martyr, nemorumque cultor,
Maxime vaturn.

Serta ter denis alios coronant
Aurea clementis, duplicata quoddam: *
Trinate fructu cumulata centum
Alexibus ornant.

Hunc potens nostri, meritis optimis,
Petraris duos lapidos repelle: *
Asperum planans iter, et reflexos
Dirige calles.

4. Ut pius mundi Sator et Redemptor,
 Mentibus culpa sine labe puris, x
 Rite dignetur veniens beatorum

Bonere greges.

5. Laudibus cives celebrent superni
 Te Deus simplex, pariterque trine: x
 Supplices et nos veniam precamur:

Barue redemptis, amen.

V. Domine spes mea a iuventute mea.

R. In te cantatio mea semper. Ps. 40.

Ad Bened. ant. Zacharias repletus est
 Spiritu sancto, et prophetauit. Dicens: x
 Tu puer propheta altissimi vocaberis;
 praebis enim ante faciem Domini, parare
 vias eius. Luc. j.

Oratio Sac. Leon.

Deus, qui praesentem diem honorabilem
 nobis in beati Joannis natalitate fecisti:
 da populis tuis spiritualium gaudium
 gaudiorum; omnium fidelium mentes
 dirige in viam salutis aeternae. Per Dominum.

Ad Tertiam. Lectio Jer. 15.

Inventi sunt sermones tui, et comedicos,
 et factum est michi verbum tuum in gaudi-
 um et in letitiam cordis mei: quoniam
 invocatum est nomen tuum super me,
 Domine Deus exercituum.

V. Docebo iniquos vias tuas:

R. Et impii ad te convertentur. Ps. 50.

Ad Sextam. Lectio Jer. 15.

Convertam te, et ante faciem meam stabis,
 et quasi os meum eris: convertentur ipsi
 ad te, et tu non converteris ad eos; et dabo
 te populo huic in murum circum, fortem:
 et bellabunt ad versum te, et non prevale-
 bunt.

V. Loquebar de testimoniis tuis in conspectu regum;

R. Et non confundebar. Ps. 118.

Ad Nonam. Lectio 81a. 81.

Qui verba mea in ore tuo, et in umbra
manus mee protexi te, ut planter caelos et
inder terram, et dicas ad Sion: populus
cuius es tu.

Protexam eum, quoniam cognovit no-
men meum:

Et ostendam illi salutare meum. Ps. 90.

Ad II. Vesperas.

Antiphona ex I. Vesperis.

Lectio Euli. 46.

Letus a Domino Deus, in fide sua pro-
pheta est: et cognitus est in verbis
is fidelis, quia vidit Deum lucis.

br. Producam cornu David, & paravi lucer-
nam Christo meo:

Super ipsum efflorebit sanctificatio mea. Ps. 131.

Hymnus Basis. Coff.

Quid moras neclis? Domino iubente

Cede; qui sacro lava l' igne corda, &

Atque tuis ardet manibus Joannes,

Anne lavari.

Quis fuit sensus tibi, cum videres

Supplicis ritu dare colla pronum, &

Cui pedum summo repulas honori

Solvere lora?

Cernis, ut nimbo rutilante, Christo

Spiritus, Patris comitante voce,

Inculcat; & sese Triadisque tota

Pandit imago.

Diligens instas operi minister: &

Vitium mundi scelus auferentem

Prædicans agnum, digitoque fidus

Indue monstras.

Immemor laudis propriæ, magistro

Delictos Christo preparas alumnos

Reddere; ardebas minui, deiebat

Crescere Christum.

Nec fidem vita fateri protulit;

Vindictam laesi rigidum pudoris

Orat. de S. 11.

B. d.

81.

Te manet carcer: * Domino crucata
Nocte precibus.

¶ Letus eternum celebret Parentem
Cubis; eternum celebret Parentis
Filium: * par sit tibi laus per omne
Spiritus eorum. amen.

¶ Provenisti cum Domine:

¶ In benedictionibus dulcedinis. *Ps. 20.*

Ad Magnif. ant. Ex quo honorabilis factus
es in oculis meis, et gloriosus, ego dilexi te: *
et dabo homines pro te, et populos pro
anima tua. *Isa. 43.*

*Festum hoc occurrens in Solemnitate con-
ceptus Christi, celebratur die sequenti, et tunc
fit sola commemoratio in secundis vespere,
ubi etiam per octavam.*

Die XXV. Junii.

De octava S. Joannis Baptiste.

Semiduplex s. lect.

Officium fit per octavam ut in festa, preterea,
que habentur propria; exceptis quoque
antiphonis nocturnorum, que dicuntur de
psalterio.

In I. et nocturno.

¶ Domine spes mea a juventute mea:

¶ In te confirmatus sum ex utero. *Ps. 70.*

Lectio III.

Sermo sancti Bernardi abbatis.

Serm. in clavis. Joan. Bapt.

Audite, fratres, quid Dominus de Joanne lo-
quatur, cuius sollemnis hodie claritas
celebratur: Ille, inquit, erat lucerna ardens
et lucens. Magnum testimonium, fratres
mei; magnus est enim, cui perhibetur; sed
maior est ipse, qui perhibet. Ille, inquit,
erat lucerna ardens et lucens. Est enim tan-
tum lucere, quantum tantum ardere, pa-
rum; ardere et lucere, perfectum. Cele-
rum singulariter apostolis et apostolicis

viris dicitur: luceat lux vestra coram homi-
 nibus: nimirum tanquam accensis, et
 vehementer accensis: et quibus non timeatur
 a flammâ quolibet aut impulsione ventorum.
 Dicitur et de Joanni, sed illi in aure audiunt;
 Joannes in spiritu tanquam angelus eru-
 ditur. Et mirum tanto propinquior deo,
 quanto vox verbo vicina, cui nulla voce
 alia mediâ, quod foris sonet, oporteat intinari.
 Neque enim Joannem predicatior sed in spi-
 ritalis docuit, quem replevit Spiritus in utero
 matris sue. Vere ardens, et vehementer
 lucens, quem sui preoccupavit flamma
 celestis, ut iam Christi sentiret ad vocatum,
 in necdum sentire poterat vel seipsum. Et
 mirum novus ille ignis, qui recens elapsus
 caelo, per os Gabrielis in aurem intraverat
 virginis, rursum per os virginis et matris
 introiit ad parvulum, ut ab ea hora vas
 electionis suae Spiritus sanctus impleret, et
 lucernam Christo Domino pararet. Fuit
 ergo iam tunc ardens lucerna, sed iterum
 ihu sub modio, donec super candelabrum
 oneretur, et luceat omnibus, qui erant
 in domo Domini.

Et Joannes testimonium perhibuit veri-
 tati: ille erat lucerna ardens et lucens: vos
 autem voluistis ad horam exultare in luce
 ista. Et non erat ille lux, sed ut testimonium
 exhiberet de lumine. et vos autem et gloria
 vos. Joan. 8. et 11.

In II. et octavo.
Lectio ad. is.

Deus ex semine David, secundum promissio-
 nem eduxit Israel Salvatorem Jesum,
 predicante Joanne ante faciem adventus
 eius baptismum poenitentiae omni pro-
 pter Israel.

Deus docuisti me a iuventute mea:
 Et usque nunc pronuntiabo mirabi-
 lia tua. Ps. 70.

Oratio Sacr. Leon.

Omnipotens sempiternus Deus, qui etiam
in beati Joannis generatione, promenda
confessione sacrate tibi plebis corda insibilis.
auge nobis fidei, pietatisque constantiam;
ut magis magisque faciamur excellentiam
et nuntiati, cum tanta sit gloria nuntian-
tis. Per eundem Dominum.

Hec oratio dicitur quotidie per octavam.
Vespere de sequenti, cum memoria octa-
ve ex II. Vesperis.

Die XXVI. Junii.

S. Joannis et Pauli Martyrum.

Duplex S. lect.

Oratio Sacr. Gelas.

Quosumus, omnipotens Deus: ut nos
geminata letitia hodierna festivitatis
excipiat, que de beatorum Joannis et Pau-
li glorificatione procedit, quos eadem
fides et paxio vere fecit esse germanos.
Per Dominum.

Lectio III.

Ex S. Greg. M. Greg. Turon f.

Joannes et Paulus, quos, ut ait Grego-
rius Magnus in prefatione missæ, in
nascenti lege iunxit germanitas, in gre-
mio matris ecclesie fidei unitas, in pas-
sionis acerbitate ferenda unius amoris
societas; renascente sub Juliano apostata
idololatria pro Jesu Christi fide martiri-
um non sunt cunctati subire. Celeberrimam
eorum cultum Romæ testantur sacra-
mentaria Gelasii et Gregorii, quibus eorum
memoria inserta est, et in prioriquidem
cum vigilia. Horum Martyrum nomina
ex eo tempore ad actaris sacrificium sola
latina in canone missæ commemorantur.

unde eorum veneratio semper per omnes
occidentis ecclesias propagata est, ac ubique
celebratur.

Q. Nobis unus Deus, & ex quo omnia, et
nos in illum; et *U.* unus Dominus Iesus
Christus, per quem omnia, et nos per ipsum.

V. Scimus, quia nihil est in mundo,
quod nullus est Deus, nisi unus. & ex
quo. *V.* gloria. *U.* unus. *J. Cor.* 8.

U. Memoratio octavae in matutinis
et vespertinis oratio: Omnipotens. pag. 84.

Die XXVII. Junii.

De octava S. Joannis Baptiste.

Semiduplex O. lect.

In I. nocturno.

Q. Tu Domine susceptor meus es:
U. Gloria mea, et exaltans caput meum. *Ps.*

Lectio III.

De sermone sancti Bernardi abbatis.
l. c.

Joannes erat lucerna ardens et lucens.
Sicut: lucens et ardens; quia Joannis ex
invocato splendore, non fervore prodit ex
splendore. Sunt enim, qui non colucent,
quia fervent; sed magis fervent, ut lucant.
Isti plane non fervent charitatis spiri-
tu, sed studio vanitatis. Vultis nosse, quem
quidem arsit Joannes et luxit? Ego
umque in eo triplicem posse arbitror
inveniri, et ardorem scilicet et splendorem.
Ardens enim erat in seipso, vehementia usque
tate conversationis; erga Christum, in
quo quodam et pleno fervore devotionis;
erga peccantes proximos, constantia li-
bre increpationis. Luxit nihilominus,
et paucis dixerim, exemplo, digito, verbo:
seipsum ostendens ad imitationem, et lu-
minare manus, quod cathedra ad peccatorum

remissionem. Considera igitur hominem
angelico promissum oraculo, conceptum
miraculo, sanctificatum in utero, et
novum in novo homine poenitentia mi-
rare fervorem. Venit Joannes, ait Domi-
nus, nec manducans, nec bibens. Incenti-
vum fervoris id mihi est, et materia
humilitatis. Quis enim in nobis est,
fratres, qui Joannis poenitentiam intueus,
sua non dico magnificare, sed alicuius
saltem momenti reputare presumat?
quis audeat murmurare in laboribus
suis, et dicere, satis est quod patior, ne dum
nimis? quo enim homicidia, quo sacrile-
gia, quo flagitia puniebat Joannes
in se ipso? auendamur ad poenitentiam,
fratres, interrogemus conscientias nostras,
et animemur ad ultionem exigendam
de nobis, ut horrendum popimus evadere
iudicium Dei viventis. quidquid vero
minus est, fervoris, humilitas suppleat
pure confessionis.

R. Dicebat Joannes ad turbas, que exi-
bant, ut baptizarentur ab eo: & facile
fructus dignos poenitentia, & iam enim
securis ad radicem arborum posita est.
V. Omnis arbor, que non facit fructum
bonum, excidetur, et in ignem mittetur.
& iam enim. *V.* gloria. & facile. *Luc. 3.*
Matth. 3.

Die XXVIII. Junii.

Vigilia S. apostolorum.

De ca. 5. lect.

Totum officium sit de peccatis, preter
sequentia.

Lectio III.

Sermo sancti Leonis Pape.

Serm. 80.

Cum duodecim apostoli, accepta per spiri-
 tum sanctum omnium locutione lingua-
 rum, imbuendum Evangelio mundum, di-
 stribuit sibi terrarum partibus suscepisset.
 beatissimus Petrus, princeps apostolica ordinis,
 dorem Romani destinatur imperii; ut
 lux veritatis, que in omnium gentium revela-
 tione salutem efficacius se ab ipso capite per to-
 tum mundi corpus effunderet. Hic colluctan-
 tes philosophie opiniones, hic dissolvende
 rant terrena sapientie vanitates, hic
 consulendus demonum cultus, huius omnium
 vitiorum impietas destruenda, ubi diligen-
 tissima superstitione habebatur collectum,
 inquit usquam fuerat vanis erroribus
 stultum. Ad hanc urbem tu, beatissime
 he apostole, venire non metuis, nec mundi
 minam times Romam, qui in Caius domo
 raveras sacerdotis ancillam. Adquam beatus
 apostolus tuus, vas electionis et specialis
 agister gentium, Paulus occurrens, eodem
 in consociatus est tempore, quo iam omnis
 nocentia, omnis pudor, omnisque libertas
 veteronis laborabat imperio. Cuius furor
 et omnem vitiorum inflammas excelsum,
 hunc cum usque torrentem suo precipitavit
 tonitruo, ut primus nomini christiano atro-
 citem generalis persecutionis inferret: quasi
 et sanctorum neces gratia dei prope extingui-
 ius hoc ipsum erat maximum lucram,
 et contemtus vite huius avidus percip-
 fieret felicitatis eterno.

Erraverunt, et dispersi sunt greges mei,
 non erat, qui requireret: propterea ego
 te requiram oves meas, et congregabo
 eas: & requiescent, et in pasuis pinguibus
 pascuntur. V. Dicit Simoni Petro Jesus:
 Tu agnos meos, pascas oves meas. & requiesce.
 Gloria. & requiesce. Matth. 24. Joan. 21.

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Oratio Sac. Greg.

Presta, quo sumus, omnipotens Deus, ut
nullis nos permittas perturbationibus
conculi; quos in apostolice confessionis
petra solidasti. Per Dominum.

Et sit commemoratio octavo ad Mala-
tinam et Nisam.

Die XXIX. Junii.

S. Apostolorum Petri et Pauli.

Festivitas I. Classis.

Cum octava minore.

ad I. Vesperas.

antiphona.

1. Respicens Jesum Joannes dixit: ecce
agnus Dei: * et audierunt eum duo
discipuli, et secuti sunt Jesum. Joan. i.
2. Erat andreas frater Simonis Petri,
unus ex duobus, qui audierant a Joan-
ne: * et secuti fuerant Dominum. ibid.
3. Invenit hic primum fratrem suum
Simonem, et dixit ei: invenimus
Mesiam: * et adduxit eum ad Je-
sum. ibid.
4. Invenit eum Jesus dixit: tu es Simon
filius Jona: * tu vocaberis Cephas.
ibid.

Letitio Jer. 15.

Eue ego mittam pisces multos dicit
Dominus, et piscabuntur eos: et post
hoc mittam eis multos venatores, et
venabuntur eos de omni monte, et de
omni colle, et de cavernis petrarum:
quia oculi mei super omnes vias eorum.
R. br. Constitues eos principes * super
omnem terram.

V. Memores erunt nominis tui Domine.

Ps. 44.

Hymnus Clun.

1. Mundus magnanimos nunc recolat duces,
Quos Christus proprio proposuit gregi: *
Quid non letitiae iuncta sodalium
affert gloria Principum?

2. Urbs immensa, modo nescia Caesarum,
Heros geminos tollit ad aethera: *
Iese praecipuis, subdita nunc Deo,
Tebet Roma parentibus.

3. Hic Petrus populis omnibus insonat
Sacramenta Dei: Paulus adhuc docet: *
Ambrosium sedet hic magnifico throno
iuncto foedere dignitas.

4. Hic sunt cae capitis splendida lumina,
Hic sunt mixta simul limpidam flumina: *
Quos semper superis imbribus aridas
Terras largius irrigant.

5. Laus sit summa Patri, summaque Filio,
Sed par sancte tibi laus quoque Spiritus: *
Hic mundi pelago per geminam faciem
Cursus dirige devios. amen.

6. Magnificentiam glorie sanctitatis in eo
loquentur:

7. Et mirabilia tua narrabunt. Ps. 144.

Magnif. ant. Vidit Jesus duos fratres,
monem et Andream, mittentes rete in
mare, erant enim piscatores; et ait illis: *
venite post me, et faciam vos fieri pesca-
tores hominum; at illi continuo reli-
tis retibus secuti sunt eum. Matth. 4.

Oratio Sae. Greg.

1. Deus, qui ecclesiam tuam apostoli tui Petri
de et nomine consecrasti, quique beatum
Paulum ad predicandam gentibus

Prop. de S. 12.

B. C.

89.

90.
gloriam tuam sociare dignatus es. concede;
ut omnes, qui ad apostolorum tuorum so-
lemnia convenerunt, spiritali & remun-
eratione ditentur. Per Dominum.

Ad Vigiliis nocturnas.

Invid. Christum, qui fundavit nos super
fundamentum apostolorum: * venite
adoremus. Ephes. 2.

Hymnus clun.

1. Ambo divini proceres senatus,
Principes caeli, socii laborum: *
Quos amor iunxit simul ampliusq; ab
Compa triumphis.
2. Barfides, et par utriusque votum,
Corda divino penetrante verbo: *
Maximo Regi nimis obstinatas
Subdere gentes.
3. Magna vos vidit, stupuitque Roma,
Roma tot divis habitata monstis: *
Vidit excisis penitus sepulta
Numina fanis.
4. Totus in Roma superatus orbis:
Par locus tantis utriusque palmis, *
Usque caelestis pretiosa servat
Semina verbi.
5. Occidens terris, oriensque caelo,
Prima pars sacrum micat inter astra; *
Testis aeternum recolet perennes
Roma triumphos.
6. Laus Deo patri, genitroque proli:
Et tibi compar utriusque Flamen: *
Nos velis, tantis ducibus, beatos
Tangere portus. amen.

In I. nocturno
antiphona.

1. Ascendens Jesus in navim, quae erat Simonis, & docebat de navicula turbas. Luc. 5.

2. Accipere illi loqui, dixit ad Simonem: & tuo in actum, et laxata retia vestra in captivam. ibid.

3. Respondens Simon Petrus dixit illi: Praeceptor per totam noctem laborantes nihil cepimus; & in verbo autem tuo laxabo rete. ibid.

4. Cum hoc fecissent, & concluderunt piscium multitudinem copiosam. ibid.

5. Quod cum videret Simon Petrus, prostravit ad genua Jesu, dicens: & exia me, quia homo peccator sum Domine. ibid.

6. At ad Simonem Jesus: noli timere; & ex hoc iam homines eris capiens. ibid.

7. In omnem terram exivit sonus eorum; & in fines orbis terrae verba eorum. Off. 18.

Lectio I.

De actibus apostolorum. cap. 11.

1. Cum ascendisset Petrus Ierosolimam, distabant adversus illum, qui erant ex animatione, dicentes: quare introisti ad viros epulum habentes, et manducasticum illis? cipiens autem Petrus exponere illis ordinem, dicens: ego eram in civitate Joppeans, et vidi in excessu mensis visionem, tendens vas quoddam velut linteam magnum quatuor initiis submissi de caelo, et cecidit usque ad me. In quod intueus conspirabam, et vidi quadrupedia terro, et bestias, reptilia, et volatilia caeli.

2. Et ecce angeli veloces ad gentem convulsam dilaceratam; & ad gentem expectantem conculcatam. V. Ipsi sunt, quos misit dominus, ut perambularent terram. & I. Isa. 48. Zach. 1.

Lectio II.

Audivi autem et vocem dicentem mihi:
Surge Petre, occide et manduca. Dixi au-
tem: nequaquam Domine; quia commune
aut in mundum numquam introivit in
os meum. Respondit autem vox secundo
de coelo: quod Deus mundavit, tu ne com-
mune vixeris. Hoc autem factum est per
terti et recepta sunt omnia rursum in
coelum.

R. Effundam super vos aquam mundam,
* et mundalimini ab omnibus iniqui-
tamentis vestris. V. In die illa erit fons
patens in ablutionem peccatoris, et spi-
ritum immundum auferam de terra.
* et. Ezech. 36. Zach. 12.

Lectio III.

Et ecce viri tres confestim adstiterunt in
domo, in qua eram, mihi a Caesarea ad me.
Dixit autem Spiritus mihi, ut irem cum
illis, nihil hesitans. Venerunt autem me-
cum et sex fratres isti, et ingressi sumus
in domum viri. Narravit autem nobis,
quomodo vidisset angelum in domo sua
stantem, et dicentem sibi: mitte in Joppen,
et auerfi Simonem, qui cognominatur
Petrus, qui loquetur tibi verba, in qui-
bus salvus eris tu, et universa domus tua.

R. Sanabuntur aquae, et erunt pisces
multi satis; stabunt super illas piscatores;
et sanabuntur, et viveant omnia, ad quod
venerit torrentis. V. Ecce ego mittam pisa-
tores, dicit Dominus, et piscabuntur eos.
* et. Ezech. 47. Jer. 16.

Lectio IV.

Cum autem cepissem loqui, cecidit Spiri-
tus sanctus super eos, sicut et in nos in ini-
tuo. Recordatus sum autem verbi Domini,
sicut dicebat: Joannes quidem baptizavit

qua: vos autem baptizabimini spiritu
sancto. Si ergo eandem gratiam dedit illis
Deus, sicut et nobis, qui credimus in Domi-
num Jesum Christum; ego quis eram, qui
possem prohibere Deum? His auditis tacue-
runt, et glorificaverunt Deum dicentes:
ergo et gentibus poenitentiam dedit
Deus ad vitam.

¶ In tempore illo deferretur munus Domi-
ni exercituum a populo divulso et dilacra-
to, & agente expectante et conculcato &
solennis nominis Domini exercituum.

¶ Afferite Domino patris gentium glo-
riam et honorem, tollite hostias, et intro-
ite in atria eius. ¶ ad. V. gloria. & agente.
a. 18. Ps. 95.

In II. nocturno antiphona.

¶ Multi discipulorum abierunt retro, &
dixit ergo Jesus ad duodecim: numquid
et vos vultis abire? Joan. 6.

¶ Respondit Simon Petrus: Domine id
quem ibimus? & verba vite eterne
habes. ibid.

¶ Nos credimus, et cognovimus; & quia
tu es Christus Filius Dei. ibid.

¶ Dixit Jesus, quo ego vado, vos non pote-
stis venire: & dixit ei Simon Petrus:
Domine quo vadis? Joan. 12.

¶ Respondit Jesus: quo ego vado, non po-
tes me vado sequi; & sequeris autem
postea. ibid.

¶ Dixit ei Petrus: quare non possum
te sequi modo? & scium paratus sum,
et in carcerem et in mortem ire. ibid.

¶ Laqueum paraverunt pedibus meis;

¶ Paratum cor meum, Deus. Ps. 56.

Lectio V.

Ex epistola prima sancti Clementis
Papae et Martyris ad Corinthios.
cap. 5.

Petrus ob iniquam emulationem non
unum aut alterum, sed multos sustinuit
labores: atque ita Martyr effectus discessit
ad debitum glorie locum. Propter emu-
lationem Paulus patientis premium obti-
nuit, cum catenas septies portasset, et opulaf-
set, lapidatus esset; proco factus in oriente
et occidente, eximium fidei suo decus acci-
pit, totum mundum docens iustitiam, et
ad occidentis terminum veniens, et sub prin-
cipibus martyrium passus: ita e mundo
migravit, atque in locum sanctum abiit
patientis magnum exemplar factus. His viris,
qui divinam vitam duxerunt, aggregata
est ingens electorum multitudo, qui mul-
tas contumelias, multaque tormenta prop-
ter emulationem passi, exemplo pulcherrimo
apud nos fuerunt.

¶ Videns Petrus ventum validum, timuit;
et cum cepisset mergi, clamavit. Et Jesus
apprehendit eum, et ait: & modico fidei qua-
re dubitasti? V. Noli timere: vocavi te
nomine tuo, meus es tu: cum transieris
per aquas, tecum ero. & modico. Matth. 14.
Matth. 14.

Lectio VI.

Ex libro secundo historio eclesiastico
Eusebii caesariensis. cap. 25.

Omnium divini Numiniis hostium princeps
et antesignanus Nero in ipsorum etiam aposto-
los sevit. De Paulus quidem homo capite
truncatus, Petrus vero cruci suffixus fuisse,
eodem regnante traductus. quam quidam
narrationem abunde confirmant Petri Pau-
lique nomine insignita monumenta quo
in urbis Romae caeteris etiam nunc vi-
suntur. Sed et Caius quidam vir Catholicus,

qui Zephyrini Romano urbis episcopi tempo-
ribus floruit, in eo libro, quem scripsit aduo-
sus Proculum patronum secte calapthryga-
rum, de loco, in quo proditorum apostolo-
rum sacra corpora deposita sunt, ita loquitur:
ego uero, inquit, apostolorum tropaea posui
offendere. Nam siue in Vaticanum, siue ad
officensem viam pergere libet, occurrat
ibi tropaea eorum, qui ecclesiam illam funda-
uerunt.

Quid dicit Jesus discipulis: quem me es dicitis?
Respondens Petrus dixit: tu es Christus Filius
dei uivi. V. Quis ascendit in caelum, atque
descendit? quod nomen est eius, et quod nomen
filii eius, si nosti? * Respondens. Matth. 16.
100. 50.

Lectio VII.

Uro ambos uno eodemque tempore marty-
rium subiisse, Dionysius Corinthiorum epis-
copus ad Romanos scribens testatur his
uerbis: Ita et uos, inquit, tanta admouitione
estis sementem, quo Petri et Pauli satione
cureuatis, Romanos scilicet et Corinthios,
inul commiscuistis. Ambos enim illi in ur-
bem nostram Corinthum ingressi, paruo
angelico doctrinae semine nos inuenerunt,
in Galiam simul profecti, cum uos simi-
liter inuenerunt, eodem tempore martyri-
um pertulerunt.

Beatus es Simon Bar-iona, quia caro et
unguis non reuelauit tibi, sed pater meus,
uiest in caelis; et ego dico tibi: et quia tu es
petrus, et super hanc petram edificabo eccle-
siam meam. V. Pastor egregius est lapis
racl: Deus omnipotens benedicet tibi.
quia. Matth. 16. gen. 49.

Lectio VIII.

Ex libro sancti Hieronymi presbyteri
De scriptoribus ecclesiasticis.
mon Petrus, filius Ioannis, provincie
illitoe, re uico Bethsaida, frater andrea

R.
apostoli, et princeps apostolorum; post
episcopatum antiochenis eusebio, et predi-
cationem dispersionis eorum, qui de circum-
cisione crederant, in Bonto, Galatia,
Cappadocia, Asia et Bithynia, secundo
Claudii Imperatoris anno ad expugnandum
Simonem Magum Romam pergit.
Ibi quatuordecim annis viginti quinque cathedram
sacerdotalem tenuit, usque ad ultimum
annum Heronis, id est, decimum quar-
tum. a quo et affixus cruce, martyrio
coronatus est, capite ad terram verso, et
in sublime pedibus elevatis: asperens se in-
dignum, qui sui crucifigeretur ut Dominus
Iesus. Scripsit duas epistolas, quo catholica
nominantur. Sepultus Romae in vati-
cano, iuxta viam triumphalem, huius
urbis veneratione celebratur.

R. Tibi dabo claves regni caelorum, et
quodcumque ligaveris super terram, erit
ligatum et in caelis: et quodcumque
solveris super terram, erit solutum et in
caelis. *V.* Dabo clavem David super hume-
rum eius, et aperiet, et non erit, qui clau-
dat; et claudet, et non erit, qui aperiat.
R. quodcumque. *V.* gloria. *R.* quodcumque.
Matth. 16. Mat. 22.

In III. nocturno.

Ant. Annuntiabunt gloriam meam gen-
tibus: et adducent omnes fratres vestros
de cunctis gentibus donum Domino.
Mat. 23.

Cantica de communi apostolorum.

V. Annuntiate inter gentes glo-
riam Domini:

R. In omnibus populis mirabi-
lia eius. *Ps. 95.*

Lectio IX.

De epistola secunda beati Petri
apostoli. cap. i.

Simon Petrus, servus et apostolus Jesu Chri-
sti, qui in aequalitate nobiscum sortitus sum
dem in iustitia Dei nostri et saluatoris Jesu
Christi. gratia vobis et pax adimpleatur in
agnitione Dei, et Christi Jesu Domini nostri.
omodo omnia nobis divinae virtutis sue,
et ad vitam et pietatem donata sunt,
et cognitionem eius, qui vocavit nos pro-
pria gloria et virtute, per quem maxima
et pretiosa nobis promissa donavit, ut per
eum efficiamini divinae consortes naturae: fru-
ctus eius, quo in mundo est concupiscentiae
ruptio.

Conversus Dominus respexit Petrum, et
recordatus est Petrus verbi Domini, et
refusus foras flevit amare. V. Dominus
ergo vitia ipsius, et exaltavit in eter-
num cornu eius; et dedit illi sedem gloriae.
Record. Luc. 22. Euli. 47.

Lectio X.

propter, fratres, magis satagite, ut per
opera certam vestram vocationem
electionem faciatis. haec enim facientes,
non peccabitis aliquando. Sic enim abundan-
ter ministrabitur vobis introitus in eter-
num regnum Domini nostri et saluatoris
Iesu Christi. Propter quod incipiam vos sem-
per commone de his: et quidem scientes
confirmatos vos in presenti veritate.
Istum autem arbitror, quamdiu sum in
tabernaculo, suscitare vos in commotio-
ne: certus, quod velox est depositio taber-
naculi mei, secundum quod et Dominus nosse-
rus Christus significavit mihi. Dabo autem
seram, et frequenter habere vos post
biduum meum, ut horum memoriam
faciatis.

Prop. de II. 13.
P. Q.

97.

R. Dixit Jesus Petro, significans, qua morte clarificaturus esset Deum: cum senueris & extendes manus tuas, et alius teingat, et ducet, quo tu non vis. V. Ecce data sunt super te vincula, et ligabunt te in eis; et non egredieris de medio eorum. & extendes. Joan. 21. & Ezech. 3.

Lectio XI. cap. 3.

Hanc eue vobis, charissimi, secundam scribo epistolam, in quibus vestram exulto in commendatione sinceram mentem: ut memores sitis eorum, quae praedixi, verborum a sanctis prophetis, et apostolorum vestrorum, preceptorum Domini et Salvatoris. Hoc primum scientes, quod venient in novissimis diebus in deceptio-
ne illusores, usque proprias concupiscentias ambulantes, dicentes: ubi est promissio aut adventus eius? ex quo enim patres dormierunt, omnia si perseverant ab initio creature. Adm-
tardat Dominus promissionem suam, sicut quidam existimant: sed peccat-
tialiter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad poenitentiam reverti.

R. Simon ego rogavi pro te, ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conversus, confirma fratres tuos. V. Convertam te, et ante faciem meam stabis, et quasi os meum eris; ipsi convertentur ad te. & et tu. Luc. 22. Jer. 15.

Lectio XII.

Propter quod, charissimi, hoc expectantes, satagite immaculati et inviolati ei inveniri in pace. Et Domini nostri longanimitatem, salutem arbitramini:

et charissimus frater noster Paulus
 secundum datam sibi sapientiam scripsit
 vobis sicut et in omnibus epistolis, lo-
 tens in eis de his: in quibus sunt quaedam
 officia intellectu, quo indocti et insu-
 tes depravant, sicut et ceteras scripturas,
 suorum ipsorum perditionem. Vos
 autem, fratres, proficientes custodite, ne
 sapientium errore tradudum exidatis
 propria firmitate. Crescite vero in
 gratia, et in cognitione Domini nostri
 Salvatoris nostri Iesu Christi: ipsi
 gloria et nunc, et in diem aeterna-
 m, amen.

Dicit Iesus Simoni Petro: Simon Jo-
 hannis diligis me? ait illi: etiam Domine,
 scis, quia amo te. * Dicit ei: * pasc agnos
 eos. * Constituit eum principem omnis
 confessionis suae, ut erudiret principes eius
 ut semetipsum; et senes eius prudentiam
 ceret. * Dicit. * gloria. * pasc. Joan.
 . Pf. 104.

Sequentia sancti Evangelii secundum
 Mattheum. cap. 16.

illo tempore: venit Iesus in partes Co-
 rinthorum Philippis; et interrogabat disci-
 pulos suos dicens: quem dicunt homines
 esse filium hominis? Ab illi dixerunt:
 quidam Joannem Baptistam, alii autem
 Ieremiam, alii vero Jeremiam, aut unum
 prophetarum. Dicit illis Iesus: vos autem
 quem me esse dicitis? Respondens Simon
 Petrus dixit: Tu es Christus Filius Dei vivi.
 Respondens autem Iesus dixit ei: beatus es
 Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis
 non revelavit tibi; sed Pater meus, qui in
 caelis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus,
 et super hanc petram edificabo ecclesiam
 meam, et porta inferi non prevalebit

aduersus eam. Et tibi dabo clauis regni coe-
lorum. Et quodcumque ligaueris super ter-
ram, erit ligatum et in coelis: Et quodcumque
solueris super terram, erit solutum et in
coelis. Oratio ut infra.

Ad Laudes Matutinas et horas.
antiphona.

1. Surge Petre, occide et manduca: * quod
Deus purificauit, tu commune ne dixe-
ris. act. 10.

2. Aperiens Petrus os suum dixit: * in
veritate comperi, quia non est persona-
rum acceptor Deus. ibid.

3. Adhuc loquente Petro cecidit Spiritus
Sanctus super omnes, * qui audiebant
verbum. ibid.

4. ad cant. Abstuserunt ex circumfione
fideles, qui venerant cum Petro, *
quia et in nationes gratia Spiritus
Sancti effusa est. ibid.

5. Glorificauerunt Deum dicentes: * ergo
et gentibus poenitentiam dedit Deus
ad vitam. act. 11.

Letitio Colos. 1.

Mysterium absconditum a seculis
nunc manifestatum est Sanctis, qui-
bus uoluit Deus nos facere diuitias
glorie sacramenti huius in gentibus,
quod est Christus; quem nos annuntia-
mus, docentes omnem hominem
in omni sapientia; ut exhibeamus
omnem hominem perfectum in
Christo Iesu.

R. br. Confitemini Domino, * et inuo-
cate nomen eius:

V. Annuntiate inter gentes opera eius. Ps. 104.

Hymnus Petri. Conf.

101.

Orbe nunc totis celebrentur ambo
Principes, orbis Deus atque lumen: &
Nulle qui Christo peperere verbi
Semine gentes.

Auctor incipit Deus: ille terras
Incolens, primas tibi Petre desert: &
Mox vocat Paulum, superas regesque
Victor ad arces.

Alter aeterni Patris eruditur
Vocelapsa: & super astra raptus
Alter arcano sacra veritatis
Flumina potat.

Quanta sub vili latital potestas
Corpore! infirmos tua sanat umbra
Petre: & lethales tua, Baule, pellunt
Linthea morbos.

Mergitur ponto superante Petrus:
Claufragum Paulus fluctat per equos: &
Christe, ades, seuosque iubet utrique
Pascere fluctus.

Qui fidem cernis titubare nostram,
Tu vacillantes rege, Christe, greges: &
Fac, Deus, tantos docili sequamur
Coele Magistros. amen.

In omnem terram exivit sonus eorum:
Et in fines orbis terra verba eorum. Mat. 18.

Bened. ant. Dabo opus eorum in veritate
- et foedus perpetuum feriam eis: & et fi-
- et in gentibus semen eorum, et germen
- rum in medio populorum. Gen. 61.

Oratio Sac. Leon.

us, qui hodiernam diem apostolorum
- eorum Petri et Pauli martyris conse-
- crasti: Da Eulepsio tuo eorum in omni-
- us sequi preceptum; per quos religionis
- unius exordium. Per Dominum.

Ad Tertiam. Lectio act. 10.

In omni gente, qui timet Deum et operatur
iustitiam, acceptus est illi. Verbum misit Deus
filius Israel, annuntians pacem per Jesum
Christum: huius est omnium Dominus.

V. Deus excelsus subiecit populos nobis.

R. Argentes sub pedibus nostris. Ps. 46.

Ad Sextam. Lectio act. 15.

Ab antiquis diebus Deus in nobis elegit, per
os meum audire gentes verbum Evangelii
et credere: et qui novit corda Deus, Testimo-
nium perhibuit, dans illis Spiritum sanctum,
sicut et nobis.

V. Annuntiaverunt caeli iustitiam Domini:

R. Viderunt omnes populi gloriam eius. Ps. 96.

Ad Nonam. Lectio 1. Act. 2.

Vos populus acquisitionis: ut virtutes
annuntiatis eius, qui de tenebris vos vo-
cavit in admirabile lumen suum: qui ali-
quando non populus, nunc autem populus
Dei: qui non consecuti misericordiam, nunc
autem misericordiam consecuti.

V. Tu es Deus, qui facis mirabilia:

R. Nolam fecisti in populis virtutem
meam. Ps. 76.

Ad II. Vesperas.

antiphona ex 1. Vesperis.

Lectio 1. Theps. 2.

Vos testes estis et Deus, quam sancte dixisse,
et sine querela volis, qui credidistis fuimus.
Sicut scitis, qualiter unumquemque ve-
strum sicut pater filios suos, deprecantes vos,
et consolantes reficiati fuimus, ut ambula-
retis digne Deo: qui vocavit vos in suum
regnum et gloriam.

4. br. Deus auribus nostris audivimus:
* patres nostri annuntiaverunt nobis:
Opus quod operatus es in diebus eorum.

Ps. 43.

Hymnus Lun.

Supreme Princeps, Dux gregis,
Qui clausa pandis sidera: *
Spectante Roma clarior,
Jubras Olympum sanguine.

Affixus alto stipiti
Invertis in terram caput: *
Tuo te magis nunc deicis,
Hoc mente maior emicas.

Non ausus crebro crucis
Ambire Petrus gloriam, *
Caelo daturus spiritum
Pedes adorat dominis.

Paulus magister gentium
Mactatus esse vidima: *
Minorque ponit verticem
Christo supremo vertici.

Curfus peregit in pigros,
Gaudetque Christo perfrui: *
Labore partis arduo
Victor coronis iugitur.

Ambobus triumphant principes,
Tuos pulcra iungunt funera: *
Ambobus supernis sedibus
Summi locantur Iudices.

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio: *
Sando simul cum Spiritu
In sempiterna secula. Amen.

Nimis honorati sunt amici tui Deus:
Nimis confortatus est principatus
eorum. Ps. 138.

ad Magnif. ant. Principes et incliti p-
rae, amabiles et decori in vita sua, * in
morte quoque non sunt divisi. 2. Reg. 1.

Die XXX. Junii.

Commemoratio S. Pauli apostoli.

Duples maius 12. lect.

Si habeat primas vesperas, antiphona,
Lectio et Ep. de matutinis, hymnus
vero ex vigiliis.

V. Tuus Deus magnus sicut Deus noster?

R. Tu es Deus qui facis mirabilia. Ps. 76.

ad Magnif. ant. Eue testem populis dedi
eum: * Ducem, ac proceptorem gentibus. Ps. 55.

Oratio San. Gelas.

Deus, qui multitudinem gentium beati
Pauli apostoli predicatione docuisti: da
nobis, quosumus; ut cuius natalitia co-
limus, eius apud te patrocinia sentia-
mus. Per Dominum.

Et fit commemoratio S. Petri, ut infra
ad matutinas.

ad Vigiliis nocturnas.

Inuit. Christum, qui vocavit Paulum per
gratiam suam, * venite adoremus. Gal. 1.

Hymnus Clun.

1. Divinum memori pectore principem
Paulum pro meritis tollite laudibus: *

Orbis concelebre iam doctis Deo

Orbi propositum Ducem.

2. Vivo nos genuit femine gratia,

Miris mille modis, mille periculis; *

Tanti patris amor non sine sanguine

Luratus sobolem Deo.

3. Quam lucem superis fontibus hauserat,

Oblitus veterum, raptus in aethera; *

Commisit populis, delictor omnibus,

Bleuo dividit aluco.

Voluit inuitias, pauperiem pati,
Divinis animos moribus inbuil: &
Merces exigitur nulla laboribus,
Vicum suppedilant manus.

Laus sit summa Patri, summaque Filio,
Pater sit, sancte tibi laus quoque Spiritus: &
Va baulum per iter, quod docet, ordinem,
Vobis, qua liceat sequi. amen.

In I. nocturno antiphona.

Qui operatus est Bero in apostolatum
circumcisionis, & operatus est, et mihi
intergentes. Gal. 2.

Scripti vobis propter gratiam, quae data
est mihi a Deo; & ut sum minister Christi
Jesu in gentibus, sanctificans Evangelium
Dei. Rom. 15.

Evangelium, quod evangelizatum est
a me, non est secundum hominem: & neque
enim ego ab homine accepi illud, neque didici;
sed per revelationem Jesu Christi. Gal. 1.

Nonne Christum Jesum Dominum nostrum
vidi? & nonne opus meum vos estis in
Domino? 1. Cor. 9.

Quae est merces mea? ut evangelium
predicans sine sumptu ponam evangelium, &
ut non abutatur potestate mea in Evangelio.
1. Cor. 9.

Quandiu ego sum gentium apostolus, &
ministerium meum honorificabo. Rom. 11.

Eripies me Domine de contradic-
tionibus populi:

Consilues me in caput gentium. Ps. 119.

Lectio I.

De actibus apostolorum. cap. 20.

Nihilō Paulus mittens Ephesum, voca-
vit maiores natu Euleis. quicum venissent
cum, et simul essent, dixit eis: vos scitis
ultima die, qua ingressus sum in Asiam,
et iter vobiscum per omne tempus fuerim,

Serviens Domino, cum omni humilitate,
 et lacrymis, et tentationibus, que mihi
 acciderunt ex insidiis Judaeorum: quomodo
 nihil subtraxerim utilium, quo minus
 annuntiarem vobis, et docerem vos pub-
 lica et per domos, testificans Judaeis atque
 gentilibus poenitentiam, et fidem in Do-
 minum nostrum Jesum Christum. Et
 nunc cum alligatus ego spiritu, vado in
 Jerusalem, quo in ea ventura sint mihi
 ignorans, nisi quod Spiritus sanctus per
 omnes civitates mihi protestatus dicens,
 quoniam vincula et tribulationes Gero-
 solymis me manent.

R. Positum sum ego predicator et apostolus
 et magister gentium: et ob quam causam
 patior, sed non confundor scio enim cui cre-
 didi. V. Ipse Deus meus, et Salvator meus:
 in Deo gloria mea, et spes mea in Deo est.
 * ob. 2. Tim. i. 6. 6j.

Lectio II.

Sed nihil horum vereor, nec facio ani-
 mam meam pretiosiores quam me, dum-
 modo consummaverim cursum meum, et
 ministerium verbi, quod accepi a Domino
 Jesu, testificari Evangelium gratia Dei.
 Et nunc cum scio, quia amplius non vide-
 bilis faciem meam vos omnes, per quos
 transivi predicans regnum Dei. qua-
 propter confiteor vos hodierna die, quia
 mundus sum a sanguine omnium.
 Non enim subterfugi, quo minus
 annuntiarem omne consilium Dei
 vobis.

R. In Evangelio laboro usque ad vin-
 cula quasi male operans, sed verbum
 Dei non est alligatum: ideo omnia
 sustineo propter electos, et ut et ipsi

idem consequantur. U. Non confun-
der super me qui quorunt te Deus 93
et quoniam propter te sustinui oppro-
rium. x. ub. 2. Tim. 2. Ps. 68.

Lectio III.

Vendite vobis et uni verso gregi, in quo
Spiritus sanctus posuit episcopos, regere
Ecclesiam Dei, quam adquisivit sanguine
c. Ego scio, quoniam intrabunt post
lesionem meam lupi rapaces in vos,
et parcentes gregi. Et ex vobis ipsis exur-
at viri loquentes perversa, ut abducant
cipulos post se. Propter quod vigilate,
memoria retinentes, quoniam per triennium
hodie et die non cessavi, cum lacrymis monens
unquemque vestrum.

Scitis, qualiter unumquemque vestrum,
recantes vos et consolantes, testificati su-
is, ut ambuletis digne Deo, qui vocavit
in suum regnum et gloriam. U. Testes
voco hodie coelum et terram; quod propo-
sum vobis vitam et mortem, benedictio-
ne et maledictionem. x. ub. j. thep. 2. Deut. 30.

Lectio IV.

Nunc commendo vos Deo, et verbo gratia
suis, qui potens est edificare, et dare ho-
norem in sanctificationis omnibus. Ar-
gentum aut aurum, aut vestem nullius con-
sivi, sicut ipsi scitis: quoniam ad ea, quo
ibi opus erant, et his qui mecum sunt,
infraverunt manus isto. Omnia ostendi
vobis, quoniam sui laborantes oportet susci-
pere infirmos, ac meminisse verbi Domini
sui, quoniam ipse dixit: beatus est magis
dare, quam accipere. Et cum hoc dixisset,
propter his genibus suis oravit cum omnibus
vobis. Magnus autem fletus factus est

omnium, et procumbentes super collum Bau-
li osculabantur eum, dolentes maxime in
verbo, quod dixerat, quoniam amplius faciem
eius non opent visuri. Et deducebant eum
ad navem.

R. Memores estis fratres laboris nostri et
fatigationis, & nocte ac die operantes, ne quem
vestrum gravaremur, predicavimus in vo-
bis evangelium Dei. *V.* Testis est Dominus,
et testis Christus eius in die hac, quia non in-
veneritis in manu mea quippiam. & nocte.
V. gloria. & nocte. *1. Thep. 2. 1. Reg. 12.*

In II. nocturno antiphona.

1. Dixit Spiritus sanctus: virum, cuius est
Zona haec, alligabunt in Jerusalem Ju-
dei, & tradent in manus gentium. *act. 21.*

2. Dixit Paulus: & quid facitis flentes, et
affligentes cor meum? *ibid.*

3. Ego non solum alligari, sed et mori pa-
ratus sum, & propter nomen Domini
Jesu. *ibid.*

4. Nihil horum vereor, dum modo consum-
mam cursum meum, et ministerium
verbi, & quod auerpi a Domino Jesu. *act. 20.*

5. Si immolor super sacrificium et obse-
quium fidei vestro, & gaudeo et congra-
tular omnibus vobis. *Philip. 2.*

6. Ego libentissime impendam et su-
per impendar ipse & pro animalibus
vestris. *2. cor. 12.*

V. In Deo laudabo sermones meos, in
Deo speravi:

R. Non timebo, quid faciat michi
homo. *Ps. 55.*

Lectio V.

Ex libro sancti Hieronymi presbyteri

Paulus Apostolus, qui ante Saulus, extra nu-
merum duodecim apostolorum, de tribu
beniamin et oppido Judae Giscalis fuit,
a Romanis captus, cum parentibus suis
barbarum Cilicia commigravit: a quibus
studia legis misit Jerosolymam, a Ga-
lilee viro doctissimo, cuius Lucas me-
morat, eruditus est. Et quia in actibus apo-
stolorum plenissime de eius conversatione
scriptum est, hoc tantum dicam, quod post
passionem Domini vicefimo quinto anno,
est, secundo Heronis, eo tempore, quo Iesus
curator Judae suscepit Felici, Romanum
idus mittitur, et biennium in libera
aene custodia, adversus Judaeos de adven-
tu Christi quotidie disputavit. Sciendum autem,
prima satisfactione, necdum Heronis mi-
ro roborato, Paulum a Herone dimissum,
Evangelium Christi in occidentis quoque
partibus predicari, sicut ipse scribit in se-
cunda epistola ad Timotheum, eo tempore,
et est pater est, de vinculis dicens epistolam.
ergo quarto decimo Heronis anno, eodem
quo Petrus, Romae pro Christo capite huius-
modi sepultusque est in via Ostiensis,
anno post passionem Domini tricesimo
quinto.

Aristens Paulo Dominus ait: & Constanti-
no; sicut enim testificatus es de me in Je-
rusalem, sic te oportet et Romae testificari.
Ene testem populis deditum, ducem ac
acceptorem gentibus. & Constant. ad. 25. ff. 55.

Lectio VI.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.
advers. vitios. vita monast. l. j.

um beatus Paulus pellicam, quam Heron
peribat, fidei sacra menta suscipere induit
simul perhaerens, impurum illum
ingreppum declinare. Ille corruptorem et

in postorem Paulum vocitans, primum
quidem eum coniecit in vincula. Cum vero
illi persuadere non posset, ut puella hoc
monita dare desinere, necavisset standem.
quid igitur ex hoc contigit vel detrimenti
ei, qui mortem passus est, vel emolumentum
ei, qui vitulit? Immo, quid non emolu-
menti fuit tunc necato Paulo? quid non
detrimenti necanti Ceroni?

R. Quod in me, promptum est Auctoris, qui Ro-
me estis evangelizare: & non enim erubescis
Evangelium. V. Loquebar de testimoniis tuis
in conspectu Regum, et non confundebam.
& non enim. Rom. i. Cf. 118.

Lectio VII.

In 2. ep. ad Timoth. cap. 2.

Paulus Cilix erat, pellium futor, inops, impe-
ritus, externae sapientiae: homo saepe cum fame
luctatus, et cum vestitus necessarius saepe deerat.
Neque hoc solum, sed in vinculis quoque cum
latronibus et homicidis, Ceronis iubente, co-
debatur tamquam maleficus. quis igitur il-
lustrior, quis gloriosior, qui calenam circumfe-
rebat, vindictusque trahebatur ex carcere, an qui
superabatur in purpura? qui contemnebatur
imperans, an qui in super nihil curabat iubeatis
imperium? qui, solus cum epet, vicibus an qui
in numero vallatus exercitu virtus est? cui-
us, inquam, sortem quisquam cupiat magis,
Ceronis an Pauli? gladius nempe neque sepulcrum
cuiquam notum: at contra huius regibus
in omnibus splendidior regia in urbe, in qua
vicit, conditus est: huius per ora omnium
ulique celebratur, coronatusque prae-
dicatur; ille contra maledictis lacepsitur
innumeris.

R. Scire vos volo, fratres, quia quod circa
me sunt, magis ad profectum venerunt
Evangelii: & ita ut vincula mea manifesta

erent in omni praetorio, et in caeteris omni-
is. X. Erunt tibi compedes in profectioem
altitudinis et bases virtutis; et vincula illius
ligatura salutaris. & ita. Philipp. i. c. lvi. b.

Lectio VIII.

In epist. ad Rom. cap. i. b.

is mihi dabit circumfundi corpori Pauli,
figi sepulcro, videre pulverem corporis illius,
eo adhuc in Christo decrant, ad implentis,
ignata illius gestantis, predicationem
angelii ubique seminantis? Brevozem,
ignam, oris illius, per quod magnalia
ineffabilia Christus locutus est, et admi-
nda illa oracula orbi protulit. Spiritus
ulius? quid enim os istud sanctum non
ecit? Demones expulit, peccata absoluit,
cannos compescuit, philosophorum linguas
teravit, orbem Deo adduxit, barbaros philoso-
fari persuasit, omnia coaptavit, quo in terra,
quo in caelis ad quem voluit modum disposuit.
n solum autem oris, sed et corporis illius
ulverem videre vellem. Cor istud adeo
ilatum, ut in se suscepit, et integras
bes, et populos, et gentes: cor caelis sub-
minus, orbe latius, radius solaribus
lendidius, igne ferventius, adamante
edius. Cor Pauli cor erat Christi, et ta-
la Spiritus sancti, atque gratiae volumen.
id opus est singula recensere? vellem videre
ulcrum, quo recondita sunt arma illa iustitia,
na lucis, membra in quibus vivebat Christus,
o templum fuerunt Spiritus sancti. Hoc
opus Romam munis, et cum isto corpus
iam Petri.

Os nostrum patet ad vos, cor nostrum
latatum est: & eandem habentes remu-
rationem, tamquam filius dicit, & dila-
mini et vos. V. Testis mihi est Deus,

quomodo cupiam omnes vos in visceribus
Jesu Christi. & eandem. N. gloria. & dilatamini.

2. Cor. 6. Philip. 1.

In III. nocturno.

Ant. Posui te in lucem gentium: & ut sis
in salutem usque ad extremum terrae. ad. ps.

Cantica de communi apostolorum.

N. Narrabo nomen tuum fratribus meis.

R. In medio ecclesie laudabo te. Ps. 21.

Lectio IX.

De epistola secunda beati Pauli apostoli
ad Timotheum. cap. 1.

Non erubescere testimonium Domini nostri,
neque me vinculum eius: sed collabora Evan-
gelio secundum virtutem Dei: qui nos libera-
vit et vocavit vocatione sua sancta, non se-
cundum opera nostra, sed secundum propo-
situm suum, et gratiam, quae data est nobis
in Christo Jesu ante tempora secularia: mani-
festata est autem nunc per illuminationem
Salvatoris nostri Jesu Christi, qui destruxit qui-
dem mortem, illuminavit autem vitam
et incorruptionem per Evangelium: in quo
positus sum ego prodiator, et apostolus et
magister gentium.

R. Evangelium, quod evangelizatum est
a me, non est secundum hominem: & neque
enim ab homine accepi illud, neque didici;
sed per revelationem Jesu Christi. V. Dixit
Dominus ad me: eue dedi verba mea in ore
tuo; eue constitui te super gentes. & neque.
Galat. 1. Jer. 1.

Lectio X. cap. 2. d.

Memor esto Dominum Jesum Christum
resurrexisse a mortuis ex semine David, se-
cundum Evangelium meum: in quo laboro
usque ad vincula, quasi male operans; sed
verbum Dei non est alligatum. Proo omnia

stineo propter electos, ut et ipsi salutem
 consequantur, quo est in Christo Jesu cum
 gloria coelesti. Tu autem aspectus os meam
 iherosolimam, in stultitiam, propositum,
 Domini, longanimitatem, dilectionem, pa-
 tiam, persecutiones, passiones: qualia
 tibi facta sunt antiochio, Iconii et Lystris:
 tales persecutiones sustinui, et ex omni-
 bus eripuit me Dominus.

In labore fui, et orumna, in vigiliis
 ieiunio, in fame et siti, in frigore et nudi-
 tate: et preter illa, que ex hiis secus sunt,
 sollicitudo mea quotidiana sollicitudo
 omnium ecclesiarum. V. Die nocturne ostu-
 dabat et gelu, fugiebatque somnus ab oculis
 meis, et preter. 2. Cor. ii. gen. 21.

Lectio XI. cap. 4.

vos vigila, in omnibus labora, opus fac
 angeliste, ministerium tuum imple, sobrius
 es. Ego enim iam delibor, et tempus resolutio-
 nis me instat. Bonum certamen certavi, cur-
 su consummavi, fidem servavi. In reliquo
 operta est mihi corona iustitie, quam reddet
 tibi Dominus in die illa iustus iudex: non
 iam autem mihi, sed et tuis, qui diligunt ad-
 huc me.

Cum liber essem ex omnibus, omnium
 servum feci, ut plures lucrifacerem: et
 omnibus omnia factus sum, ut omnes face-
 re saluos. V. Videte, quoniam non solum mihi
 laboravi, sed omnibus exquirentibus verita-
 tem, et omnibus. 1. Cor. 9. Gal. 24.

Lectio XII.

et prima mea de sententia nemo mihi ad-
 ierit, sed omnes me dereliquerunt: non illis
 respulchur. Dominus autem mihi adstetit,
 confortavit me, ut per me predicatio in-
 cretatur, et audiant omnes gentes: et libera-
 tus sum de ore leonis. Liberavit me Domi-
 nus ab opere malo, et saluum faciet in

regnum suum coeleste: cui gloria in secula
seculorum: amen.

R. Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domini
nostri Jesu Christi; & per quem mihi mun-
 dus crucifixus est, et ego mundo. V.
Quid mihi est in caelo, et a te quid volui
super terram? Deus cordis mei. & per quem.
V. Gloria: & per quem. Galat. 6. Ep. 42.

Evangelium, ut supra in festo S. Barnabae
Die XI. huius, oratio ut supra in vesperis.

Ad Laudes Matutinas et horas.

Antiphona.

1. In defensionem Evangelii positus sum, &
pro quo legatione fungor in catena.
Philip. 1. Eph. 4.
2. Omnia sustineo propter electos, ut ipsi
salutem consequantur, & quae est in
Christo Jesu cum gloria coelesti. 2. Tim. 2.
3. Signa apostolatus mei facta sunt in
omni patientia: & in signis, et pro-
digis, et virtutibus. 2. Cor. 12.
4. ad cantia. Vobis sum apostolus, &
nam signaculum apostolatus mei vos
estis in Domino. 1. Cor. 9.
5. Magnificabitur Christus in corpore
meo siue per vitam siue per mortem: &
mihi enim vivere Christus est, et mori
lucrum. Philip. 1.

Lectio Ephes. 3.

Mihi omnium sanctorum minimo
data est gratia haec, in gentibus euange-
lizare inuestigabiles divitias Christi,
et illuminare omnes, quae sunt dispensatio
Sacramenti a seculis in Deo, qui omnia creavit.

br. Tu es Deus salutis meo: & qui subdis
populos sub me:

Propterea confitebor tibi in nationi-
bus. Ps. 117.

Hymnus An.

Paulo pauperies splendida copia,
Ingens maeror erat letitia seges: &
Carer, naufragium, crebraque verbera,
Alto semina gloria.

Mors desiderium, mors fuit et lucrum:
Terris hunc retinet sola necessitas, &
Fratum solus amor, pro quibus obitiam
Sectatum vocet hostiam.

Tandem Roma virum vidit, inanium
Cultrix Roma Deum: Caesaris in domum
Inferit ille fidem: & seoa nec alligant
Verbum vincula liberum.

Mundo conspicuum ceu iubar emicat,
Spargens aethereum, quo graditur, diem: &
Humanis oculis qui semel occidit,
Aeterno subleat die.

Laudis summa Patri, summaque Filio,
Pars sit sancte tibi laus quoque spiritus: &
La Paulum per iter, quod dact, arduum
Vobis, qua liceat, sequi. amen.

Teus docuisti me a iuventute mea:
Et usque nunc pronuntiabo mirabilia
tua. Ps. 70.

Bened. ant. Gratia Dei sum id, quod sum,
Gratia eius in me vacua non fuit, sed
indantius illis omnibus laboravi: &
ego autem, sed gratia Dei mecum.

12. 15.

Oratio An.

qui beatum Paulum elegisti, per cuius
nosterium verbum fidei, quod predicavit
entibus, ad nos usque perveniret: fac, ipse
excidente, si stabiles et immobiles a spe

Evangelium, quod accipimus, permanere, ut in
die revelationis tuae immaculati et irrepre-
hensibiles coram te inveniri mereamur.
Per Dominum.

Et dicitur, Act. II. Vesperas.

Brevi commemoratione Sancti Petri.

Ant. Ego dico tibi: quia tu es Petrus: et
super hanc Petram edificabo ecclesiam
meam. Matth. 16.

V. Posui adiutorium in potente:

R. Et ex clavi electum de plebe mea. Ps. 88.

Oratio Sacerdotis.

Deus, qui beato Petro apostolo tuo, colla-
tis clavibus regni caelestis, ligandi atque
solvendi Pontificium tradidisti: concede;
ut intercessionis eius auxilio a peccatorum
nostrorum nexibus liberemur.

Deinde fit memoria octavae S. Joannis.

CB. Si hodie non fiat de S. Paulo, in lau-
dibus primo loco fit commemoratio de
octava S. Joannis, postea de octava apo-
stolorum, ut die sequente notatur.

Ad Tertiam. Lectio Colos. 1.

Nunc gaudeo in passionibus pro vobis,
et adimpleo ea, quae defunctae passionum
Christi, in carne mea, pro corpore eius,
quod est Ecclesia: cuius factus sum ego
minister secundum dispensationem Dei,
quae data est mihi in vos, ut impleam
verbum Dei.

V. Annuntiavi iustitiam tuam in ecclesia
magna:

R. Veritatem tuam et salutare tuum dixi.

Ps. 39.

Oratio ad horas minores ex 1. Vesperis.

Ad Sextam. Lectio Rom. 15.

Habeo gloriam in Christo Jesu ad Deum: non

in audeo aliquid loqui eorum, quo per
 non efficit Christus in obedientiam gen-
 um, verbo et factis, in virtute signorum
 prodigiorum, in virtute Spiritus sancti:
 ut ab Iherusalem per circuitum usque ad
 Iricum repleverim Evangelium Christi.
 Annuntiavi, et locutus sum:
 Multiplicati sunt super numerum. *cf. 39.*

Ad Ieronam. Lectio 2. Tim. 4.

iam delibor, et tempus resolutionis
 me instat: bonum certamen certavi, cur-
 sum consummavi, fidem servavi: in reli-
 quio reposita est mihi corona iustitiae, quam
 det mihi Dominus in illa die iustus
 Iudex.

Retribuet mihi Dominus secundum iu-
 stitiam meam:
 Et secundum puritatem manuum mea-
 rum retribuet mihi. *cf. 17.*

Ad II. Vesperas.

Antiphona ex Mattheis.

Lectio Philip. 3.

et retro sunt obliuiscens, ad ea vero, que
 sunt priora, extendens me ipsum, ad desti-
 num persequor, ad bravium superno-
 cationis Dei in Christo Iesu.

br. Sibiuit anima mea * ad Deum fortem
 vitium:
 Quando veniam, et apparebo ante faciem
 Dei. *cf. 41.*

Hymnus Paris.

1. Sudore sal tuo fides,
 Cuiusque crevit gloria: *
 et nullo que per te foenore
 Impleta Christi pascio.
 2. Per sacra sese iam tuo

Impressa carni stigmata: *
 Suoque totum spiritu
 In Te Magister exprimit.

3. Sic Paule non vivis; loquens
 Sed ipse Christus in tuo
 Agensque vivit pectore: *
 Sal ergo, sal terris datum.

4. Audita quondam tertio
 Arcana coelo, * nunc tibi
 Fruenda se pleno palam
 De fonte produunt luminis.

5. Hinc lacte verbi nos tui
 Ciboque faxis crescere: *
 Christumque tritos, quā doces
 Praesque, per calles sequi.

6. Hoc profert almo cum Patre
 Et loque nobis Spiritus: *
 Tres Numen unum: cui Deus
 Virtusque sit per secula. amen.

7. Desiderium cordis eius tribuisti ei:

8. Posuisti in capite eius coronam de
 lapide pretioso. Ps. 20.

Av. Magnif. ant. Quo audistis, et vidistis
 in me, hoc agite: * et Deus pacis erit
 vobiscum. Philip. 4.

Oratio ex Natalibus.

Et sit commemoratio S. Petri, ut in Na-
 tibus: et diei octavo S. Joannis ex I.
 vespers festi, oratio ex die sequente.

13. Si hoc festum occurrat infra octavam
 Corporis Christi, vel in Dominica, transfer-
 tur in diem 3. vel 5. Julii. Die 3. Julii de
 eo fit tantum commemoratio in I. Vespers,
 sed secunda integre sunt de eo, cum memoria
 sequentis. Die vero 5. Julii habet primas vespers
 integras, secunda vero toto sunt de die octava
 apostolorum.

Festa Julii.

Die I.

Octava S. Joannis Baptiste.

Duplex B. lect.

num officium fit, ut in die festo, pro-
ter sequentia.

In I. v. nocturno.

Ant. ex I. v. nocturno festi.

Lectio III.

Sermo sancti Ambrosii Episcopi.

l. 2. in Luc. n. 31. 32.

Vire sanctus Evangelista promittendum
havit, quod plurimi infantem patris
sine Zachario appellandum putaverint.
Doctas, matris non nomen alicuius diffi-
le degeneris, sed id ei sancto infusum spi-
ritu, quod ab angelo ante Zachario fuerat
nuntiatum. Joannes est, inquit, nomen
s; hoc est, non nos ei nomen imponimus,
iam a Deo nomen accepit. Habet voca-
tum suum, quod a quo vivimus, non quod
vivimus. Habent hoc merita sanctorum,
a Deo nomen accipiant; et benedictur:
ia nemo in cognatione eius vocabatur
nomine, ut intelligas, nomen non ge-
is esse, sed vatis. Scripsit autem Zacharias,
nomen est nomen eius. Et huius nomen non
ponitur, sed adstruitur: meritoque con-
no resoluta est lingua eius; quia quam
vixerat incredulitas, fides solvit. Creda-
s et nos igitur, ut loquamur, et lingua
tra, quo incredulitatis vinculis est ligata,
tionis voce solvamur. Scribamus spiritu
stera, si volumus loqui; scribamus pro-
stium Christi non in tabulis lapideis,
in tabulis cordis carnalibus. Venimus qui
nomen loquitur, Christum prophetat.
In die octavo venerunt circumcidere

puerum, et vocabant eum nomine patris
sui Zachariam; et postulans Zacharias
pugillarem scripsit dicens: Joannes est no-
men eius. V. Vocabitur tibi nomen ~~beata~~
novum, quod Dominus nominabit. Et
eris corona glorie in manu Domini. R.
postulans. V. gloria. R. postulans. Luc. i.
Ma. 62.

In II. Nocturno lectio e. v. ut die 28. huius.

Oratio Sac. Leon.

Omnipotens et misericors Deus, qui bea-
tum Joannem Baptistam tua providentia
destinasti, ut perfectam plebem Christo Do-
mino prepararet: da, quaesumus, ut fami-
lia tua, huius intercessione orationis, et
a peccatis omnibus exuatur, et ad eum,
quem prophetavit, pervenire mereatur:
Dominum nostrum Jesum Christum Fili-
um tuum; qui tecum.

Et dicitur ad omnes horas.

Pro commemoratione octavo apostolo-
rum ad matutinas ant. Deifumus adialto-
res; nemo gloriatur in hominibus; et omnia
enim vestra sunt, sive Paulus sive Cephas.
1. Cor. 3.

V. Constitues eos principes super omnem terram:

R. Memores erunt nominis tui Domine. Ps. 44.

In vesperis ant. Gesti sunt duo olivo, et duo
candelabra in conspectu Domini terro stan-
tes; et habent potestatem claudendi coelum,
et percutere terram. apoc. ii.

V. Principes populorum congregati sunt
cum Deo Abraham:

R. Quoniam in fortes terro vehementer
elevati sunt. Ps. 46.

Oratio Sac. Gelas.

Apostolicis nos, quaesumus Domine, pedes
rum Petri et Pauli altitudo propitius: ut

tanto fragiliores sumus; tanto validio-
bus auxiliis fovemur. Per Dominum.

Aspic per octavam ad Mahulinas
et vesperas.

Die II. Julii.

Vigilatio B. Mariae Virginis.

Duplex maior 12. lect.

ad I. Vesperas.

Antiphona ex Mahulinis.

Lectio. Euli. 4.

si tenuerint sapientiam, vitam heredi-
tunt; et quo introibit benedictus Deus:
si serviunt ei, obsequentes erunt sancto,
eos, qui diligunt illam, diligit Deus.

Oratio. Visita nos Domine. x in salubri tuo:
ad videndum in bonitate electorum
tuorum. Ps. 105.

Hymnus sancti. Chm.

Quo sanctus ardor te rapit
O virgo princeps virginum? x
quo tendis, et cito gradu
Conscendis aethera montium?

Urget saepe te Spiritus
Toto repletam lumine: x
Te vis amoris excubat,
Tibi que vires suppedit.

Tibi propinquam sanguine
Matrem puella visitas; x
Concepsa quo divinitus
Grataris alvi munera.

Quanta matrum gaudia!
Suspente natura, gravem
Annum stupescit, quo virginem
Foetam Deo te prodicat.

Abconditum sub intimo
Ceu nube, portabas sinu

Propr. de H. 16.
P. d.

121.

al. Paris. Mater Dei iam dignitas
et ille charitati detrahil.

Solem: * suo qui protinus
Lustrabit orbem lumine.

G. Jesu tibi sit gloria,
Mundi Redemptor qui venis: *
Cum Patre, cumque Spiritu
In sempiterna secula. amen.

Sic clauduntur hymni huius diei.

V. Ipse est Dominus Deus tuus, et adora-
bunt eum:

R. Vultum tuum deprecabuntur omnes
Divites plebis. Ps. 44.

Ad Magnif. ant. Tantum in te est Deus,
ei non est absque te Deus. * Vere tu es Deus
absconditus, Deus Israel Saluator: in Deo
iustificabitur, et laudabitur omne se-
men Israel. Ps. 45.

Oratio Sac. Gall.

Deus, qui in visitatione Virginis Mariae
nova laudis proconiis magnificari vo-
luisti: eius meritis et precibus talem
nobis, quosumus, tuae visitationis gra-
tiam tribue; quatenus nunc et semper te
magnificare mereamur. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio octavae S. Joannis
ut in 11. Vesperis. oratio ut pag. 120.

Postea octavae S. apostolorum, ut pag. 120.

Denum S. Procepi et Martiniani Mar-
tyrum, de communi.

Oratio Sac. Greg.

Deus, qui nos Sanctorum Martyrum tuorum
Procepi et Martiniani gloriosis confesio-
nibus circumdas et protegis: da nobis, et
eorum imitatione proficere; et interces-
sione gaudere. Per Dominum.

Ad Vigiliis nocturnas.

Invit. Jesum benedictum fructum ven-
tris marie: * Venite adoremus. Luc. j.

Hymnus Santolii.

129.

Montes superbam verticem
Una virgo transit transit subdile: *
Cui se libenter sternerent
vel ipsa coeli sidera.

Oculis quo latet domi,
Aude foras se prodere: *
Semper sibi timeus pudor
Se charitate protegit.

Illam, non necit moras:
Fugit videri, nec minus
Fugit videre: * ne suo
Quidquam pudori dehaeret.

Beata, quam profert pede,
Tellus, beata semita: *
Colles beati, qui simul
Cum Matre sensitis Deum.

Beatiores hospites
Vos, o quibus caelestia *
Loquente matre virgine
Audire verba contigit.

Jesu tibi sit gloria,
Mundi Redemptor qui venis: *
Cum Patre cumque Spiritu,
In sempiterna secula. amen.

Antiphona et Vesperorum ex communi de Beata.

In I. Vespurno.

Elegit eam Dominus,
In habitationem sibi. Ps. 131.
orationes quatuor cum suis Ps. de scrip-
ura et feria currente.

In II. Vespurno.

Tamquam sponsus procedens de thalamo suo,
Excitavit ut gigas ad currentem viam. Ps. 118.

Lectio V.

Sermo sancti Ambrosii Episcopi.
l. j. in Luc. cap. 4.
orale est omnibus, ut qui fidem exigunt,

fidem adstruant. Et ideo angelus, cum abscon-
dita nuntiaret, ut fides adstrueretur exemplo,
Senioris femina sterilisque conceptum virgi-
ni Mariae nuntiavit, ut possibile Deo, omne
quod ei placuerit, aspereret. Ubi audiuit hoc oka-
ria, non quasi incredula de oraculo, nec quasi
incerta de nuntio, nec quasi dubitans de exem-
plo, sed quasi letata pro voto, religiosa pro of-
ficio, festina pro gaudio in montana perrexit.

¶ Euc Elisabeth cognata tua concepit fili-
um in senectute sua, et huius mensis sextus est
illi, quo vocatur sterilis: & quia non erit
impossible apud Deum omne verbum. ¶
Plaudati in domo Domini, adhuc multipli-
cabuntur in senecta uberi. & quia. Luc. i. Ps. xi.

Lectio VI.

In montana Virgo cum festinatione, virgo
officii memor, iniuria inmemor, affectu
urgente, non sexu, relicta perrexit domo. Dis-
cite virgines, non circumcurfare per alienas
domos, non demorari in plateis, non ali-
quos in publico miscere sermones. Maria
in domo sera, festina in publico, mansit
apud cognatam suam tribus mensibus. Didi-
cistis, virgines, pudorem Mariae; discite hu-
militatem. Venit propinqua ad proximam,
iunior ad seniolem; nec solum venit, sed
etiam prior salutavit. Decet enim, ut quanto
castior virgo, tanto humilior sit. et loquitur
deferre senioribus: sit magistra humilitatis,
in qua est professio castitatis. Est et causa
pietatis, est etiam norma doctrinae. Con-
tendendum est enim, quia superior venit ad
inferiorem, ut inferior adiuvetur. Maria
ad Elisabeth, Christus ad Joannem.

¶ Exurgens Maria abiit in montana &
cum festinatione in civitatem juda. ¶ En-
dilectus meus loquitur mihi: surge, prospera
amica mea. & cum. Luc. i. Cant. 2.

Ad quoque adventus Mariae et profectio
 minico beneficia declarantur. Simul enim,
 audiuit salutationem Mariae Elisabeth,
 et laetavit infans in utero eius, et repleta est
 spiritu sancto. Vide distinctionem, singulorumque
 proprietatem verborum. Vocem prior Eliza-
 beth audiuit; sed Johannes prior gratiam
 ipsi. Illa natura ordine audiuit; iste exul-
 tavit ratione mysterii. Illa Maria, iste Domi-
 nus sensit adventum. Illa gratiam loquuntur,
 in istis operantur, pietatisque mysterium
 sermo adoriuntur profectibus, duplicique
 raculo prophetant matres spiritu parou-
 um. Exultavit infans, et repleta mater.
 Non prius mater repleta, quam filius;
 cum filius esset repletus spiritu sancto,
 et repleta mater.

Intrauit Maria in domum Zachariae,
 salutavit Elisabeth: et exultavit in-
 fans in utero eius. Et factum est verbum
in gaudium, et letitiam cordis. et
et. Luc. i. Jer. 15.

Lectio VIII.

unde hoc mihi, hoc est, quantum bonum
 mihi accidit, ut mater Domini mei veniat
 me? Miraculum sentio, cognosco myste-
 rium. Mater Domini verbo facta, Deo
 creata est. Mansit autem Maria cum illa
 tribus mensibus, et reversa est in domum
 suam. Donec inducitur sancta Maria et
 habuisse officium, et mysticum numerum
 triplicem: non enim sola familiaritatis
 causa, quod diu mansit; sed etiam ton-
 vatis profectus. Nam si primo ingressu
 illius profectus esset, ut ad salutatio-
 nem Mariae exultaret infans in utero,
 et repleta spiritu sancto mater infantis:
 tantum putamus usu tanti temporis

Sancto Mario addidisse presentiam? un-
gebatur itaque, et quasi bonus athleta
exercebatur in utero matris propheta; am-
plissimo enim virtus eius certamini para-
batur.

R. Exclamavit Elisabeth voce magna et
dixit: * unde hoc mihi, ut veniat Mater
Domini mei ad me? V. quid est homo,
quod memor es eius? aut filius hominis,
quoniam visitas eum? * unde A. gloria.
* unde. Luc. i. Cf. 8.

In III. nocturno.

Ant. Bonam visitationem tuam pacem: *
et occupabit salus muros tuos. Ps. 60.

Cantica ut infra in festo Nativitatis
B. Virginis VIII. Septembris.

V. Visitasti terram, Deus salutaris noster:

R. et multiplicasti locupletare eam. Ps. 64.

Lectiones quatuor ex III. nocturno
Nativitatis S. Joannis Baptistae. supra
XXIV. Junii.

R. 9. Ut audivit salutationem Mariae
Elisabeth, exultavit infans in utero eius. *
et repleta est Spiritu sancto Elisabeth.

V. Benedixit Dominus domui eius, et
omnibus, quae habebat. * et repleta.
Luc. i. j. baral. 10.

R. 10. ait Maria: magnificata anima
mea Dominum: * et exultavit Spiritus
meus in Deo salubari meo. V. Venite,
audite, et narrabo, omnes, qui timeatis
Deum; quanta fecit anima mea. * et.
Luc. i. Ps. 65.

R. 11. Suscepit Dominus Israel puerum

um, recordatus misericordie sue: sicut
 ait ad patres nostros: & abraham,
 semini eius in secula. Ps. Laudate
 minimum Deum nostrum, qui in me-
 ritis suis adimplevit misericordiam
 quam promisit domui Israel.
 Abraham. Luc. i. Judith. 15.

ps. Habitavit arca Domini in domo
 Edom tribus mensibus. & et bene-
 dixit Dominus omnem domum eius prop-
 ter arcam Dei. Ps. Mansit Maria cum
 Elisabeth quasi mensibus tribus; et re-
 versa est in domum suam. & et bened.
 Gloria. & benedixit. 2. Reg. 6. Luc. i.

Sequentia sancti Evangelii

Secundum Lucam. cap. i.

illo tempore: Exurgens Maria abiit
 montana cum festinatione in civitatem
 a: et intravit in domum Zachario, et
 salutavit Elisabeth. Et factum est, ut au-
 dit salutationem Marie Elisabeth, ex-
 ultavit in fano in utero eius; et repleta
 spiritu sancto Elisabeth, et exclama-
 vit voce magna et dixit: benedicta tu
 inter mulieres, et benedictus fructus
 uteris tui. Et unde hoc mihi, ut ve-
 niat mater Domini mei ad me? Ecce enim,
 facta est vox salutationis tuae in auri-
 bus meis, exultavit in gaudio in fano in
 utero meo. Et beata, quae credidisti: quo-
 niam perficientur ea, quae dicta sunt tibi
 Domino. Et ait Maria: magnificat
 anima mea Dominum; et exultavit spi-
 ritus meus in Deo salutari meo.

Oratio ex I. Vesperis.

Ad laudes matutinas et horas.
antiphona.

Incipit Epistola prima beati Pauli
Apostoli ad Timotheum. cap. i.

Paulus Apostolus Jesu Christi secundum impe-
rium Salvatoris nostri et Christi Jesu spei no-
stro: Timotheo dilecto filio in fide, gratia,
misericordia et pax a Deo patre, et Christo Jesu
Domino nostro. Sicut rogavi te submanares
Ephesi, cum irem in Macedonia, ut denun-
tiares quibusdam, ne aliter docerent, neque
intenderent fabulis et genealogiis interminatis:
quo quæstiones proficiunt magis, quam diffi-
culationem Dei, que est in fide. Finis autem
precepti est charitas de corde puro et conscien-
tia bona et fide non ficta: a quibus quidam
aberrantes conversi sunt in vaniloquium,
volentes esse legis doctores, non intelligentes,
neque quo loquuntur, neque de quibus affirmant.

R. Manasses seduxit habitatores Jerusa-
lem, ut facerent malum: & idcirco superindu-
xit eis Dominus principes regis Syriorum,
ceperuntque Manassem, et vinculum duxerunt
in Babylonem. V. Locutus est Dominus ad
eum et ad populum illius, et attendere no-
luerunt. & idcirco. 2. Paral. 33.

Lectio X.

Scimus autem, quia bona est lex, si quis ea
legitime utatur: sciens hoc, quia lex iusto
non est posita, sed iniustis et non subditis,
impiis et peccatoribus, parricidis et matricidis,
homicidis, fornicariis, masculorum concubi-
toribus, plagariis, mendacibus et periculis,
Aliquid aliud sane doctrina advocatur, quo
est secundum evangelium glorie beati Dei,
quod creditum est mihi. gratias ago ei, qui me
confortavit, Christo Jesu Domino nostro, quia
fidelem me existimavit ponens in ministe-
rio: qui prius blasphemus fui, et persecutor,

contumeliosus: sed misericordiam Dei conse-
 cutus sum, quia ignorans facti in incredulitate.
 superabundavit autem gratia Domini nostri
 in fide et dilectione, quo est in Christo Jesu.
 Postquam conangustatus est Manasses, &
 oravit Dominum, et egit poenitentiam valde
 eam Deo: et exaudivit orationem eius, re-
 vixitque eum in regnum suum. *1. Reg. 7.*
 Tristitia est, poenitentiam in salu-
 tem stabilem operatur. & oravit. *2. Bar. 35.*
1. Cor. 7.

Lectio XI.

Fidelis sermo et omni acceptione dignus, quod
 Christus Jesus venit in hunc mundum pecca-
 tores salvos facere, quorum primus ego sum:
 Et deo misericordiam consecutus sum, ut in
 re primo ostenderet Christus Jesus omnem
 attentionem ad informationem eorum, qui
 ediduri sunt illi, in vitam eternam. Regi-
 ulem seculorum immortalis, invisibili, soli
 Deo honor et gloria in secula seculorum. amen.
 Hoc preceptum commendo tibi, fili Timothee,
 secundum procedentes in te prophetias, ut
 milites in illis bonam militiam, quam quidem
 repellentes, circa fidem naufragaverunt: ex
 quibus est Hymeneus et Alexander, quos tradidi
 satanae, ut discant non blasphemare.

Memoria Josue in omni ore quasi mel;
 ipse est directus divinitus in poenitentiam
 eam, & et tulit abominaciones impietatis.
 Gubernavit ad Dominum cor ipsius,
 in diebus peccatorum corroboravit pie-
 tatem. & et. *Euli. 49.*

Lectio XII. cap. 2.

Obsecro igitur primum omnium fieri
 obsecrationes, orationes, postulaciones,
 gratiarum actiones, pro omnibus homi-
 nibus: pro regibus, et omnibus qui in
 sublimitate sunt, ut quietam et tranquillam

vitam agamus, in omni pietate et charitate, hoc enim bonum est et acceptum coram Salvatore nostro Deo, qui omnes homines vult salvos fieri, et ad agnitionem veritatis venire. Unus enim Deus, unus et mediator Dei et hominum homo Christus Jesus: qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus, testimonium temporibus suis; in quo profusus sum ego predicator et apostolus, veritatem dico, non mentior, doctor gentium in fide et veritate.

R. pro Dominica. Seraphim clamabant aeter ad aeternum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus exercituum: * plena est omnis terra gloria eius. V. Tres sunt, qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. * Sanctus. V. gloria. * plena. Isa. 6. i. Joan. 5.

R. infra hebdomadam. Reliquerunt legem Aethiopi reges Iuda, et contempserunt timorem Dei: * dederunt regnum suum aliis, et gloriam suam alienigenis genti. V. Praeter David, et Ezechiam et Josiam, omnes peccatum commiserunt. * dederunt. V. gloria. * dederunt. Euli. 49.

Sequentia sancti Evangelii secundum
Lucam. cap. 16.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habebat villicum: et huius diffamatus est apud illum, quasi dissipasset bona ipsius. Et vocavit illum, et ait illi: quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuae: iam enim non poteris villicare. Ait autem villicus intra se: quid faciam, quia Dominus meus auferet a me villicationem? fodere non valeo, mendicare erubescio. Scio quid faciam, ut cum amatus fuero a villicatione,

recipiant me in domos suas. Convocatis itaque
singulis redditibus domini sui dicebat
primo: quantum debes domino meo? ad
eum dixit: centum eados olei. Dixitque illi:
accipe cautionem tuam, et sedecito, scribe
inquaginta. Deinde alii dixit: tu vero
quantum debes? qui ait: centum coros tri-
aginta. ait illi: accipe litteras tuas, et scribe
inquaginta. Et laudavit dominus villicum
iniquitatis, quia prudenter fecisset: quia filii
huius seculi prudentiores filiis lucis in
generatione sua sunt. Et ego dico vobis: faci-
te vobis amicos de mammona iniquitatis:
cum defeceritis, recipiant vos in eterna
tabernacula.

Respond. ant. Laudavit dominus villicum
iniquitatis, quia prudenter fecisset: & quia
filii huius seculi prudentiores filiis lucis
in generatione sua sunt. Luc. 16.

De Magnif. ant. Facite vobis amicos de mam-
mona iniquitatis: & ut cum defeceritis,
recipiant vos in eterna tabernacula. Luc. 16.

Feria II.

Lectio I.

De libro quarto Regum. cap. 18. 19.

ait Ezechias quod erat relictum coram
domino iuxta omnia, quae fuerat David pater
suis. In domino deo israel speravit. Itaque
ostium non fuit similis ei de cunctis regibus
india, sed neque in his, qui ante eum fuerunt.
Non adhaesit domino, et non recepit a vestigiis
eius, fecitque mandata eius, quae proceperat
dominus Moysi. Unde et erat dominus cum
eius. Et in cunctis, ad quae procedebat, sapien-
ter se agebat. * Misit autem rex assyriorum
Sardanani, et Rabsharis, et Rabshacen de Lachis
ad regem Ezechiam cum manu valida

Jerusalem. Et misit nuntios ad Ezechiam
 dicens: hoc dicit Ezechias rex iuda: non
 te seducat Deus tuus, in quo habes fiduciam,
 neque dicas: non tradetur Jerusalem in ma-
 nus Assyriorum. Tu enim ipse audisti,
 quo fecerunt reges Assyriorum universis
 terris, quomodo vastaverunt eas: num
 ergo solus poteris liberari? ¶ Inaqueum
 accipiet Ezechias de manu nuntiorum,
 et legisset eas, ascendit in domum Domini,
 et expandit eas coram Domino, et oravit
 in conspectu eius dicens: Domine Deus Is-
 rael, qui sedes super cherubim, tu es Deus
 solus regum omnium terre: tu fecisti
 coelum et terram. Inclina aurem tuam, et
 audi: operi Domine oculos tuos, et vide: audi
 omnia verba Sennacherib, qui misit ut ex-
 probraret nobis Deum viventem. * Vere
 Domine dissipaverunt reges Assyriorum gen-
 tes et terras omnium. Et miserunt deos eo-
 rum in ignem: non enim ~~adorant~~ dii, sed
 opera manuum hominum ex ligno et lapide,
 et perdidit eos. Nunc igitur Domine Deus
 noster, saluos nos fac de manu eius, ut fi-
 ant omnia regna terre, quia tu es Dominus
 Deus solus. Factum est igitur in nocte
 illa, venit angelus Domini, et percussit
 in castris Assyriorum centum octoginta
 quinque millia. Cumque diluculo sur-
 rexisset, vidit omnia corpora mortuorum.
 Et recedens abiit, et reversus est Sennache-
 rib rex Assyriorum, et mansit in Ninive.
 R. P. Duo priora ex II. et Oct. Dom.
 procedentis.

Lection II.

Ex libro sancti Cyrilli alexandrini
 de recta fide.

Postquam Nabates universam Judaeam
 provinciam propemodum occupasset,
 mariamque unacum ipsa hostiliter
 populatus esset, copiis innumerabilibus
 ipsam quoque Hierosolymam adori-
 moliebatur. Nec hoc contentus, contra
 venerandam Dei maiestatem petulantia
 etque insurgens, maledictas in Deum voces
 torquere non dubitavit. cum ergo accipif-
 ent, qui insanos illius conatus verbaque
 regi denuntiarent, ille convitia in Deum
 horra exerrime ferens, eaque, si diffi-
 cularentur, capiendis civitatis causam
 se posse, pie prudenterque considerans,
 se nihilominus ab illo blasphemarum
 eam crimine exsolvere percipiens,
 repente conscisa veste in domum Dei
 tendit, suppliciter in Divino obsecran-
 s. Et quid illo studio promovit? illud
 imirum, quod virtutum Dominum be-
 gnium propitiumque sibi reddidit: quon-
 quidem non frenatis et ad pugnam in-
 ruitis equis, non sagittarum dexteritate,
 Dei auxiliis usus munibusque Assyrios
 bellavit, unaque nocte omnem illorum
 exercitum delavit. Hi pietatis sunt fructus;
 et eorum, qui blasphemias in Deum voces
 in ferunt, merces.

Feria III.

Lectio I.

De libro quarto Regum. cap. 20.

In diebus illis aegrotavit Ezechias usque
 ad mortem: et venit ad eum Isaias fi-
 lius Amos propheta, dixitque ei: hoc
 dicit Dominus Deus: praecepe domui tuae;

morieris enim tu, et non viues. qui conuertit
 faciem suam ad parietem, et orauit Domi-
 num dicens: obsecro Domine memento
 quos, quomodo ambulauerim coram te in
 veritate et in corde perfecto, et quod pluri-
 mum est coram te fecerim. Fleuit itaque
 Ezechias fleu magno. * Et antequam
 egredereetur Gaias mediam partem atrii,
 factus est sermo Domini ad eum dicens: re-
 uertere, et dicit Ezechias duci populi mei:
 haec dicit Dominus Deus David patris tui:
 audiui orationem tuam, et vidi lacry-
 mas tuas: et ecce sanavi te, die tertio
 ascendes templum Domini, et addam
 diebus tuis quindecim annos. ¶ Sed et
 de manu regis Assyriorum liberabo te et
 civitatem hanc, et protegam urbem istam
 propter me et propter David seruum meum.
 Dixitque Gaias: affer te mapam ficorum.
 quam cum attulissent, et posuissent
 super ulcus eius, curatus est. Dixit autem
 Ezechias ad Gaiam: quod erit signum,
 quia Dominus me sanabit, et quia as-
 censurus sum die tertia templum Domini?
 * Cui ait Gaias: hoc erit signum a
 Domino, quod facturus sit Dominus ser-
 monem, quem locutus est: vis, ut ascendant
 umbra decem lineis, an ut revertatur
 totidem gradibus? Et ait Ezechias: fa-
 cile est, umbram crescere decem lineis:
 nec hoc volo ut fiat; sed ut revertatur re-
 trosum decem gradibus. Inuocavit ita-
 que Gaias propheta Dominum, et
 reduxit umbram per lineas, quibus iam
 rescenderat in horologio ahaq, retror-
 sum decem gradibus.

Reg. ex I. et in iurano Dominico precedentis.

Lectio II.

Ex catechesi sancti Cyrilli Hierosolymitani.

Catech. 2.

Vis cognoscere, quantum populi poenitentia!
 is robustissimum hoc salutis telum per-
 osere, et quantum valeat confessio, addis-
 ere? Centum octoginta quinque hostium
 millia Ezechias per confessionem confecit.
 Sed hoc adhuc exiguum. Sententiam
 ei adversum se pronuntiatam huiusmodi
 ex poenitentiam revocavit. Egrotanti
 enim ipsi dixerat Isaias: morieris tu, et
 non vires. quo iam reliqua expectatio?
 nos spes salutis, dicente propheta: morieris
 enim tu? At non revocatus est a poeniten-
 tia Ezechias, memor huius quod scriptum
 est: cum aversus ingenueris, tunc salva-
 eris. Avertit se ad parietem, mentemque
 lecto in caelum intendens ait: Domine
 emento mei: sufficit enim ad sanitatem
 viti, si tu mei memineris. Temporibus
 non subiacet, sed ipse es vita arduiter et
 laborator. Neque enim secundum geni-
 ram atque fidem complexionem,
 nonnulli delirant, vita nostro stat
 atis, sed tu et vitam et tempus vite tam-
 nam legis lator pro voluntate moderaris.
 cuius itaque propter propheta denuntia-
 tionem desperata vita erat, illi annorum
 quindecim tempus ad vitam prorogatum,
 sole signi gratia retrogresso.

Feria IV.

Lectio I.

De libro quarto Regum. cap. 20.

In tempore illo misit Berodach Baladan,
 filius Baladan, rex Babyloniorum, lit-
 teras et munera ad Ezechiam; audierat enim,
 quod egrotaret Ezechias. Latus est autem
 in adventu eorum Ezechias, et ostendit eis

Domum aromatum, Aurum et Argentum,
 et pigmenta varia, unguenta quoque et do-
 mum vasorum suorum, et omnia, quae ha-
 bere poterat in thesauris suis. Non fuit, quod
 non monstraret eis Ezechias in domo sua,
 et in omni potestate sua. * Venit autem
 Iffaias propheta ad regem Ezechiam, dixit-
 que ei: quid dixerunt viri isti? aut unde
 venerunt ad te? Cui ait Ezechias: de ter-
 ra longinqua venerunt ad me, de Baby-
 lone. At ille respondit: quid viderunt in
 domo tua? ait Ezechias: omnia, quaecumque
 sunt in domo mea, viderunt: nihil est,
 quod non monstraverim eis in thesauris
 meis. 9. Dixit itaque Iffaias Ezechia:
 audi sermonem Domini: ecce dies venient,
 et auferentur omnia, quae sunt in domo
 tua, et quae condiderunt patres tui usque
 in diem hanc, in Babylonem: non rema-
 nebit quidquam, ait Dominus. Sed et de fi-
 liis tuis, qui egredientur ex te, quos gene-
 rabis, tollent, et erunt eunuchi in palatio
 regis Babylonis. * Dixit Ezechias ad
 Iffaiam: bonus sermo Domini, quem lo-
 cutus es: fit pax et veritas in diebus meis.
 Dormivitque Ezechias cum patribus suis,
 et regnavit Manafes filius eius pro eo.
 Feitque malum in conspectu Domini iuxta
 idola gentium, quas delevit Dominus a
 facie filiorum Israel.

Re. Duo posteriora ex II. vol. Tom. preced.

Leitio II.

Ex libro Moralium sancti Gregorii Papae.

l. 8. cap. 48.

In eo, quod bona sua pate faciunt (Chyro crito),
 ostendunt malignis spiritibus, quasi infidi-
 antibus hostibus, quo prodentur. Quorum
 profecto villam illa cunctis notissima Ezechia.

opa figuravit, qui postquam una prece, et
 ab unius nobis spatio, centum octoginta quin-
 que millia hostium angelo feriente prostravit,
 postquam evasit proximum ad altiora caeli
 ratia solem reduxit, postquam vitam propin-
 quantem iam termino coarctatam in tempora
 longiora protelavit, susceptis Babyloniae re-
 tis nuntiis bona omnia, quae possidebat,
 ostendit: sed propheta voce protinus audiit:
 ecce dies venient, et auferentur omnia, quae
 in domo tua sunt, in Babylonem: non relin-
 uetur quidquam, dicit Dominus. Sic si nimi-
 um hypocrite, postquam magnis virtutibus
 excrescunt, quia cavere malignorum spirituum
 insidias negligunt, et celari in eisdem virtuti-
 bus nolunt, bona sua ostendendo, hostium
 acciunt; et providentes subito amittunt, quidquid
 virtutibus studebant operantur. Hinc per Isai-
 am dicitur: tradidit in captivitatem
 virtutes eorum, et pulchritudines eorum in
 manus inimici. Virtus quippe et pulchritudo
 arrogantiâ, inimici manibus traditur:
 nam omne bonum, quod per concupiscentiam
 cordis ostenditur, occulti adversarii iuri manci-
 patur. Hostes namque ad rapinam provocat,
 in suas eorum notitiae dea divitias denudat.
 Quousque enim ab aeterno patria securitate
 coniungimur, per latronum insidiantium iter
 ambulamus. qui ergo in itinere deprodari
 timet, abscondat necesse est bona, quae por-
 tat.

Teria V.

Libro I.

De libro secundo Paralipomenon . cap. 33.
 Manasses seduxit Judam et habitato-
 res Ierusalem, ut facerent malum super
 omnes gentes, quas subvertierat Dominus
 in facie filiorum Israel. Locutusque est
 Dominus ad eum, et ad populum illius, dicens:

noluerunt. Quia super induxit eis principes
 exercitus regis assyriorum: ceperuntque Ma-
 nassen, et vinculum catenis atque compedibus
 duxerunt in Babylonem. * qui postquam
 coangustatus est, oravit Dominum Deum suum,
 et egit poenitentiam valde coram Deo patrum
 suorum. Deprecatusque est eum, et observavit
 intente: et exaudivit orationem eius, re-
 duxitque eum Jerusalem in regnum suum:
 et cognovit Manasses, quod Dominus ipse esset
 Deus. 9. Post hoc abstulit Deos alienos
 et simulacrum de domo Domini: aras quoque,
 quas fecerat in monte domus Domini in
 Jerusalem, et proiecit omnia extra urbem.
 Porro instauravit altare Domini, et im-
 molavit super illud victimas, et pacifica et
 laudem: precepitque iude, ut serviret Do-
 mino Deo Israel. Attamen adhuc populus
 immolabat in excelsis Domino Deo suo. *
 Dormivit ergo Manasses cum patribus suis,
 et sepelierunt eum in domo sua, regnavitque
 pro eo filius eius Ammon. Fecitque malum
 in conspectu Domini sicut fecerat Manasses
 pater eius: et cunctis idolis, que Manasses
 fuerat fabricatus, immolavit atque servi-
 vit. Et non est reveritus faciem Domini,
 sicut reveritus est Manasses pater eius: et
 multo maiora deliquit.

¶¶. Duo priora ex III. vol. Dom. preced.

Lectio II.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

adhort. j. ad Theod.

Huius modi est Dei erga homines clementia:
 numquam aversatur sinceram poenitentiam;
 sed etiamsi quis in extremum improbitatis
 perhigerit, et hinc ad virtutis viam redire vo-
 luerit, ipsum suscipit et amplexatur, nihilque

non agit, ut eum in pristinum statum re-
 stituat: quodque maioris est clementia, et si
 quis non integram poenitentiam exhibeat,
 reverentiam tamen illam et ad modicum exhibi-
 tum non abnuat, sed magnam huius mercedem
 tribuit. Testis autem nobis erit Manafes, qui
 omnes in sania superavit, atque tyrannice
 regalem evertit cultum, templum clausit,
 idolorum errorem florescere fecit, omniumque,
 qui ante fuerant, impius fuit: cum
 postea resipisceret, relatus est in numerum
 iustorum Dei. Si autem conspecta iniqui-
 tatum suarum magnitudine de reditu ac
 emendatione desperasset, omnibus certe,
 quos postea consecutus est, excidisset. tunc
 autem non ad molem peccatorum suorum,
 sed ad immensam Dei commiserationem
 efficiens, disruptis diaboli vinculis surrexit
 et revertavit, bonumque cursum consum-
 ravit.

Feria VI.

Lectio I.

De libro secundo Paralipomenon .cap. 34.
 et Josias quod erat rectum in conspectu Do-
 mini, et ambulavit in viis David patris
 sui: non declinavit neque ad dexteram neque
 ad sinistram. Octavo autem anno regni sui,
 cum adhuc esset puer, cepit querere Deum
 patris sui: et duodecimo anno, post-
 quam regnare ceperat, mundavit Iudam
 et Ierusalem ab excelsis et lucis, simulacrisque
 et sculptilibus. Destrueruntque coram eo
 aras Baalim: et simulacra, que superposita
 fuerant, demoliti sunt. * Reperit Hel-
 ias sacerdos librum legis Domini per ma-
 num e Noufi: quem cum rege presente
 recitasset, audissetque ille verba legis,
 cecidit vestimenta sua, dicens: Ne et orate

Dominum pro me, et pro reliquijs Israel
 et Juda, super universis sermonibus libri
 istius, qui repertus est: magnus enim
 furor Domini stillavit super nos, eo quod
 non custodierint patres nostri verba Domi-
 ni, ut facerent omnia, quae scripta sunt
 in isto volumine. ¶ Abiit ergo Helcias,
 et hi qui simul a rege missi fuerant, ad
 Oldam prophetidem, et locuti sunt ei verba,
 quae supra narravimus. At illa respondit
 eis: haec dicit Dominus Deus Israel: dicite
 viro, qui misit vos ad me: haec dicit Domi-
 nus: ecce ego inducam mala super locum
 istum, et super habitatores eius, cunctaque
 maledicta, quae scripta sunt in libro hoc, quem
 legerunt coram rege Juda. quia derelique-
 runt me, et sacrificaverunt diis alienis,
 ut me ad iracundiam provocarent in cunctis
 operibus manuum suarum: ideo stillabit furor meus super locum istum, et
 non relinquetur. * Ad regem autem
 Juda, qui misit vos pro Domino deprecando,
 sic loquimini: haec dicit Dominus Deus
 Israel: quoniam audisti verba voluminis
 atque emolliuitur est cor tuum, et humiliatus
 es in conspectu Dei super his, quae
 dicta sunt contra locum hunc et habitato-
 res Jerusalem, reverentibusque faciem meam
 scidisti vestimenta tua, et flevisi coram me:
 ego quoque exaudivi te, dicit Dominus. Jam
 enim colligam te ad patres tuos, et infereris
 in sepulcrum tuum in pace: nec videbunt
 oculi tui omne malum, quod ego inducu-
 rus sum super locum istum, et super habitato-
 res eius.

R. A. duo posteriora ex III. et IV. Dom. preced.

Lectio II.

Ex libro sancti Cyrilli Alexandrini
 De recta fide.

ad eximia in Deum pietas in concussum
 iis dignitatis fundamentum existat, ex
 tra Divinaque scriptura (palam est).
 Curini citra controversiam retroactis tem-
 poribus existere, qui Judaeam provinciam
 ministrarunt, regni que eius gubernacula
 obtulerunt, sed forte est summa dissimili.
 An quod quos ex illis cultu et observantia,
 no Deo debentur, impie contentis, legibusque
 iustis administris pro nihilo ductis, suo
 sui, suisque libidinibus libere indulgen-
 tiam esse putaverunt; omnes hi mali et mi-
 ri male misereque perierunt. Contra vero,
 cumque se pios in illum declararunt,
 eoque illi placitura credebant, omni ope pro-
 are elaborarunt, citra sudorem ac pulve-
 rem hoste devicto debellatoque triumphum
 inierunt. Eius modi inter ceteros fuit Iosias
 rex, qui idolorum cultoribus, unacum ipsis
 cubis et aris incensis, incantationibusque
 falsis divinationibus omnibus e medio
 ablati, ac inanibus demoniacis imposturis
 ditiis profligatis, regnum appime
 stabilitatum, summaque apud veteres et
 centiores omnes, qui ea, quibus divina
 reus oblectatur, colere didicerunt, laude
 admiratione dignum reliquit.

Sabbato.

Lectio I.

De libro secundo Paralipomenon. cap. 36.
 Et Sedecias malum in oculis Domini
 ipsi, nec erubuit faciem Jeremiae prophete
 a, loquentis ad se ex ore Domini. A rege
 quoque Sabuchodonosor recepit, qui adiura-
 verat eum per Deum, et iuduravit cervicem
 suam et cor, ut non reverteretur ad Dominum
 cum Israel. Sed et universi principes sacer-
 dotum, et populus provaricati sunt inique
 contra universas abominaciones gentium,

et polluerunt domum Domini, quam
 sanctificaverat sibi in Jerusalem. & Mit-
 tebat autem Dominus Deus patrum suo-
 rum ad illos per manum nuntiorum suorum,
 de nocte confurgens, et quotidie commo-
 nens, eo quod parceret populo et habitacu-
 culo suo. At illi subsannabant nuntios
 Dei, et parvipendebant sermones eius, illu-
 debantque prophetis: donec ascenderet fu-
 rorem Domini in populum eius, et esset nulla
 curatio. ¶ Adduxit enim super eos regem
 Chaldeorum, et interfecit iuvenes eorum
 gladio in domo sanctuarii sui: non est mi-
 serus adolescentis, et virginis et senis, nec
 decrepiti quidem, sed omnes tradidit in
 manibus eius. Universaque vasa domus
 Domini tam maiora quam minora, et
 thesauros templi, et regis, et principum,
 transtulit in Babylonem. & Incenderunt
 hostes domum Dei, destruxeruntque mu-
 rum Jerusalem, universas turres combu-
 serunt, et quidquid pretiosum fuerat, demo-
 liti sunt. Si quis evaserat gladium, ductus
 in Babylonem servivit regi et filiis eius,
 donec imperaret rex Borsarum, et complere-
 tur sermo Domini ex ore Jeremio, et cele-
 braret terra sabbata sua: cunctis enim diebus
 desolationis egit sabbatum, usque dum com-
 plerentur septuaginta anni.

¶ Ex 1. obiturno Domini in eadem procedentis.

Lectio II.

Ex libro sancti Augustini Episcopi
 de civitate Dei. l. 17. cap. 28.

In regno Iuda pertinente ad Jerusalem,
 etiam succedentium regum temporibus non
 defuerunt prophetae, sicut Deo placebat
 eos mittere vel ad pronuntiandum quod
 opus erat, vel ad corripienda peccata, pre-
 cipiendamque iustitiam. Nam et illic,
 etsi longe minus quam in Israel, tamen

affligerent reges, qui suis impietatibus
 eum graviter offenderent, et moderatis fla-
 ellis cum populo simili plecterentur. Pro-
 pter sane regum merita illi non parva
 audantur. In Israel autem reges alios magis,
 alios minus, omnes tamen reprobos legitur.
 Haecque igitur pars, sicut iubebat Divina
 providentia vel sinebat, variis et erigebatur
 prosperitatibus, et adversitatibus premebatur.
 Et si affligebatur non solum externis, verum
 etiam inter se civilibus bellis, ut certis ex-
 tenditibus causis misericordia Dei vel ira
 ralesceret; donec eius indignatione excre-
 scente, universa gens illa a Chaldeis debellan-
 tibus non solum subverteretur in sedibus
 suis, sed etiam ex maxima sui parte trans-
 iretur in terras asyriorum, prius illa
 pars, quae vocabatur Israel in tribubus de-
 cem; postea vero etiam Judas, eversa Jeru-
 salem et templo illo nobilissimo: in qui-
 bus terris per annos septuaginta captivum
 fuit otium.

Ad Vesperas Duplex.

V. Magnif. ant. Reducam captivita-
 tem vestram, et congregabo vos de uni-
 versis gentibus, et de universis locis, ad quo
 expuli vos, Dicit Dominus. Jer. 29.

Oratio Lat. Greg.

Patiant aures misericordiae tuae, Domine,
 precibus supplicantium: et ut petentibus
 desiderata concedas; fac eos, quae tibi sunt
 placita, postulare. Per Dominum.

Dominica IX. post Pentecosten.

Duplex maius. jr. lect.

In I. clachurno.

Lectio I.

Incipit liber primus Esdræ. cap. i.
 In anno primo Cyri regis Persarum, ut
 compleretur verbum Domini ex ore Jere-
 mio, suscitavit Dominus spiritum Cyri
 regis Persarum: et traduxit vocem in om-
 ni regno suo, et per scripturam, dicens:
 Hoc dicit Cyrus rex Persarum: omnia
 regna terre dedit mihi Dominus Deus
 coeli, et ipse præcepit mihi, ut edificarem
 ei domum in Jerusalem, quæ est in Judæa.
 quis est in vobis de universo populo eius?
 sit Deus illius cum ipso. Ascendat in Jeru-
 salem, quæ est in Judæa, et edificent domum
 Domini Dei Israel; ipse est Deus, qui est in
 Jerusalem. Et omnes reliqui in cunctis
 locis, ubicumque habitant, adinventum
 viri de loco suo, argento et auro, et substan-
 tia, et pecoribus, excepto quod voluntarie
 offerunt templo Dei, quod est in Jerusalem.
 R. Cum coperint impleri in Babylone
 septuaginta anni, visitabo vos, et sus-
 citabo super vos verbum bonum: et
 reducam captivitatem vestram de
 universis gentibus. V. Crabitis me, et
 ego exaudiam vos: quæretis me, et inve-
 nietis. x. et. Jer. 29.

Lectio II.

Et surrexerunt principes patrum de
 Juda et Benjamin, et sacerdotes et levites,
 et omnis, cuius Deus suscitavit spiritum,
 ut ascenderent ad edificandum templum
 Domini, quod erat in Jerusalem. Univer-
 sique qui erant in circuitu, adinverunt
 manus illorum in vasis argenteis et
 aureis, in substantiis et iumentis, in
 suppellectili; exceptis his, qui sponte
 obtulerant. Rex quoque Cyrus pro-
 tulit vasa templi Domini, quæ tulerat

tabernaculo de Jerusalem, et posuerat
in templo Dei sui.

R. Ego Dominus, qui dico Cyro: pastor
meus es, et omnem voluntatem meam
implebis: & ego suscitavi eum, et captivi-
tatem meam dimittet, non in pretio ne-
que in munere. V. Omnes vias eius
dirigam: ipse edificabit civitatem meam.
Ego. Isa. 44. 45.

Lectio III. cap. 3.

Tamque venerat mensis septimus, et erant
filii Israel in civitatibus suis: congrega-
tus est ergo populus quasi vir unus in Je-
rusalem. Et surrexit Josue filius Josede,
et fratres eius sacerdotes, et Zorobabel fi-
lius Salathiel, et fratres eius: et edifica-
verunt altare Dei Israel, ut offerrent in eo
holocausta, sicut scriptum est in lege
Mosis viri Dei. collocaverunt autem
pedes altaris super bases suas, de terrentibus
et per circuitum populis terrarum; et
obstulerunt super illud holocaustum Do-
mino mane et vespere. Feceruntque so-
lemnitatem tabernaculorum, sicut scrip-
tum est: et holocaustum diebus singulis
per ordinem secundum preceptum opus
diei in die suo. Et post hoc holocaustum
ingit, tam in calendis, quam in universis
solemnitatibus Domini, que erant con-
secrata; et in omnibus, in quibus ultro
offerebatur munus Domino.

R. Deus meus delicta nostra creverunt
usque ad coelum: & peccavimus graviter,
et iniquitatibus nostris traditi sumus
in captivitatem et in confusionem. V. Tri-
bulatio et angustia in omnem animam
hominis operantis malum. & peccavimus.
i. Ps. 9. Rom. 2.

Fundato igitur a comentariis templo Do-
mini, steterunt sacerdotes in ornatu suo
cum tubis, et Levites filii Asaph in cymbalis,
ut laudarent Deum per manus David regis
Israel. Et concinebant in hymnis, et confes-
sione Domino: quoniam bonus, quoniam
in eternum misericordia eius super Israel.
Cunctis quoque populus vociferabatur da-
more magno in laudando Dominum, eo quod
fundatum esset templum Domini. Pluri-
mi etiam de sacerdotibus et Levitis, et prin-
cipes patrum et seniores, qui viderant tem-
plum prius cum fundatum esset, et hoc
templum in oculis eorum, flebant voce
magna: et multi vociferantes in letitia,
elevabant vocem.

R. Ose paucas Israel, non te faciam in
consummationem: sed et castigabo te in
iudicio, ut non videaris tibi innoxius. V.
Quid clamas super contributione tua? prop-
ter dura peccata tua hoc feci tibi. R. castig.
V. gloria. R. castig. Jer. 5.

vel R. Multo tempore non finire peccato-
ribus ex sententia agere, sed statim re-
nes adhibere, magni beneficii est iudicium
R. castig. 2. Mach. 6.

In II. nocturno.

Lectio V.

Sermo sancti Augustini episcopi.

Epist. 95. ad Vinc. A. n. 519.

Non displicet ecclesie mansuetudo, quo
membra Christi dispersa colligit, non col-
lecta dispergit: quamquam stulti, qui
firmissimi fuerunt, et verbo hereticorum
insidiosa intelligere potuerunt, pauci qui-
dem in comparatione ceterorum, sed tamen
etiam ipsi quidam profunde fortiter exu-
labant, quoniam toto orbe latitabant.
Nos sic ecclesia, que per omnes gentes
crescit, in frumentis dominicis conserva-
ta est, et usque in finem, donec omnino
gentes omnes, etiam barbaras teneat,

in sero abitur. ipsa est enim ecclesia in bono
vine, quod seminavit filius hominis, et
que ad messem crescere in terra Zizania, pro-
mittavit. Ager autem mundus est, messis
hinc est seculi.

¶. Euc dies veniunt, dicit Dominus, et
convertem conversionem populi mei, et
edificabitur civitas in excelsu suo, et tem-
plum iuxta ordinem suum fundabitur.

¶. Revertar ad Jerusalem in misericordis
domus mea edificabitur in ea. et edif.
Ier. 30. Zach. j.

Lectio VI.

Itaque et totus mundus in maligno posi-
tus est propter Zizania, quo sunt per totum
mundum: et Christus propitiator est peccato-
rum nostrorum, non tantum nostrorum sed
et totius mundi, propter iudicium, quod est
per totum mundum. Refrigescit autem
caritas multorum propter scandalorum
abundantiam, quanto magis magis que
in nomine Christi congregantur
in communionem sacramentorum eius
etiam maligni, et perseverant omni no-
noverfi: sed tamen tamquam palca de arca
dominica non nisi ultima ventilacione
separandi.

¶. Num quid tempus vobis est, ut habitetis
in domibus laqueatis, et domus ista deserta? et
ascendite in montem, et edificate domum,
et acceptabilis mihi erit. V. Populus iste
dicit: nondum venit tempus domus Domini
edificando. et ascendite. Agg. j.

Lectio VII.

Non extinguunt isti frumenta domini-
ca, in eorum quidem comparatione pau-
ca, sed multa per se ipsa; non extinguunt
electos Dei, congregandos in fine seculi,
sicut Evangelium loquitur, a quatuor

LIII

ventis, a summis coelorum usque ad terminos eorum. Propter abundantiam (autem) iniquitatis, quam Dominus futuram esse prœdixit, etiam illud profutum est. Cum venerit Filius hominis, putas inveni et fidem in terra? Dubitatio enim cuncta scientis nostram in illo dubitationem præfiguravit, quando ecclesia ex multis, de quibus multum speravit, sæpe decepta, quod aliter, quam credebantur, in oculis suis, sic perturbatur in suis, ut de nullo facile boni aliquid velit credere. Ipsa tamen, quorum in venturus est fidem in terra, per totum agrum cum Zizaniis crescere, dubitare fas non est.

R. Confortare omnis populus terræ, dicit Dominus exercituum, et facite, quoniam ego vobiscum sum: * magna erit gloria domus istius novissimo plus quam primo, et in loco isto dabo pacem. *V.* Veniet desideratus gentibus, et implebo domum istam gloria. * magna. *Agg.* 2.

LECTIO VIII.

Ipsa est ergo ecclesia, quæ intra sagenam dominicam cum malis piscibus natat, a quibus corde semper et moribus separatur atque discedit, ut exhibeatur viro suo gloriosa, non habens maculam neque rugam. Corporalem autem separationem in litore maris, hoc est, in fine seculi expectat, corrigens quos potest, tolerans quos corrigere non potest: non tamen propter eorum, quos non corrigit, iniquitatem, ipsa bonorum deserit unitatem. Neque apostolis concepit Dominus, ut ante tempus Zizania colligerent; aut

inquam ipsis paleam ferre et arcem pur-
e conceptum sit, paleas conarentur a tri-
to separare: quod unum quemque peccatis
suis maculari non posse monstravit: quam
hi omnes impie seditionis auctores solam
separacionis asunt.

Hoc est verbum Domini ad Zorobabel
reus: * non in exercitu, nec in robore sibi
spiritu meo. V. Manus Zorobabel fun-
derunt domum istam, et manus eius per-
ciet eam. * non. V. gloria. * non.

Zach. 4. In III. Nocturno.

Lectio IX.

De epistola prima beati Pauli apostoli
ad Timotheum. cap. 4.

Scriptis manifeste dicit, quia in novissimis
temporibus discedent quidam a fide, atten-
tes frivolis erroris et doctrinis demonio-
rum, in hypocrisis loquentium mendacium,
conscientiam habentium suam conscien-
tiam, prohibentium nubere, abstinere a
his, quos Deus creavit ad percipiendum
eum gratiarum actione fidelibus, et iis
qui cognoverunt pietatem. quia omnis crea-
tura Dei bona est, et nihil reiciendum, quod
eum gratiarum actione percipitur; sancti-
ficatur enim per verbum Dei et orationem.

Itaque proponens fratribus, bonus eris minister
Christi Jesu, nutritus verbis fidei et bono
conscio, quam speculatus es. Ineptas autem
vaniles fabulas evita: exerce autem te ipsum
in pietatem. etiam corporalis exercitatio
in modicum utilis est, promissionem habens
vite que nunc est, et future.

Zorobabel et Jesus filius Josedece in
diebus suis edificaverunt domum, *

et exaltaverunt templum sanctum Domini.
 V. Suscitavit Dominus spiritum Zorobabel
 Ducis Juda, et spiritum Jesu sacerdotis magni:
 et ingressi sunt, et faciiebant opus in domo
 Domini. * Et. Euli. 119. agg. 1.

Lectio X.

Fidelis sermo et omni acceptione dignus.
 In hoc enim laboramus, et maledicimur,
 quia speramus in Deum vivum, qui est salva-
 tor omnium hominum, maxime fidelium.
 Praecepta haec et doce. Nemo adolescentiam tuam
 contemnat; sed exemplo esto fidelium, in
 verbis, in conversatione, in charitate, in fide,
 in castitate. Dum venio, attende lectioni,
 exhortationi et doctrinae. Noli negligere
 gratiam, quae data est tibi per prophetiam
 cum impositione manuum presbyteri. Haec
 meditare, in his esto, ut profectus tuus ma-
 nifestus sit omnibus. Attende tibi et doctri-
 nae: ista in illis. Hoc enim faciens et te ipsum
 saluum facies, et eos qui te audiunt.

Et. Vos transgressi estis, ut adderetis super
 delictum Israel: et nunc et date confes-
 sionem Deo, et facite placitum eius. V. Re-
 formamini in novitate sensus vestri: ut
 probeatis, quae sit voluntas Dei bona et bene-
 placens et perfecta. Et date. j. Ep. 10. Rom. 12.

Lectio XI. cap. 6.

Seniorem ne increpaveris, sed obsecra ut
 patrem, iuvenes ut fratres, annos ut matres,
 iuvenulas ut sorores, in omni castitate.
 viduas honora, quae vere viduae sunt. Si qua
 autem vidua filios et nepotes habet, dicat pri-
 mum domum suam regere, et mutuum vicem
 reddere parentibus: hoc enim acceptum est co-
 ram Deo. quae autem vere vidua est, et desolata,
 speret in Deum, et insuet obsecrationibus et
 orationibus nocte ac die: nam quae in deliciis
 est, vivens mortua est. Et hoc praecipe, ut

incomprehensibiles sunt. Siquis autem suorum,
maxime domesticorum, curam non habet,
idem negavit, et est infideli deterior.

Manus Dei nostri est super omnes, qui qua-
erunt eum in bonitate: et imperium eius
et fortitudo et furor super omnes, qui dere-
linquunt eum. V. Bonus Dominus speran-
s in eum, animo querenti illum. et.

Ps. 8. Thren. 3.

Lectio XII.

Siquis fidelis habet viduas, subministra-
tis, et non gravetur calceis, utius, quo vere
iduc sunt, iusticiat. qui bene profunt pres-
byteri, duplici honore digni habeantur, maxi-
me qui laborant in verbis et doctrina. Dicit
nim scriptura: non alligabis os bovi tribu-
enti; et: dignus est operarius mercede sua.
Diversus presbyterum accusationem noli
accipere, nisi sub duobus aut tribus testibus,
evanles coram omnibus argue, ut et testi-
monium habeant. Testor coram Deo et
Christo Iesu et electis angelis, ut hoc custo-
dias sine prauidicio, nihil faciens in
alteram partem declinando. Manus cito
emini in profueris, neque communi-
cabis peccatis alienis. Te ipsum castum cu-
rati.

Oratio Dominica. Seraphim clamabant
eter ad alterum: et sanctus, sanctus, san-
ctus Dominus Deus exercituum: et plena
est omnis terra gloria eius. V. Tres sunt
in testimonium dant in caelo, Pater,
Verbum et Spiritus sanctus: et hi tres
connum sunt. et Sanctus. V. gloria. et plena.
La. 6. i. Joan. 8.

Oratio infra hebdomadam. Animo quiores
note, et proclamate ad Dominum; et
in memoria vestra ab eo, qui duxit vos: et
cuius enim fuit, sensus vester, ut erraretis a

Deo; deies tantum iterum convertentes re-
quiretis eum. V. Hoc dicit Dominus exer-
cituum: convertimini ad me, et convertar
ad vos. * sicut. V. gloria. * sicut. Bar. 4.
Zach. 1.

Sequentia sancti Evangelii secundum

Lucam. cap. 19.

In illo tempore: Cum ad propinquare Iesus
Ierusalem, videns civitatem, flevit super
illam, dicens: quia si cognovisses statu, et
quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi;
nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis:
quia venient dies in te: et circumdabunt
te inimici tui vallo, et circumdabunt te:
et coangustabunt te undique: et ad terram
prosternebant te, et filios tuos, qui in te
sunt, et non relinquent in te lapidem
super lapidem: eo quod non cognoveris tem-
pus visitationis tuae. Et ingressus in
templum, cepit eicere vendentes in illo
et ementes, dicens illis: scriptum est, quia
domus mea domus orationis est: vos autem
fecistis illam speluncam latronum. Et
erat docens quotidie in templo.

Ad Bened. ant. Non relinquent in te la-
pidem super lapidem: * eo quod non cogno-
veris tempus visitationis tuae. Luc. 19.

Ad Magnif. ant. Scriptum est: quia domus
mea domus orationis est: * vos autem
fecistis illam speluncam latronum. Luc. 19.

Feria II.

Leitio I.

De libro primo Esdre. cap. 6.

Igitur seniores Iudaeorum edificabant,
et prosperabantur iuxta prophetiam
Aggei prophetae, et Zachario filii Adai.

Edificaverunt, et construxerunt, iubente
 rege Israel, et iubente Cyro, et Dario, et Artaxer-
 xae, regibus Persarum: et compleverunt
 opus Domini istam usque ad diem tertium
 mensis Adar, qui est annus sextus regni
 Darii regis. * Fecerunt autem filii Israel,
 sacerdotes et Levites, et reliqui filiorum trans-
 migrationis, dedicationem domus Dei in
 iudis. Et obtulerunt in dedicationem domus
 Dei vitulos centum, arietes ducentos, agnos
 quadringentos, hircos caprarum pro pecca-
 to totius Israel duodecim, iuxta nomen
 unum tribuum Israel. Et statuerunt sa-
 cerdotes in ordinibus suis, et Levitas in vicis
 suis, super opera Dei in Jerusalem,
 sicut scriptum est in libro Moysi. 9.
 Fecerunt autem filii Israel transmigra-
 tionis Pascha, quarta decima die mensis
 primi. Purificati enim fuerant sacerdotes,
 et Levites quasi unus: omnes mundi ad
 immolandum pascha universis filiis
 transmigrationis, et fratribus suis sacer-
 dotibus, et sibi. * Et comederunt filii
 Israel, qui reversi fuerant de transmigra-
 tione, et omnes qui se separaverunt a
 contaminatione gentium terra ad eos, qui
 adorarent Dominum Deum Israel. Et fe-
 cerunt solemnitatem azymorum septem
 diebus in letitia: quoniam letificaverat
 eos Dominus, et converterat cor regis a sui-
 ad eos, ut adjuvaret manus eorum in opere
 Domini Domini Dei Israel.

Ex I. Noturno Dominico procedentis.

Letitio II.

De expositione Venerabilis Bede
 Presbyteri. in h. l.

Omnes prophetae, immo omnes sacri auctores,

Scriptura prospera stultioribus sancto cele-
 stia, id est, doctoribus pollicentur, si non ipsi
 adversitatibus fatigati a labore sancto quies-
 cant. Aderit namque divinum auxilium,
 quo cepto domus Domini in adiutorium
 corde credendo ac bene vivendo compleatur.
 Adveniet architectis eisdem benedictio (et)
 abundantia copiosior spiritualium charis-
 matum: quo absque ulla dubietate tanto
 nobis largius a Domino prestabitur, quan-
 to diligentius habitaculum glorio ipsius
 hinc in nobis ipsis, se in proximorum
 cordibus exfluere fategerimus. Verum
 quia reedificatio domus post captivitatem,
 illorum correctionem designat, quia via
 veritatis, quam pauculum nichoave-
 rant, peccando aberraverunt; apte re-
 stauratum huius modi templum dedi-
 catur a sacerdotibus et Levitis, et reliquis
 filiorum transmigrationis in gaudis:
 quia correctis his, qui peccavere, multum
 sit gaudium in coelo coram angelis Dei.
 Filii et magistris, qui pro errantium sa-
 lute laboraverunt: filii et omnibus, qui
 a Babylone, id est, confusione peccatorum
 ad virtutum arcem, terram utique re-
 promissionis, mente et opere trans mi-
 graverunt. Offerunt in hanc dedicatio-
 nem hostias, cum per errantium con-
 versationem vota gratiarum Deo offe-
 runt; cum multi conspecta eorum vita
 Deo devota et ipsi se ad maiora virtutum
 opera arquant, nolentes eis seigniores
 in operibus bonis existere, quibus inno-
 centiores minus peccando remanserunt.

Feria III.

De libro primo Esdra. cap. 9.
 Postquam autem haec completa sunt, acceperunt ad me principes, dicentes: non est separatus populus Israel, sacerdotes et Levites a populis terrarum: tulerunt enim de filiabus eorum sibi et filiis suis, et commiscuerunt nomen suum cum populis terrarum: manus nam principum et magistratum fuit in transgressione hac prima. * Cumque audissem sermonem istum, scidi pallium meum et tunicam, et evelli capillos capitis mei et barbam, et sedi mœrens. Convenerunt autem ad me omnes, qui timebant verbum Dei Israel, pro transgressione eorum, qui de captivitate venerant: et ego sedebam tristis usque ad sacrificium vespertinum. 9. Et in sacrificio vespertino surrexi de afflictione mea, et scisso pallio et tunica curvavi genua mea, et expandi manus meas ad Dominum Deum meum, et dixi: Deus meus confundor et erubescio levare faciem meam ad te: quoniam iniquitates nostrae multiplicatae sunt super caput nostrum, et delicta nostra creverunt usque ad caelum. * Et post omnia, misit iras suas super nos in operibus nostris, et in delicto nostro magno, quia tu Deus noster liberasti nos de iniquitate nostra, et dedisti nobis salutem, sicut est hominibus, ut non converteremur, et irrita faceremus mandata tua, neque matrimonia iungeremus cum populis abominationum istarum. Et cum iratus es nobis usque ad consummationem, et dimidderes nobis reliquias ad salutem. Domine Deus Israel iustus es tu: quoniam crederemur, qui salvaremur, sicut die hac. Et ecce coram te sumus in delicto nostro; non habemus quod sperari possit coram te super hoc.

Lectio II.

De expositione Venerabilis Bedae Presbyteri.

Epiras intimum cordis dolorem ostendit,
 Scidit vestimentum, evellit pilos capitis et
 barba; sed moerens, ut tali de honesta mento
 corporis, et indumentum cum moerore vid-
 tus velocius omnium animos ad peniten-
 tiam vel sui vel fraterni reatus excitet. Ex-
 emplum (itaque omnes) hic habebunt exi-
 mium non solum flendi et orandi, verum
 etiam ieiunandi pro his, qui peccaverunt:
 et cum beati sint lugentes, qui propria de-
 flent peccata, quoniam accepta remissione
 consolantur; quanto epe beatiore ceden-
 di sunt, qui etiam fraternis lugent erra-
 tibus: et hoc in tantum, ut ne panem qui-
 dem et aquam, quo abstinentium est re-
 fectio, contingere velint. neque domum
 suam ingredi, vel in lectum sui stratus
 ascendere, sed in alius domus Domini potius
 orantes pernoctare gaudeant? Lugent
 etiam nunc in transgressione eorum, qui
 de captivitate venerant, qui dolent eos,
 qui nuper peccatis poenitendo erepti erant,
 rursus ad ea peccando epe prolapsos, per quo
 venus a diabolo possunt captivari. De quali-
 bus, qui velut de captivitate ascendentes
 nihilominus per luxuriam sunt capti, loqui-
 tur apostolus Petrus. Si enim, inquit, resu-
 gientes coinquinationes mundi, in cognitio-
 ne Domini nostri et Salvatoris nostri Jesu
 Christi, his rursus implicati superantur,
 facta sunt eis posteriora deteriora prio-
 ribus.

Feria IV.

Lectio I.

De libro primo Epro. cap. 10.

ergo orante Esdra, et implorante eo,
flecte et iacente ante templum Dei,
caesus est ad eum de Israel caesus grandis
immo virorum et mulierum, et puerorum
flevit populus fletu magno. Respondit
chenias et dixit Esdra: nos provaricati
mus in Deum nostrum, et duximus
cores alienigenas de populis terre. *
Nunc si est poenitentia in Israel super
hoc, percussiamus foedus cum Domino deo
Esdra, ut proiciamus universas uxores
eorum qui de his nati sunt, iuxta voluntatem
domini, et eorum qui timent proceptum
domini Dei nostri: secundum legem fiat.
Et tuum est decernere, nosque erimus te.
m: confortare et fac. 9. Surrexit ergo
Esdras, et adiuravit principes sacerdotum
Levitarum, et omnem Israel, ut facerent
secundum verbum hoc: et iuraverunt.
Missa est vox in Iuda, et in Ierusalem om-
nibus filiis transmigrationis, ut congre-
derentur in Ierusalem: et omnis, qui
non venerit in tribus diebus iuxta confi-
nium principum et seniorum, auferetur
universa substantia eius, et ipse abicietur
castrum transmigrationis. * Conven-
erunt igitur omnes viri Iuda et Benjamin
in Ierusalem tribus diebus, ipse est mensis
primus, vigesimo die mensis: et sedit omnis
populus in platea domus Dei, tremante,
et speculato et pluvio. Et surrexit Esdras
sacerdos, et ad eos: vos transgressi estis, et
existis uxores alienigenas, ut adderetis
super delictum Israel. Et nunc date confes-
sionem Domino deo patrum vestrorum,
et facite placitum eius, et separamini
populis terre, et ab uxoribus alienigenis.
Respondit universa multitudo, dixitque

voce magna: iuxta verbum tuum ad nos,
sic fiat.

Ps. ex III. Vult. Dominica precedentis.

Lectio II.

De expositione venerabilis Bedae presbyteri.
Quantum oratio, fletus et lamentatio pro
profecerit, ostenditur, cum mox ad eum celsus
fletuum per maximus utriusque sexus
et omnis aetatis collectus ope perhibetur. In-
vabat autem eum Jeremias, si populum,
inquit, perfecte huius transgressionis peni-
tet, primo conversi ad Dominum promitta-
mus correctionem, ac postulemus veniam:
deinde ad nos ipsos reversi, omnem a nobis
patrati facinoris radicem extirpemus et
fruticem: hoc est enim quemquam veraciter
agere penitentiam, et totum in hunc in-
corde ad Dominum converti, et fors omnes
peccandi materias ab ipsa origine refecare.
Notandum interea, quanta arte pugnandi
diabolus fideles semper impugnet, quam nul-
lum eis unquam securum a certando tempus
relinquat. Ecce enim, qui adversitatibus
superari non poterant, superantur blandi-
mentis. Cuius rei temporibus nostris ma-
nifestime est figura completa, cum videamus
animos fidelium multo periculosius nunc
interius tentari a concupiscentia sua abstrac-
tos et illectos, quam tentabantur quondam
extrinsecus, cum immanis adversarius contra
eorum constantiam ferro et igne saeviebat.
Sed averit pietas Domini, quae sicut hunc
illis adversus aperta furentium certami-
na virtutem patientiae largita est:
ita et nobis adversus surripientium
laqueos blanditiarum cautele donet
custodiam.

Feria V.

Lectio I.

Incipit liber secundus Esdra. cap. i.

Verba Nehemiae filii Helchiae. Et factum
 est in mense Casleo, anno vigesimo, et ego
 eram in Susis castro. Et venit Hanani unus
 fratrum meorum, ipse et viri ex Juda: et
 interrogavi eos de Judaeis, qui remanserant
 supererant de captivitate, et Jerusalem.
 Et dixerunt mihi: qui remanserunt, et
 eliti sunt de captivitate ibi in provincia,
 in afflictione magna sunt, et in opprobrio:
 et murus Jerusalem dissipatus est, et porta
 eius combusta sunt igni. Et cumque au-
 dipsem verba huiusmodi, sedi et fleui,
 et luxi diebus multis: ieiunabam et ora-
 tionem ante faciem Dei caeli, et dixi: quae-
 somine Deus caeli fortis, magne atque
 terribilis, qui custodis pactum et mise-
 ricordiam cum his qui te diligunt, et
 observant mandata tua: fiant laudes tuae
 incessantes, et oculi tui aperti, ut audias
 rationem servi tui, quam ego oro coram
 te: hodie nocte et die, pro filiis ~~pro~~ Israel
 peccatis tuis: et confiteor pro peccatis filiorum
 Israel, quibus peccaverunt tibi: ego et
 omnis patris mei peccavimus. **G.** Van-
 de seducti sumus, et non custodivimus
 mandatum tuum, et ceremonias, et
 iudicia, quae precepisti Moysi famulo tuo.
 Memento verbi, quod mandasti Moysi seruo
 tuo dicens: cum transgressi fueritis, ego
 dispergam vos in populos: et si revertamini
 ad me, et custodieritis praecepta mea, et facialis
 mandata, etiam si abducti fueritis ad extrema caeli,
 de congregabo vos, et reducam in locum, quem
 dedi in Thabitar et nomen meum ibi. **Et** ipsi
 viri tui, et populus tuus, quos redemisti in for-

in manu tua magna, et in manu tua valida.
 Obsecro Domine, si auris tua attendat ad ora-
 tionem servi tui, et adorationem servorum
 tuorum, qui volunt timere nomen tuum:
 et dirige servum tuum hodie, et daci miseri-
 cordiam ante virum hunc: ego enim eram
 pincerna regis.

Reg. ex I. Oct. Dominico precedentis.

Lectio II.

De expositione venerabilis Bado Presbyteri.
 Valde littera sensus: quia qui remanserant de
 captivitate, et in pace versari videbantur, in
 afflictione tamen maxima erant mentis, quod
 exprobrarent eis hostes, civitatem sanctam adhuc
 remansisse destructam. Sed et nunc in sancta
 ecclesia merito affliguntur, ac tristitia salutari
 compunguntur, qui respicientes ipsi a proteritis
 sceleribus, proximos ~~per~~ adhuc suos vitiis subiacere
 considerant: ita ut per negligentiam eorum,
 qui correctis multis prodesse poterant, quasi
 per muros urbis dissipatae diabolus liberum
 habeat in eulpham introitum. quod eo magis
 dolendum sit necesse est, si et ipsi, qui alii doctri-
 na vel exemplo prodesse debuerant, exempla
 interitus sese cernentibus corrupte viven-
 do promonstrant. Hoc est enim portus Je-
 rusalem flammis hostilibus esse perustus,
 eos qui bene vivendo ac docendo dignos in
 coelum electorum introducere, indignos
 vero arceri debuerant, avaritia, luxuria,
 superbia, contentione, invidia, ceterorum-
 que, quae hostis malignus inferere solet,
 vitiorum incendio perire. quod si vir
 sanctus (Nehemias) audiens destructa
 lapidum ac lignorum aedificia rebe lu-
 gebat, ieiunabat et orabat, et hoc multo
 tempore sedens in tristitia: quanto magis
 in destructione ac ruina animarum quo

ex peccatum committitur, continuis canti-
bus, lacrymis, orationibus insistendum?
ab omni miserante Domino ad pristinam
regentur sospitatem, qui in opprobrium
regionis triumphante inimico reiebant, in
no vitiorum sorde squalentes.

Feria VI.

Lectio I.

De libro secundo Esdre .cap. 4.

Congregati sunt omnes (inimici nostri)
ariter, ut venirent et pugnarent contra
Ierusalem, et molirentur insidias. (Et) sta-
ti in loco post murum per circuitum po-
suerunt in ordinem cum gladiis suis et lan-
cis et arcibus. Factum est autem, cum au-
spexit inimici nostri, nuntiatum esse
illis, dissipavit Deus consilium eorum. Et
versus sumus omnes ad muros, unusquisque
ad opus suum. * Et factum est a die illa,
et media pars iuvenum eorum faciebat opus,
et media parata erat ad bellum, et lanceas,
et scuta, et arcus et lorice, et principes pos-
uerunt in omni domo Iuda edificantium in
muro, et portantium onera, et imponentium:
una manus faciebat opus, et altera tene-
bat gladium: edificantium enim unus-
quisque gladio erat accinctus renes. Et edi-
ficabant, et clangebant buccina coram me. 9.
Dixi ad optimales et ad magistratus, et ad
aliquam partem vulgi: opus grande est et cla-
vum, et nos separati sumus in muro, procul
alter ab altero. In loco quocumque audieritis
clangorem tubae, illuc concurrite ad nos, Deus
profer pugnet pro nobis. Et nos ipsi faciamus
opus, et media pars nostrum teneat lanceas ab
confu aurore, donec egrediantur astra. * In
tempore quoque illo dixi populo: unusquisque
in puero suo maneat in medio Ierusalem,

et sint nobis vices per noctem et diem adoperandum. Ego autem et fratres mei, et pueri mei, et custodes qui erant post me, non deponebamur vestimenta nostra.

R. R. ex II. claud. Dominica procedentis.

Lectio II.

De expositione venerabilis Bedae Presbyteri.

Notandum, quia non solum pars iuvenum media faciebat opus, et pars media parata erat ad bellum: sed et iidem ipsi, qui faciebant opus iuvenes, gladio erant accincti. Tanta namque versutia hostis antiqui, factus est furor militis eius contra caelestium dimicantis, ut non solum predicatorum veritatis, sed et ipse Dei populus semper adversus machinas illius invigilare, et velut in acie debeant stare. Adificantes namque gladio accinguntur renes, cum hi, qui bonis insistere operibus, qui commisos sibi regulari curant ratione disponere: hoc est enim vivos lapides in edificio sanctae civitatis ordine competenti locare: fluxa in se luxuria acumine verbi Dei restringere satagunt. Nec protereundum, quia cum David sive Salomon eandem civitatem edificarent, nil de armatis structoribus vel adversariis impugnantibus refertur: verum destructa ob scelerum eorum urbs maiore labore ac industria reficitur: quia et talis est edificatio spiritalis, quo in animarum salute geritur, ut in baptismo renati per fidem et confessionem sanctae Trinitatis absque ulla nostro labore, per gratiam Dei civitas ac domus eius efficiamur. At si post ablationem sacri fontis, diabolo seducante, ad peccata relabimur, et virtutum moenia nostrarum hostis victor igne vitiorum circumcili, gravioribus necesse est orationis,

lectionis, vigiliarum, elemosynarum,
vita auctioris studis ea, quo perdidimus,
minorum operum edificia reparemus. Nam
expertis vitiorum illecebris difficilius,
quam incognitis, caremus: minorisque
laboris est incognitam carnis cavere volupta-
tem, quam reicere cognitam.

Sabbato.

Lectio 1.

De libro secundo Esdrae. cap. 8. g.

Genat mensis septimus: filii autem israel
erant in civitatibus suis. Congregatusque
est ^{omnis} populus quasi vir unus, ad plateam,
quo est ante portam aquarum: et dix-
erunt Esrae scriba, ut afferret librum legis
Mosis, quam praeceperat Dominus israeli. *
Munit ergo Esras sacerdos legem coram
multitudine virorum et mulierum, cum
eis qui poterant intelligere, in die prima
mensis septimi. Et legit in eo aperte in pla-
tea, quo erat ante portam aquarum, de mane
usque ad mediam diem, in conspectu virorum
et mulierum et sapientium: et aures omnis
populi erant erectae ad librum. g. Et ita
m Esras scriba super gradum lignaeum,
quem fecerat ad loquendum, et aperuit librum
coram omni populo; super universum quip-
pe populum eminebat: et cum aperisset
librum, stetit omnis populus. Et benedixit
Esras Domino Deo magno; et respondit
omnis populus: amen amen, elevans ma-
nus suas, et incurvati sunt, et adoraverunt
terram proni in terram. * In die autem vige-
simo quarto mensis huius convenerunt
filii israel in ieiunio, et in fastis, et humis
super eos. Et separatum est semen filiorum israel
a omni filio alienigena: et steterunt, et

confitebantur peccata sua, et iniquitates
 patrum suorum. Et confurrexerunt ad
 standum: et legerunt in volumine legis Do-
 mini Dei sui quater in die, et quater confi-
 tebantur et adorabant Dominum Deum suum.
 Ps. ex III. Not. Dominico procedentis.

Leitio II.

De expositione Venerabilis Bedae Presbyteri.
 Notanda devotio correcti postcaptivitatem
 populi, ut completa rite solemnitate, quo
 per legem Domini mandata est, una tantum
 intermissa die, mox in ieiunio et in poeni-
 tentia ipsi sua sponte convenirent: et quod
 diebus leitiorum sanctorum ac letitia
 gerendum audierant, diligenter ex tem-
 pore gererent, separando scilicet se ipsos
 et mente et corpore a consorcio eorum,
 qui alieni a Domino esse et ab eius cultu-
 ra comprobantur: ne rursus per soci-
 tatem et exempla reproborum, inciderent
 in mala captivitatis et eremus: quo tamen
 via post longa temporum sive seculorum
 volumina sese evasisse cernebant. Et quid
 de his nobis mystice tractandum? nisi
 ut talium exempla secuti, quidquid in
 publica synaxi vel auditorio faciendum
 cognovimus, denuo mutua inter nos col-
 latione tractemus: et qualiter singula
 hac castigatione cordis sive corporis nostri
 complere valeamus, solerti indagine
 perquiramus.

Ad Vesperas Duplex.

ad Magnif. ant. Sapientia insipien-
 tibus locuta est: relinquitte infantiam,
 et vivete: et ambulate per vias pruden-
 tie. Prov. 9.

Oratio Sac. Gelas.

B. L.

Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo
proxime, et miserando manifestas: multi-
lica super nos misericordiam tuam, iuxta
ea promissa currentes, caelestium bonorum
facias esse consortes. Per Dominum.

Dominica X. post Pentecosten.

Duplex maius. 12. lect.

In 1. voluturno.

Lectio I.

Incipit liber Proverbiorum. cap. 1.

Parabole Salomonis, filii David, regis Israel.
Ad sciendam sapientiam et disciplinam: ad
intelligenda verba prudentis: ad suscipien-
dam eruditionem doctrinae, iustitiam, et
iudicium, et equitatem: ut detur parvulis
prudens, adolescenti scientia et intellectus.
Audens sapiens sapientior erit, et intelligens
gubernacula possidebit. animadvertet pa-
rabolam et interpretationem, verba sapi-
entum et aenigmata eorum. Timor Domini
principium sapientiae. Sapientiam atque
doctrinam stulti despiciunt. Audi fili mi
disciplinam patris tui, et ne dimittas legem
matris tuae; ut addatur gratia capiti tuo,
et loquas collo tuo.

Principium sapientiae timor Domini: et
firmamentum est Dominus timentibus
eum, et testamentum ipsius, sub ma-
nifestatur illis. V. Principium sapi-
entiae timor Domini: et scientia Sancto-
rum prudentia. * firmamentum. Psal-
m. 24. Prov. 9.

Lectio II.

Ut illi mihi, si se laetaverint peccatores, ne
requiescas eis. Si dixerint: veni nobiscum,
et bibemus sanguinem, abscondamus tondicu-

las contra infontem frustra; Deglutia-
mus eum sicut infernus viventem, et
integrum quasi descendentem in lacum:
omnem pretiosam substantiam reperie-
mus, implebimus domos nostras spoliis:
Sortem mitte nobiscum, martyrium uxorem
filiorum nostrorum. Filii mei, ne ambulatis
cum eis, prohibe pedem tuum a semitis eo-
rum. Pedes enim illorum ad malum cur-
runt, et festinant, ut affundant sanguinem.
R. Non emuleris hominem iniustum,
nec imiteris vias eius: & quoniam qui
malignantur, exterminabuntur; justii-
nentes autem Dominum ipsi heredita-
bunt terram. V. Non emuletur cor
tuum peccatores; sed in timore Domini esto
tota die. & quoniam. Prov. 3. Cf. 36. Prov. 1.

Lectio III.

Sapientia foris praedicat, in plateis dat
vocem suam: in capite turbarum clami-
lat, in foribus portarum urbis profert verba
sua, dicens: usquequo parvuli diligitis
infantiam, et stulti ea, quae sibi sunt noxia,
cupient, et imprudentes odibunt scien-
tiam? Convertimini ad correctionem
meam: et proferam vobis spiritum
meum, et ostendam vobis verba mea.
quia vocavi, et renuistis; extendi manum
meam, et non fuit, qui afficeret. Respe-
xistis omne consilium meum, et incre-
pationes meas neglexistis: ego quoque
in interitum vestro ridebo et subsannabo,
cum vobis id, quod timebatis, advenerit.

R. Disciplinam Domini ne abicias,
ne deficias, cum ab eo corripieris: & quem
enim diligit Dominus, corripit, et quasi pater
in filio complacet sibi. V. Tamquam filius

deus offert se Deus: quis enim filius, quem
non corripit pater? * quem Prov. 2. Hebr. 12.

Lectio IV.

cum irruerit repentina calamitas, et inte-
ritus quasi tempestas ingruerit: quando
venierit super vos tribulatio et angustia:
tunc invocabunt me, et non exaudiam;
et non conseruent me, et non invenient me:
quod exosam habuerint disciplinam,
et timorem Domini non susceperint,
neque adqueverint consilio meo, et detra-
xerint universo correctioni meo. Come-
dent igitur fructus viae suae, suisque
consiliis saturabuntur. Aversio parvulorum
interficiet eos, et prosperitas
cultorum perdet illos. qui autem me
audierint, absque terrore requiescent, et abun-
dantia perfuebit, timore malorum sublato.
Si susceperis sermones meos, et man-
data mea absconderis penes te: * tunc, et
intelliges timorem Domini, et scientiam
Domi tui invenies. V. Cogitatum tuum habe
in praeceptis Dei, et in mandatis illius ma-
xime apud deum esto. * tunc. V. gloria.
intelliges. Prov. 2. Ecl. 6.

In II. Nocturno.

Lectio V.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

l. 19. contra Faust. c. 129.

De Sacramentis.

Nullum nomen Religionis seu verum
et falsum coagulari homines possunt, nisi
quo signaculorum vel sacramentorum
subtilium confortio colligantur: quorum
sacramentorum vis inenarrabiliter valet
curriculum, et ideo contumta sacrilegos facit.
Imperio quippe contemnitur, sine qua non po-
est perfici pietas. Verumtamen quia invisibilia
sacramenta pietatis imperio possunt ostiam

impūs, sicut habuisse sanctum baptismum etiam Magum Simonem legimus: sicut tales, quales apostolus ait: habentes formam pietatis, virtutem autem eius abnegantes. Virtus autem pietatis est finis precepti, id est, charitas de corde puro et conscientia bona, et fide non ficta.

R. Tene disciplinam, ne dimittas eam: & custodi illam, quia ipsa est vita tua. & conserva iustitiam, et Deus probebit illum tibi; sapientia enim et disciplina timor Domini. & custodi. Prov. 4. Eulij.

Lectio VI.

Unde apostolus Petrus, cum de sacramento arce, in qua et hoc domus a diluvio liberata est, loqueretur: sic et vos, inquit, simili forma baptismi salvos fecit. Et ne filii sufficere putarent visibile sacramentum, per quod habebant formam pietatis, et per malos mores perdidit virtutem eius abnegarent; continuo subiicit: non carnis depositio sordium, sed conscientie bonus interrogatio. Proinde prima sacramenta, que observabantur et celebrabantur ex lege, pronuntiativa erant christi venturi: que cum suo adventu christus implevit, ablata sunt, et ideo ablata, quia impleta: non enim venit solvere legem, sed adimplere. Et alia instituta sunt, virtute maiora, utilitate meliora, actu facilliora, numero pauciora, tam quam iustitia fidei revelata, et in libertatem vocatis filii dei, iugo servitutis ablato, quod duro et carni dedito populo congruebat.

R. Sapientia ubi invenitur, et quis est locus intelligentie? & ecce timor Domini ipsa est sapientia; et recedere a malo

intelligentia. V. Fons sapientie verbum
Dei in excelsis, et ingressus illius mandata
eterna: plenitudo sapientie est, timere
eum. * euc. Job. 28. Ecl. i.

Lectio VII.

Verum tamen si antiqui iusti, qui sacra-
mentis illis intelligebant venturam pro-
nuntiari revelationem fidei, ex qua, licet
adhuc operata et abscondita, munere tamen
revelatis intellecta etiam tunc ipsi vivebant,
quia in hac vita nemo esse potest iustus, nisi
qui ex fide vivit. Si ergo antiqui iusti pro
illis nuntiatis sacramentis et rerum non
num impletarum figuris omnia dura et
pericula perpeti parati fuerunt, et plerique
perseperunt: quanto magis nunc pro baptis-
mo Christi ad omnia perseveranda paratio de-
bet esse christianus, cum ille fuerint, promif-
siones rerum completarum, hoc sunt
adicia completarum? quod enim adhuc
promittitur calcis, id est, corpori Christi,
et in manifestatione predicatur, et in ipso
capite corporis Salvatore, id est, in ipso
mediatore Dei et hominum homine Christo
lesu, iam utique completum est.

V. Vani sunt omnes homines, * in qui-
bus non est subest scientia Dei: et de his
quo videntur bona, non potuerunt in-
telligere eum qui est. V. Invisibilia
Dei per ea, que facta sunt, intellecta conspi-
ciuntur; ita ut sint inexcusabiles. * in.
cap. 13. Rom. i.

Lectio VIII.

Quid enim promittitur, nisi vita eter-
na ex resurrectione a mortuis? Hoc
iam completum est in illa carne, quod
verbum caro factum est, et habitavit in
nobis. Tunc ergo et occulta erat fides;

nam eadem credebant, eademque spera-
bant omnes iusti et sancti suam tempo-
rum illorum, et promissiva erant omnia
illa sacramenta, omnisque ritus ille sacro-
rum. et tunc autem revelata est fides,
in qua conclusus erat populus, quando
sub lege custodiebatur: et quod fidelibus
promittitur in iudicio, iam completum
est in exemplo per eum, qui legem et pro-
phetas non venit solvere, sed adimplere.
quid sunt aliud quoque corporalia sacra-
menta, nisi quodam quasi verba sensibi-
lia, sacrosancta quidem, verum tamen
mutabilia et temporalia? Deus enim eter-
nus est, nec tamen aqua et omnis actio
corporalis, quo agitur, cum baptizamus,
et fit et transit, eterna est. Hoc omnia
fiunt et transeunt, sonant et transeunt:
virtus tamen, quo per ista operatur, iugiter
manet; et donum spirituale, quod per ista
insinuatur, eternum est.

*Ps. Beatus homo, qui invenit sapientiam:
pretiosior est cunctis opibus; et vis illius
pulchra, et omnes semitae illius pacificae.*

*V. Quae deorsum est sapientia, pudica est,
pacifica, modesta; plena misericordia et
fructibus bonis. * vis. V. gloria. * vis.
Prov. 3. Jac. 3.*

In III. Nocturno.

Lectio IX.

*De epistola prima beati Pauli apostoli
ad Timotheum. cap. 6.*

*Quicumque sunt sub iugo servi, dominos
suos omni honore dignos arbitrentur, ne
nomen Domini et doctrina blasphemetur.
qui autem fideles habent dominos, non con-
ternunt, quia fratres sunt: sed magis serviunt,
quia fideles sunt et dilecti, qui beneficia parti-
cipant. Hoc doce et exhortare. Si quis*

aciter docet, et non adquiescit sanis sermo-
nibus Domini nostri Iesu Christi, et ei quo
secundum pietatem est doctrina, superbus est,
nihil sciens, sed languens circa questiones
et pugnas verborum: ex quibus oriuntur
invidia, contentiones, blasphemiae, suspicio-
nes male, conflictationes hominum mente
corruptorum, et qui veritate privati sunt,
existimantium quod suum ope pietatem.

R. Nolite ope prudentes apud vos meliores; *
sapientia enim huius seculi, stultitia est
apud Deum. R. Sapientia callidi est intel-
ligere viam suam; et imprudentia stulto-
rum errans. * Sapientia. Rom. 12. 1. Cor. 1.
Prov. 11.

Lectio X.

Namque quod magis pietas cum
sufficiencia. et nihil enim intulimus in
hunc mundum: haud dubium, quod nec aufer-
e quid possumus. Habentes autem ali-
menta, et quibus legamur, his contenti sum-
us. Nam qui volunt divites fieri, inci-
dunt in tentationem, et in laqueum diaboli,
et desideria multa inutilia et nociva, quo
mergunt homines in interitum et per-
ditionem. Radix enim omnium malorum
est cupiditas: quam quidam appetentes,
erraverunt a fide, et inferuerunt se dolo-
ribus multis.

R. Vanitatem et verba mendacia longe
habeo a me Domine: * mendacitatem
et divitias ne dederis mihi: tribue tan-
tum victui meo necessaria. R. Melius
est modicum iusto, super divitias peccato-
rum multas. * mendic. Prov. 30. Cf. 36.

Lectio XI.

Tu autem homo Dei hoc fuge: sedare vero
injustitiam, pietatem, fidem, charitatem,

patientiam, mansuetudinem. Certa bonum certamen fidei, apprehende vitam eternam, in qua vocalus es, et confesus bonam confessionem coram multis testibus. Precipio tibi coram Deo, qui vivificat omnia, et Christo Jesu, qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato, bonam confessionem: ut serves mandatum sine macula, irreprehensibile, usque in adventum Domini nostri Jesu Christi: quem suistoribus ostendit beatus et solus potens, Rex regum et Dominus dominantium: qui solus habet immortalitatem, et lucem inhabitat inaccessibilem: quem nullus hominum vidit, sed nec videre potest: cui honor et imperium sempiternum. Amen.

R. Sapientia clamitat: iustus sunt omnes sermones mei, non est in eis pravum quid neque perversum. * recti sunt intelligentibus, et equi invenientibus scientiam. V. Siquis non adquiescit sanis sermonibus Domini nostri Jesu Christi, superbus est, nihil sciens. * rati. Prov. 8. j. Tim. 6.

Leitio XII.

Divitibus huius seculi precipe non sublimis sapere, neque sperare in incerto divitiarum, sed in Deo vivo, qui prestat nobis omnia abunde ad fruendum: bene agere, divites fieri in bonis operibus, facile tribuere, communicare, thesauri dare sibi fundamentum bonum futurum, ut apprehendant veram vitam. O Timothee, depositum custodi, devitans profanas vocum novitates, et oppositiones falsi nominis scientie: quam quidam promittentes, circa fidem exciderunt. Gratia tecum Amen.

R. pro Dominica. Seraphim clamabant aeter ad aeterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus exercituum: * plena est omnis terra gloria eius. V. Tres sunt, qui testimonium

ant in celo. Pater, Verbum et Spiritus
sanctus: et hi tres unum sunt. & sanctus.
gloria. & plena. Isa. 6. i. Joan. 5.

infra se benedixit. In multis offendit
omnes: & si quis in verbo non offendit,
hic perfectus est via. Et in multo loquio
non decet peccatum; qui autem moderatur
labia sua, prudentissimus est. & si lingua
& si quis. Jac. 3. Prov. 10.

hoc & q. dicuntur per hanc et sequentem
benedixit.

Sequentia sancti Evangelii secundum
Lucam. cap. 18.

In illo tempore: dixit Jesus ad quosdam, qui
in se confidebant tanquam iusti, et aspere-
bant ceteros, parabolam istam: Duo homi-
nes ascenderunt in templum, ut orarent;
unus phariseus et alter publicanus. Pha-
riseus stans haec apud se orabat: Deus, gratias
ago tibi, quia non sum sicut ceteri hominum,
aptores, iniusti, adulteri, velut etiam hic
publicanus. Jeiuo bis in sabbato, decimas
de omnium, quo possideo. Et publicanus
longe stans volebat nec oculos ad caelum
levare; sed percutiebat pectus suum dicens:
Deus propitius esto mihi peccatori. Dico
vobis: descendit hic iustificatus in domum
suam ab illo: quia omnis, qui se exaltat,
humiliabitur; et qui se humiliat, exalta-
bitur.

Bened. ant. Publicanus percutiebat pec-
tus suum dicens: & Deus, propitius esto mihi
peccatori. Luc. 18.

De magnif. ant. Omnis, qui se exaltat, humi-
liabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. Luc. 14.

Tertia II.

LECTIO I.

De libro Proverborum. cap. 15.

Fili mi, ne obliuiscaris legis meae, procepta
 mea cor tuum custodiat; longitudinem enim
 dierum, et annos uite, et pacem apponent
 tibi. Misericordia et veritas te non deserant;
 circumda eas gutturi tuo, et describe in tabulis
 cordis tui: et inuenies gratiam et discipli-
 nam bonam coram Deo et hominibus. Ha-
 be fiduciam in Domino ex toto corde tuo,
 et ne inuitaris prudentia tua. In omnibus
 viis tuis cogita illum, et ipse diriget gressus
 tuos. * et sis sapiens apud te ipsum: time
 Deum, et recede a malo: sanitas quippe erit
 umbilicus tuus, et irrigatio operum tuorum.
 Honora Dominum de tua substantia, et de
 primitiis omnium frugum tuarum daci:
 et implebuntur horrea tua saturitate, et vino
 torcularia tua redundabunt. Disciplinam
 Domini, fili mi, ne abicias, nec deficias cum
 ab eo corripieris: quem enim diligit Dominus,
 corripit, et quasi pater in filio complacet sibi. g.
 Fili mi, ne effluant haec ab oculis tuis: custo-
 di legem atque consilium, et erit uita animo
 tuo, et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis
 fiducialiter in uia tua, et pes tuus non im-
 pinget: sed dormieris, non timebis; quiesces,
 et suavis erit somnus tuus. Ne paveas re-
 pentino terrore et irruentes tibi potentias
 impiorum: Dominus enim erit in latere
 tuo, et custodiet pedem tuum ne cauaris. *
 et soli prohibere benefacere eum, qui potest:
 si uales, et ipse benefac. et dicas amico tuo:
 uade et reuertere, et dabo tibi, cum statim
 popis dare. et ne moliris amico tuo malum,
 cum ille in te habeat fiduciam. et ne contendas
 aduersus hominem frustra, cum ipse tibi nihil
 mali fecerit. et ne amuleris hominem
 iniustum, nec imiteris vias eius: quia abo-
 minatio Domini est omnis illisor, et cum
 simplicibus sermocinatio eius.
 Ps. ex I. uerb. Dominice procedentis.

De expositione venerabilis Bedae presbyteri.
Ne inprospita preceptorum custodia turbaret
audientem, pro misit promissa certa, et sic enu-
meravit precepta. Longitudine enim dierum
lucem sempiternam; annis vite transactum
vires mortalitatis; augmento pacis; ipsum nocte
caliginis statum designat. Misericordia et
veritas non te deserant. Numquam ab ore tuo
veritas qua dicenda: numquam ab ore mi-
sericordia, quo proximis sit impendenda, rece-
dat. Si enim sit, ut et te Dei semper miseri-
cordia prosequatur et veritas: misericordia
delectat, qua delectat peccata tua: veritas vero,
qua complectat promissa sua. Sit (autem) virtus
misericordiae et veritatis radici infixam en-
sis, promatur et voce loquentis: ut et oculis
inspatori Deo, qui corda solus scrutatur et
mens, arcana placeant intentionis; et proxi-
mos inveniatis officio locutionis. Bene autem
vibutes circumdari doret gutturi, cum vox
loquentis potius intus in guttore fieri so-
let: quia videlicet predicationis vox de
Internis emanat; sed extra circumdat, et
per plures audientes simul perfunditur. Nam
non alios ad bene vivendum suscitabit, eos ad
bene agendum et opera predicantis legat,
et extra sermonem adhuc transeat, ne voci
sua contradicat. Habe fiduciam in Domino:
nec metuas, ob imbecillitatem propriam
divina non posse servare mandata: nec
et rursus autumes, haec tuis implere vi-
tibus posse, vel tua naturali scientia posse,
non per illius legem instituaris: sed potius
discendo et agendo eius quare creber auxi-
um, et ipse quo iusit, propitius, ut implere
valeas, donabit.

Feria III.

Lectio I.

De libro Proverborum. cap. 4.

Audite filii disciplinam patris, et attendite
 ut sciatis prudentiam; donum bonum tribuam
 vobis, legem meam ne derelinquat. Audi
 fili mi, et suscipe verba mea, ut multipli-
 centur tibi anni vite. Viam sapientie mon-
 strabo tibi, et viam te per semitas aequitatis.
 quas cum ingressus fueris, non ardebitur
 gressus tui, et currens non habebis offendi-
 culum. * Tene disciplinam, ne dimittas eam:
 custodi illam, quia ipsa est vita tua. Ne de-
 lecteris in semitis impiorum, nec tibi pla-
 ceat malorum via. Fuge ab ea, nec transeas
 per illam: Declina et desere eam. Non enim
 dormiunt, nisi male fecerint: et rapitur som-
 nus ab eis, nisi supplantaverint. Comedunt
 panem impietatis, et vinum iniquitatis
 bibunt. * Justorum autem semita quasi
 lux splendens procedit, et crescit usque ad
 perfectam diem. Via impiorum tenebrosa,
 nesciunt ubi corruant. Fili mi aufer
 sermones meos, et ad eloquia mea inclina
 aurem tuam. Ne recedant ab oculis tuis, cu-
 stodi ea in medio cordis tui: vita enim sunt
 inveniuntibus ea, et universe carni sanitas. *
 Omni custodia serva cor tuum, quia ex ipso
 vita procedit. Remove a te os pravum,
 et detrahentia labia sunt procul a te.
 Oculi tui recta videant, et palpebre tue
 precedant gressus tuos. Dirige semitam
 pedibus tuis, et omnes vias tue stabilien-
 tur. Ne declines ad dexteram neque ad
 sinistram: averte pedem tuum a malo:
 vias enim, quae ad dextris sunt, novit Domi-
 nus; perversa vero sunt quae a sinistris
 sunt. Gyse autem rectos faciet cursus tuos,
 itinera autem tua in pace producet.
 R. G. ca. 11. dicit. Dominico procedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Gregorii Episcopi.
 l. 19. moral. cap. 21.

Cordis oculis circum quaque porrectis, undique
 vobis adhibenda custodia est. unde recte per
 Salomonem dicitur: omni custodia serua cor
 tuum, quia ex ipso vita procedit. Dicitur enim
 custodia, promissit omni ut videlicet unusquis-
 que sibi inde se diligenter inspicat, et quandiu
 in hac vita est, contra spirituales inimicos in
 se positum sciat, ne mercedem, quam
 ex hac actione colligit, per alias amittat.
 et sicut hosti fores obsruat, et aliunde ad-
 ventum parat. Si qua etenim civitas contra
 insidiantes inimicos magno vallatur aggere,
 orbibus cingatur muris, ex omni parte
 homini munitur custodia, unum vero in
 ea foramen tantum modo immunitum per
 negligentiam relinquatur: inde procul dubio
 hostis ingreditur, qui undique exclusus vide-
 retur. Pharisaeus namque ille, qui in tem-
 plum oraturus ascendit, civitatem mentis
 suo quanta munitione vallaverit, audiamus:
 ieiunio, inquit, bis in sabbat, decimas do-
 minium quo possideo. qui promissit gratias
 ago tibi, magna certe munimina adhibuit.
 sed videamus, ubi insidiantis hosti immunitum
 foramen reliquit, quia non sicut
 publicanus ipse. Eue civitatem cordis sui
 insidiantibus hostibus per delationem
 perit, quam frustra per ieiunium et
 decimas clausit. In casum munita sunt
 caetera, cum locus unus, de quo hosti patet
 vitium, munitus non est. gratias recte agit,
 sed perverse se super publicanum extulit.
 quos labores uno vitio percussi ceciderunt,
 quanta bona unius culpa gladio sunt per-
 cussa! unde magnopere oportet et bona sem-
 per agere, et ab ipsis nos bonis operibus
 caute in cogitatione custodire: ne si mentem
 elevaverit, bona non sint, que non auctori
 insidiant, sed delationi.

Lectio I.

De libro Proverbiorum. cap. 6.

Vade ad formicam o piger, et considera vias eius, et discce sapientiam: quæ cum non habeat ducem, nec proceptorem nec principem, parat in estate cibum sibi, et congregat in messe, quod comedat. Usquequo piger dormies? quando confurges e somno tuo? * Paullulum dormies, paullulum dormitabis, paullulum conseres manus, ut dormias: et veniet tibi quasi viator egestas, et pauperies quasi vir armatus. Si vero impiger fueris, veniet ut fons mefis tua, et egestas longe fugiet a te. g. Homo apostata vir inutilis, graditur ore perverso, annuit oculis, terit pede, digito loquitur, pravo corde machinatur malum, et omni tempore iurgia seminat. Huic ex templo p[er]veniet perditio sua, et subito conteretur, nec habebit ulla medicinam. * Sex sunt, quæ odit Dominus, et septimum detestatur anima eius: oculos sublimes, linguam mendacem, manus effundentes innoxium sanguinem, cor machinans cogitationes pessimas, pedes veloces ad currendum in malum, proferentem mendacia, testem fallacem, et eum qui seminat inter fratres discordias.

R. ex III. et VII. Dominico præcedentis.

Lectio II.

De expositione Venerabilis Bedæ Presbyteri. Hic vagantem hortatur quemlibet, ut si ad alios erudiendos non sufficit, factum sui mel curas agere non negligat: et si sapientiam docendi nequit ab homine, vel operandi sapientiam discat a formica. Sicut enim tantillum animal principem carem, et rationis expertum, natura ducæ filii providet in posterum: multo magis tu ad imaginem Dei conditus, ad

videndam gloriam eius vocatus, doctorum
 magisterio adiutus, ipsum conditorem habens
 suam, debes in presenti honorum operum
 fructus congregare, quibus aeternum vivas
 in aevum. Hoc etenim vita ideo tibi compa-
 ratur et ostendi, quod nunc inter ardorem sen-
 tationum tempus est colligendi futurorum
 premia honorum. Ad dies iudicii hyemis
 similatur frigoribus, quia tunc nimirum
 nulla relinquitur facultas pro vita laborandi,
 sed tantum cogitur quisque de horreo prisca-
 rationis, quod recondidit, proferre. usquequo
 ergo dormis in vitiis? quando potes resurgere
 ad bene operandum, qui noxio torpore
 deprepus semper dicis: paullulum adhuc
 iaceam, et si postea poenitendo resurgam?
 Tū namque, ubi te semper differente opus
 bonum, repente iudex, quia mala tua facta
 considerat, adstet. Hoc est enim quod sequitur:
 et veniet tibi quasi viator egestas, et pau-
 peries quasi vir armatus. Egestas namque
 et pauperies poena est ultima, in qua dam-
 nati nihil divitiarum merentur: quo
 quasi viator veniet, quia improvisa et
 subitanea: quasi vir armatus, quia devinci
 respicere non potest.

Teria V.

Latio I.

De libro Proverbiorum. cap. 10.

Filius sapiens letificat patrem, filius vero stul-
 tus molestus est matri suae. et ille proderunt
 defensori impietatis: iustitia vero liberalis a
 morte. et non affliget Dominus fame animam iusti,
 et infidias impiorum subvertet. Egestatem ope-
 rata est manus remissa: manus autem fortium
 iustitias parat. qui nititur mendaciis, huius parsit
 ventos: idem autem ipse sequitur aves vo-
 lantes. & qui congregat in mense, filius
 sapiens est, qui autem sterilit ostendit, filius

confusionis. Benedictio Domini super caput
iusti: os autem impiorum aperit iniquitas.
Memoria iusti cum laudibus: et nomen impio-
rum putrescet. Sapiens corde precepta suscipit:
fructus eaditur labiis. *g.* qui ambulat sim-
pliciter, ambulat confidenter: qui autem
depravat vias suas, manifestus erit. qui
annuit oculo, dabit dolorem: et fructus labiis
verberabitur. Vena vitæ os iusti: et os im-
piorum aperit iniquitatem. Odium susci-
tat rixas: et uniuersa delicta operit charitas.
In labiis sapientis inuenitur sapientia, et
virga in dorso eius, qui indiget corde. * Sa-
pientes abscondunt scientiam: os autem
stulti confusioni proximum est. Substan-
tia diuitis urbs fortitudinis eius: pavor
pauperum egestas eorum. Opus iusti ad vitam:
fructus autem impii ad peccatum. Via vitæ
custodienti disciplinam, qui autem increpa-
tiones relinquit, errat. In multiloquio non
deerit peccatum: quia autem moderatur labia
sua, prudentissimus est.

Ex I. et ob. Dominica precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Gregorii Papæ.

l. past. p. 5. cap. 14.

In multiloquio non deerit peccatum. ad-
monendi sunt (igitur) multiloquio va-
cantes, ut vigilantiter aspiciant, a quanto
reclitudinis statu depercant, dum per multi-
plicia verba dilabuntur. Humana etenim
mens, a quo more circumclusa, ad superiora
colligitur, quia illud repetit, unde descendit:
et relaxata deperit, quia se per infima
inutiliter spargit. quos enim super va-
cuis verbis a silentii sui censura dissi-
patur, quasi tot rivis extra se ducitur.
unde et redire in se ad sui cognitio-
nem non sufficit, quia per multiloquium

sparsa a secreto se intimo considerationis
 excludit: totam vero se insidiantis hostis ve-
 neribus delegit, quia nulla munitione
 custodia circumcludit. Unde scriptum est:
 sicut urbs patens et absque murorum am-
 bitu, ita vir, qui non potest in loquendo
 cohibere spiritum suum. Quia enim mu-
 rum silentii non habet, patet inimici
 aculis civitas mentis: et cum se per verba
 extra semetipsum eiciat, apertam se adver-
 sario ostendit. quam tanto ille sine labore
 superat, quanto et ipsa, quo vincitur,
 contra semetipsum per multiloquium
 pugnat. Olerumque autem, quia per
 quendam gradus desidiose mens in lapsum
 asu impellitur, dum otiosa cavere ver-
 ba negligimus, ad noxia pervenimus:
 ab primis loqui aliena libet, postmodum
 detractionibus eorum vitam, de quibus
 loquitur, mordeat; ad extremum vero
 usque ad apertas lingua contumelias
 erumpat. Hinc seminantur stimuli,
 riantur rixae, aueruntur facies odio-
 rum, pax exstinguitur cordium.

Feria VI.

Lectio I.

De libro Proverborum. cap. 12.

Qui diligit disciplinam, diligit scientiam.
 qui autem diligit increpationes, insipiens est.
 Qui bonus est, haurebit gratiam a Domino:
 qui autem confidit in cogitationibus suis,
 iniquie agit. et non roborabitur homo ex in-
 iustitate. et radix iustorum non commove-
 ritur. Cogitationes iustorum iudicia: et con-
 silia impiorum fraudulentia. et Verba impio-
 rum insidiantur sanguini: os iustorum
 liberabit eos. Verbe impiorum, et non erunt.
 Dominus autem iustorum permanebit. Datina

Sua noscitur vir: qui autem vanus est, excors
 est, patebit contemptui. Melior est pauper
 et sufficiens sibi, quam gloriosus et indi-
 gens pane. Qui operatur terram suam,
 satiabitur panibus: qui autem seclatur otium,
 fluctissimus est. g. qui suavis est in vini
 demorationibus, in suis munitionibus
 relinquit contumeliam. Desiderium impii
 munimentum est peccatorum: radix autem
 iustorum proficit. Propter peccata labiorum
 ruina proximali malo: effugiet autem iustus
 de angustia. De fructu oris sui unusquisque
 replebitur bonis, et iuxta opera manuum
 suarum retribuetur ei. * Via stulti recta in
 oculis eius: qui autem sapiens est, audit
 consilia. Fatuus statim indicat iram
 suam: qui autem dissimulat iniuriam,
 callidus est. qui quod novit loquitur, index
 iustitiae est: qui autem mentitur, testis
 est fraudulentus. Labium veritatis fir-
 mum erit in perpetuum: qui autem
 testis est repentinus, concinnat linguam
 mendacii. Dolus in corde cogitantium
 mala: qui autem pacis inveniunt consilia,
 sequitur eos gaudium. Non contristabit
 iustum quid quidem ei acciderit: impii autem
 replebuntur malo.

R. R. ex II. ev. d. Dominico precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

hom. de ferendis reprehens. J. III.

Amici siue iure siue iniuria arguant, non
 exprobrandi sed corrigendi animo arguant.
 Inimici vero, etiamsi iure arguant,
 non corrigendi sed infamandi animo ar-
 guant. Hi igitur cum laudant, id student,
 ut meliorem efficiant, illi vero etiamsi
 laudent, supplantare conantur. Cete-
 rum ~~etiam~~ quoque modo reprehensio accidat,

magnum certe bonum est, si quis reprehensionem criminacionem que ita ferre possit, ut non exasperetur. qui enim odit increpationes, ait scriptura, insipiens est. et non dicit tales vel tales increpationes, sed tantum increpationes. etiam si iure arguat amicus, etiam corrigi, si absque ratione, laudabilem, scopum eius ad proba, amici gratiam consistere: ex magno quippe more accusatio proficitur. nec stomachemur, cum arguimur. sed admodum utile est vite nostro, si ab omnibus fiat: si peccantes arguamus, et dum labimur, ab aliis argui libenter feramus. In peccatis enim idem sunt reprehensiones, quod in oculis remedia. quemadmodum igitur vultus est, qui pharmaca reicit; ita et insanus is, qui reprehensiones non admittit. et omnia subvertit, hoc vitam nostram confundit, quod nec reprehensi generose feramus, neque alios reprehendere velimus. Nec enim molesti sumus cum arguimur, quia exasperamur cum arguimur. Eum vero si sciret frater tuus, se abs te laudari, si te argueret, reprehensus discipularem rependeret vicem.

Sabbato.

Leitio I.

De libro Proverbiorum. cap. 16.

Reprehensio mollis frangit iram: sermo durus suscitatur furorem. Lingua sapientium ornatur scientiam: os fatuorum ebullit stultitiam. In omni loco oculi Domini contemplantur bonos et malos. Lingua placibilis lignum vite: quae autem immoderata est, conteret spiritum. Stultus videt disciplinam patris sui: qui autem custodit increpationes, astutior fiet. *

In abundantia iustitia virtus maxima est: cogitationes autem impiorum eradicabuntur. Domus iusti plurima fortitudo: et in fructibus impii conturbatio. Labia sapientium dispensabunt scientiam: cor stultorum dissimile erit. Victimae impiorum abominabiles Domino: vota iustorum placabilia. Abominatio est Domino via impii: qui sequitur iustitiam, diligetur ab eo. g. Doctrina mala deserenti viam vitae: qui increpationes odit, morietur. Infernus est perditio coram Domino: quanto magis corda filiorum hominum? Non amat pestilens eum, qui se corripit, nec ad sapientes graditur. Cor gaudens exhilarat faciem: in moerore animi deum dicitur spiritus. * Cor sapientis querit doctrinam: et os stultorum pascitur imperitia. Omnes dies pauperis mali: securus mens quasi iuge convivium. Melius est parum cum timore Domini, quam thesauri magni et insatiabiles. Melius est vocari ad olera cum charitate, quam ad vitulum saginatum cum odio. Vir iracundus provocat rixas: qui patiens est, mitigat irascatas.

Ex III. et ob. Dominica procedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Gregorii Papae.

l. 5. moral. cap. 45.

Quanta sit iracundia culpa, pensemus: per quam dum mansuetudo remittitur, superne imaginis similitudo vitiatur. Per iram sapientia perditur, ut quid, quove ordine agendum sit, omnino nesciatur. Per iram vita amittitur, et si sapientia teneri videatur. Per iram gratia vite socialis amittitur, quia qui se ex humana ratione non temperat, necesse est, ut bestialiter solus vivat. Per iram concordia rumpitur, sicut scriptum est. vir animosus parit

ixas. Duobus (autem) modis fracta possidere
 minimum ira desuescit. Primus quippe est,
 ut mens sollicita antequam agere quodlibet
 incipiat, omnes sibi, quas pati potest, con-
 tumelias proponat, quatenus Redemptoris
 sui probra cogitans ad aduersa se preparat.
 quo nimirum venientia tanto fortior
 excipit, quanto se cautius ex proficiencia
 eximat. Secundus autem seruando man-
 suctudinis modus est, ut cum alienos ex-
 ceptus aspiciamus, nostra, quibus in aliis
 excipimus, delicta cogitemus. Considerata
 nimirum infirmitas propria, mala nobis
 excusat aliena. Patienter terga namque illa-
 am iniuriam tolerat, quippe meminuit, quod
 utrope adhuc habeat, in quo debeat ipse tole-
 rari. Et quasi aqua ignis exstinguitur, cum
 urgente furore animi, sua cuique ad me-
 em culpa reuocatur: quia erubescit peccata
 non parcere, qui vel Deo vel proximo sepe
 excedit parcenda peccata.

Ad Vesperas. Duplex.

Ad Magnif. ant. Timor Domini disci-
 plina sapientia, et gloriam procedit
 humilitas. Prov. 15.

Oratio Sacra. Gelas.

Imnipotens sempiternus Deus, qui a-
 bundantia pietatis tue et merita sup-
 plium excedis et vota: effunde super
 nos misericordiam tuam; ut dimittas
 quo conscientia melius, et adiuuas,
 quod oratio non presumit. Per Dominum.

Dominica XI. post Pentecosten.

Duplex maior. jr. lect.

In I. et octurno.

Lectio I.

De libro Proverbiorum. cap. 16.

Hominis est animam preparare, et Domini
 gubernare linguam. Omnes viae hominis
 patent oculis eius: spirituum ponderator
 est Dominus. Revela^{ad Dominum} opera tua, et dirigen-
 tur cogitationes tuae. Univerfa propter
 semetipsum operatus est Dominus, impium
 quoque ad diem malum. Abominatio
 Domini est omnis arrogans: etiamfi ma-
 nus ad manum fuerit, non est innocens.
 Gnatum viae bono facere iustitiam: accepta
 est autem apud Deum magis, quam immo-
 lare hostias. Misericordia et veritate redimi-
 tur iniquitas: et in timore Domini dedina-
 tur a malo. Cum placuerint Domino viae homi-
 nis, inimicos quoque eius convertet ad pacem.
 Ps. ex Dominica precedente.

Lectio II.

Melius est parum cum iustitia, quam multi-
 fructus cum iniquitate. Cor hominis dispo-
 nit viam suam: sed Dominus est, dirigere
 gressus eius. Aspice sapientiam, quia auro
 melior est: et adquire prudentiam, quia
 pretiosior est argento. Semita iustorum
 declinat mala: custos animo servat viam
 suam. Contributionem procedit superbia:
 et ante ruinam exultatur spiritus. Me-
 lius est humiliari cum milibus, quam
 dividere spolia cum superbis. Eruditus in
 verbo reperiet bona: et qui sperat in Domino,
 beatus est.

Lectio III.

Quis sapiens est corde, appellabitur prudens;
 et qui dulcis eloquio, maiora percipiet.
 Fons vite eruditio populi: doctrina
 stultorum fatuitas. Cor sapientis eru-
 dit os eius, et labius eius addet gratiam.
 Favus mellis composita verba: dulcedo
 animo sanitas opium. Est via, quae videtur
 homini recta: et novissima eius ducunt

ad mortem. Anima laborantis laborat
sibi, quia compulit eum os suum.

Lectio IV.

Vir impius fodit malum, et in labiis eius
ignis ardescit. Homo perversus suscitabit
lites: et verbosus separat principes. Vir
iniquus lactat amicum suum, et ducit
eum per viam non bonam. Qui a thronis
oculis cogitat prava, mordens labia sua
crepiscit malum. Corona dignitatis saecula-
ris, que in viis iustitiae reperitur. Melior
est paterfamilias viro forti, et qui dominatur
animo suo, expugnatore urbium. Sortes
mittuntur in sinum, sed a Domino tem-
perantur.

In II. nocturno.

~~Ex lib~~ Lectio V.

Ex libro sancti Gregorii Episcopi et
Martyris contra hereses. l. 5. cap. 3. 4.

Traditionem apostolorum in toto mundo
manifestatam, in omni ecclesia adest respicere
omnibus, qui vera velint videre: et habe-
mus annumerare eos, qui ab apostolis
instituti sunt Episcopi in ecclesiis, et suc-
cessores eorum usque ad nos, qui nihil tale
ocurrunt, neque cognoverunt, quale ab
hereticis deliratur. Et enim si recondita
mysteria scipsant apostoli, quo seorsum
latenter ab reliquis perfectos docebant,
his vel maxime traderent ea, quibus etiam
ipsas ecclesias committebant. valde enim
perfectos et irreprehensibiles in omnibus
eos volebant esse, quos et successores relin-
quebant, suum ipsorum locum magiste-
rii tradentes: quibus emendate agenti-
bus fieret magna utilitas, lapsis autem
summa calamitas.

Lectio VI.

Sed quoniam valde longum est omnium
 ecclesiarum enumerare successiones; maxi-
 mo et antiquissimas, et omnibus cognitae,
 a gloriosissimis duobus apostolis Petro et
 Paulo Romae fundatae et constitutae ecclesie,
 eam, quam habet ab apostolis, traditionem,
 et annuntiatam hominibus fidem, per suc-
 ceptiones Episcoporum pervenientem usque
 ad nos, indicantes confundimus omnes eos,
 qui quoquo modo, vel ~~se~~ per sibi placentia,
 vel vanam gloriam, vel per cecitatem et ma-
 lam sententiam, proterquam oportet, colli-
 gunt. Ad hanc enim ecclesiam propter potioram
 principalitatem necesse est omnem convenire
 ecclesiam, hoc est, eos qui undique fideles:
 in qua semper ab his, qui sunt undique, con-
 servata est ea, quae est ab apostolis, traditio.

Lectio VII. cap. 4.

Tanto igitur ostensiones cum sint, non opor-
 tet adhuc quorere apud alios veritatem,
 quam facile est ab ecclesia sumere; cum apo-
 stoli, quasi in depositarium dives, plenif-
 sime in eam contulerint omnia, quae sunt
 veritatis: uti omnis, qui cumque velit, su-
 matica ea potum vito. Hoc est enim vito
 introitus; omnes autem reliqui fures sunt
 et latrones. Propter quod oportet devitare
 quidem illos; qui autem sunt ecclesie, cum summa
 diligentia diligere, et apprehendere veritatis
 traditionem.

Lectio VIII.

Quid enim? Et si de aliqua modica quastio-
 ne disputatio esset, nonne oporteret in
 antiquissimas recurrere ecclesias, in qui-
 bus apostoli conversati sunt, et ab eis de pro-
 senti quastione sumere, quod certum et
 re liquidum est? Quid autem, si neque

Apostoli quidem scripturas reliquissent no-
bis, nonne oportebat ordinem sequi traditio-
nis, quam tradiderunt iis, quibus committe-
bant leuesias? Cui ordinationi adseruiunt
multo gentes barbarorum, eorum qui in
christum credunt, sine charta et atramento
scriptam habentes per spiritum in cordibus
suis salutem, et ueterem traditionem dili-
genter custodientes.

In III. nocturno.

Lectio IX.

Incipit epistola secunda beati pauli
apostoli ad Timotheum. cap. i.
Paulus apostolus Iesu christi per volunta-
tem dei, secundum promissionem uita,
quae est in christo Iesu: Timotheo charissimo
filio gratia, misericordia, pax a deo patre
et christo Iesu domino nostro. gratias ago
tibi, cui seruis a progenitoribus in consci-
entia pura, quod sine intermissione habeam
in memoriam in orationibus meis,
nocte ac die, desiderans te videre, memor
argumarum tuarum, ut gaudio implear.

Lectio X.

Recordationem accipiens eius fidei, quo
sini te non ficta, quae et habitauit pri-
mum in uia tua loide, et matre tua
unice, certus sum autem, quod et in te.
Propter quam causam admonco te, ut
desistas gratiam dei, quae est in te per
impositionem manuum mearum. Non
nimis dedit nobis deus spiritum timoris,
sed uirtutis, et dilectionis, et sobrie-
tatis.

Lectio XI.

Pauli itaque erubescere testimonium
domini nostri, neque me uinctum eius:

Sed collabora Evangelio secundum iustitiam Dei, qui nos liberavit, et vocavit vocatione sua sancta, non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum et gratiam, quae data est nobis in Christo Iesu ante tempora secularia; manifestata autem est nunc per illuminationem Salvatoris nostri Iesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminavit autem vitam et incorruptionem per Evangelium, in quo propositus sum ego praedicator et apostolus, et magister gentium. Ob quam causam etiam hoc patior, sed non confundor. Scio enim, cui credidi, et certus sum, quia potens est depositum meum servare in illum diem.

Lectio XII.

Formam habe sanorum verborum, quae a me audisti in fide et in dilectione in Christo Iesu. Bonum depositum custodi per Spiritum sanctum, qui habitat in vobis. Scis hoc, quod aversi sunt a me omnes, qui in Asia sunt, ex quibus est Phygellus et Hermogenes. Sed misericordiam Dominus Onesiphori domui: quia saepe me refrigeravit, et catenam meam non erubuit, sed cum Romam venisset, sollicitus me quosivit, et invenit. Sed illi Dominus invenire misericordiam a Domino in illa die. Et quanta Ephesi ministravit mihi, tu melius nosti.

Sequentia sancti Evangelii secundum Marcum. cap. 7.

In illo tempore: Exiens Iesus de finibus Tyri venit per Sidonem ad mare Galilee, inter medios fines Decapoleos. Et adducunt

et surdum et mutum; et deprecabantur
 eum, ut imponat illi manum. Et appre-
 hendens eum de turba seorsum, misit digitos
 suos in auriculas eius: et exspuens tetigit
 linguam eius; et suspiciens in caelum
 genuit, et ait illi: ~~Ephe~~ Ephpheta, quod
 est, adaperire. Et statim aperte sunt aures
 eius, et solutum est vinculum linguo eius,
 et loquebatur recte. Et praecipit illis, ne cui
 dicerent. quanto autem eis praecipiebat,
 tanto magis plus predicabant, et eo am-
 plius admirabantur, dicentes: bene omnia
 fecit; et surdos fecit audire, et multos loqui.
Uteno. ant. Statim aperte sunt aures
 eius, et solutum est vinculum
 linguo eius: * et loquebatur recte. Mat. 7.
De Magnif. ant. Bene omnia fecit: * et
 surdos fecit audire, et multos loqui. Mat. 7.

Feria II.

Lectio I.

De libro Proverbiorum. cap. 18.

Impius, cum in profundum venerit
 eorum, contemnit: sed sequitur eum
 nomina opprobrium. Aqua profunda
 calida ex ore iuri: et torrens redundans fons
 periculis. Accipere personam impii non est
 numerum, ut declines a veritate iudicii. Labia
 eius miscent se rixis, et os eius iurgia provo-
 cat. Os fluctu contribitio eius, et labia ipsius
 iura animo eius. Verba bilinguis quasi
 implicitia: et ipsa perveniunt usque ad in-
 teriora ventris. * Bigrum deicit timor:
 nimis autem esse minatorum esurient.
 in molli et dissolutus est in opere suo, sicut
 est sua opera dissipantis. Turris fortissima
 nomen Domini: ad ipsum currit iustus,

et exaltabitur. antequam conturbetur, exal-
tatur cor hominis; et antequam glorificetur,
humiliabitur. ¶ Qui prius respondet quam au-
diat, stultum se esse demonstrat et confusione
dignum. Spiritus viri sustentat imbecillitatem
suam: spiritum vero ad irascendum facilem
quis poterit sustinere? Cor prudens possidebit
Scientiam, et auris sapientium querit dabi-
nam. Donum hominis dilatat viam eius,
et ante principes spatium ei facit. & gustus
prior est accusator sui: venit amicus eius, et
investigabit eum. Contraditiones comprimunt
sors, et inter potentes quoque diiudicat. Frater,
qui adiuuatur a fratre, quasi civitas firma:
et iudicia quasi vestes urbi. De fructu oris
viri replebitur ventra eius: et gemina
labiorum ipsius saturabunt eum. et os et
vita in manu lingue: qui diligunt eam,
comedent fructus eius.

¶ ex I. et octavo Dominico X.

Lectio II.

Sermo sancti Iohannis Chrysostomi.
l. j. ad Theodorum.

Nequaquam peccatorum multitudo in
desperationem conicere solet, sed anima ex se
inipia. qua propter Salomon non dicit sim-
pliciter: quis quis veit in profundum ma-
lorum, contemnit; sed inipius tantum. In-
piorum enim duntaxat est ille morbus,
quando in profundum malorum ve-
riunt. Et hoc ipsis ne respiciendi quidem
facultatem relinquit, neque eo revertendi,
unde excederant. Nam flagitiosa illa cogi-
tatio tamquam iugum quoddam ligneum
animo cervici inpositum, et compellens
oculos in terram demittere, prohibet, ne
ad Dominum suum respiciat. Propterea
enim diabolus nos in desperatas cogitationes

inimicit, ut spem erga Deum prociat: ancho-
 ram nempe salutem vitæ nostræ susten-
 tulum, duce in via nostra ad caelum sa-
 lutem perditarum animarum. Spe enim
 salvi facti sumus. Hoc, inquam, hoc velut
 aëneo fortis de caelo pendens, animas sustinet
 nostras, et ad cacumen illud paulatim trahit
 nos, qui hanc firmiter tenet, et a procellis ma-
 jorum presentis vitæ abripit. Siquis igitur
 pro molliæ hanc anchoram dimittat,
 statim ~~et~~ decidit et suffocatur, in abyssum
 salutis demersus. quod cum sciat malignus
 ille, postquam nos malorum operum
 conscientia oneratos sensit, irruens et ipse
 operationis cogitationem plumbo gravio-
 rem immittit: quam si susceperimus, ne-
 cesse est pondere statim avulsos, et catena
 abstratos, in profundum malorum
 exprimi.

Feria III.

Lectio I.

De libro Proverborum. cap. 19.

Melior est pauper, qui ambulat in sim-
 plicitate sua, quam dives torquens labia
 sua, et insipiens. ubi non est scientia
 animo, non est bonum: et qui festinus
 est pedibus, offendet. Aulibia hominis
 supplantat gregem eius, et contra Deum
 cervet animo suo. Divitia addunt a-
 micos plurimos: a paupere autem et
 amici, quos habuit, separantur. qui tantum
 verba sedatur, nihil habebit: qui autem
 propehor est mentis, diligit animam
 suam, et custos prudentie inveniet bo-
 na. * Falsus testis non erit impunitus:
 et qui loquitur mendacia peribit.

Non decet stultum delicias, nec servum
 dominari principibus. Doctrina viri
 per patientiam noscitur: et gloria eius
 est iniqua pretergredi. Dolor patris filius
 stultus; et lecta iugiter ~~per~~ persillantia,
 litigiosa mulier. Domus et divitiis dan-
 tur a parentibus: a Domino autem proprie
 uxor prudens. 9. Pigredo immittit sopo-
 rem, et anima dissoluta speriet. qui
 custodit mandatum, custodit animam
 suam: qui autem negligit viam suam,
 mortificabitur. Generatur Domino qui
 miseretur pauperis: et vicissitudinem
 suam reddet ei. Erudi filium tuum,
 ne desperes: ad interfectionem autem
 eius ne ponas animam tuam. qui im-
 patients est, sustinebit damnum: et cum
 rapuerit, aliud apponet. * Audi consilium,
 et suscipe disciplinam, ut sis sapiens in corde
 viri: voluntas autem Domini perma-
 nebit. Homo indigens misericors est.
 et melior est pauper, quam dives mendax.
 Timor Domini ad vitam, et in plenitu-
 dine commorabitur absque visitatione
 peccata. abscondit piger manum suam
 sub ascella, nec ad os suum applicat eam.
 Pestillente flagellato stultus sapientior erit:
 si autem corripueris sapientem, intelliget
 disciplinam.

De ex II. nocturno Dominico X.

Lectio II.

Sermo sancti Gregorii bapo.

Lib. past. P. 13. cap. 9.

Qui impatients est, sustinebit damnum. Impa-
 tientes dum perturbationi suo minime ob-
 sistunt, etiam si quo a se tranquilla mente
 fuerunt bene gesta, confundunt; et improvise

impulsu destruant, quid quid forsitan diu
 labore provido construxerunt. ipsa namque,
 que mater est omnium custosque virtutum,
 per impatientis vitium virtus amittitur
 caritatis. Scriptum quippe est: charitas patiens
 et igitur cum minime est patiens, charitas
 non est. Per hoc quoque impatientis vitium
 ipsa virtutum nutritrix doctrina dissipatur; scilicet
 cum namque est: doctrina viri per patientiam
 oscitur. Tanto ergo quisque minus offenditur
 etur, quanto minus convincitur patiens.
 Equum enim potest veraciter bona docendo in-
 tendere, si vivendo nescit equanimiter aliena
 mala tolerare. Per hoc quoque impatientis
 vitium plerumque mentem arrogantis culpa
 transigit: quia dum despici in mundo hoc
 visque non patitur, bona, si qua sibi occulta
 sunt, ostentare conatur, atque sic per impa-
 cientiam usque ad arrogantiam ducitur.
 cumque ferre despectionem non potest, dele-
 cando semelipsum in ostentatione gloriatur.
 Unde scriptum est: melior est patiens arrogante;
 via videlicet eligit patiens quolibet mala
 perpeti, quam per ostentationis vitium bona
 sua occulta cognosci. At contra eligit arro-
 gans bona de se vel falsa iactari, ne mala
 esset vel minima perpeti. quia igitur igitur
 per patientiam relinquitur, etiam bona re-
 liqua, que iam gesta sunt, destruantur.

Tertia IV.

Lectio I.

De libro Proverbiorum. cap. 21.

Omnis via viri recta sibi videtur, apponit
 autem coram Domino. Facere misericordi-
 am et iudicium magis placet Domino, quam

vultus. Exaltatio oculorum est dilatio
 cordis: luorna impiorum peccatum. Co-
 gitationes robusti semper in abundantia;
 omnis autem piger semper in egestate est.
 Qui congregat thesauros lingua mendacii,
 vanus et excors est, et inspingetur ad la-
 queos mortis. * qui obturat aurem suam
 ad clamorem pauperis, et ipse clamabit, et
 non exaudietur. Manus absconditum extin-
 quit vias, et donum in fine indignationem
 maximam. Gaudium iusto est facere iudicium,
 et pavor operantibus iniquitatem. Vir, qui
 erraverit a via doctrinae, in caelum gigantum
 commemorabitur. 9. Thesaurus deside-
 rabilis et olivum in habitaculo iusti: et
 imprudens homo dissipabit illud. qui se-
 quitur iustitiam et misericordiam, inveniet
 vitam, iustitiam et gloriam. qui custodit os
 suum et linguam suam, custodit ab angustiis
 animam suam. Desideria occidunt pigrum;
 noluerunt enim quidquam manus eius operari:
 tota die concupiscit et desiderat: qui autem
 iustus est, tribuit et non cessabit. * Hospitium im-
 piorum abominabile, quia offeruntur ex
 scelere. Testis mendax peribit: vir obediens
 loquetur victoriam. vir impius procaaciter obfi-
 mat vultum suum: qui autem rectus est, corrigit
 viam suam. Non est sapientia, non est prudentia,
 non est consilium contra Dominum. Equus
 paratur ad diem belli: Dominus autem salutem
 tribuit.

Reg. ex III. Ordinario Domini co X.

Lectio II.

Sermo sancti Gregorii Papae.

l. 55. moral. cap. III.

Sola virtus est obedientia, qua virtutes ceteras
 menti inserit, insertasque custodit. sola est, qua
 fidei meritum populet, sine qua quis que

fidelis esse convincitur, etiam si fidelis esse
 videatur. Hinc per Salomonem in offen-
 sione obedientie dicitur: vir obediens lo-
 quetur victorias. Vir quippe obediens victo-
 rias loquitur: quia dum alieno voci humi-
 liter subditur, nosmet ipsos in corde supera-
 vit. Hinc in evangelio veritas dicit: Eum,
 qui venit ad me, non eieciam foras: quia de
 celo descendi, non ut faciam voluntatem
 meam, sed voluntatem eius, qui misit me.
 Primum (enim) primus homo, quia suam
 vere voluntatem voluit, a paradisi gau-
 dio exivit: secundus ad redemptionem homi-
 num veniens, dum voluntatem se Patris
 non suam facere ostendit, permanere nos
 docuit. Cum igitur non suam, sed
 Patris voluntatem facit, eos qui ad se ve-
 niunt, foras non eiecit: quia dum exemplo
 nos obedientie subiicit, viam nobis egres-
 sionis claudit. Hinc rursum ait: non
 opum ego a me ipso facere quidquam,
 sed sicut audio iudico. et vobis quippe obe-
 dientia usque ad mortem servanda prae-
 ceptum. Ipse autem si sicut audit iudicat,
 tunc quoque obediit, cum iudex venit. et
 dicitur nobis usque ad presentis vite terminum
 obedientia laboriosa appareat, Redemptor nostra
 iudicat, quia hanc etiam cum iudex venerit,
 servat. Quid ergo mirum, si homo peccator
 obedientie in presentis vite brevitate
 subiicit, quando hanc Mediator Dei et hominum,
 cum obediens remunerat, non relinquit?

Feria V.

Lectio I.

De libro Proverborum, cap. 24.
 et mulieris viros malos, nec desideres esse cum
 illis, quia rapinas meditatur mens eorum, et
 aperit labia eorum loquuntur, et tunc eos, qui

Ducuntur ad mortem: et qui trahuntur ad
interitum, liberare ne cogas. Si dixeris: vi-
res non suspicant; qui in pectoris est cordis,
ipse intelligit, et servatorem animo tuo nihil
fallit, reddetque homini iuxta opera sua. *
comede fili mi mel, quia bonum est, et favum
dulcissimum gutturi tuo. Sic et doctrina sapi-
entis animo tuo: quam cum inveneris, habebis
in novissimis frenum, et spes tua non peribit.
Ne infidieris, et queras impietatem in domo
iusti, neque vastes requiem eius: Septies enim
cadet iustus, et resurget: impius autem corruent
in malum. ¶ Cum ceciderit inimicus tuus,
ne gaudeas, et in ruina eius ne exultet cor
tuum: ne forte videat Dominus, et displiceat
ei, et auferat ab eo iram suam. Ne
contendas cum peccatis, ne emuleris impios:
quoniam non habent futurorum frenum,
et lucerna impiorum extinguetur. Time
Dominum fili mi, et regem: et cum de tracto-
ribus ne commiscearis: quoniam repente con-
surgat periculis eorum. Et ruinam ubi usque
quis novit? * Hoc quoque sapientibus cog-
noscere personam in iudicio non est bonum.
Qui dicunt impiis: iustus es; maledicentis
populi, et detestabuntur eos tribus. qui ar-
guunt eum, laudabuntur, et super eos veniet
benedictio. Prepara foris opus tuum, et diligenter
exerce agrum tuum: ut postea edifices domum
tuam. Ne sis testis frustra contra proximum
tuum: nec laces quemquam labiis tuis. Ne dicas:
quomodo fecit mihi, si faciam ei: reddam uni-
uique secundum opus suum.

Reg. ex I. Nocturno Domini X.

Lectio II.

Sermo sancti Gregorii Papae.

l. 10. moral. cap. 15.

Quisquis iam prava a se opera exterius refecit,
necesse profecto est, ut ad semetipsum rediens,

cetera sese in mentis intentione discernat;
 culpa quam iam in actione non habet,
 tunc in cogitatione perduret. Unde bene per
 Solomonem dicitur: prepara foris opus tuum,
 diligenter exerce agrum tuum; ut postea
 aedifices domum tuam. Quid ~~autem~~ ^{namque} est, propa-
 ra opere agrum exterius diligenter exerce,
 si avulsis iniquitatis sentibus, actionem
 tuam ad frugem retributionis excolere?
 quid est, post agri exercitium ad edificium
 tuum redire, nisi quod plerumque ex bonis
 eribus discimus, quantam vitæ munditiâ
 cogitatione consuamus? bene cuncta namque
 bona opera ex cogitatione procedunt; sed sunt
 multa cogitationis acumina, quæ ex ope-
 ratione nascuntur. Nam sicut ab animo
 vis sumitur, ita rursus ab opere animus
 videtur. Meus quippe divini amoris exor-
 capiens, imperat bona quæ fiunt; sed
 si quom fieri imperata ceperint, ipsis suis
 excitata actionibus discit, cum imperare
 non inchoaverat, quantum minus videbat.
 vis ergo ager excolitur, vel domus postmo-
 dum construatur: quia plerumque ab exte-
 riori opere sumimus, quantam subtilitatem
 altitudinis in corde tenemus.

Teria VI.

Lectio 1.

De libro Proverborum. cap. 28.

Regit impius nemine persequente: insus-
 tinetur quasi leo confidens absque terrore
 illi. Propter peccata terre multi principes
 cadunt: et propter hominis sapientiam et ho-
 minum scientiam, quæ dicuntur, vita ducis
 longior erit. Vir pauper calumniatus pauperes,
 similis est imbro vehementi, in quo paratur
 temes. qui derelinquunt legem, laudant
 impium: qui custodiunt, juventur.

contra eum. * Viri mali non cogitant
iudicium: qui autem inquirunt Dominum,
animadvertunt omnia. Melior est pauper
ambulans in simplicitate sua, quam dives in
pravis itineribus. qui custodit legem, filius
sapiens est: qui autem contempserit pacem,
confundit patrem suum. qui concervat divitias
usuris et foenore, liberali in pauperes con-
gregat eas. 9. qui declinat aures suas, ne
audiat legem, oratio eius erit execrabilis.
qui decipit iustos in via mala, in itinere
suo corrumpet: et simplices possidebunt bona
eius. Sapiens sibi videtur vir dives, pauper
autem prudens scrutabitur eum. In ex-
ultatione iustorum multa gloria est: reg-
nantibus impiis ruino hominum. *
qui abscondit scelera sua, non dirigetur: qui
autem confessus fuerit et reliquerit ea,
misericordiam consequetur. Beatus homo,
qui semper est pauidus: qui vero mentis est
durus, corrumpet in malum. qui ambulat
simpliciter, salvus erit: qui perverfis
graditur viis, concidet semel. qui corripit
hominem, gratiam postea inveniet apud
eum, magis quam ille, qui per linguam blan-
dimenta decipit.

Reg. ex II. Nocturno Dominico X.

Lectio II.

Sermo sancti Gregorii Papae.

L. 22. moral. cap. 15.

Cuique peccatori iam exordium illumina-
tionis, est humilitas confessionis: quia sibi mel-
ipsum iam parcere renuit, qui malum non
erubescit confiteri, quod fecit: et qui despen-
dendo accusari potuit, accusando se celerime
defendit. unde et Salomon ait: qui abscondit
scelera sua, non dirigetur; qui autem confessus
fuerit et dereliquerit ea, misericordiam conse-
quetur. Sed inter hoc sciendum est, quod

lerumque homines, et culpas confitentur, et
 amiles non sunt. Nam multos novimus,
 qui argente nullo peccatores se esse confiten-
 tur: cum vero de culpa sua fuerint, forte se
 arrepti, defensionis patrocinium querunt,
 peccatores esse videantur. qui si sum, cum
 sponte dicunt, peccatores se esse veraci hu-
 militate cognoscunt, cum arguuntur ab aliis,
 de se, quod confessi fuerant, non negant.
 Nam in re indicia vero confessionis sunt, si
 inquisque se peccatorem dicit, inde se di-
 cti etiam alteri non contradicit. Nam
 scriptum est: iustus in principio accusa-
 tur est, sed non magis peccator, sed iustus videri
 sperat, cum peccatorem se quisque nullo ar-
 gente confitetur: sed confessionis veritatem
 probat, cum alter malum, quod fecimus, in-
 terpat. quod si superbe defendimus, liquet,
 nos peccatores nos ex nobis fide dicebamus.
 inde summo opere curandum est, ut mala,
 quae fecimus, et sponte fateamur, et hoc aliis
 arguentibus non negemus. Superbia quip-
 pe vitium est, ut quod de se fateri quisque
 nisi sua sponte dignatur, hoc sibi diabolis
 edigne sit.

Sabbato.

Lectio I.

De libro Proverbiorum .cap. 29.

Viri qui corripientem dura cervice con-
 temnunt, repentinus eis superveniet interitus,
 et cum sanitas non sequetur. In multiplica-
 tione iustorum letabitur vulgus: cum impi-
 um fuerint principatum, gemit populus.
 Viri, qui amat sapientiam, letificat patrem
 suum: qui autem nutritur scorta, perdet
 substantiam. Homo, qui blandis verbis
 et amonibus loquitur amico suo, re se expandit
 reprobis eius. * Virga atque correctio

tribuit sapientiam; puer autem, qui dimittitur voluntati suae, confundit matrem suam. In multiplicatione impiorum multiplicabuntur scelera, et iusti minas eorum videbunt. Erudi filium tuum, et refrigerabit te, et dabit delicias animo tuo. Cum propheta defecerit, dissipabitur populus: qui vero custodit legem, beatus est. **S.** Servus verbis non potest erudiri: quia quod dicit intelligit, et respondere contemnit. Vidisti hominem velocem ad loquendum? Stultitia magis speranda est, quam illius correctio. Qui delicate a pueritia nutritur seruum suum, postea sentiet eum contumacem. Vir iracundus provocat rixas, et qui ad indignandum facilis est, erit ad peccandum proclivior. * Superbum sequitur humilitas: et humilem spiritum suscipiet gloria. qui cum fure participat, odit animam suam: ad iracundiam audit, et non indicat. qui timet hominem, cito corruct: qui sperat in Domino, sublevaritur. Nulli requirunt faciem principis, et iudicium a Domino egreditur sanguinum. Abominantur iusti virum impium: et abominantur impii eos, qui recta sunt via. Verbum custodiens filius, extra perditionem erit.

R. R. ex III. Nocturno Domini die X.

Lectio II.

Sermo sancti Gregorii Papae.

lib. 34. moral. cap. 25.

Alia vitia eas solummodo virtutes impetunt, quibus ipsa destruantur: ut videlicet ira patientiam, gastrymargia abstinentiam, libido continentiam expugnet. Superbia autem, quam vitiorum radicem dicimus, nequaquam unius virtutis extinctione contenta, contra cuncta animo membra se erigit, et

quasi generalis ac pestifer morbus corpus
 velle corrumpit: ut quidquid illa invadente
 videtur, etiamsi opere virtus ostenditur, non
 ex hoc Deo, sed soli vano glorioe serviatur.
 quasi enim tyrannus quidam ob sepsam civita-
 tem intercipit, cum mentem superbia irum-
 bit; et quo ditiores quemque ceperit, eo in-
 minio durior exurgit: quia quo amplius re-
 sistentibus sine humilitate agitur, eo latius ista
 minatur. quisquis vero eius in se tyrannidem
 optiva mente susceperit, hoc primum dam-
 num patitur, quod clauso cordis oculo, iudicii
 quietatem perdit. Nam cuncta, quo ab aliis
 et bene geruntur, displicent, et sola ei,
 quo ipse vel prave egerit, placent. Semper
 aliena opera despicit, semper miratur quo
 se facit: quia et quidquid egerit, egisse
 singulariter credit, atque in eo, quod ex-
 hibet per glorioe cupiditatem, sibi indispici
 vel per cogitationem: et cum se in cunctis
 ascendere ceteros aestimat, per lata cogi-
 tionum spatia se cum deambulans, laudes
 eas tacitus clamat. Sed tanto facilius ruina
 quidur, quanto apud se quisque impuden-
 ter exaltatur. Anni enim scriptum est: ante
 cinam exaltatur cor, et superbum se-
 quitur humilitas.

Ad Vesperas Duplex.

Magnif. ant. Si quid vovisti Deo, ne mo-
 ris reddere: displicet enim ei infidelis, et
 vana promissio. Eccl. 5.

Oratio Lau. gelas.

omnipotens et misericors Deus, de cuius mu-
 ere venit, ut tibi a fidelibus tuis digne et
 credabiliter serviatur: tribue, quo sumus, nobis;
 et ad promissiones tuas sine offensione curamus.
 Dominum.

Dominica XII. post Pentecosten.

Duplex maius. 12. lect.

Lectio I.

Incipit liber Ecclesiastes. cap. i.

Verba Ecclesiaste filii David, regis Iherusalem.
Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes, vanitas
vanitatum, et omnia vanitas. quid habet
amplius homo de universo labore suo, quo
laborat sub sole? generatio preterit, et gene-
ratio advenit: terra autem in eternum
stat. Oritur sol et occidit, et ad locum suum
revertitur: ibique renascens gyrat per meri-
diem, et flectitur ad aquilonem: lustans
universa in circuitu pergit spiritus, et in o-
culos suos revertitur.

R. Cum esset sapientissimus Ecclesiastes, do-
cuit populum, et enarravit, quod fecerat; et
investigans composuit parabolas multas: et
quod fuit verba utilia, et conscripsit sermones
rectissimos ac veritate plenos. V. Hoc scripta
sunt ad correctionem nostram, in quos fines
seculorum devenerunt. et quod fuit. Eccl. 12. p. 61. 72.

Lectio II.

Omnia flumina intrant in mare, et mare non
redundat: ad locum, unde exeunt flumina,
revertuntur, ut iterum fluant. Cuncta res
difficiles: non potest eas homo explicare sermone.
Et non saturatur oculus visu, nec auris auditu
impletur. quid est, quod factum est? ipsum quod futu-
rum est; quid est, quod factum est? ipsum quod
faciendum est. et nihil sub sole novum, nec valet
quisquam dicere: ecce hoc recens est; iam enim
procepit in seculis, quod fuerunt ante nos. et non
est priorum memoria: sed nec eorum quidem,
quod postea futura sunt, erit recordatio apud
eos, qui futuri sunt in novissimo.

R. Nolite diligere mundum, neque ea
quod in mundo sunt: et quoniam omne quod
est in mundo, concupiscentia carnis est, et
concupiscentia oculorum, et superbia vitæ.
V. Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes,

omnia vanitas. & quoniam. i. Joan. 2.
Eule. i.

Lectio III.

1. Eclesiastes fuit rex Israel in Jerusalem, et
reposuit in animo meo querere et investigare
sapienter de omnibus, quae fiunt sub sole. Hanc
occupationem pessimam dedit Deus filiis ho-
minum, ut occuparentur in ea. Videnda
sunt sub sole: et ecce universa vanitas
et afflictio spiritus. Verbera difficile carri-
untur, et fluctorum infinitus est nu-
mus.

2. Vidi sub sole in loco iudicii impietatem,
in loco iustitiae iniquitatem; et dixi in
ide meo: & iustum et impium iudicabil-
iter, et tempus omnis rei tunc erit. 1. Tim.
uiusque opus manifestum erit; dies enim
tibi declarabit. & iustum. Eule. 9. j. cor. 3.

Lectio IV.

1. Creatus sum in corde meo, dicens: ecce mag-
no effectus sum, et procepsi omnes sapien-
tias, qui fuerunt ante me in Jerusalem;
et mens mea contemplata est multa sapi-
enter, et divitiis. Sedique cor meum, ut scirem
videntiam atque doctrinam, erroresque
et stultitiam: et agnovi, quod in his quoque
est labor et afflictio spiritus; eo quod in
multa sapientia multa sit indignatio; et
si addit scientiam, addit et laborem.

2. Cum me convertissem ad universa opera,
non fecerant manus meae, et ad labores,
in quibus frustra sudaveram. & vidi in
omnibus vanitatem, et afflictionem animi.
Mundus transiit, et concupiscentia eius.
vidi. & gloria. & vidi. Eule. 2. j. Joan. 2.

In II. nocturno.

Lectio V.

Ex libro sancti Irenaei Episcopi et
Martyris contra haereses. l. 4. cap. 16.

Deus erga se dilectionem praecipiebat, (antiquo
populo), et eam, quae ad proximum est, iusti-
tiam insinuabat, ut nec iniustus nec indig-
nus sit Deo; prostruens hominem per de-
calogum in suam amicitiam, et eam, quae
circa proximum est, concordiam; quae quidem
ipsi proderant homini, nihil tamen indi-
gente Deo ab homine. Propter hoc Scriptura
ait: hoc sermones locutus est Dominus
ad omnem synagogam filiorum Israel
in monte, et nihil avicis; nihil enim,
quem admodum praediximus, indigebat
ab eis. Et iterum Moyses ait: Anuncieps-
rael, quid Dominus Deus tuus postulaba-
te, nisi timere Dominum Deum tuum,
ambulare in omnibus viis eius, et dili-
gere eum, et servire Domino Deo tuo ex toto
corde tuo, et ex tota anima tua?

R. Homini bono dedit Deus sapientiam
et letitiam; peccatori autem afflictio-
nem et curam superflucam: et sedet hoc va-
nitas est, et causa sollicitudo mentis. V.
Radix omnium malorum est cupiditas,
quam quidam appetentes inseruerunt se
doloribus multis: et hoc vanitas. Eccl. 2. 1. Tim. 6.

Lectio VI.

Hoc autem gloriosum quidem faciebant homines,
id, quod decerat ei, implentia, id est, amicitiam
Dei; Deo autem prostabant nihil: nec enim indi-
gebat Deus dilectione hominis. Decerat autem
homini gloria Dei, quam nullo modo poterat per-
cipere, nisi per eam obsequentiam, quae est erga
Deum. Et propter iterum Moyses ait eis: elige
vitam, ut vivas tu et semen tuum, diligere
Dominum Deum tuum, exaudire vocem
eius, et apprehendere eum: quoniam haec
est vita tua, et longitudo dierum tuorum.

quam vitam prostruens hominem; decalogi
idem verba ipse per semetipsum omnibus
similiter locutus est: et ideo similiter perma-
nat apud nos, extensionem et augmentum,
non dissolutionem accipientia per carna-
m eius adventum.

Didici, quod omnia opera, quae fecit Deus,
revertentur in perpetuum: & non possumus
quidquam addere nec auferre, quae fecit Deus,
ut timeatur. V. Quam desiderabilia omnia
eracius! omnia haec vivunt, et manent
seculum seculi. & non possumus. Eule. 5.
li. 42. Lectio VII.

in istis autem praeccepta separatim per
Mosem praecipit populo, apud illorum erudi-
tioni; quemadmodum ipse Moyses ait: Et
mihi praecipit Dominus in tempore illo: dicere
vobis iustificationes et iudicia. Hoc ergo quo
servitutem et in signum data sunt illis,
cum scripsit novo libertatis testamento.
ita autem naturalia, et liberalia, et com-
munia omnium, auxilium et dilatavit, sine
vidua largiter donans hominibus per a-
ptionem Patrem scire Deum, et diligere
eum ex toto corde, et sine adversatione sequi
eius Verbum, non tantum abstinentes a
illis operationibus, sed etiam a concupis-
centiis earum.

Sunt iusti atque sapientes, et opera eorum
manu Dei: & etiam nescit homo, ut-
rum amore an odio dignus sit. V. Omnis
a viri recta sibi videtur: adpendit autem
iudicia Dominus. & nescit. Eule. 9. Prov. 21.

Lectio VIII.

auxilium autem etiam timorem: filios enim
suis timere oportet, quam servos, et maiorem
rebellionem habere in patrem. Et propter hoc

ait Dominus: omnem sermonem otiosum, quem locuti fuerint homines, reddent pro rationem in die iudicii; et: qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam moechatus est eam in corde suo; et: qui irascitur fratri suo sine causa, reus erit iudicio; ut sciamus, quoniam non solum factorum reddemus rationem Deo, ut servi; sed etiam sermonum et cogitationum, tamquam qui et libertatis potestatem acceperimus: in qua magis probatur homo, si reverentur, et timeat, et diligat Dominum. Et propter hoc Petrus ait: non velamentum malitiae habere nos libertatem, sed ad probationem et manifestationem fidei.

R. Salus animo in sanctitate iustitiae, melior est omni auro et argento: miserere animo tuo placens Deo: * Congrega cor tuum in sanctitate eius. *V.* Christus ~~scilicet~~ factus est nobis sapientia a Deo, et iustitia. * Congrega. *V.* gloria. * Congrega. *Euli. 20.* *i. Cor. i.*

In III. Nocturno.

Lectio IX.

De epistola secunda beati Pauli apostoli ad Thimotheum, cap. 2.

Tu ergo fili mi confortare in gratia, quo est in Christo Iesu: et quo audisti a me per multos testes, hoc commenda fidelibus hominibus, qui idonei erunt et alios docere. Labora sicut bonus miles Christi Iesu. Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus, ut ei placeat, cui se probavit. Nam et qui certat in agone, non coronabitur, nisi qui legitime certaverit. Laborantem agricolam oportet primum de fructibus percipere. Intellige quod dico: dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum.

R. siquid voravisti Deo, ne moreris reddere;

Splicet enim ei infidelis et sua promissio:
multo melius est non vovere, quam post
sum promissa non reddere. V. Si nolueris
accipere, absque peccato eris: quod autem sermo
reptum est de labiis tuis, observabis. & multa.
le. 5. Deut. 23.

Lectio X.

Amor esto Domini Jesum Christum resur-
xisse a mortuis ex semine David, secundum
angelium meum, in quo laboro usque ad
vincula, quasi male operans: sed verbum Dei
in me est alligatum. Pro omnia sustineo propter
eccliam, ut et ipsi salutem consequantur, quo-
rum in Christo Jesu cum gloria caelesti. Fidelis
erit: si sustinebimus, et conregnabimus:
negaverimus, et ille negabit nos: si non
edimus, ille fidelis permanet, negare se
hunc non potest. Hoc commune, testifi-
cor coram Deo. Nolite contendere verbis:
nihil enim utile est, nisi ad subversionem
dicentium.

Nolite temere quid loquaris, neque contumeliosus
ad proferendum sermonem: & idcirco sunt
tui sermones tui. V. Nil omnis homo velox
audiendum, tardus autem ad loquendum.
idcirco. Eccl. 5. Jac. 1.

Lectio XI.

Facite cura seipsum probabilem exhibere
operarium in confusibilem, recte tradan-
te verbum veritatis. Profana autem et vani-
quia devota: multum enim proficiunt ad
apud alios, et sermo eorum ut cancer serpsit:
quibus est Hymeneus et Philetus, qui a veri-
tate exciderunt, dicentes resurrectionem esse
factam, et subvertunt quorundam
fidei. Sed firmum fundamentum Dei stat,
abens signaculum hoc: cognovit Dominus,
qui sunt eius; et discedat ab iniquitate
omnis, qui nominat nomen Domini.

R. Memento creatoris tui in diebus iuven-
tulis tuis, ante tempus afflictionis: & ante-
quam revertatur pulvis in terram suam, et
spiritus redeat ad deum. V. Non dormeris
in errore impiorum; ante mortem confi-
tere, confiteberis vivus et sanus. * antequam.
Eule. 12. Euli. 19.

Lectio XII.

In magna autem domo non solum sunt vasa
aurea et argentea, sed et lignea et futilia, et
quidam quidem in honorem, quidam autem
in contumeliam. Siquis ergo emundaverit
se ab istis, erit vas in honorem sanctificatum
et utile Domino, ad omne opus bonum pa-
ratum. Juvenilia autem desideria fuge;
Seculare vero iustitiam, fidem, charitatem,
et pacem cum iis, qui invocant Dominum
de corde puro. Stultas autem et sine disci-
plina quæstiones evita, sciens qui generant
lites. Servum autem Domini non oportet
litigare, sed mansuetum esse ad omnes, docti-
bilem, patientem, cum modestia corripien-
tem eos, qui resistunt veritati; ne quando
Deus det illis poenitentiam ad cognoscendam
veritatem, et resipiscant a diaboli laqueis, a
quo captivi tenentur ad ipsius voluntatem.

R. pro Dominica. Seraphim clamabant
alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus
Dominus Deus exercituum: et plena est
omnis terra gloria eius. V. Tres sunt, qui
testimonium dant in celo, Pater, Verbum
et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt.
* Sanctus. V. gloria. et plena. Ma. 6. 1. Joan. 5.

R. infra hebdomadam. Finem loquendi
pariter omnes audiamus: * Deum time, et
mandata eius observa; hoc est enim omnis
homo. V. Finis precepti est charitas de corde
puro, et conscientia bona, et fide non ficta.

Deum. V. gloria. & Deum. Eule. 12. j. Tim. j.

Sequentia sancti Evangelii secundum
Lucam. cap. 10.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis:
caeli oculi qui vident, quo vos videtis.
Sicut enim vobis, quod multi prophetae et
reges voluerunt videre quo vos videtis, et
non viderunt; et audire quo auditis, et non
audierunt. Et ecce quidam legis peritus
erexit lentans illum, et dicens: Magister,
quid faciundo vitam aeternam possidebo? At
ille dixit ad eum: ni lege quid scriptum est,
comodo legis? Ille respondens dixit: Diliges
dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et
ex tota anima tua, et ex omnibus viribus
tuis, et ex omni mente tua; et proximum
tuum sicut te ipsum. Dixitque illi: recte
respondisti; hoc fac et viues. Ille autem
volens iustificare seipsum, dixit ad Iesum:
quis est meus proximus? Suscipiens
Iesus dixit: Homo quidam descen-
dit ab Ierusalem in Iericho, et incidit
a latronibus, qui etiam depoliaverunt
eum, et plagis inpositis abierunt, semivivus
relictus. Audivit autem, ut sacerdos quidam
descenderet eadem via; et viso illo proterivit.
Similiter et Levita, cum esset secus locum
videret eum, pertransiit. Samaritanus
autem quidam iter faciens, venit secus eum;
videns eum misericordia motus est. Et
propinquans alligavit vulnera eius, infun-
dit oleum et vinum; et imponens illum
in iumentum suum, duxit in stabulum.
Cura eius egit. Et altera die protulit
duos denarios, et dedit stabulario, et ait:
Cura eius habe. Et quodcumque superero-
veris, ego cum rediero reddam tibi.
Quis horum trium videbitur tibi proximus?

fuisset illi, qui incidit in latrones? ab ille
dixit: qui fecit misericordiam in illum.
Et ait illi Iesus: vade, et tu fac similiter.

Ad Benedict. ant. Magister, quid faciendo
vitam eternam possidebo? ab ille dixit
ad eum: in lege quid scriptum est? & qui
respondens dixit: Diliges Dominum Deum
tuum. Luc. 10.

Ad Magnif. ant. Diliges Dominum Deum
tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima
tua, et ex omnibus viribus, et ex omni
mente tua; et proximum tuum sicut
te ipsum: & hoc fac, et viues. Luc. 10.

Tertia II.

Lectio I.

De libro Eclesiastes. cap. 2. 9.

Cum me convertissem ad universa opera,
quo fecerant manus meae, et ad labores,
in quibus frustra sudaveram, vidi in om-
nibus vanitatem et afflictionem animi,
et nihil permanere sub sole. Transivi ad
contemplandam sapientiam, erroresque
et stultitiam: quid est inquam homo, ut sequi
possit regem factorem suum? et vidi quod tan-
tum procederet sapientia stultitiam, quantum
differt lux a tenebris. & omnia tempus habent,
et suis spatiis transeunt universa sub caelo.
quid habet amplius homo de labore suo? vidi
afflictionem, quam dedit Deus filiis homi-
num, ut dispendantur in ea: cuncta fecit
bona in tempore suo, et mundum tradi-
dit disputationi eorum, ut non inveniat
homo opus, quod operatus est Deus ab initio
usque ad finem. 9. Et cognovi, quod non esset
melius, nisi latari, et facere bene in vita sua.
Omnis enim homo, qui comedit et bibit,
et videt bonum de labore suo, hoc donum

ei est. Iudicii quod omnia opera, quae fecit
 Deus, perseverent in perpetuum: non possumus
 eis quidquam addere, nec auferre,
 nisi fecit Deus, ut timeatur. quod factum
 est, ipsum permanet: quo futura sua, iam
 verunt: et Deus inflavit, quod ab illis. *
 Et sub sole in loco iudicii impietatem, et in
 loco iustitiae iniquitatem. Et dixi in corde
 meo: iustum et impium iudicabit Deus,
 et tempus omnis rei tunc erit. Dixi in corde
 meo de filiis hominum, ut probaret eos
 Deus, et ostenderet, similes esse bestiis. Omnia
 argunt ad unum locum: de terra facta
 sunt, et in terram pariter revertuntur.
 Et ex I. et alt. Dominicae precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Gregorii Episcopi.

l. 4. Dialog. cap. 4.

si liber idcirco eulophaster sive concionator
 dicitur, quia Salomon in eo quasi tumultuantis
 verba suscepit sensum, ut ea per inquisitionem
 alii, quo fortasse per tentationem imperitia
 sentiant. Nam quod sententias quasi per
 inquisitionem movet, quasi tot in se personas
 verborum suscipit. Unde et alia sunt, quo in
 hoc eodem per inquisitionem moventur, atque
 alia quo per rationem satisfaciunt: alia quo ex
 lecti profert animo, atque adhuc huius mundi
 delectationibus dediti: alia vero, in quibus
 quo rationis sunt dispersa, ut animum
 delectatione compescat. Ibi namque ait:
 Et itaque mihi visum est leonum, ut comedat
 carnis et bibat, et fruatur letitia ex labore
 suo. Et longe inferius subiungit: melius
 est ire ad domum luctus, quam ad domum
 vivendi. Si enim leonum est manducare
 carnis et bibere, melius fuisse videbatur ad domum
 vivendi pergere, quam ad domum luctus.

Ex qua re ostenditur, quia illud ex infirmitate
 persona intulit, hoc vero ex rationis defini-
 tione subiunxit. etiam ipsas pro rursus ra-
 tionis causas edisserit, et de domo luctus
 quo fit, utilitas ostendit, dicens: in illa
 enim finis civitatum admonemur ho-
 minum, et vivens cogitat, quid futurus sit.

Feria III.

De libro Eclesiastes. cap. 4. 5.

Custodi pedem tuum ingrediens domum
 Dei, et appropinqua ut audias. Multo
 enim melior est obedientia, quam stulto-
 rum vitium, qui nesciunt quid faciunt
 mali. Ne temere quid loquaris, neque
 cor tuum sit velox ad proferendum ser-
 monem coram Deo: Deus enim in caelo,
 et tu super terram; idcirco sunt pauci sermo-
 nes tui. * Multas curas sequuntur som-
 nia, et in multis sermonibus inveni-
 tur stultitia. Siquid vovisti Deo, ne mo-
 reris reddere; displicet enim ei infidelis
 et frustra promissio: sed quodcumque vo-
 veris redde: multo que melius est non
 vovere, quam post votum promissa non
 reddere. † Ne dederis os tuum, ut pec-
 care facias carnem tuam; neque dicas
 coram angelo: non est providentia; ne
 forte iratus Deus contra sermones tuos,
 dissipet cuncta opera manuum tuarum.
 Ubi multa sunt somnia, plurima sunt
 vanitates, et sermones innumeri: tu
 vero Deum time. Si videris calumnias
 egenorum, et violenta iudicia, et sub-
 verti iustitiam in provincia, non mi-
 reris super hoc negotio: quia excelsus
 excelsior est alius, et super hos quoque
 eminentiores sunt alii, et in super

in universo terro rex imperat, servienti. &
 quid necesse est homini maiora se querere,
 cum ignoret, quid conducat, sibi in vita
 ea, numero dierum peregrinationis
 eius, et tempore quod velut umbra pre-
 rit: aut quis ei poterit indicare, quid
 est eum futurum sub sole sit? Melius
 nomen bonum, quam unguenta pre-
 la; et dies mortis die natiuitatis.
 Ep. ex II. Oct. Dominico procedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Augustini episcopi.

Epist. 45. ed. aut. et in psal. 75.

iam iam uovisti, iam te obstrinxisti,
 quid tibi facere non licet. Brevius quam
 res voti reus, liberum fuit, quo spes infe-
 rior: quamvis non sit gradulanda libertas,
 ea sit, ut non debeat, quodcum lucro red-
 ditur. tunc vero quia tenetur apud Deum
 officio tua, non te ad magnam iniustitiam in-
 tro, sed a magna iniquitate deterrere. Non
 enim talis eris, si non feceris quod uovisti,
 talis mansipes, si nihil tale uovisses: mi-
 ser enim tui spes, non peior. Modo autem
 uovisti, quod absit, miserior si fidem Deo fre-
 ris, quanto beatior si persolveris. Nec
 te uovisse poeniteat, imo gaude, iam tibi
 non licere, quod cum tuo detrimento li-
 cet. aggredere itaque intrepidus, et dicta
 ample factis: ipse te adiuvabit, qui uota tua
 impellit. Felix est necepsitas, que ad meliora
 impellit. (Sed) quia ista tradidimus, forte
 uoleras uovere, et modo non vis uovere:
 sed quid dixerit tibi psalmus, attende; non
 dixit: nolite uovere; sed: uovete et reddite.
 quia audisti: reddite, non vis uovere? Ergo
 uovere uoveras uoleras, et non reddere?
 nunc utrumque fac. Unum filius professione

tua; aliud ex adiutorio Dei perficitur. aspice eum, qui te ducit, et non respicies retro unde te ducit. qui te ducit, ante te ambulat; unde te educit, post te est. ama ducentem, et non te damnantem retro respicientem.

Feria IV.

Lectio I.

De libro Eusebio. cap. 27.

Melius est ire ad domum luctus, quam ad domum convivii: in illa enim finis convivorum admonetur hominum, et vivens cogitat quid futurum sit. Melior est ira risu: quia per tristitiam melius corrigitur animus delinquentis. Cor sapientium ubi tristitia est, et cor stultorum ubi letitia. * Melius est a sapiente corrigi, quam stultorum adulatione decipi: quia sicut sonitus spinarum ardentium sub olla, sic risus stulti: sed et hoc vanitas. Calumniæ conturbat sapientem, et perdet robur cordis illius. Ne sis velox ad irascendum, quia ira in sinu stulti requiescit. Ne dicas: quid putas cause est, quod priora tempora meliora fuere quam nunc sunt: stulta enim est huiusmodi interrogatio. ¶ Considera opera Dei, quod nemo potest corrigere, quem ille despexerit. In die bona fructe bonis, et malam diem præcaue: sicut enim hanc, sic illam fecit Deus, ut non inveniat homo contra Deum iustas querimonia. Hoc quoque vidi in diebus vanitatis meae: iustus perit in iustitia sua, et impius multo vivit tempore in malitia sua. Noli esse iustus multum, neque plus sapias, quam necesse est, ne obstupescas. Ne impie agas multum, et noli esse stultus, ne moriaris in tempore non tuo. * Bonum est te sustentare iustum, sed ab illo ne subtrahas manum tuam: quia qui timet Deum,

aliquid negligit. Non est enim homo iustus
in terra, qui faciat bonum, et non peccet.
De cunctis sermonibus, qui dicuntur, ne
commodes cor tuum: ne forte audias
sermonem tuum maledicentem tibi. Scilicet
nimis conscientia tua, quia et tu crebro
male dixisti aliis.

Ex III. Noct. Dominico procedentis.

Lectio II.

De expositione sancti Hieronymi Presbyteri.
comment. in h. l.

in quem rigidum est lumen ad omnia fra-
um peccata conspexeris; ut nec in sermone
evangelii, nec propter naturalem interdum
iracundiam moranti, det veniam, hunc scito
lucius iustum esse, quam iustum est. Cum enim
salvator precipiat, dicens: nolite iudicare,
et non iudicemini; et nullus sit absque peccato,
et si unius quidem diei fuerit vita eius:
humana iustitia est, fragilitatis conditio-
is hominum non ignosceas. (Tu autem)
ac quo precepta sunt, et sapientis auxilio
infortatus, vel ad bona, vel ad mala pro-
era cor tuum, et non cures, quid de te
loquantur inimici, qualis foris opinio sit.
non modo enim prudentis viri est, mur-
murantem famulum non audire, nec
curiosam aurem apponere, quid de se loqua-
tur absente; si enim hoc fecerit, semper in tri-
bulatione erit, et ad mutationem verbi
auidia commovebitur: sic et sapientis
omnis est, sapientiam proximam sequi, et
eos non considerare rumores. Sed et alio
exemplo docet, penitus non curandum
in isto homini, quid homines loquantur,
dicens: quomodo novit conscientia tua,
quod tu de multis locutus es, et sepe
aliis detraxisti: sic et aliis debes ignos-
cere detraxentibus. Et simul docet, non

facile indicandum, et habentem trabem in
oculo, de festuca alterius non loquendum.

Feria V.

Lectio I.

De libro Eclesiastes. cap. 8. g.

Qui custodit preceptum, non experietur
quidquam mali. Tempus et responsum
cor sapientis intelligit. Omnia negotia
tempus est et opportunitas, et multa ho-
minis afflictio: quia ignorat preterita,
et futura nullo scire potest nuntio. et non
est in hominis potestate prohibere spiritum,
nec habet potestatem in die mortis, nec
sinitur quiescere ingruente bello, neque
salvabit impietas impium. * Vidi im-
pios sepultos, qui etiam cum adhuc vive-
rent, in loco sancto erant, et laudabantur
in civitate quasi iustorum operum, sed
hoc vanitas est. Et enim quia non profertur
cuncto contra malos sententia, absque timore
ullo filii hominum perpetrant mala. At
tamen peccator ex eo quod cunctis facit ma-
lum, et per patientiam sustentatur, ego
cognovi, quod erit bonum timentibus Deum,
qui verentur faciem eius. g. Non sit bonum
impio, nec prolongentur dies eius: sed quasi
umbra transeant, qui non timeant faciem
Domini. Est et alia vanitas, quae fit super
terram: sunt iusti, quibus mala proveni-
unt, quasi opera egerint impiorum: et
sunt impii, qui ita securi sunt, quasi iusto-
rum facta habeant: sed et hoc vanissimum
iudico. * Et apposui cor meum, ut scirem
sapientiam: et intellexi, quod omnium
operum Dei nullam possit homo invenire
rationem, eorum quo fiunt sub sole: et

quanto plus laboraverit ad quod eundem,
tanto minus inveniat: etiam si dixerit sa-
tis se nosse, non poterit reperire.

Ex I. et sol. Dominico precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

l. 20. de Civ. Dei cap. 2.

his etiam rebus, in quibus non apparet di-
vina iustitia, salutaris est divina doctrina.
Scimus enim, quo iudicio Dei bonus ille sit
super, malus ille sit dives: et cetera huius-
modi. (Si enim) non nisi mali adipiscerentur
ambrosia bona ista atque terrena, nec nisi
in talia paterentur mala, propter hoc referri
iudicium iustum Dei, vel etiam benignum;
et qui non erant aspecturi bona aeterna, quo-
rum beatos, temporalibus vel deciperentur
pro malitia sua, vel pro Dei miseri-
cordia consolarentur bonis: et qui non erant
aspuri aeterna tormenta, temporalibus vel
rebus quibuscumque et quantulis cumque
malis affligerentur, vel propter imple-
tos virtutes exercerentur malis. Et tunc
vero quando non solum in malo sunt boni,
sed in bono mali, quod videtur iniustum: ve-
rum etiam plerumque et malis mala eve-
niunt, et bonis bona proveniunt: magis in-
credibilia sunt iudicia Dei, et investigabiles
sunt illius. Quamvis ergo nesciamus, quo iudicio
ista vel faciat, vel fieri sinat, apud quem sum-
ma virtus est, et summa sapientia, summaque
iustitia, nulla infirmitas, nulla temeritas, nulla
iniquitas: salubriter tamen discimus non
conspicere seu bona seu mala, quo vide-
mus esse bonis malisque communia; et illa
non querere, quo bonorum, atque illa mala
maxime fugere, quo propria sunt malorum.
In vero ad illud iudicium Dei venerimus,
non solum quo cumque iudicabuntur, ve-
rum etiam quo cumque ab initio iudicata,
et quo cumque usque ad illud tempus adhuc

inducenda sunt, apparebuntque in iustissimis.

Jeria VI.

Lectio I.

De libro Eclesiaste . cap. 10. 11.

Qui fodit foveam, incidet in eam; et qui dissipat sepem, mordebit eum coluber. Qui transfert lapides, affligetur in eis: et qui scindit ligna, vulnerebitur ab eis. Si mordeat serpens in silentio, nihil eo minus habet, qui occulte detrahit. Verba oris sapientis gratia; et labia insipientis precipitabunt eum: initium verborum eius stultitia, et novissimum oris illius error pessimus. * Nolle panem tuum super transeuntes aquas: quia post tempora multa invenies illum. Da partem septem nec non et octo: quia ignoras, quid futurum sit mali super terram. Si repleta fuerint nubes, imbrem super terram effundent. Si ceciderit lignum ad austrum aut ad aquilonem, in quocumque loco ceciderit, ibi erit. ¶ Qui observat ventum, non seminat: et qui considerat nubes, numquam metet. quomodo ignoras, quo sit via spiritus, et qua ratione compingantur opera in ventre pregnantis; si nescis opera Dei, qui fabricator est omnium. Mane semina semen tuum, et vespere ne ceperit manus tua: quia nescis, quid magis oriatur, hoc aut illud; et si utrumque simul, melius erit. * Si annis multis vixerit homo; et in his omnibus letatus fuerit, meminisse debet tenebrosi temporis et dierum multorum: quicum venerint, vanitatis arguentur preterita. Letare ergo iuvenis in adolescentia tua, et in bono sit cor tuum in diebus iuventutis tuae, et ambula in viis cordis tui, et in intuitu oculorum tuorum: et scito, quod pro

nibus adducet se Deus in iudicium. aufe-
ra a corne tuo, et amove malitiam a carne
: adolescentia enim et voluptas vana sunt.
Ex II. Oct. Dominica procedentis.

Lectio II.

De sermone sancti Gregorii bap.

l. 4. dial. cap. 11.

ipsum est (in Eusebio): letare invenis
adolescentia tua; et paulo post subditur:
lescentia enim et voluptas vana sunt.
Dum hoc postmodum vanum esse vider-
et, quod prius admonere videbatur, pa-
ter indicat, quia illa quasi ex desiderio car-
ni verba intulit; hoc vero ex iudicii veri-
tate subiunxit. Sicut ergo letari debere
enem in adolescentia sua quasi ex deli-
atione carnalium proponit, et tamen
modum per definitionem sententia
lescentiam et voluptatem vana esse re-
quit: ita etiam concionator noster, velut
mente infirmantium, humane suspi-
ris sententiam proponit, dum dicit:
us interitus est, hominis et iumentorum,
eque utriusque conditio. qui tamen
definitione rationis suam postmodum
sententiam profert, dicens: quid habet am-
us sapiens a stulto, et quid pauper, nisi
pergat illuc, ubi est vita? qui igitur
ait: nihil habet homo iumentis amplius;
le rursum definivit, quia habet aliquid
rius non solum amplius a iumento,
velum ab homine stulto, videlicet ut
rgat illuc ubi est vita. Quibus verbis pri-
am indicat, quia hic hominum vita
n est, quam esse alibi testatur. Habet
go hoc homo amplius iumentis, quia illa
est mortem non vivunt, hic vero tunc
ivere inchoat, cum per mortem carnis hanc

Prop. De Temp. 41.
P. D.

321.

visibilem vitam consummat. In utraque
(igitur) tam dispari sententia demonstratur,
quia concionatores verax et illud ex tentatione
carnali intulit, et hoc postmodum ex spiritali
veritate definivit.

Sabbato.

Lectio I.

De libro Ecclesiastes. cap. 12.

Momenta Creatoris tui in diebus iuventu-
tis tue, antequam veniat tempus afflictio-
nis, et appropinquent anni, de quibus dicas:
non mihi placent: antequam tenebrescat
sol, et lumen, et luna et stella, et revertan-
tur nubes post pluviam: quando commove-
buntur custodes domus, et mutabunt viri
fortissimi, et otiose erunt molentes in mi-
nuto numero, et tenebrescent videntes per
foramina: et claudent ostia in platea, in
humilitate vocis molentis, et confurgent
ad vocem volucris, et obscurdescent omnes
filie carminis. * Excelsa quoque timebunt
et formidabunt in via, florebunt amygdalus,
impinguabitur locusta, et dissipabitur
capparis: quoniam ibi homo in domum
sterilitatis suae, et circuibunt in platea
plangentes. antequam rumpatur funi-
culus argenteus, et recurrat villa aurea,
et conteratur hydria super fontem, et con-
fringatur rota super cisternam, et revertatur
pulsis in terram suam, unde erat, et spiritus
redeat ad Deum, qui dedit illum. ¶ Vanitas
vanitatum, dixit Ecclesiastes, et omnia va-
nitas. Cumque esset sapientissimus Ecle-
siastes, docuit populum, et enarrauit quo
fuerat: et investigans composuit parabo-
las multas. quae sunt verba utilia, et
conscripsit sermones rectissimos et veritate
plenos. Verba sapientium sicut strimuli, et

quasi clavi in aethum defixi, quo per ma-
 gistorum consilium data sunt a pastore
 no. * His amplius fili mi ne requiras.
 sciendi plures libros nullus est finis:
 sequensque meditatio carnis afflictio est.
 nem loquendi pariter omnes audiamus.
 um time, et mandata eius observa: hoc est
 im omnis homo: et cuncta que fiunt,
 Quod Deus in iudicium pro omni errato,
 ce bonum sine malum illud sit.
 ex III. et ad. Dominico precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

l. 20. De civit. cap. 2.

Comon sapientissimus rex Israel, librum,
 si vocatur Ecclesiastes, sic exorsus est: va-
 nas vanitatum, et omnia vanitas.
 cum ex hac sententia conduceret cetera,
 commemorans erumnas erroresque vito-
 rios, et vanescentes in brevia temporum
 spurs, ubi nihil solidum, nihil stabile
 vincitur: in ea rerum vanitate sub sole
 eud etiam deplorat quodam modo, quod
 odunus tamen incurfus incurrat omni-
 us, utique in hac vita, quo sub sole agitur;
 quificans videlicet ea mala, que bonis et
 alis videmus esse communia. Dicit etiam
 eud, quod et boni patiantur mala, tam-
 eam mali sint; et mali tamquam boni
 adipiscantur bona. In hac vanitate, cui
 eantum satis visum est, inlimando, et hor-
 rum librum vir sapientissimus deputa-
 h, non utique ob aliud, nisi ut eam vitam
 sideremus, que vanitatem non habet sub
 e sole, sed veritatem sub illo, qui fecit hunc
 lem: in hac ergo vanitate numquid nisi
 esto Dei rectoque iudicio similis eidem va-
 nati factus vanesceret homo? In diebus
 men vanitatis sue interest plurimum,

utrum resistat, an obtemperet veritati, et
 utrum sit expertus vero pietatis, an particeps:
 non propter vitia huius vel bona adquirenda,
 vel mala vitanda vanescendo transeuntia:
 sed propter futurum iudicium, per quod erunt
 et bonis bona, et malis mala, sine fine man-
 sura. Denique iste sapiens hunc librum
 sui conclusit, ut diceret: Deum time, et man-
 data eius custodi: quia hoc est omnis homo.
 quid brevius, verius, salubrius dici potuit?
 quicumque enim est, hoc est, custos ulique
 mandatorum Dei: quoniam quia hoc non
 est, nihil est. Non enim ad veritatis imaginem
 reformatur, remaneus in similitudine va-
 nitatis.

Ad vesperas Duplex.

Ad Magnif. ant. Per sapientiam sanctifuit, &
 quicumque placuerunt tibi, Domine, a prin-
 cipio. Sap. 9.

Oratio Sac. Leon.

Omnipotens sempiternae Deus, da nobis fi-
 dei, spei et charitatis augmentum: Aut
 mereamur assequi, quod promittis; fac nos
 amare, quod praecipis. Per Dominum.

Dominica XIII. post Pentecosten.

Duplex maius. 12. lect.

In I. nocturno.

Lectio I.

Incipit liber Sapientie. cap. 1.

Diligite iustitiam, qui iudicatis terram.
 Sentite de Domino in bonitate, et in sim-
 plicitate cordis querite illum: quoniam
 invenitur ab his, qui non tentant illum:
 apparet autem eis, qui fidem habent in il-
 lum. Perversae enim cogitationes separant
 a Deo: probata autem virtus corrumpit sapien-
 tes; quoniam in malevolam animam
 non introibit sapientia, nec habitabit
 in corpore subdito peccatis.

Tac cum seruo tuo Domine secundum
 misericordiam tuam, et iustificationes tuas
 ne me: * Da mihi intellectum, ut sciam
 testimonia tua. V. Sensum tuum quis
 scit, nisi tu dederis sapientiam. * Da. Cf. 118.

2.9.

Lectio II.

Spiritus enim sanctus discipline effugiet
 illum, et auferet se a cogitationibus, que
 in fine intellectus, et corripitur a super-
 ueniente iniquitate. Benignus est enim
 spiritus sapientie, et non liberabit maledi-
 cina a labiis suis: quoniam renum illius
 Deus est Deus, et cordis illius scrutator est
 eius, et lingue eius auditor. quoniam
 spiritus Domini replevit orbem terrarum;
 hoc quod continet omnia, scientiam ha-
 bet et uocis.

Sapientia ubi inuenitur, et quis est locus
 intelligentie? Deus intelligit, uiam eius,
 et dixit homini: * ecce timor Domini ipsa
 est sapientia; et recedere a malo, intelli-
 gentia. V. Fons sapientie uerbum Dei
 in excelsis, et ingressus illius mandata et lo-
 ca: plenitudo sapientie est timere Deum.
Eccl. 1. 28. Eccl. 1. 1.

Lectio III.

Propter hoc qui loquitur iniqua, non po-
 test latere, nec proteriet illum corripiens
 iudicium. In cogitationibus enim impii
 interrogatio erit: sermonem autem illius
 auditio ad Deum ueniet, ad correptionem
 iniquitatum illius. quoniam auris Zeli
 audit omnia, et tumultus murmuratio-
 num non abscondetur. Custodite ergo uos
 a murmuratione, que nihil prodest, et a
 abstractione parate lingue, quoniam ser-
 mo obscurus in uacuum non ibit, os autem,
 quod mentitur, occidit animam.

R. Abyssum et cor hominis inuestigavit
 Deus: non preterit illum omnis cogita-
 tus, & et non abscondit se ab eo ullus
 sermo. V. qui loquitur iniqua, non
 potest latere, nec preteriet illum con-
 spiciens iudicium. & non abscondit. Ecl. 42.

Sap. i. Lectio IV.

Nolite zelare mortem in errore vite
 vestre, neque adquiratis perditionem in
 operibus manuum vestrarum. quoniam
 Deus mortem non fecit, nec letatur in
 perditione visorum. Creavit enim, ut sepent
 omnia, et sanabiles fecit nationes orbis
 terrarum: et non est in illis medicamen-
 tum exterminii, nec inferorum regnum
 in terra. Gustitia enim perpetua est et
 immortalis. Impii autem manibus et ver-
 bis auerserunt illam: et estimantes illam
 amicam, defllexerunt, et prorsiones posue-
 runt ad illam: quoniam digni sunt, qui sint
 ex parte illius.

R. Nominis quidquam debeatis, nisi ut in-
 vicem diligatis: qui enim diligit proximum,
 legem implevit; & plenitudo legis est di-
 lectio. V. Cura disciplina dilectio est; et
 dilectio custodia legum illius est. & plenitudo.
 V. Gloria. & plenitudo. Rom. 13. Sap. 6.

In II. Nocturno.

Lectio V.

Sermo sancti Augustini episcopi.

Enarr. 2. in psal. 51. n. 5.

Abraham ex fide iustificatus est: sed si fidem
 opera non proceperunt, tamen secunda sunt.
 Numquid enim fides tua sterilis erit? Si steri-
 lis non es, sterilis non est et ipsa. Tene ergo
 fidem operaturus. Sed dicit: non hoc ait
 apostolus Paulus. Immo hoc ait Paulus apo-
 stolus: fides, inquit, que per dilectionem

De virtutibus theolog.

operatur. Et alio loco: plenitudo ergo legis
 caritas. Et alio loco: omnis enim lex in uno
 sermone impletur, in eo quod scriptum est:
 Diliges proximum tuum tanquam te ipsum.
 De, si non vult te operari, qui dicit: non ad-
 uerabis, non homicidium facies, non con-
 pices, et si quod est aliud mandatum, in
 sermone recapitulatur: Diliges proximum
 tuum tanquam te ipsum: dilectio proximi
 alium non operatur: plenitudo autem legis
 caritas. Numquid caritas permittit ali-
 quid mali te facere ei, quem diligis?

Ego sapientia habito in consilio, et eru-
 ditus inter sum cogitationibus: et ego diligen-
 ter me diligo, et qui mane vigilant ad me,
 ueniant me. U. qui habet mandata mea
 seruat ea, ille est qui diligit me: qui autem
 diligit me, et ego diligam eum. * ego. Proo. 8.
ca. 14.

Lectio VI.

Id forte tantum modo mali nihil facis, non
 iam aliquid boni. Ergone caritas permittit
 te non proflare, quidquid potes, ei quem
 diligis? et omne illa est caritas, quae orat etiam
 pro inimicis? ~~Nepe si fides sine~~ Ergo deserit
 inimicum, qui bene optat inimico? ~~Nepe si~~
 fides sine dilectione fit, sine opere erit. Ne
 tamen multa cogites de opere fidei, adde illi
 et dilectionem, et noli cogitare, quid
 ereris. Ipsa dilectio vacare non potest. quid
 enim de quoquam homine etiam male opera-
 ri, nisi amor? Da mihi vacantem amorem,
 nihil operantem. Flagitia, adulteria, fa-
 uora, homicidia, luxurias omnes, nonne
 non operatur? Burga ergo amorem tu-
 um: aquam fluentem in cloacam conuer-
 tit hortum: quales in petrus habebat ad mun-
 dum, tales habeat ad artificem mundi.
 In Christo Iesu sunt omnes thesauri

Sapientia et scientia absconditi: & quia in ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter. v. Sapientia condor est lucis aeterno, et speculum sine macula Dei maiestatis, et imago bonitatis illius. & quia. Colof. 2. Sap. 7.

Lectio VII.

Vum vobis dicitur, nihil amebis? absit. Pigri, mortui, detestandi, miseri eritis, si nihil amebis. Amate, sed quid amebis videte. Amor Dei, amor proximi charitas dicitur: amor mundi, amor huius seculi cupiditas dicitur. Cupiditas regnabit, charitas excidetur. Ipsa enim charitas bene operantis dat ei spem bonae conscientiae. Spem enim gerit bona conscientia: quomodo mala conscientia tota in desperatione est, sic bona conscientia tota in spe. Et sunt tria haec, de quibus dicit apostolus: fides, spes, charitas. Et alio loco ipsa tria, sed pro spe bonam conscientiam profuit: finis enim precepti est, dixit. Quid est finis precepti? quo perficiuntur precepta, non quo consumantur. Finis, inquit, precepti est charitas de corde puro, et conscientia bona, et fide non ficta.

R. Sapientiam sine fitione didici: & infinitus enim thesaurus est hominibus: quo qui usi sunt, participes facti sunt amicitiae Dei. v. Sapientiam et disciplinam qui abicit, infelix est: neminem enim diligit Deus, nisi eum, qui cum sapientia inhabitat. & infinitus. Sap. 7. et 8.

Lectio VIII.

Pro spe bonam conscientiam profuit: ille enim sperat, qui bonam conscientiam gerit. quem vero pangit mala conscientia retrahit

a spe, et non sibi sperat nisi damnationem.
 Ergo peret regnum, habeat bonam con-
 scientiam; et ubi habeat bonam conscientiam,
 dabit et operetur. quod credit, fidei est: quod
 cretur, charitatis est. Illo ergo loco a fide
 ait apostolus, fides, spes, charitas: alio loco
 ipsa charitate cepit, charitas de corde puro,
 conscientia bona et fide non ficta. Illo do-
 ctra medio cepimus, ab ipsa conscientia et
 qui vult, inquam, habere bonam spem,
 habeat bonam conscientiam: ut autem
 habeat bonam conscientiam, credat et ope-
 tur. a medio inus ad initium et finem:
 dabit et operetur. quod credit, fidei est: quod
 cretur, charitatis est.

Super salutem et speciem dilexi sapientiam,
 proposui pro luce habere illam: * quo-
 am inextinguibile est lumen illius. V.
 lux vera, que illuminat omnem ho-
 ientem venientem in hunc mundum. *
 oniam. V. gloria. * quo niam. Sap. 7. Joan. 1.

In III. nocturno.

Lectio IX.

De epistola secunda beati Pauli apostoli
 ad Timotheum. cap. 5.

re autem scito, quod in novissimis diebus
 stabunt tempora periculosa: erunt ho-
 mines se ipsos amantes, cupidi, elati, superbi,
 contumaces, patribus non obediens,
 ingrati, secessu, sine affectione sine pace,
 inimicatores, incontinentes, immites,
 neque benignitate: proditores, protervi,
 invidi, et voluptatum amatores ma-
 gis quam Dei: habentes speciem quidem
 pietatis, virtutem autem eius abnegantes.
 Spiritus sanctus disciplina effugiet
 a cordibus, et auferet se a cogitationibus,

que sunt sine intellectu. V. Non permanebit spiritus meus in homine in eternum, quia caro est. * et. Sap. j. Gen. 6.

Lectio X.

Et hos devota: ex his enim sunt, qui penetrant domos, et captivas ducunt mulierculas oneratas pecunias, quod ducuntur variis desiderijs: semper discentes, et nunquam ad scientiam veritatis pervenientes. quem admodum autem Jannes et Mambres resistunt Moysi: ita et hi resistunt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem, sed ultra non proficere: in sapientia enim eorum manifesta est omnibus, sicut et illorum fuit.

R. Sapientia clamitat: usquequo parvuli diligitis infantiam, et stultici ea, que sibi sunt noxia cupiunt: * et imprudentes odibunt scientiam? V. Vanifunt omnes homines, in quibus non subest Scientia Dei. * et. Prov. j. Sap. 12.

Lectio XI.

Tu autem aspexitur es meam doctrinam, institutionem, propositum, fidem, longanimitatem, dilectionem, patientiam, persecutiones, passiones: qualia mihi facta sunt Antiochia, Iconii et Lystris. quales persecutiones sustinui, et ex omnibus percipuit me Dominus. Et omnes, qui pie volunt vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur. Mali autem homines et seductores proficere in peccatis, errantes et in errorem mittentes.

R. Scio, quia non habitat in me, hoc est, in carne mea bonum: * nam velle adiacet mihi, perficere autem non invenio. V. Ut scivi, quoniam aliter non possem ope

contineas, nisi Deus del, adu Dominum et
precaus sum illum. * nam. Rom. 7. Sap. 8.

Lectio XII.

Tu vero permane in iis, quae didicisti, et cre-
de sunt tibi: sciens a quo didiceris: Quia
in infantia sacras litteras nosti, quae te
sunt instruere ad salutem per fidem,
et est in Christo Jesu. Omnis scriptura divi-
tus inspirata utilis est ad docendum, ad
arguendum, ad corripiendum, ad erudien-
dum in iustitia: ut perfectus sit homo Dei,
omne opus bonum instructus.

pro Dominica. Seraphim clamabant
ter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus
minus Deus exercituum: * plena est om-
nis terra gloria eius. V. Tres sunt, qui
testimonium dant in caelo, Pater, Verbum,
Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt.
Sanctus. V. gloria. * plena. Isa. 6. 1. Joan. 5.

infra hebdomadam. Sapientia in se per-
ans omnia innovat, et per nationes
et animas sanctas se haus fert. * amicos
ei et prophetas constituit; neminem enim
eligit Deus, nisi qui cum sapientia inhabi-
t. V. Melior est sapientia cunctis pretio-
sioribus, et omne desiderabile ei non potest
comparari. * amicos. V. gloria. * amicos.
p. 7. Prov. 8.

Sequentia sancti Evangelii
secundum Lucam. cap. 17.

in illo tempore: Dum ierit Jesus in Ierusalem,
transibat per mediam Samariam et gali-
liam. Et cum ingrederetur quoddam ca-
strum, occurrerunt ei decem viri leprosi:
et steterunt a longe, et levaverunt vocem
dicentes: Jesu proceptor, miserere nostri.
Et cum vidisset, dixit: Ite ostendite vos sacer-

colibus. Et factum est, dum irent, mundati sunt. Unus autem ex illis, cui vidit, quia mundatus est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, et cecidit in faciem ante pedes eius gratias agens: et hic erat Samaritanus. Respondens autem Jesus dixit: nonne decem mundati sunt? Et novem ubi sunt? Non est inventus, qui rediret, et daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi: surge, vade, quia fides tua te salvum fecit.

Ad Bened. ant. Steterunt a longe leprosi, et levaverunt vocem, dicentes: Jesu proceptor, miserere nostri. Luc. 17.

Ad Magnif. ant. Regressus est unus, cum magna voce magnificans Deum, et ait illi Jesus: surge, vade, quia fides tua te salvum fecit. Luc. 17.

Feria II.

Lectio I.

De libro Sapientie. cap. 5.

Stabunt iusti in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum. Videantest habebuntur timore horribili, et mirabuntur in subitatione imperato salutis, dicentes intra se, poenitentiam agentes, et pro angustia spiritus gementes: hi sunt, quos habuimus aliquando in derisum, et in similitudinem improperii. Et nos insensati vitam illorum estimabamus insaniam, et finem illorum sine honore: eum quomodo computati sunt inter filios Dei, et inter sanctos fors illorum est. Ergo erravimus a via veritatis, et iustitiae lumen non luxit nobis, et sol intelligentie non est ortus nobis. Lapsi sumus in via iniquitatis et perditionis, et ambulavimus vias difficiles: viam autem Domini

ignoravimus. *g.* Quis nobis profuit superbia?
 aut divitiarum iactantia quid contulit no-
 bis? Transierunt omnia illa tamquam um-
 bra, et tamquam nuntius percurrentis, et
 tamquam navis, quo pertransit fluctuantem
 quam: cuius, cum proterierit, non est ve-
 stigium invenire, neque semitam carina-
 riorum in fluctibus. Sic et nos nati continuo
 estivimus esse: et virtutibus quidem nullum
 ignum voluimus ostendere: in magligni-
 tate autem nostra consumpti sumus. Talia
 vixerunt in inferno hi, qui peccaverunt. &
 accipiet armaturam Zelus (Domini) et
 armabit creaturam ad ultionem inimico-
 rum. *g.* Induct pro thorace iustitiam, et acci-
 piet pro galea iudicium certum. Sumet
 etiam in ex pugnabile equitatem. acuet
 etiam duram iram in lanceam, et pugna-
 bit cum illo orbis terrarum contra iniquos.
Ex I. et II. Dominico precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 22. De verb. psal. 67.

Quid faciemus, fratres, nisi ut, dum tempus
 est, vitam mutemus, et facta nostra, si
 mala sunt, corrigamus? Propterea se-
 dex venturum minatur, ut non inveniat
 nos puniat, cum venerit. Et totum, quod
 volumus, tribulationes in hac vita, flagel-
 lum Dei est corrigere volentis, ne damnet
 in fine. Quasi dura sunt, molesta sunt,
 horrent quando narrantur, quo quisque
 gravia valde patitur in hac vita: in com-
 paratione autem aeterni ignis non parva,
 et nulla sunt. Omnia ista, fratres, quo
 in hac vita infliguntur a Domino, ad-
 monitiones sunt et stimuli correctionis
 ostro. Venit autem ignis aeternus, de

que dicitur illis, qui ad sinistram confite-
 endi sunt: ille in ignem eternum, qui
 paratus est diabolo et angelis eius. Tunc
 acturi sunt quidam poenitentiam. Nam
 Scriptum est in libro Sapientie: dicant
 intra se poenitentiam agentes, et pro an-
 gustia spiritus gementes: quid nobis profuit
 superbia, et quid divitiarum iactantia
 contulit nobis? Transierunt omnia illa
 tanquam umbra. Erunt enim ibi poeni-
 tentia, sed infructuosa: erit ibi poenitentia,
 sed dolorem habens, medicinam non ha-
 bens. Nunco est fructuosa poenitentia,
 quando correctio libera. Poeniteat te ad
 vocem Scripturae. Nam ad vocem profatis
 iudicis sine causa poenitebit te. Tunc iam
 ille sententiam diciturus est: et non erit
 quod reprehendas, quando sententiam dicitu-
 rus est. Non enim vacillante sententiam.

Feria III.

Lectio I.

De libro Sapientie. cap. 6.

Melior est sapientia quam vires: et via
 prudens quam fortis. Audite ergo reges, et
 intelligite, discite iudices finium terre.
 Præbeate aures vos, qui continetis multitu-
 dines, et placetis vobis in turbis nationum:
 quoniam data est a Domino potestas vobis,
 et virtus ab altissimo, qui interrogabit
 opera vestra, et cogitationes scrutabitur. &
 Quoniam cum essetis ministri regni il-
 lius, non recte iudicastis, nec custodistis
 legem iustitie, neque secundum volunta-
 tem Dei ambulastis. Horrende et cito ap-
 parebit vobis: quoniam iudicium durissi-
 mum his, qui profuerunt, fiet. Ex quo enim
 conceditur misericordia: potentes autem
 potenter tormenta patientur. ¶ Non

vim subtrahet personam cuiusquam Deus,
 ac verebitur magnitudinem cuiusquam:
 nomiam pusillum et magnum ipse fecit,
 laqualiter cura est illi de omnibus. For-
 tioribus autem fortior instat cruciatis.
 Duo ergo reges sunt hi sermones mei, ut
 scitis sapientiam, et non excidatis. *
 qui enim custodierint iustitiam, iustifi-
 cabuntur: et qui didicerint ista, invenient
 ad respondeant. Concupiscite ergo sermones
 eos, diligite illos, et habebitis discipli-
 nam. Clara est, et quae nunquam marcescat
 sapientia, et facile videtur ab his, qui dili-
 gentiam, et inveniuntur ab his, qui qua-
 erunt illam.

Sp. ex II. nocturno Dom. praecedentis.

Leitio II.

Sermo sancti Gregorii Papae.

libr. 24. moral. cap. 28.

i profundi, se circumspiciant, ut sibi et
 aliis vivant: ut bonum, quod faciunt,
 intra finem mentis abscondant, et ta-
 cen ex eo ad proedum sequentium ex-
 empla recte operationis impariant.
 Subditorum animadvertentes culpas
 erigant, nec tamen per vim eiusdem
 animadversionis inhumescant: ut quodam-
 niter correpto tolerant, nec tamen dis-
 solino vincula eadem lenitate dissolvant.
 quodam tolerando dissimulant, nec ta-
 men ea crescere dissimulando permittant.
 laudiosa sunt ista, et nisi divina gratia
 aucta, ad custodiendum difficilia. Recte
 de adventu districti iudicis per sapien-
 tiam librum dicitur: horrende et cito appa-
 bit, quoniam iudicium durissimum
 est, qui profundi, fiet. Unde magno ore
 erandum est, ut qui regendis hominibus
 referunt, apud se intra secretarium mentis

in cathedra profideat humilitatis. Cumque iudicanti ei a ceteris foris assistitur, vigilantibus oculis incessanter aspiciat, cui quandoque iudici ipse de his iudicandis assistat: ut quanto nunc ante eum, quem non videt, sollicitius trepidat, tanto eum cum viderit, securior cernat. Bene ergo, qui ad satis faciendum districto iudicio deservit, tantum modo anima forsate vix sufficit, quia tot regendis subditis preest, reddendo apud eum rationis tempore, ut ita dicam, tot solus animas habet.

Feria IV.

Lectio I.

De libro sapientie. cap. 8. g.

Ut sciri, quoniam aliter non potest esse continens, nisi Deus det, et hoc ipsum erat sapientie, scire cuius esset hoc donum: ad Dominum, et deprecatus sum illum, et dixi ex totis precordiis meis: Deus patrum meorum et Domine misericordis, qui fecisti omnia verbo tuo, et sapientia tua constituisti hominem, ut dominaretur creatura, que a te facta est, ut disponat orbem terrarum in equitate et iustitia, et in directione cordis iudicium iudicet. Da mihi sedium tuarum a sinistra sapientiam, et noli me reprobare a pueris tuis: quoniam servus tuus sum ego, et filius ancille tue, homo infirmus et exigui temporis, et minor ad intellectum iudicii et legum. Etiam et si quis erit consummatus inter filios hominum, si ab illo absuerit sapientia tua, in nihilum comparabitur. Tecum sapientia tua, que novit opera tua, que et adfuit tunc, cum orbem terrarum faceres: et sciebat, quid esset placitum oculis tuis, et quid directum

in preceptis suis. g. et Nihil illam de caelis
 melius tuis, et a sede magnitudinis tuo, ut
 eam sit et labore, ut sciam quid accipiam
 apud te: scide enim illa omnia et intelligit,
 deducet me in operibus meis sobrie et casto-
 ritate in sua potentia: et erunt accepta ope-
 mea. Quis enim hominum poterit scire
 consilium Dei, aut quis poterit cogitare quid
 sit Deus? * Cogitationes enim mortalium
 mudo, et in ceteris providentia nostro. Corpus
 in, quod corrumpitur, aggravat animam,
 terrena inhabitatio deprimit sensum mul-
 cogitantem. Et difficile est estimamus quo
 terra sunt: et quo in prospectu sunt, in ve-
 mus cum labore. Quo autem in caelis
 et quis investigabilis?

Ex III. et Oct. Dominico precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

l. 19. de civ. cap. 4.

receptio veritatis in hac carne qualis aut
 antea est, quando, sicut legimus in oerai
 bro sapientie corpus corruptibile aggra-
 vatum animam, et deprimit terrena inhabi-
 tio sensum multa cogitantem? quippe
 ro vel actionis appetitus nonne ipse est,
 rogeruntur etiam infanorum illi mis-
 tiles motus, et facta quo horremus, quan-
 pervertitur sensus, ratioque sopitur?
 ro ipsa virtus quid hui agit, nisi perpe-
 a bella cum vitiis; nec exterioribus,
 interioribus; nec alienis, sed plane
 stis et propriis; maxime temperantia,
 ea carnales frenantur libidines, ne in-
 roque flagitia mentem consentientiam
 ahant? et neque enim nullum est vitium,
 m, sicut dicit apostolus, caro concupiscit
 versus spiritum: cui vitio contraria vir-
 s est, cum, sicut idem dicit, spiritus

concupiscit adversus carnem; hoc enim, in-
 quit, invicem adversantur, ut non ea, quo
 vultis, faciatis. Quid autem facere volumus,
 cum perfici volumus finem summi boni,
 nisi ut caro adversus spiritum non concu-
 piscat, nec sit in nobis hoc vitium, contra
 quod spiritus concupiscat? quod in hac vita,
 quamvis velimus, quoniam facere non
 valeamus, id factum in adiutorio Dei fa-
 ciamus, ne carni concupiscenti adversus
 spiritum spiritu succum beate cedamus,
 et ad perpetrandum peccatum nostra con-
 sensione pertrahamur. Absit ergo, ut
 quamdiu in hoc bello intestino sumus,
 iam nos beatitudinem, ad quam vincendo
 volumus pervenire, adoptos esse credamus.
 Et quis est usque adeo sapiens, ut contra
 libidines nullum habeant omnino con-
 flitum?

Feria V.

Lectio I.

De libro Sapientie. cap. ii.

Cum tentati sunt (filii Israel) et quidem
 cum misericordia disciplinam accipientes,
 Scierunt, quem ad modum cum ira iudicati
 impii tormenta paterentur. Hos quidem
 tamquam pater moneas probasti, illos
 autem tamquam durus rex interrogans
 condemnasti. Absentes enim et presentes si-
 militer torquebantur. & Duplex enim illos
 auererat tedium et gemitus, cum memoria
 preteritorum. Cum enim audient, per sua tor-
 menta bene secum agi, commemorati sunt
 Dominum, admirantes in finem exitus, quem
 enim in expositione prava proicidum deri-
 serunt, in finem eventus mirati sunt,
 non similiter iusti filiales. q. Bro cogi-
 tationibus autem insensatis iniquita-
 tis illorum, quod quidam errantes cole-
 bant multos serpentes, et bestias supervacuas,

remissi illis multitudinem multorum
 animalium in vindictam: ut scirent, quia
 per que peccat quis, per hoc et torquetur. Sed
 sine his uno spiritu poterant, occidi per-
 cussionem patri ab ipsis factis suis, et dif-
 fusi per spiritum virtutis suae, sed omnia
 in mensura et numero et pondere dispo-
 nisti. * Misericors omnium, quia omnia
 videt, et dissimulas peccata hominum prop-
 ter poenitentiam. Diligis enim omnia que
 sunt, et nihil odisti eorum que fecisti: nec
 enim odieris aliquid consilivisti aut fecisti.
 ut modo autem propter aliquid permanere,
 nisi in voluisses? aut quodam te vocabunt
 in opet, conservare? dicitis autem
 omnibus, quia tu a sumus Domine, qui
 mas animas.

Ep. ex L. Oct. Dominico precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Gregorii bapo.

hom. 34. in Evang.

ensemus, si possumus, dispensationem
 sperno pietatis. Sanctibus, si ceciderint,
 vindetur poenam; lapsis vero, ut surgere
 optant, promittit misericordiam. Ilos
 recte, ne presumant in bonis: istos refocet
 desperent in malis. Justus es, iram per-
 mesce, ne corruas: peccator es, profume
 misericordia, ut surgas. Eue autem iam
 ipsi sumus, stare nequaquam valuimus,
 in pravis nostris desideris iacemus. Sed qui
 es condidit rectos, adhuc expectat et pro-
 cal, ut surgamus. Sinum suae pietatis a-
 rit, nosque ad se recipere per poenitentiam
 ait. Sed poenitentiam agere digne non
 possumus, nisi modum quoque eiusdem poe-
 nitentiae cognoscamus. Poenitentiam quippe
 esse, et perpetrata mala plangere, et
 angenda non perpetrare. etiam quae sic alia

deplorat, ut tamen alia committat, adhuc
 poenitentiam agere aut dissimulat, aut igno-
 rat. quid enim prodest, si peccata quis luxuria
 defleat, et tamen adhuc avaritia estibus an-
 helat? aut quid prodest, si ira culpam quis lu-
 geat, et tamen adhuc invidia facibus labescat?
 Sed minus est valde quod dicimus. etiam cogi-
 tandum summopere est, ut qui se illicita
 meminuit commisisse, a quibusdam etiam
 licitis studeat abstinere: quatenus per hoc
 conditori suo satis faciat, ut qui commisit,
 prohibita, sibi melius abscondere debeat
 esse concepta: et se reprehendat in minimis,
 quise meminuit in maximis deliquisse.

Feria VI.

Lectio I.

De libro Sapientie. cap. 12.

O quam bonus et suavis est Domine spiri-
 tus tuus in omnibus! Ideoque eos, qui ex-
 errant, partibus corripis: et de quibus pec-
 cant, admones et alloqueris, ut relicta ma-
 licia credant in te Domine. Illos enim an-
 tiquos inhabitatores terre sancte tue, quos
 exhorruisti, quoniam odibilia opera tibi
 faciebant, per medicamina et sacrificia
 iniusta, perdere voluisti per manus paren-
 tum nostrorum, ut dignam perciperent
 peregrinationem puerorum Dei, que tibi
 omnium charior est terra. * Sed et his tam-
 quam hominibus peperisti, et misisti ante
 cespites exercitus tui vespas, ut illos paula-
 tim exterminarent. Non quia impotens
 eras in bello subicere impios iustis, aut be-
 nignis levis, aut verbis dure simul exterminare:
 sed partibus iudicans dabas locum poeniten-
 tiæ, non ignorans, quoniam nequam est
 natio eorum, et naturalis malitia ipsorum,
 et quoniam non poterat mutari cogitatio
 illorum in perpetuum. g. Semen enim erat
 maledictum ab initio: nec timens aliquem

veniam dabis peccatis illorum. quis enim
 dicit tibi: quid fecisti? aut quis stabilit contra
 iudicium tuum? aut quis in conspectu tuo ve-
 nit vindex iniquorum hominum? aut quis
 tibi impusabilis, si perierint nationes, quas tu
 fecisti? et non enim est alius Deus, quam tu, cui
 cura est de omnibus, ut ostendas, quoniam non
 iniuste iudicas iudicium. * Cum ergo sis
 iustus, iuste omnia disponis: ipsum quoque,
 qui non debet puniri, condemnare, exterum
 estimas a tua virtute. Virtus enim tua iusti-
 tia initium est: et ob hoc, quod omnium
 dominus es, omnium te parere facis. Virtu-
 tem enim ostendis tu, qui non crederis esse in
 virtute consummatus, et horum, qui te
 reserunt, audaciam traducis.

Ex II. oct. dominice precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Augustini episcopi.

Conarrat. in psal. 102. n. 16.

quid tam longanimum, quid tam multum
 misericordia? Peccatur et vivitur: auc-
 unt peccata, augetur vita: blasphematur
 Deus, quotidie, et facit solem suum oriri
 per bonos et malos. Vocat undique ad cor-
 rectionem, vocat undique ad poenitentiam;
 vocat beneficiis creaturo, vocat in periculis
 impus vivendi; vocat per lectorem, vocat
 et tractatorem, vocat per intimam cogita-
 tionem; vocat per flagellum correctionis,
 vocat per misericordiam consolationis. Sed
 serua, ne longanimitate misericordie Dei ma-
 culando, tu tibi thesaurizes, quod ait apo-
 tolus, an divitias benignitatis et longani-
 mitatis eius contemnis, ignorans quia pa-
 tencia Dei ad poenitentiam te adducit? Ergo
 Deus longanimitate sua ad poenitentiam
 adducit: tu autem cum quotidie vivis, fini-
 er hodie nunc dies, et si ero et crastino die:

Et subito venit ira eius. Frater! non tardes
 converti ad Dominum. Sunt enim, qui pra-
 parant conversionem et differunt, et fit in
 illis vox corvina: cras, cras. Corvus de arua
 nupus non est reversus. Non querit Deus
 dilationem in voce corvina, sed confessionem
 in gemitu columbino. Misa columba
 reversa est. quamdiu cras, cras? observa
 ultimum cras, quia ignoras quod sit ul-
 timum cras; sufficiat quod vixisti usque ad
 hodiernum peccator. Audisti, saepe soles au-
 dire, audisti et hodie: quam quotidie audis,
 tam quotidie non corrigeris.

Sabbato.

Lectio I.

De libro Sapientie. cap. 12. vs.

Tu autem dominator virtutibus cum tran-
 quillitate iudicas, et cum magna reveren-
 tia disponis nos: subest enim tibi, cum volue-
 ris, populus. Docuisti autem populum tuum
 per talia opera, quoniam oportet iustum
 esse et humanum, et bono spei fecisti filios
 tuos: quoniam iudicans das locum in pecca-
 tis poenitentiae. Si enim inimicos servo-
 rum tuorum et debitos morti cum tanta
 cruciasti attentione, das tempus ad locum,
 per quo possent mutari a malitia: cum quan-
 ta diligentia iudicasti filios tuos, quorum
 parentibus iuramenta et conventiones de-
 disti bonarum promissionum? cum ergo das
 nobis disciplinam, inimicos nostros multi-
 pliciter flagellas, ut bonitatem tuam cogite-
 mus iudicantes: et cum de nobis iudicatur,
 speremus misericordiam tuam. ¶ unde
 et illis, qui in vita sua in sensate et iniuste
 vixerunt, per hoc, quo coluerunt, dedisti
 summa tormenta. qui autem ludibris et
 increpationibus non sunt correcti, dignum

dei iudicium experti sunt. In quibus enim
 peccatores indignabantur, per hoc, quos pu-
 labant deos, in ipsis cum exterminarentur
 videntes, illum, quem olim negabant se
 nosse, verum Deum agnoverunt: propter
 quod et finis condemnationis eorum venit
 super illos. * Tu autem Deus noster, suavis
 et verus es, patiens, et in misericordia dis-
 ponens omnia. Et enim si peccaverimus,
 tui sumus, scientes magnitudinem tuam:
 et si non peccaverimus, scimus quoniam
 apud te sumus computati. et ope enim te
 consummata iustitia est: et scire iustitiam
 et virtutem tuam, radix est immortalitatis.
 Et Ep. ex III. vobis. Dominica procedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

l. de fide et opp. c. 22.

Nequaquam mens in cauta fallatur, ut
 existimet Deum cognovisse, si cum fide
 cordis, hoc est, sine bonis operibus confi-
 datur, more demonum: et ideo se iam non
 abitet ad vitam eternam esse venturam.
 Sed (enim) prodest, in Deum recta fide credere,
 cum colere, Deum nosse, ut et bene vivendi
 in illo sit nobis auxilium; et si peccaverimus,
 in illo indulgentiam mereamus: non in
 illis, quo odit, perseverantes, sed ab eis recu-
 dentes, eique dicentes: Ego dixi, Domine mi-
 serere mei, sana animam meam, quoniam
 peccavi tibi; quod non habent cui dicant,
 si non in eum credunt; et frustra dicunt,
 si cum tam longe ab illo sint, a gratia Ne-
 catoris alieni sunt. Hinc illa verba sunt in
 libro Sapientie, quae nescio quomodo intel-
 ligi perniciosa securitas: et si peccaverimus,
 tui sumus; quoniam scilicet bonum et

magnam Dominum habemus, qui et
 velit atque populi poenitentium peccata
 sanare, non qui minime audeat perma-
 nentes in malignitate disperdere. Denique
 cum dixisset: tui sumus; addidit: scientes
 potentiam tuam: utique potentiam, cui
 se subtrahere nequeat aut occultare pecca-
 tor. Ideoque seculus adiunxit: non peccabi-
 mus autem, scientes quoniam tui sumus
 deputati. Quis enim dignae cogitationis habita-
 tionem apud Deum, in qua omnes prodesti-
 natione sunt deputati, qui se cum non pro-
 positum vocati sunt, non erit turpiter vivere,
 ut tali habitationi congruat?

Ad Vesperas Duplex.

Ad Magnif. ant. Doctrinam sapientiae
 et disciplina scripsit Iesus filius Sirach:
 * beatus qui in istis versatur bonis, si
 enim hoc fecerit, ad omnia valebit. Ecli. 50.

Oratio Saur. Gelas.

Custodi, Domine, quae sumus, Ecclesiam
 tuam propitiatione perpetua. et quia
 sine te labitur humana mortalitas, tuus
 semper auxiliis et abstrahatur a noxiis,
 et ad salutaria dirigatur. Per Dominum.

Dominica XIV. post Pentecostem.

Duplex maius. 12. lect.

In I. Nocturno.

Lectio I.

Incipit liber Ecclesiastici. cap. i.
 Omnis sapientia a Domino Deo est, et cum
 illo fuit semper et est ante eum. Arcem
 maris, et pluviam guttas, et dies seculi quis
 dinumeravit? altitudinem caeli, et lati-
 tudinem terra, et profundum abyssi quis

Dimensiones est? Sapienciam Dei proceden-
tem omnia quis investigavit? Prior om-
nium creata est Sapiencia, et intellectus
prudens ab eis. Fons Sapiencie verbum
Dei in excelsis, et ingressus illius mandata
aeterna. Radix Sapiencie cui revelata est,
et astutias illius quis agnovit? Disciplina
Sapiencie cui revelata est et manifestata?
A multiplicationem ingressus illius quis
intellexit?

1. Sapiencia ubi invenitur? et ubi est
eius intelligentia? et ecce timor Domini
ipsa est Sapiencia, et recedere a malo in-
telligentia. Ps. Quam magnus, qui inve-
nit Sapienciam et scientiam! sed non est
operimentum Domini. et ecce. Job. 28.
li. 28.

Lectio II.

Timor Domini delectabit cor, et dabit
spem et gaudium, et longitudinem
vitarum. Timenti Dominum bene erit
in extremis, et in die defunctionis suae
medietur. Dilectio Dei honorabilis sa-
piencia. quibus autem apparuerit in
visu diligunt eam in visione, et in agni-
tione magnarum suarum. In timore
Sapiencie timor Domini, et cum fide-
lis in vulva concreat: cum elatis
eminis graditur, et cum iustis, et fide-
libus agnoscitur. Timor Domini scientia
eligiositas. Religiositas custodiet et
aspirabit cor, in candidatem atque
audium dabit.

1. Beatus homo, cui donatum est
habere timorem Dei: et timor Dei initium
dilectionis eius, fidei autem initium

ad glutinandum est ei. V. Timor non est
in charitate: sed perfecta charitas foras
mittit timorem. & timor Dei. Ecli. 25. Iohan.

Lectio III.

Radix sapientie est timere Dominum, et
rami ~~excelsi~~ illius longo vi. In thesauris
sapientie intellectus, et scientie religi-
tas, execratio autem peccatoribus sapien-
tia. Timor Domini expellit peccatum:
nam qui sine timore est, non poterit iusti-
ficari; iracundia enim animositas il-
lius, subversio illius est. usque in tempus
iustinebit patiens, et postea reddet in-
cunditatis. Bonus sensus usque in tempus
abscondet verba illius, et labia multorum
enarrabunt sensum illius. In thesauris
sapientie significatio disciplina: execra-
tio autem peccatori cultura Dei.

Q. Quis est homo, qui timet Dominum?
Legem statuit ei in via, quam elegit: ani-
ma eius in bonis demorabitur: & firma-
mentum est Dominus timentibus eum.

V. Mundemus nos ab omni iniquitatem
carnis et spiritus; perficientes sancti-
ficationem in timore Dei. & firmamentum.

Ps. 24. 2. Cor. 7.

Lectio IV.

Fili concupiscens sapientiam, conserva
iustitiam, et Deus probabit illam tibi.
Sapientia enim et disciplina timor Do-
mini: et quod bene placitum est illi, fides
et mansuetudo, et adimplebit thesauros
illius. Ne sis incredibilis timori Domini;
et ne acsparis ad illum duplici corde. Ne
fueris hypocrita in conspectu hominum,

et non scandalizetis in labiis suis. attende
 in illis, ne forte cadas, et adducas animo
 me in honorationem; et revelet Deus ab-
 onsa tua, et in medio synagoga elidat te.
 inoniam accepisti maligne ad Dominum,
 et cor tuum plenum est dolo et fallacia.
 Injustitio Domini recte laudificantes
 erda: * timor Domini sanctus, permanens
 in seculum seculi. V. Per misericordiam
 et fidem purgantur peccata: per timorem
 vitam declinat omnis a malo. * timor.
 * gloria. * timor. Ps. 18. Prov. 15.

In II. nocturno.

Lectio V.

Sermo sancti Augustini Episcopi.
 epist. 120. c. 4.

iustitia, que vivit in se ipsa, procul dubio
 vive est, atque incommutabiliter vivit.
 cum autem hoc cum sit in se ipsa vita, etiam
 obis sit vita, cum eius efficiamur utcumque
 participes: ita cum in se ipsa sit iustitia, etiam
 obis sit iustitia, cum ei coherendo iuste vi-
 imus; et tanto magis minusve iusti su-
 mus, quanto magis illi minusve coheremus.
 unde scriptum est de unigenito Filio Dei, cum
 et utique Patris sapientia atque iustitia,
 et semper in se ipso sit, quod factus sit nobis
 deo sapientia et iustitia. Est plane ille
 summus Deus vera iustitia, vel ille verus
 summa iustitia, quam profecto esurire
 et finire, ea nostra est in hac peregrinatione
 iustitia.
 Sapientia filius suis vitam inspirat,
 et suscipit inquirentes se, et preibit in
 via iustitie: * qui tenuerint illam, vitam
 ereditabunt. V. Initium viae bonae facere

iustitiam: accepta est autem apud Deum
magis, quam immolare hostias. * qui.
Euli. 4. Prov. 16.

Lectio VI.

Serm. 189. De verb. apost.

Amanda est iustitia, et in hac iustitia aman-
da gradus sunt proficientium. Brevius est,
ut amori iustitiae non proponantur om-
nia quae delectant. ipse est primus gradus.
quid est, quod dixi? ut inter omnia quae
delectant, plus te delectet ipsa iustitia:
non ut alia non delectent, sed plus ipsa de-
lectet. Delectant enim quodam natura-
liter infirmitatem nostram, ut cibus
et potus delectant esurientes atque sitien-
tes: ut nos delectat haec lux, quae de caelo
funditur sole exorto. Haec licita: sed delectant
etiam illicita. Iustitia si delectet, ut vin-
cat etiam licitas delectationes; tunc de-
lectationi, quae licite delectaris, propone
iustitiam. Mentem vestram delectet in-
visibilis, pulchra, casta, sancta, canora,
dulcis iustitia, ut non ad eam timore
cogi mini. Si enim ad eam timore cogi-
mini, nondum delectat.

R. Spera in Domino et fac bonitatem: *
Delectare in Domino, et dabit tibi petitiō-
nes cordis tui. V. Salus animo in sancti-
tate iustitiae: et non oblectamentum
super cordis gaudium. * delectare. Ps. 36.
Euli. 30.

Lectio VII.

Peccare non debes, non timore poenae,
sed amore iustitiae. quando peccabatis,
delectabamini in peccatis vestris. Timor
adducebat vos ad peccandum, non iustitias

249.
cuius? Respondetis, suavis. ad peccatum suavis adducit, et ad iustitiam timor impingit? Probate vos, inspicite vos. amate iustitiam, quomodo amastis iniquitatem. Digna est iustitia, que a vobis impetret, et exhibeat illi, quod exhibuistis iniquitati. apponere iustitiam et iniquitatem. Tantum ne digna est iustitia, quantum digna fuit iniquitas? Si amanda est ista, quomodo amata est illa? absit ut sic; sed et animam vel sic! Ergo plus? plus omnino. in iniquitate secutus es voluptatem: pro iustitia tolera dolorem. Jam tibi dicitur: cui me vis? contemne quidquid aliud delectabatur, contemne pro me.

Sapienter cor et intelligibile abstinebit a peccatis: * et in operibus iustitie suebus habebit. Ps. Qui vult vitam diligere, a diis videre bonos, declinet a malo, et faciat bonum. * et in. Ecli. 5. j. vtr. 5.

Lectio VIII.

cu contempsisti, parum est, ut contemnas, quidquid te delectabat: contemne quidquid delectabatur, contemne carceres, contemne vincula, contemne equuleum, contemne ornamenta, contemne mortem. Hoc vicisti, et invenisti. Invenimus forsitan aliquos, qui proponunt iustitie delectationem voluptatibus et delectationi corporis sui. qui autem pro illa poenas, dolores mortemque contemnat, putas est aliquis in vobis? haec cogitemus, quod profiteri non audeamus. quid cogitamus? ubi cogitamus? Millia et Martyrum adiacent oculis nostris, nisi veri amatores perfectique iustitie. O mare, so ire, o sibi perire, o ad Deum pervenire! Si armandus est amator invisibilis

pulchritudinis! Hoc quod loquor, magnum est,
 Summum est, perfectum est, optimum est.
 Non habetis? Petite et accipietis.

R. Concupiscens sapientiam, serua iusti-
 tiam, et Deus probebit illam tibi: & sapi-
 entia et disciplina timor Domini. V.
 In timore Dei fit tibi gloria tua, et in sensu
 fit tibi cogitatus Dei: et omnis enarratio
 tua in preceptis altissimi. & sapientia.
Ps. gloria. & sapientia. Ecli. j. et g.

In III. nocturno.

Lectio IX.

Incipit epistola catholica beati
 Jacobi apostoli. cap. j. 2.

Jacobus Dei et Domini nostri Jesu Christi
 seruus, duodecim tribubus, que sunt in
 dispersione salutem. Fratres mei, nolite
 in personarum acceptione habere fidem
 Domini nostri Jesu Christi gloria. Ete-
 nim si introierit in conventum vestrum
 vir aureum anulum habens in veste can-
 dida, introierit autem et pauper sordido
 habitu, et intendatis in eum, qui indutus
 est veste proclara, et dixeritis ei: tu sede hic
 bene; pauperi autem dicatis: tu sta illic,
 aut sede sub scabello pedum meorum; non
 ne iudicatis apud vos met ipsos, et facti
 estis iudices cogitationum iniquarum?

R. Altiore te ne quesieris, et fortiora
 te ne scrutatus fueris; & sed quo precepit
 tibi Deus, illa cogita semper. V. Sicut
 qui mel multum comedit, non est ei
 bonum; sic qui scrutator est maiestatis,
 opprimetur a gloria. & Sed. Ecli. D.

Prov. 25.

Lectio X.

si legem perficitis regalem secundum
scripturas: diliges proximum tuum sicut
teipsum; benefacitis: si autem personas
recipitis, peccatum operamini, redarguti
a lege quasi transgressores. quicumque
autem totam legem servaverit, offendet
autem in uno, factus est omnium reus.
qui enim dixit: non moechaberis, dixit
et: non occides. quod si non moechaberis,
occides autem, factus es transgressor legis.
si loquimini, et si facite, sicut per
legem libertatis incipientes iudicari.
iudicium enim sine misericordia illi,
qui non fecit misericordiam: superex-
cellat autem misericordia iudicium.

¶ Homo homini reservat iram, et a
Deo querit medelam? & in hominem
inimicum sibi non habet misericordiam,
et de peccatis suis deprecatur? ¶ Si vos
non dimiseritis, nec pater vester, qui in
elis est, dimittet vobis peccata vestra.
in. Gal. 28. Marc. ij.

Lectio XI.

Quid proderit fratres mei, si fidem quis
sibi se habere, opera autem non habeat?
num quid poterit fides salvare eum? Si
autem frater et soror nudi sint, et indi-
cant vicium quotidiano, dicat autem aliquis
et vobis illis: ille in pace, calefacimini et
alutramini; non sederitis autem eis,
ne necessaria sunt corpori, quid proderit?
si et fides, si non habeat opera, mortua
est in semetipso. Sed dicit quis: tu fidem
habes, et ego opera habeo; ostende mihi
fidem tuam sine operibus, et ego ostendam
tibi ex operibus fidem meam. Tu credis,
inoniam unus est Deus: bene facis:

et demones credunt, et contremiscunt.

R. Bonum facientes non deficiamus:
tempore enim suo metemus non deficientes:
& ergo dum tempus habemus, operemur
bonum. V. Operamini opus vestrum
ante tempus: et dabit vobis mercedem
vestram in tempore suo. & ergo. Gal. 6.
Euli. 31. Leitio XII.

Vis autem scire o homo inanis, quoniam
fides sine operibus mortua est? abra-
ham pater noster, nonne ex operibus iu-
ustificatus est, offerens Isaac filium suum
super altare? Vides, quoniam fides co-
operabatur operibus illius, et ex operibus
fides consummata est? Et suppleta est
Scriptura dicens: credidit Abraham Deo,
et reputatum est illi ad iustitiam, et amicus
Dei appellatus est. Videtis, quoniam ex ope-
ribus iustificatur homo, et non ex fide
tantum? Similiter et Rahab meretrice
nonne ex operibus iustificata est, suscipiens
nuntios, et alia via eiciens? Sicut enim
corpus sine spiritu mortuum est, ita et
fides sine operibus mortua est.

R. pro Dominica. Seraphim clamabant
aether ad aetherum: & sanctus, sanctus, sanctus
Dominus Deus exercituum: & plena est
omnis terra gloria eius. V. Tres sunt, qui
testimonium dant in caelo, Pater, Verbum,
et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt.
& sanctus & gloria & plena. Ps. 113. Joan. 8.

R. Intra hebdomadam. Qui metuitis Domi-
num, diligite illum, et illuminabuntur
corda vestra: respicite nationes hominum,
et scitote: & quia nullus speravit in Domino,
et confusus est. V. Accedite ad eum, et illumi-
nabitur, et vestro non confundetur. & quia.
V. gloria & quia. Euli. 2. Ps. 33.

Sequentia sancti Evangelii secundum
Matthaeum. cap. 6.

Propri. de Temp. 115.

B. C.

353.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis:
Nemo potest duobus dominis servire:
aut enim unum odio habebit, et alterum
diliget; aut unum sustinebit, et alterum
contemnet. et non potestis Deo servire et
mammonae. Ideo dico vobis: ne solliciti
sitis animo vestro, quid manducetis, neque
corpore vestro, quid induamini. et nonne
anima plus est quam esca, et corpus plus
quam vestimentum? Respiciite volatilia
caeli, quoniam non serunt, neque metunt,
et tamen congregant in horrea: et pater
caelestis pascit illa. et nonne vos magis
valuris estis illis? quis autem vestrum
vigilans potest adiciere ad staturam suam
cubitum unum? Et de vestimento quid
solliciti estis? considerate lilia agri, quo-
modo crescunt: non laborant, neque nunt.
Pater autem vobis: quoniam nec Salomon
in omni gloria sua cooperatus est sicca-
tum ex istis. Si autem foenum agri,
quod hodie est, et cras in cubitum mit-
tur, Deus sic vestit; quanto magis vos
in die fidei? Nolite ergo solliciti esse
viventes: quid manducabimus, aut quid
bibemus, aut quo operiemur? Haec enim
omnia gentes inquirunt. Scit enim Pa-
ter vester, quia his omnibus indigetis.
Quaerite ergo primum regnum Dei, et
iustitiam eius: et haec omnia adicientur
vobis.

Bened. ant. Nolite solliciti esse dicen-
tes: quid manducabimus, aut quid bibe-
mus, aut quo operiemur? Scit enim
Pater vester, quia his omnibus indige-
tis. Matth. 6.

Ad Magnif. ant. quorite primum reg-
num Dei: et iustitiam eius: & et hoc om-
nia adiucentur vobis. Matth. 6.

Feria II.

Lectio I.

De libro Eclesiastici. cap. 2.

Fili auctens ad servitutem Dei, sta in
iustitia et timore, et prepara animam
tuam ad tentationem. Deprime cor tuum,
et sustine: inclina aurem tuam, et susci-
pe verba intellectus: et ne festines in
tempore obductionis. Sustine sustentatio-
nes Dei: coniungere Deo et sustine, ut
crescat in novissimo vita tua. & Omne,
quod tibi applicatum fuerit accipe: et
in dolore sustine, et in humilitate tua
patientiam habe: quoniam in igne pro-
batur aurum, et argentum: homines
vero receptibiles in camino humiliati-
onis. Crede Deo, et recuperabis te: et
dirige viam tuam, et spera in illum. Ser-
va timorem illius, et in illo veterasce.
et Metuentes Dominum sustine te miseri-
cordiam eius, et non defleatis ab illo,
ne cadatis. Qui timebis Dominum, credite
illi, et non evacuabitur merces vestra.

9. Qui timebis Dominum, sperate in il-
lum, et in oblatione veniet vobis miseri-
cordia. quis permansit in mandatis
eius, et derelictus est? aut quis invocavit
eum, et desperxit illum? quoniam pius
et misericors est Deus, et remittet in die
tribulationis peccata: et protector est om-
nibus exquirentibus se in veritate. Vo
Duplici corde et labiis scelestis, et mani-
bus malefacientibus, et peccatori terram
ingredienti duabus viis. & Vo dispolutis
corde, qui non credunt Deo, et ideo non
protegentur ab eo. Vo his, qui perdidierunt

incontinentiam, et qui dereliquerunt vias
rectas, et diverterunt in vias pravas. Et
quid facient, cum inspicere ceperit Dominus?
Qui timent Dominum, custodiant mandata
illius, et patientiam habebunt usque ad
inspectionem illius, dicentes: si poeniten-
tiam non egerimus, incidemus in manus
Domini, et non in manus hominum. Se-
cundum enim magnitudinem ipsius, sic
et misericordia illius cum ipso est.

Ex I. et VII. Dominice precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Tract. 7. in Joan.

Murus est Deus adversus omnes impetus,
et adversus omnes insidias inimici.
Nolite timere: nec tentat (Diabolus),
nisi permissus fuerit: constat illum
nihil facere, nisi permissus fuerit aut
ipso. Mittitur tamquam angelus
salus a potestate dominante: permit-
tur, quando aliquid petit. Et hoc, fra-
tres non fit, nisi ut probeatur iusti, pu-
niantur iniusti. Quid ergo times? am-
ala in Domino Deo tuo: certus esto,
vult te non vult pati, non patieris: quod
permiserit pati, flagellum corrigentis
et non poena damnantis. Ad heredita-
m sempiternam erudimur, et flagel-
ri dedignamur? Hanc possidebimus,
et erudiri non debemus? Sufferamus
ergo eruditionem patris. et vult Deus,
quid nobis expediat: id agamus tantum,
ut cor nostrum sanum sit a peccatis:
quando forte flagellamur in corpore,
spiritum deprecemur. Rogavit cum Pau-
lo, ut auferret ab eo scimitram car-
nis, et noluit auferre. et sum quid

pertrahatus est, et nunquam contristatus
 dixit se desertum? Magis se dixit, non desertum,
 quia non ablatum est, quod volebat auferri,
 ut illa infirmitas sanaretur. Hoc enim
 invenit in voce medici, sufficit tibi gratia
 mea; nam virtus in infirmitate perfi-
 citur. Unde ergo scis, quod non vult te sa-
 nare Deus? adhuc expedit tibi flagellari.
 Unde scis, quia pulvis est, quod faciat medicus,
 agens ferrum per pulvra? et nonne novit
 modum, quid faciat, quousque faciat? Cru-
 delis, qui non audit clamantem, an potius
 misericors, qui vulnus persequitur, ut
 sanat agrum? Hoc fratres mei, ideo
 dixi, ne quis querat aliquid preter au-
 xilium Dei.

Feria III.

Lectio I.

De libro Ecclesiastici. cap. 3.

Fili in mansuetudine opera tua perfice,
 et super hominum gloriam diligereis. quanto
 magnus es, humiliata te in omnibus, et
 coram Deo invenies gratiam: quoniam
 magna potentia Dei solius, et ab humili-
 bus honoratur. altiora te ne quaesieris,
 et fortiora te ne scrutatus fueris: sed quae
 precepit tibi Deus, illa cogita semper, et in
 pluribus operibus eius ne fueris curiosus.
 et non est tibi necessarium, ea quae abscondita
 sunt, videre oculis tuis. * In supervacuis
 rebus noli scrutari multipliciter, et in
 pluribus operibus eius non eris curiosus.
 Plurima enim super sensum hominum
 ostensa sunt tibi. ostultos quoque supplantat
 vel suspicio illorum. Cor durum habebit
 male in novissimo: et qui amat periculum
 in illo peribit. ¶ Cor ingrediens duas vias
 non habebit succum, et pravus corde in
 illis scandali dabitur. Cor nequam gravabitur

in doloribus, et peccata adiuuet ad peccan-
 dum. Synagoga superborum non erit sani-
 tas: frutex enim peccati radicabitur in illis,
 et non intelligetur. Cor sapientis intelli-
 gitur in sapientia, et auris bona audiet cum
 omni concupiscentia sapientiam. Sapiens
 est et intelligibile abstinebit se a peccatis:
 et in operibus iustitia suaeque habebit.
 Ignem ardentem exstinguit aqua, et ele-
 mosyna respicit peccatis: et Deus prosector
 est eius, qui reddit gratiam: meminit eius
 in posterum, et in tempore casus sui inve-
 niens firmamentum.

Ex II. et Oct. Dominicae precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 34. in Genes.

Numquam super proximum extollamur,
 numquam de nobis sublimia sentiamus:
 et modestia conspiciui cedamus aliis, et
 inferiores haberi conemur tam verbis quam
 operibus: nec umquam eis, qui nobis iniu-
 riam intulerunt, aduersemur, etiam si
 multis nostris affecti fuerint beneficiis;
 hoc est enim optima philosophia. et neque
 contumelia affecti feroces simus, etiam si
 inferiores nobis sint, ii qui nobis cum con-
 tendunt: sed mansuetudine et lenitate iram
 comprimamus. et nihil enim illa potentius,
 nihil illa fortius. Quae animam nostram
 in perpetua tranquillitate et quasi in portu
 respicit, et omnis recreationis ac quie-
 tis occasio nobis est. Et propter et Christus
 in illa docens dicebat: Disite a me, quia
 vilis sum et humilis corde: et inuenietis
 quietem animabus vestris. et nihil enim
 animam ita in tranquillitate et quiete
 respicit, ut mansuetudo et modestia.
 Hoc igitur obsecro, ut ante omnia nobis sit

curo, quo modo animam a turbulentia
vindicemus, et in tranquillum statum
educamus, atque ab omni liberemur ama-
ritudine, quo et ipsi multa fruamur quiete,
et iis, qui familiaritatem nobiscum ha-
bent, simus blandi. Hoc enim certissi-
mum signum, quo internoscitur vir ra-
tione privatus, si mansuetus fuerit, si le-
nis, si mitis, si modestus et quietus, si
non quasi servus ducatur et trahatur aut
ab ira, aut ab aliis affectionibus: sed ra-
tione vincat internos illos incompertos
motus, nobilitatemque suam servet, ne
in brutorum ferociam negligentia de-
generet.

Teria IV.

Lectio I.

De libro Eclesiastici. cap. 5.

Noli attendere ad possessiones iniquas
et ne dixeris: est mihi sufficiens vita; nihil
enim proderit in tempore vindictae et obduc-
tionis. et ne sequaris in fortitudine tua con-
cupiscentiam cordis tui. Et ne dixeris: quo-
modo potui? aut quis me subiciet propter
facta mea? Deus enim vindicans vindicabit.
* et ne dixeris: peccavi, et quid mihi accidit
triste? ac si firmus enim est patiens reditor.
De prohibito peccato noli esse sine metu, ne-
que adicias peccatum super peccatum. Et
ne dicas: miseratio Domini magna est, mul-
titudinis peccatorum meorum miserebi-
tur. Misericordia enim est ira ab illo cito
proximant, et in peccatores respicit ira il-
lius. Non tardes converti ad Dominum,
et ne differas de die in diem. Subito enim
veniet ira illius, et in tempore vindictae
disperdet te. 9. Non recules te in omnem
ventum, et non eas in omnem viam:
In enim omnis peccator probatur in duplici
lingua. Esto firmus in via Domini, et in

veritate sensus tui et scientia, et prosequatur
 te verbum pacis et iustitiae. Esto mansue-
 tus ad audiendum verbum, ut intelligas:
 et cum sapientia proferas responsum ve-
 rum. * Si est tibi intellectus, responde
 proximo: sin autem, sit manus tua super
 os tuum, ne capiaris in verbo indiscepli-
 nato, et confundaris. Honor et gloria in
 sermone sensati, lingua vero imprudentis
 lubricatio est ipsius. et non appelleris susurro,
 et lingua tua ne capiaris et confundaris.
 super furem enim est confusio et poenitentia,
 et denotatio pessima super leuinquem:
 susurra tibi autem odium, et inimicitia
 et contumelia. iustifica pusillum et mag-
 num similiter.

Ex III. Noct. Dominico precedentis.

Lesio II.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Enarrat. in ps. 144.

Utrum et desperatio timenda est in peccatis.
 Vide vocem desperantis ad augenda peccata,
 et vide vocem sperantis ad augenda peccata,
 et quomodo utrique voci occurrat providentia
 et misericordia Dei. Audi vocem desperantis:
 iam, inquit, damnandus sum, quare non
 facio quid quid volo? Audi et vocem sperantis:
 misericordia Domini magna est, quando me
 convertero, dimittet mihi omnia: quare
 non facio quid quid volo? Desperat, ut peccet:
 sperat, ut peccet. Utrumque metuendum,
 utrumque periculosum est: ut a despera-
 tione, ut a perversa spe. utrique huius pe-
 riculo et utrique malo quomodo occurrat
 misericordia Dei? Quid dicis tu, qui despe-
 rando volebas peccare? Jam damnandus
 es, quare non facio quid quid volo? Audi
 iustitiam: nolo mortem impij, quantum
 potest revertatur et vivat. Hac voce Dei redun-
 tur ad spem. Sed timendus est alius

laqueus, ne ipsa spe amplius peact. Quid ergo et tu dicebas, qui spe magis peuas? quando me convertero, omnia mihi Deus dimittet, faciam quidquid volo. Audi et tu scripturam: ne tardes converti ad Dominum, neque differas de die in diem: subito enim veniet ira illius, et in tempore vindictae disperdet te. Noli ergo dicere: cras me convertam, cras Deo placebo; et omnia hodierna et hesternae dimittuntur mihi. Verum quidem dicit, quia Deus conversioni tuae indulgentiam promissit: sed dilationi tuae diem crassimum non promissit.

Feria V.

Lectio I.

De libro Ecclesiastici. cap. 10.

Noli facere mala, et non te apprehendant. Discede ab iniquo, et deficient mala abs te. Fili non semines mala in sulcis iniustitiae, et non metes ea in septuplum. et non te iustifices ante Deum, quoniam agnitor cordis ipse est: et pene regem noli velle videri sapiens. et non pecces in multitudinem civitatis, nec te inimicas in populum, neque alliges duplicia peccata, nec enim in uno eris immunis. et noli esse pusillanimitas in animo tuo: exorare, et facere elemosynam ne despicias. et benedicas: in multitudine animo munerum meorum respiciet Deus, et offerente me Deo accipiet, munera mea suscipiet. et non irruas hominem in amaritudine animo: est enim qui humiliat et exaltat, circumspicit Deus. et noli arare mendacium adversus fratrem tuum, neque in amicum similiter facias. g. Memento ire, quoniam non tardabit. Humilia valde spiritum tuum, quoniam vindicta carnis impii, ignis et vermis. In toto corde tuo honora patrem tuum, et genitricem matris tuae ne obliviscaris. et Memento quoniam nisi

per illos natus non fueris: et retribue illis,
 quomodo et illi tibi. In tota anima tua time
 Dominum, et sacerdotes illius sanctifica.
 In omni virtute tua dilige eum, qui te fe-
 cit, et ministros eius ne derelinquas. & bau-
 reri porrige manum tuam, ut percipia-
 tur propitiatio et benedictio tua. Gratia
 tibi in conspectu omnis viventis, et mor-
 tuo non prohibeas gratiam. et non desis pla-
 nantibus in consolatione, et cum lugenti-
 bus ambula. et non te pigeat visitare in-
 firmum: ex his enim in dilectione firma-
 eris. In omnibus operibus tuis memorare
 misericordiam tuam, et in eternum non perabis.
 Ps. ex I. abbat. Dominico precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Bernardi abbalis.

Serm. 12. De Divers.

Uoxima sunt mors, iudicium, gehenna.
 Quid horribilius morte? quid terribilius iu-
 dicio terribilius? nam gehenna nihil potest
 intolerabilius cogitari. quid metuet, si quis
 ista non trepidat, non expavescit, non timore
 nudatur? O homo, si pudorem perdideras ad
 obilem creaturam pertinentem: si dolorem
 non sentiebas afflictionis, quod est etiam car-
 nali: uel timorem non omittas, quoniam
 et est etiam in mentium. Oneramus
 iumentum, et fatigamus in laboribus pluri-
 bus, et non curat, quia asinus est. Asinus in
 nem impellere, si in foveam precipitare
 velit, cauet quantum potest, quia vitam di-
 git, et mortem timet. An non tibi ergo
 istum uidetur, ut qui modo in mentis in-
 sensibilior fueris, post iumenta quoque ipsa
 impellatur abire, et in tormentis positus
 tuum sentiat posteriorem? Time ergo homo,
 quod in morte separandus es a bonis omni-
 bus huius corporis, et tamen dulce carnis et
 uine vinculum amarissimo secundum

est diuortio. Timeo quod in terribili iudicio
 ei proferendus es, in cuius manus horrendum
 est incidere: deo examinante, quem si nihil
 latet, siquidem inuenta fuerit in te iniqui-
 tas, alienandus ab universitate quiescis
 et glorio, et segregandus a numero beatorum.
 Time, quod in gehenna cruciabitur aeternis
 et immensis exponendus es, nisi forte diaboli
 et angelorum eius, in igne aeterno, qui para-
 tus est eise. Huius ergo timor initium sapien-
 tiae dicitur, non pudor, non dolor, quia neu-
 ter eorum sine initiali ad sapientiam, nequa
 tantam habet efficaciam.

Feria VI.

Lectio 1.

De libro Lulestasi. cap. 10.

Omnis iniuria proximi ne memineris, et
 nihil agas in operibus iniurie. Odibilis coram
 Deo est et hominibus superbia, et execrabilis
 omnis iniquitas gentium. Initium sapientiae
 Superbiae hominis, et prostrare a Deo: quo-
 niam ab eo, qui fecit illum, recepit cor eius.
 quoniam initium omnis peccati est super-
 bia; qui tenuerit illam, adimplebitur
 maledictis, et subvertet eum in finem. *
 Propterea ex honoravit Dominus conventus
 malorum, et destruxit eos usque in finem.
 Sedes duorum superbiorum destruxit Deus, et
 sedere fecit milites pro eis. Radices gentium
 superbarum arefecit Deus, et plantavit hu-
 miles ex ipsis gentibus. Terras gentium
 evertit Dominus, et perdidit eas usque ad
 fundamentum. Arefecit ex ipsis, et disperdidit
 eos, et cepere fecit memoriam eorum a terra.
 Memoriam superbiorum perdidit Deus, et reli-
 quit memoriam humilium sensu. ¶ Non
 est creata hominibus superbia; neque ira-
 cundia nationi mulierum. Semen hominum
 honorabitur hoc, quod timeat Deum: semen
 autem hoc ex honorabitur, quod preterit

mandata Domini. In medio fratrum rector
eorum in honore: et qui timent Dominum,
erunt in oculis illius. gloria divitum, hono-
ratorum et pauperum, timor Dei est. et non
despicere hominem iustum pauperem, et non
magnificare virum peccatorem divitem.
Magnus, et iudex, et potens est in honore: et
non est maior illo, qui timet Deum. et ser-
vens se libero servient: et vir prudens et
disciplinatus non murmurabit correptus,
et in seculo non honorabitur. et non ex-
tollere te in faciendo opere tuo, et non contumari in
tempore angustis. Melior est qui operatur
et abundat in omnibus, quam qui gloriatur,
et eget pane. Fili in mansuetudine serva
animam tuam, et da illi honorem secundum
meritum suum. Peccantem in animam
suam quis iustificabit? et quis honorificabit
exhonorantem animam suam?
Ex II. et III. Dominicis procedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Augustini episcopi.

Enarr. 2. in ps. 18.

Delictum magnum arbitror esse superbiam.
quod sitis quam magnum sit hoc delictum,
quod deiecit angelum, quod ex angelo fecit dia-
bolum, et que in eternum interclusit regnum
caelorum? Magnum hoc delictum est, et ca-
usa atque causa omnium delictorum. Scriptum
est enim: initium peccati omnis superbia.
et ne quasi leve aliquid contemnas: initium,
inquit, superbiae hominis apostatare a deo.
Non leve malum est hoc vitium, fratres mei!
initium vitio in his personis, quas videtis am-
bas. Displicet humilitas christiana. Propter
hoc vitium dedignantur colla subdere iugo
christi, obligati arbitrius iugo peccati. et non
minime servire non eis continget: nam ad volun-
tate servire, sed eis expedit servire. et volente

Servire nihil aliud agunt, quam ut bono Do-
 mino non serviant, non ut omnino non
 serviant: quia qui noluerit servire charitati,
 necesse est ut serviat iniquitati. Ab hoc vitio,
 quod est caput omnium vitiorum, quia inde
 cetera vitia nata sunt, facta est apostasia a
 Deo, eunte anima in tenebras, et male utente
 libero arbitrio, peccatis etiam ceteris confe-
 culis: ut et substantiam suam dissiparet
 vivens prodige, et per egestatem fieret
 pastor porcorum, qui erat socius angelorum.
 Propter hoc vitium, propter hoc magnum
 Superbio peccatum, Deus humilis venit. Hoc
 causa hoc peccatum magnum, iste ingens
 morbus animarum omnipotentem me-
 dicum de coelo deduxit, usque ad formam
 servi humiliavit, contumeliosus egit, ligno
 suspendit: ut per salutem tantae medicinae
 curaretur huius tumor. Jam tandem erubescit
 homo ipse superbus, propter quem factus
 est humilis Deus.

Sabbato.

Lectio I.

De libro Eclesiastici. cap. 12.

Qui tetigerit piem, inquinabitur ab ea, et
 qui communicaverit superbo, induet superbiam.
 Pondus super se tollet, qui honestiori se commu-
 nicat. Et ditiori te ne socius fueris. Quid com-
 municabit cacabus ad ollam? quando enim se
 colliserint, confringetur. Divites in veste egit,
 et fremet: pauper autem lesus tacebit. *
 Humiliare Deo, et expecta manus eius. At-
 tende ne seductus in stultitiam humiliaris.
 Advocatus a potentiore discede: ex hoc enim
 magis te advocabit. De improbus sis, ne im-
 pingaris: et ne longe sis ab eo, ne eas in ob-
 litionem. De retineas ex aequo loqui cum
 illo: ne credas multis verbis illius; ex multa
 enim loquela tentabit te, et subridens inter-
 rogabit te de absconditis tuis. ¶ Cave tibi et

Attende diligenter aditui tuo: quoniam cum
 habueris tuam ambulat. Audiens vero ille
 quasi in somnis vide, et vigilabis. Omnia uita
 tua dilige Deum, et inuoca illum in salute
 tua. Omne animal diligit, simile sibi: sicut
 omnis homo proximum sibi. Omnis caro ad
 similem sibi coniungetur, et omnis homo
 simili sibi sociabitur. * Si communicabis
 capris aqua aliquando, si pecator iusto. quo
 communicatio sancto homini ad carnem?
 aut quo pars diuiti ad pauperem? bona est
 substantia, cui non est peccatum in conscientia.
 A nequissima paupertas in ore impii. cor
 hominis immutat faciem illius sive in
 bona sive in mala. Vestigium cordis boni
 et faciem bonorum difficile inuenies et cum
 labore.

Ex III. et oct. Dominico precedentis.

Lectio II.

Sermo sancti Gregorii Papae.

hom. 9. in Ezech.

Mali, quia ipsi uel caelestis regni premia
 uel gehennae spe supplicia non credunt, in
 suis prauitatibus dimissi, a fine et opere etiam
 alios subvertunt, ut regnum, quod ipsi appetere
 non uolunt, nec alter assequatur. Hi namque
 cum teneriores quoddam bona incipere,
 mala iam deuitare cognouerint, modo irri-
 tendo quod in caelis promittitur, modo despi-
 cendo, quod Deus omnipotens de inferni sup-
 pliciiis minatur, modo laudando bona tem-
 poralia, et delectationes praesentis seculi al-
 tera persuasionem pollicendo, deflectunt mentes
 innocentium, eorumque itinera peruer-
 tunt. Gaudent, si quos potuerint a uita reuo-
 care, ad mortem trahere: laetantur in
 prauitatibus suis, exultant et in alienis.
 Pro quo (ergo) uitari societas debet malorum,
 et si forte corrigi non ualent, ad imitatio-
 nem trahunt: et cum ipsi a sua malitia

non mutantur, eos, qui sibi coniuncti fuerint,
 pervertant. Sicut ergo perfecti viri, perverfos
 proximos non debent fugere, quia et eos sepe
 ad rectitudinem trahunt, et ipsi ad perversi-
 tatem nunquam trahuntur: Ita infirmi
 quique societatem declinare debent pravorum,
 ne mala, quae frequenter afficiunt, et corri-
 gere non valent, delectentur imitari. Sicut enim
 verba proximorum audiendo quotidie sumi-
 mus in mente, sicut flando atque respirando
 aerem trahimus corpore. Et sicut malus
 aer apud flatu trahitur in sicil corpus, ita
 perversa locutio apudne audita, infirmantium
 inficit animum, ut tabescat delectatione
 pravi operis, et apudni iniquitate sermonis.

Explicit pars festiva
 De Tempore.

367

